

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

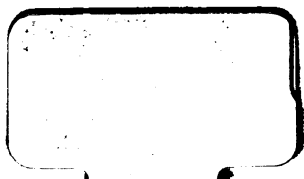
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Europides

Gr.

TETPAAOΓIA,

292.

SIVE

TRAGÆDIARUM DELECTUS,

EX

EURIPIDE.

NEMPE,

MEDEA, HIPPOLYTUS,

IPHIGENIA IN AULIDE,

ET IN TAURIS.

OXONII,

ET TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO,

Impensis DAN. PRINCE.

M DCC LXXI;

2927 e. 22

Lectori S.

HA B E S hic, Lector benevole, quatuor egregias Euripidis Tragœdias, ad optimarum Editionum fidem expressas; quæ tibi, forsan ulterius in Græcis Tragœdiis exploraturo facem præferre possint. Si quid enim aut honestum, aut ingenuum sit, id Moribus tuis et Scientiæ adjicere Græcis Tragicis est in promptu. In his ergo evolendis ne timeas aut Utilitatis Egestatem, aut Tædii Periculum. Vale & fruire.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΜΗΔΕΙΑ.

ΤΡΟΦΟΣ, ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ, ΜΗΔΕΙΑ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

- Τρ. **Ε**ΙΘ' ὦφελ' Ἀργῆς μὴ διαπῆσθαι σιάφθαι
 Κόλχων ἐς αἶαν, Κυανέας Συμπληγάδας,
 Μήδ' ἐν νάπησι Πηλίας πεσεῖν ππ
 Τμηθεῖσα πύκνῃ, μὴδ' ἐρετμῶσσι χέρας
 5 Ἀνδρῶν ἀρίστων, οἳ τὸ πᾶν χρυσὸν δέρας
 Πελία μετῆλθον· ἔγδ' αὖν δέσποιν' ἐμὴ,
 Μήδεια, πύργῳ γῆς ἔπλωσ' Ἰωλκίας,
 Ἐρωπὶ θυμὸν ἐκπαλαγεῖσ' Ἰάσωνος.
 Οὐδ' αὖν κτανεῖν πείσασα Πελιάδας κόρας
 10 Πατέρα, κατὰκει τῷδε γῆν Κορινθίαν.
 Ζὺν ἀνδρὶ καὶ τέκνοισιν, ἀνδάνεσσα μὲν
 φυγῇ παλιτων, αὖν ἀφίκετο χθόνα,
 Αὐτὴ τε πάντα συμφέρονσ' Ἰάσωνι.
 “ Ἦπερ μέγιστον γόνηται σωτηρία.
 15 “ Ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχραστεῖ.

Α

Νῦν

- Νῦν δ' ἐχθρὰ πάντα, καὶ νοσὶ παὶ φίλταται.
 Προδὲς γὰρ αὐτῷ τέκνα, διαπότιν τ' ἐμὴν,
 Γάμοις ἰάσων βασιλικαῖς ἐνάζεταί,
 Γήμας Κρέοντος παῖδ', ὅς αἰσυμνῶ χθονός.
- 20 Μήδεα δ' ἡ δύσλως ἠτιμασμένη,
 Βοᾷ μὲν ὄρεας, ἀνακαλεῖ ἣ δέξιας,
 Πίσιν μεγίστω, καὶ θεὸς μαρτύρεται,
 Οἷας ἀμοιβῆς ἐξ Ἰάσωνος κυρεῖ.
 Κεῖται δ' ἄσιτος, σῶμ' ὑφέω' ἀλγηδούσι,
- 25 Τὸν πάντα συντήκασα δακρύοις χρόνον,
 Ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ἤδετ' ἠδικημένη,
 Οὐτ' ὅμμ' ἐπαίρωσ', ἔτ' ἀπαλλάσσεια γῆς
 Πρόσωπον ὡς ἣ πέτρῃ, ἡ θαλάσσιος
 Κλύδων, ἀκῆει νεφεταμένη φίλων,
- 30 Ἦν μὲν ποτε σρέψασα πάλλευκον δέριν,
 Αὐτὴ πρὸς αὐτὴν πατέρ' ἀποιμύξῃ φίλον,
 Καὶ γαῖαν, οἴκοις θ', ἕς προδῶσ' ἀφίκετο
 Μετ' ἀνδρὸς, ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει.
 “Ἐγνώκε δ' ἡ πέλαινα, συμφορᾶς ὑπο,
- 35 “Οἷον πατρώας μὴ πολέπειας χθονός.
 Στυγῇ ἣ παῖδας ἐδ' ὀρῶσ' εὐφραίνει).
 Δέδοικα δ' αὐτὴν, μὴ τι βεβλέυση νέεν.
 Βαρῆα γὰρ φρήν, ἐδ' ἀνέζεται κακῶς
 Πάρασθ' ἐγῶδα τινθεῖ δαιμαίνω δὲ νιν,
- 40 Μὴ θηκτὸν ἄσθ' ἀφάσσομαι δι' ἥπατος,
 Σιγῇ δόμους εἰσβάσ', ἵν' ἔσρωται λέχος.
 Ἦ καὶ τύραννον τὸν τε γήμαντα κτήνη,
 Καῖπεται μὲν ζω συμφορὰν λάβῃ τινά.
 Δαίη γὰρ. ἔ τι ραδίως γε συμβαλὼν

45 Ἐχθραν τις αὐτῇ, καλλίνικον οἶσεται.

Ἄλλ' οἶδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι

Στείχσοι μητρὸς ἔδεν ἐνοῦμένοι

“Κακῶν. Νέα γὰρ φροντίς σὺν ἀλγεῖν φιλεῖ.

Παι. Παλαιὸν οἰκὼν κῆμα δεσποίνης ἐμῆς.

50 Τί πρὸς πύλαισι τήνδ' ἄγυσ' ἐρημίαν

Ἐσηκας, αὐτὴ θροισμένη σαυτῇ κακᾷ;

Πῶς σε μόνῃ Μήδεια λείπεσθ' ἔλεει;

Τρο. Τέκνων ὅπασθε, πρέσβυ, τῶν ἰάσονος,

“Χρησῖσι δάλοισι συμφορὰ τὰ δεσποτῶν

55 “Κακῶς πιπνύνθε, καὶ φρενῶν ἀντάπηται.

Ἐγὼ γὰρ εἰς τῆτ' ἐκβέβηκ' ἀληθόνος,

Ὡς θ' ἱμερὸς μ' ὑπῆλθε γῆ τε κέρανῳ

Λέξαι, μολῶσθ' δεῦρο, Μηδείας τύχας.

Παι. Οὐκ ἔστιν ἡ τάλανα παύεται γούων;

Τρο. Ζηλῶ σ' ἐν ἀρχῇ πῆμα, καὶ δέπω μεσοῖ.

Παι. ὦ μῶρος, εἰ χρηὴ δεσπότης εἴπῃς τῷδε,

62 Ὡς ἔδεν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν.

Τρο. Τί δ' ἔστιν, ὦ γεραίε; μή φθόνει φράσαι.

Παι. Οὐδέν, μετέγνων καὶ τὰ πρόσθ' εἰρημένα.

Τρο. Μὴ πρὸς γενεᾷ κρύπῃ σὺνδουλον σέθεν

66 Σιγὴν γὰρ, εἰ χρηὴ, τῶνδε γήσμαι πέρι.

Παι. Ἦκιστα τῷ λέγοντι ἐδοκῶν κλύειν,

Πρωτὸς προσελθὼν, ἔνθα δὴ παλαίπαιτος

Θάσσοι σιμνὸν ἀμφὶ Παιρήνης ὕδαρ,

70 Ὡς τέσθε παῖδας γῆς ἐλαῖν Κορινθίας

Σὺν μητρὶ μέλλει τῆςδε κοίρανος χθονὸς

Κρέων. ὁ μὲν τοι μῦθος εἰ σαφὴς ὀδὲ.

οὐκ οἶδα· βυλοίμην δ' ἂν ἐκ εἶναι τῶδε.

Τρο. Καὶ τῶστ' ἰάσων παῖδας ἐξανέστα

75 Πάχοντας, εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει;

Παι. “ Παλαιὰ καὶ νῶν λέπιται κηδευμάτων.

Καὶ ἐς ἑκείνος τῷσδε δώμασιν φίλος.

Τρο. Ἀπωλομένοδ' ἄρ', εἰ κακὸν προσοίσμεν

Νέον παλαιῷ, πρὶν τὸδ' ἐξηγηκέναι.

80 Ἀτὰρ σὺγ' (ὃ γὰρ καιρὸς εἰδέναι τῶδε
Δέσποιναν) ἡσύχαζε, καὶ σῆγα λόγους.

Τρο. ὦ τέκν', ἀκύνεθ' οἷος εἰς ὑμᾶς πατήρ.

Ὅλοιτο μὲν μὴ, θεσπότης γὰρ ἐς' ἐμὸς,

Ἀτὰρ κακὸς γ' ὦν εἰς φίλους ἀλίσκεται.

Παι. Τίς δ' ἐχὶ θνητῶν ἄρτι γινώσκει τῶδε,

86 “ Ὡς πᾶς τις αὐτὸν τῷ πέλας μᾶλλον φίλει;

“ Οἱ μὲν δικαίως, οἱ δ' ἔκ κέρους χάριν.

“ Εἰ τὰς δὲ γ' εὐνῆς ἕνεκ' ἐστέργει πατήρ;

Τρο. Ἰτ', εὖ γὰρ ἔσται, δωμάτων εἴσω, τέκνα,

90 Σὺ θ' ὥς μάλισα τὰςδ' ἐρημῶσας ἔχει,

Καὶ μὴ πέλαζε μητρὶ θυοδυμωμένη.

Ἦδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρομένην,

Τοῖσδ' ὥς τι δρασέισαν· ἐδὲ παύσεται

Χόλος, σέφ' οἶδα, πρὶν κατὰ σκῆψαί τινα·

95 Ἐχθρὸς γε μὲν τοι, μὴ φίλος δράσειέ τι

Ἀνάπαυσι,

Μή. Δύσανος ἐγὼ, μελέα τε πόνων.

Ἰώ μοι μοι, πῶς ἂν ὀλοίμαν;

Τρο. Τὸδ' ἐκείνο· φίλοι παῖδες, μάτηρ

Κινεῖ κραδίαν, κινεῖ δ' ἡ χόλον.

- 100 Σπύσατε ἴασον δάμαρ^Θ· εἴσω,
 Καὶ μὴ πελάσῃτ' ὄμματος ἐγγυς,
 Μηδὲ προσέλθῃτ', ἀλλὰ φυλάεσσι-
 δ' ἄγχιον ἦτε, συζεῶν τε φύσιν
 Φρενὸς αὐθάδεις.
- 105 Ἴτε νῦν, χαρεῖθ' ὡς τάχος εἴσω.
 Δῆλον δ' ἐξ ἀρχῆς εξαρόμῃνον
 Νέφος οἰμωγῆς, ὡς τάχ' ἀνάψαι
 " Μείζονι θυμῷ. τί ποτ', ἐργάζεται
 " Μεγαλόσπλαγχνος, δυσκατάπαυστος
- 110 " Ψυχὴ, δηχθεῖσα κακοῖσιν.
 Μῆ. Αἱ αἱ· ἔπαθον τλάμων, ἔπαθον μεγάλων
 " Ἀξί' ὀδυρμῶν ᾧ κατάρσεται
 Παῖδες ὀλοΐσθε συζεῶς ματρὸς
 Σὺν πατρὶ, καὶ πᾶς δόμος ἔρρει,
 Τρο. Ἰὼ μοι μοι, ἰὼ τλήμων.
- 116 Τί δέ σοι παῖδες πατρὸς ἀμπαλακίας
 Μετέχουσιν; τί τέσδ' ἔχθεις; οἶμοι,
 Τέκνα, μή τίς πέσῃθ', ὡς ὑπεραλγῶ.
 " Δεινὰ τοράνων λήματα· καὶ πῶς
- 120 " Ὀλίγ' ἀρχόμηναι, πολλὰ κρατῆντες,
 " Χαλεπῶς ὄργας μετὰβάλλουσιν.
 " Τὸ γὰρ εἰδίδαι ζῆν ἐπ' ἴσοισι,
 " Κρείσσον ἐμοίγ' ἔν, εἰ μὴ μεγάλας,
 " Ὀχυρῶς τ' ἐπὶ καταγρησάσκειν.
- 125 " Τῶν γὰρ μετρίων, πρῶτα μὲν εἰπεῖν,
 " Τῆνομα νικᾷ, χρηδαί τε μακρῶ
 " Λῶσσε βροτῶσι. τὰ δ' ὑπερβάλλον-

" τ'.

“ τ’, ἔδνα καρὸν δύναται θνατῆς.

“ Μείζεις δ’ ἄτας, ὅταν ὀργισθῇ

130 “ Δάμμων, οἴκοις ἀπέδρακεν.

Χο. Ἐκλυον Φωνᾶν, ἔκλυον ᾗ βοᾶν

Τᾶς δυσάνης Καλχίδος.

Οὐδὲ πω ἤπιος. ἀλλ’, ὦ γεραῖα,

Λέξον· ἐπ’ ἄμφιπύλῳ γὰρ ἔσω

135 Μελάθρε βοᾶν ἔκλυον.

Οὐδὲ συνήδομαι, γύναι,

Ἄλγισι δώματος,

Ἐπεὶ μὴ Φίλα κέκραται

Τρο. Οὐκ εἰσὶ δόμοι· φρεῖδα τὰδ’ ἤδη.

140 Ὅ μὲν γὰρ ἔχει δῶμα τυράννων.

Ἦδ’ ἐν θαλάμοις τάκει βιοτᾶν

Δέσποινα, Φίλων ἑδνὸς ἑδν

Παραθαλπομένα φρένα μύθοις

Μή. Αἶ γάρ διὰ με κεφαλᾶς φλόξ ἑρανία

145 Βαῖ. τί δέ μοι ζῆν ἐτι κέρδος;

Φεῦ, Φεῦ· θανάτῳ καταλυσθήμαν,

Βιοτᾶν συζεῖν ἀπολιπῆσαι.

Χο. Ἄϊες, ὦ Ζεῦ, καὶ γὰρ, καὶ Φῶς,

Ἰαχᾶν, οἷαν ἀδύσαντος μέλπει νύμφα;

150 Τίς σοι ποτὲ τᾶς ἀπλήγας

Κόιτας ἔρωτος, ὦ ματρία.

Σπίυσει θανάτῳ τελευτᾶν;

Μηδὲν τόδε λίσσῃ.

Εἰ ᾗ σὸς πόσις

155 Καρὰ λέχη σεαίζει,

Καίη

Κεῖνῳ τόδ᾽, μὴ χαράσῃ.

Ζεὺς σοι τάδε συνδικάσει.

Μὴ λῖαν τάχῃ,

Ὀδυρομένα σὺν εὐνέταν.

Μῆ. ὦ μεγάλα Θέμι, καὶ πότνι Ἄρτεμι,

161 Λεύσεθ', ἅ πάσῃ, μεγάλοις ὄρκοις

Ἐνδησαμένα τ' κατάρατον

Πόσιν; ὃν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' εἰσίδοι-

μ' αὐτῆς μελάθροισι διακναομένης·

165 Οἱ γέ με πρόθεν πολυῶσ' ἄδικεῖν.

ὦ πάτερ, ὦ πόλις, ὣν ἀπενάσθην

Αἰσχρῶς, τ' ἐμὸν κτεῖνασαι πάσιν.

Τρο. Κλύεθ', οἷα λέγει, καὶ πρῶτ᾽)

Θέμιν εὐκλείαν, Ζῆνά θ', ὃς ὄρκων

170 Θνατοῖς ταμίας νεόμισται;

Οὐκ ἔσιν, ὅπως ἔν τινι σμικρῷ

Δέσποινα χόλον καταπαύσει.

Χο. Πῶς ἂν ἐς ὄψιν τὰν ἀμετέραν

ἔλθῃ, μύθων τ' αὐδαθέντων

175 Δέξαيت' ὀμφαν,

Εἵπως βαρύθυμον ὄργαν,

Καὶ λῆμα φρενῶν μεθέη;

Τρο. Μήτοι τῶν' ἐμὸν πρόθυμον

φίλοισιν ἀπέσω.

Χο. Ἀλλὰ βᾶσά νιν δεῦρο πρόσθεν οἴκων

181 ἔξω, φίλα, καὶ τὰδ' αὖδα.

Σπύσσω, πρὶν τι κακῶσαι τὰς εἴσω.

Πίνθης γὰρ μεγάλως τὸδ' ὀρμαῖται.

Τρο.

Τρο. Δράσω τάδ'. ἀτὰρ Φόβος, εἰ πείσω

185 Δέσποιναν ἑμάν.

Μόχθῃ ἧ χάριν τήνδ' ἔπιδῶσω.

Καὶ τοι τοκάδος δέργμα λεαίνης

Ἀποταυρῆ^ς) δμωσὶν, ὅταν τις

Μῦθον προφέρων πέλας ὁρμάθῃ.

190 " Σκαιῆς ἧ λέγων, κέδεν τι σοφῆς

" Τῆς πρόδε βροτῆς, ἐκ ἂν ἀμάρτους.

" Οἱ τινες ὕμνης ἔπ' ἡ μὲν θαλίαις,

" Ἐπὶ τ' εἰλαπίνας, καὶ παρὰ δέπνοις

" Εὐροντο, βίβ' τεργνάς ἀκοάς.

195 " Στυγίης ἧ βροτῶν ἐδῆς λύπας

" Εὐρετο μέση καὶ πολυχόρδοις

" Ὀιδαιῖς παύειν, ἐξ ὧν ἴαται,

" Δειναί τε τύχαι σφάλλασι δῆμους.

" Καὶ τοι τάδε μὲν κέρδος ἀκείνο^ς

200 " Μολπαῖσι βροτῆς ἵνα δ' εὐδειπνοὶ

" Δαῖτες, τί μάτην τείνῃσι βοάν;

" Τὸ παρὸν γὰρ ἔχει τέρψιν ἀφ' αὐτῷ

Δαιτὸς πλήρωμα βροτοῖσιν.

Χο. Ἰαχὰν αἶον πολύσανον γόων.

205 Λιγυρὰ δ' ἄχρεα μογερὰ βοᾷ

Τὸν ἐν λεχείῳ προδύταν, κακόνυμφον.

Θεοκλυτῇ δ' ἄδικοι παθεῖσα,

Τὰν Ζηνὸς ὀρχίαν θέμιν,

Ἄ νιν ἔβασεν

210 Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον

Δι' ἄλλα νύχιον,

Ἐφ' ἀλμυρὰν πόντη
Κληῖδ' ἀπέραντον.

ΜΗΔΕΙΑ, ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Μή. **Κ**ορίνθιαί γυναικες, ἐξήλθον δόμων,
Μή μοί τι μέμψῃσθ'. "οἶδα γὰρ πολλὰς
βροτῶν

2:6 " Σεμνὲς γεγῶτας, τὰς μὲν ὀμμάτων ἄπ,

" Τέσδ' ἐν θυράοις, οἶδ' ἀφ' ἡσυχίας ποδός

" Δύσκληιαν ἐκτήσαντο, καὶ ραθυμίαν.

" Δίκη γὰρ ἔκ ἔνεσ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν.

220 " Ὃς τις πρὶν ἀνδρὸς ἀλλάγχνον ἐκμαθεῖν σαφῶς,

" Στυγῆι δεδουρκῶς, εἶδεν ἡδίκημένῃ.

" Χρὴ ἣ ἕνον μὲν κάρτα προσχωρεῖν πάλ,

" Οὐδ' ἀσὸν ἦνεσ', ὅσις ἀνδρείης γεγῶς,

" Πικρὸς πολίταις ἐστὶν ἀμαθίας ὑπο.

225 Ἐμοὶ δὲ ἄελπτον πρᾶγμα προσπεσὼν τόδε,

Ψυχὴν διέφθαρκ' οἰχομαι ἣ, καὶ βίᾳ

Χάριν μέθυσσα, καὶ θάνατον χρεῖζω, φίλαι.

Ἐν ᾧ γὰρ ἦν μοι πάντα γιγνώσκων καλῶς,

Κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηχ' οὐμὸς πόσις.

230 " Πάντων δὲ, ὅσ' ἐς' ἐμψυχα, καὶ γνώμῃ ἔχ,

" Γυναικες ἐσμὲν ἀθλιώτατον φυτὸν.

" Ἄς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῇ

B

" Πόσι

- " Πόσιν πρίασθαι, διαβάτω τι σώματος
 " Λαβῆν· κακῷ γὰρ τῷδ' ἐτ' ἄλγος κακὸν,
 235 " Κὰν τῷδ' ἀγὼν μέγιστος, ἢ κακὸν λαβῆν,
 " Ἡ χρηστόν· ἐ γὰρ εὐκλεῖς ἀπαλλαγῇ
 " Γυναῖξιν, ἐδ' οἷόν τ' ἀνήνασθ' ὅσιν.
 Εἰς καινὰ δ' ἦν καὶ νόμος ἀφ' ἑκείνου,
 Δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθεῖσθαι οἴκαθεν,
 240 " Ὅτ' ἡ μάστις ἀπὸ τοῦ ζυγίου.
 Κὰν μὲν τοῦδ' ἡμῖν ἐκπονημέναισιν εὖ
 Πάσις ἐκνοικῇ, μὴ βία φέρων ζυγόν,
 Ζηλωτὴς αἰὼν εἰς ἡμῶν, ἴσκειν χρεῶν.
 Ἀνὴρ δ' ὅταν τοῖς ἐνδοῖς ἀχθῇται ζυγῶν,
 245 " Ἐξω μολῶν ἐκαστὴ καρδίας χάλεον,
 " Ἡ πρὸς φίλων τιν', ἢ πρὸς ἡλικα τραπίεις.
 " Ἡμῖν δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν.
 Λέγῃσι δ' ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον βίον
 Ζῶμεν κατ' οἴκους, οἱ δ' ἡμᾶς μάρνανται δορί,
 250 Κακῶς φρονῶντες· " Ὡς τρεῖς ἂν παρ' ἀσπίδα.
 " Στήναι θέλωμε' ἂν μάλλον, ἢ τεκῆν ἄπαξ.
 Ἀλλ' ἐ γὰρ αὐτὸς πρὸς σὲ κάμ' ἤκει λόγος.
 Σοὶ μὲν πόλις θ' ἡδ' ἔστι, καὶ πατὴρ δόμοι,
 Βίβ' τ' ὄνησις, καὶ φίλων συνεία.
 255 " Ἐγὼ δ' ἔρημος, ἀπολις ἔσο', ὑβρίζομαι
 Πρὸς ἄνδρος, ὅς κ' ἡμῶν βαρβαρὸς λεησιμέτης.
 Οὐ μητέρ', ἐκ ἀδελφῶν, ἐδὲ συγγενῇ,
 Μετορμίσσας τῆσδ' ἔχῃσιν συμφορᾶς.
 Τούτ' ἔστιν ἂν σε τυγχάνῃσι βλάβη.
 260 " Ἦν μοι πρὸς τις, μηχανή τ' ἐξυμνή,

Πόσιν

- Πόσον δίκη τῶνδ' ἀντιτίσας κακῶν,
 Τὸν δόντα τ' αὐτῷ θυγατὴρ', ἣν τ' ἐγήματε,
 " Σιγῶν· Γυνὴ γδ', πᾶλλα μὲν φόβος πλέα,
 " Κακὴ δ' ἐς ἀλκῆν, καὶ σιδηροὺς εἰσέραι·
 265 " Ὅπως γ' ἐς ἐνὴν ἡδωμένη κυρῆ,
 " Οὐκ ἔστιν ἄλλη· Φρήν μίαιφονοτέρα.
 Χο. Δράστω πῶδ' ἐσθλίας γδ' ἐκτίσῃ πόσιν,
 Μήδεια· πινθεὺς δ' ἔσσι· θαυμάζω τόχας.
 Ὅρῳ ᾗ καὶ Κρέοντα, τῆσδ' ἀσάκτα γῆς
 270 Στείχοντα, καὶ νῶν ἀγέλας βουλευμάτων.
 Κρ. Σὲ τὴν σκυθρωπὴν, καὶ πόσῃ θυγαμένην,
 Μήδεια, εἶπεν τῆσδε ἔξω πτερᾶν
 θυγαῖδα, λαβῶναι διασᾶ σὺν σάυτῃ τέκνα,
 Καὶ μή τι μέλλειν ὡς ἐγὼ θραβεὺς λόγῳ·
 Τῶδ' ἐμὶ, καὶ ἀπαιεῖ πρὸς δόμους πάλιν,
 275 Πρὶν ἂν σε γαίας τερμόνων ἔξω βάλλω.
 Μή. Αἶ, αἶ· παύλης ἢ τάλαρ' ἀπόλλυμαι.
 Ἐχθροὶ γδ' ἐξῴσσι πάντα δὴ κάλων,
 Καὶ ἔστιν αἰτὴς εὐπρόσοιτος ἔκθεσις.
 280 Ἐρήσμεν ᾗ, καὶ κακῶς πάχυσ' ὅμως,
 Τίνος μ' ἑκατὶ γῆς δασιέλλεις, Κρέον;
 Κρ. Δέδωκά σ'· ἔδεν δαῖ πειραμπίχραν λόγους·
 Μή μοι τι δράσης πῶδ' ἀνήκεσιν κακόν.
 Συμβάλλεται ᾗ πολλὰ τῶδε δόματος.
 285 Σοφὴ πέφυκας, καὶ κακῶν πολλῶν ἴδρις.
 Λυπῇ ᾗ, λέκτρων ἀνδρὸς ἐστειμένη.
 Κλύω δ' ἀπειλεῖν, ὡς ἀπαγελλεσὶ μοι,
 Τὸν δόντα, καὶ γήμαντα, καὶ γαμυμένην,

- Δράσεν τι. ταῦτ' ἔν' πρὶν πωθεῖν, φυλάξομαι.
- 290 Κρείσων δέ μοι νῦν πρὸς σ' ἀπέχθεσθ', γύναι,
 ἥ μαλ' ἰακιδένθ', ὕστερον μέγα εἴηεν. (Κρέον,
 Μῆ. Φεῦ, Φεῦ. Οὐ νῦν με πρῶτον ἀλλὰ πολλάκις,
 " Ἐβλαψέ δόξα, μεγάλα τ' ἔργασι κακά.
 " Χρὴ δ' ἔποθ', ὅσις ἀρτίφρων πέφυκ' ἀνὴρ,
- 295 " Παῖδας περισσῶς ἐκιδάσκεισθ' σοφές.
 " Χωρὶς γὰρ ἄλλης, ἥς ἔχουσιν, ἀργίας,
 " Φθόνον πρὸς ἀσῶν ἀλφάνεσι δυσμενῇ.
 " Σκαοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σφά,
 " Δόξεις ἀχρεῖος, καὶ σφὸς πεφυκέναι.
- 300 " Τῶν δ' αὖ δοκέντων εἶδέναι τι ποικίλον,
 " Κρείσων νομιθεὶς ἐν πόλει, λυπρὸς Φανῇ.
 Ἐγὼ δὲ καύτη τῆσδε κοινωνῶ τύχης.
 Σοφὴ γὰρ ἔσα, τοῖς μὲν εἴμ' ὀπίφθορος,
 Τοῖσδ' ἡσυχαία, τοῖς δὲ πατέρε τροπή,
- 305 Τοῖσδ' ἔν' προσάντης· εἰμὶ δ' οὐκ ἄγαν σοφῇ.
 Σὺ δ' ἔν' φοβῇ με, μή τι πλημμελὲς πάθῃς.
 Οὐχ ὥδ' ἔχῃ μοι, μὴ τρέσῃς ἡμᾶς, Κρέον,
 " Ὡς εἰς τυράννης ἀνδρας ἔξαμαρτάνῃ.
 Σὺ γὰρ τί μ' ἠδίκηκας; ἐξέδδ' κόρην,
- 310 Ὅτω σε θυμὸς ἦγεν' ἀλλ' ἐμὸν πόσιν
 Μισῶ· σὺ δ' οἶμαι, σωφρονῶν ἔδρας τάδε.
 Καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν ἐ φθονῶ καλῶς ἔχῃν.
 Νυμφεύετε, εὖ πράσσοιτε τὴν δὲ δῆ χθόνα
 Ἐατέ μ' οἰκῶν· ἧ γὰρ ἠδίκημένοι.
- 315 " Σιγησόμεσθα, κρείστων νικῶμενοι.
 Κρ. Λέγεις ἀκῆσαι μάλ' ἂν· ἀλλ' εἴσω φρενῶν

ὄρω-

Ὀρῶδία μοι, μή τι βελεύσης κακὸν,
Τοσῶδ' ἔῃσον, ἢ πάρος, πέποιθά σοι.

“ Γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος, ὡς δ' αὐτὼς ἀνὴρ,
320 “ Ῥᾶν φυλάσσειν, ἢ σιωπηλὸς σφός.
Ἄλλ' ἔξειθ' ὡς τάχιστα, μὴ λόγους λέγε·
Ὡς παῖτ' ἄρηρε, καὶ ἔχῃς τέχνην, ὅπως
Μενεῖς παρ' ἡμῖν, ἔσσι δυσμενὲς ἐμοί.

325 Μή. Μὴ πρὸς σε γονάταν, τ' τε νεογάμῳ κόρης.

Κρ. Λόγους ἀναλῶις· ἐ γὰρ ἂν πείσαις ποτὶ.

Μή. Ἄλλ' ἐξέλᾳς με, καὶ δὲν αἰδέσῃ Λιτάς;

Κρ. Φιλῶ γὰρ ἐ σὲ μᾶλλον, ἢ δόμους ἐμὰς.

Μή. ὦ πατρίς, ὡς σε κάρτα νῦν μνείαν ἔχω.

Κρ. Πλὴν γὰρ τέκνων, ἔμοιγε φίλτατον πολὺ.

330 Μή. Φεῦ, Φεῦ· βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα.

Κρ. Ὅπως ἂν οἶμαι καὶ παρασῶσιν τύχαι.

Μή. Ζεῦ, μὴ λάθοι σε, τῶνδ' ὅς αἴτιος κακῶν.

Κρ. Ἐρπ' ὦ ματαῖα, ἔ μ' ἀπάλλαζον πόνων.

Μή. Πονῶμεν ἡμεῖς, καὶ πόνων κεχρήμεθα.

335 Κρ. Τάχ' ἐξ ὀπαδῶν χειρὸς ὠδήσῃ θία.

Μή. Μὴ δῆτα τῷτόγ'· ἀλλὰ σ' αἰτῶμαι, Κρέον.

Κρ. Ὅχλον παρέξεις, ὡς εἰκας, ὦ γύναι.

Μή. Φόβέμεθ'· ἐ τῷθ' ἰκέτωσά σε τυχεῖν.

Κρ. Τί δ' ἔν βιάζῃ, καὶ ἀπαλλάσῃ χθονός;

340 Μή. Μίαν με μῆναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν,

Καὶ συμπεῖσθαι Φροντίδ', ἢ φόβέμεθα,

Πασιὶν τ' ἀφορμὴν τοῖς ἐμοῖς. ἐπεὶ πατὴρ

οὐδὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοις.

Οἴκτερι δ' αὐτὰς καὶ σύ τοι παίδων πατὴρ

- 345 Πέφικας. οἰός δ' ἐστίν, εὐναιάν σ' ἔχειν.
 Τέμῃ γὰρ ἔμοι φροντίς. εἰ Φόβέμεθα·
 Κόπες δὲ κλαῖω συμφορᾷ κεχημένους.
 Κρ. Ἦκιστε τέμον λῆμ' ἔφυ τυραννικόν.
 ΛιδέμενΘ δέ, πολλὰ δὴ διεφθόρα.
 350 Καὶ νῦν ὁρῶ μὲν ἔχμαρτάνων, γυνῶν,
 Ὅμως δὲ τεύξῃ τῷδε. πρηνέπω δὲ σοι·
 Εἴ σ' ἡ πῖσσα λαμπρὸς ὄψεται θεῷ,
 Καὶ παῖδας ἐντὸς τῆςδε περμόνων χθονός,
 Θανῇ. λέλεκ' μῦθ'Θ, ἔψαδὴς ὁδὲ.
 355 Νῦν δ' εἰ μένουν δαῖ, μίμν' ἐφ' ἡμέραν μίαν.
 Οὐ γάρ τι δράσεις δεινόν, ὧν φόβος μ' ἔχει.

Ἀνάπαιστοι.

- Χο. Δύσανε γύναι,
 Φεῦ, Φεῦ· μελέα τῶν σῶν ἀχέων·
 Ποῖ ποτε τρέψῃ; τίνα προξενίαν,
 360 Ἥ δόμον, ἥ χθόνα σωτήρα κακῶν
 Ἐξωρήσεις;
 Ὡς εἰς ἀπορόν σε κλύδωνα θεός,
 Μήδεα, κακῶν ἐπόρευσε.

Ἰαμβοί.

- Μή. Κακῶς πέπρακται πανταχῇ· τίς ἀντερῇ;
 365 Ἀλλ' ἔτι ταῦτα ταῦτα, μὴ δοκῇτέ πω.

Ἐτ'

- Ἐτ' εἶσ' ἀγῶνες πῶς νεωστὶ νυμφίοις.
 Καὶ πῶσι κηδεύσασιν ἔσμιχτοὶ πόνοι.
 Δόκεις γὰρ ἂν με τόνδε θάπτευσαι πότε ἂν,
 Εἰ μὴ τι κερδαίνεσαν ἢ τεχνωμένῃ;
 370 οὐδ' ἂν προσέπον, εἰδ' ἂν ἡψάμην χειρῶν.
 Ὅδ' εἰς πρῶτον μωρίας ἀφικέτο,
 Ὡς, ἔχον αὐτῷ τὰ μ' ἐλεῖν βυλεύματα
 Γῆς ἐκβαλόντι, τήνδ' ἀφῆκεν ἡμέραν
 Μῆναι μ', ἐν ἣ τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκροὺς
 375 Θήσω, πατέρα τε, καὶ κόρην, πόσιν τ' ἐμὸν.
 Πολλὰς δ' ἔχουσα θανασίμους αὐταῖς ὁδὸς,
 Οὐκ οἶδ' ὅποιά πρῶτον ἐγχειρῶ, φίλα.
 Πότερον ὑψάψω δῶμα νυμφικὸν πυρὶ,
 ἢ θηκτὸν ὥσα φάσχανον δι' ἥπατος,
 380 Σιγῇ δέμοις εἰσβάσ', ἢ ἔσρων) λέχος.
 Ἀλλ' ἔν τί μοι πρόσαντες; εἰ ληφθήσομαι
 Δέμοις ὑπερβαύουσα, καὶ τεχνωμένη,
 Θανῶσα θήσω πῶς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων.
 Κράτιστα τὴν εὐθῆαν, ἣ πεφύκαμεν
 385 Σοφαὶ μάλις, φαρμάκοις αὐτὰς κτανεῖν.
 Εἶεν καὶ δὴ τεθνάσι· τίς με δέξεται πόλις;
 Τίς γῆν ἄστυα, ἔδωκες ἐχονγῆρας
 Ζένοσ παραχρῶν, ῥύσεται τέμνον δέμας;
 Οὐκ ἔστι· μέναισ' ἔν ἐτι σμικρὸν χρόνον,
 390 Ἦν μὲν τοσ ἡμῶν πύργος ἀσφαλὲς φατῇ,
 Δόλω μέτρεται τόνδε καὶ σιγῇ φόνον.
 Ἦν δ' ἐξελαύτη συμφορὰ μο' ἀμάρτανος,
 Αὐτὴ ἔξφορ λαβῶσα, καὶ πολλὰς θανόν,

Κτενῶ

- Κτιῶ σφε· πόλμης δ' ἤμι πρὸς τὸ κατερεῶν.
 395 Οὐ γὰρ μὰ τὴν διάποιναν, ἣν ἐγὼ σέβω
 Μάλισα πάντων, ἣ ξυνερρὸν εἰλόμην
 Ἐκάτην, μυχοῖς ναίεσαν ἐσίας ἐμῆς,
 Χαίρων τις αὐτῶν τέμνον ἀλγυνῇ κίαρ.
 Πικρὲς δ' ἐγὼ σφιν ἣ λυγρὲς θήσω γάμους,
 400 Πικρὸν ἢ κῆδος, ἣ Φυγὰς ἐμὰς χθονός.
 Ἄλλ' εἰα· Φεῖδε μηδὲν ὦν θήψασαι,
 Μήδεα, βελεύεσσα, ἣ τεχνωμένη.
 Ἔρπ' εἰς τὸ θήνόν· νῦν ἀγὼν εὐψυχίας.
 Ὅρᾳς ἂ πάχους; ἔ γέλωτα δέ σ' ὄφλιν
 405 Τοῖς Σισυφείοις, τίς τ' Ἰάσονος γάμοις,
 Γεγῶσαν ἐδῶλ' πατρός, ἥλις τ' ἄπο·
 Ἐπίσασαι δέ. “ Πρὸς δὲ ἣ πεφύκαμεν
 “ Γυναῖκες εἰς μὲν ἐδῶλ' ἀμνηχανώταται,
 “ Κακῶν ἢ πάντων τέκλιονες σοφώταται.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή α'.

- Χο. Ι Ἐνὶ ποταμῶν ἱερῶν
 411 2 Χωρεῖσι παγαί,
 3 Καὶ δίκαια ἣ πάντα πάλιν στίβεται.
 4 Ἀνδράσι μὲν δόλια βελαί· θεῶν
 5 Δ' οὐκέτι πίστις ἄσπερε.
 415 6 Τὰν δ' ἐμὰν εὐκλειαν ἔχυν βιοτὰν,
 7 Στρέφουσι φᾶμαι.
 8 Ἐρχεται τιμὰ
 9 Γυναικῶν γένε.

10 Οὐ-

10 Οὐκέτι δυσκέλαδος

420 11 Φάμα γυναῖκας ἔχει.

Ἀντιτροφή α΄.

1 Μῦσαι ᾗ παλαιγενέων

2 Λήξουσιν αἰοιδᾶν,

3 Τὰν ἐμὴν ὑμνοῦσαι ἀπιστοῦναν.

4 Οὐ γὰρ ἐν ἀμετέρα γνώμα λύρας

425 5 Ὡπασε θῆσιν αἰοιδᾶν

6 Φοῖβος ἀγῆτωρ μελέων· ἐπὶ ἀν-

7 πίχθησαν ὕμνον

8 Ἀρσένων γέννα.

9 Μακρὸς δ' αἰὼν ἔχει

430 10 Πολλὰ μὲν ἀμετέραν

11 Ἀνδρῶν τε μοῖραν ἐπιῖν,

Στροφή β΄.

1 Σὺ δ' ἐκ μὲν οἴκων πατρίων ἔπλευσας

2 Μαρνομῆα κραδίᾳ, διδυ-

3 μως ὀρίσασα πόντι

435 4 Πέτρας· ἐπεὶ ᾗ ξένω

5 Ναίης χθονί, τὰς ἀνάνδρους

6 Κοίτας ὀλέσασα λέκτρον.

7 Τάλαρνα, Φυγὰς ᾗ χώρας ἄπμος ἐλαύνῃ.

Ἀντιτροφή γ΄.

1 Βέβακεν ὄρκων χάρις, ἐδὲ τ' αἰδῶς

440 2 Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ μέμνεις

3 Αἰθερία δ' ἀνέπλη.

4 Σοὶ δ' ἔτε πατὴρ δόμοι,

C

5 Δύ-

- 5 Δύστη, μεθρημίσαθαι
 6 μόχθων, ὥτ' τῶνδε λέκτρων,
 445 7 Ἀλλὰ βασίλεια κρείσσων δόρυμπι ἀπίσα.

ΙΑΣΩΝ, ΜΗΔΕΙΑ, ΧΟΡΟΣ, ΑΙΓΕΤΣ.

Ἰαμβοί.

- Ἰά. **Ο**Τ ἦν κατέδον πρῶτον, ἀλλὰ πηλάκις,
 “ Τραχεῖαν ὄργην, ὡς ἀμήχανον κακόν.
 Σοὶ γὰρ παρὸν γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχεν,
 Κῆφας Φερέση κρείσσονων Βασιλεύματι,
 450 Λόγων ματαίων ἔνεχ' ἐκπεσὴ χθονός.
 Καί μοι μὲν ἔδεν πρᾶγμα, μὴ πάσῃ ποτὲ
 Λέγῃς, Ἰάσων ὡς κακιστὸς ἐς' ἀνθρώπου.
 Ἄ δ' εἰς τυράννης ἐστὶ σὺ λελογκήμενα.
 Πᾶν κέρδος ἡγῶ ζημιωμένη Φυγῇ.
 455 Καὶ γὰρ μὲν αἰεὶ βασιλείων θαυαμένους,
 Ὀργὰς ἀφῆρται καὶ σ' ἐβλάμην μένουσι.
 Σὺ δ' ἐκ ἀνίεις μετρίας, λέγῃς' αἰὶ
 Κακῶς ταρένους· τι γὰρ ἐκπεσὴ χθονός.
 Ὅμως ἢ καὶ τῶνδ' ἐκ ἀπειρηκῶς φίλοις
 460 Ἦκω, πρὸς σὺν γὰρ προσκοπόμενος, γίνομαι.
 Ὡς μὴ τ' ἀχρήμων σὺν τέκνων ἐκπέσῃς.
 Μήτ' ἐνδεὴς τέ. “ Πόλλ' ἐφίλακε Φυγῇ
 “ Κακὰ ζῆν αὐτῇ, καὶ γὰρ εἰ σὺ με τυγχεῖς,
 Οὐκ ἂν δυνάμην σοὶ κακῶς φρονεῖν ποτέ.

465 Μή.

- 465 Μή. ὦ παγκάκιστα, τῆτο γὰρ σ' ὅππῃ ἔχω
 Γλώσση μέγιστον εἰς ἀνὰνδρίαν κακόν
 ἦλθες πρὸς ἡμᾶς, ἦλθες, ἔχθιστος γεγαῖς
 Θεοῖς τε, καὶ μὲν, παντί τ' ἀνθρώπων γένει,
 ὅσπερ θράσος τὸδ' εἶναι, ὅδ' εὐτολμία,
 470 φίλος κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν
 Ἀλλ' ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων
 Παῶν, ἀνάιδει. εὖ δ' ἐποίησας μολῶν.
 Ἐγὰρ τε γὰρ λείψα, καμφιδήτορμα
 Ψυχὴν, κακῶς σε, καὶ σὺ λυπήσῃ κλύων.
 475 Ἐκ τῶν ἢ πρώτων πρώτον ἀρχόμεαι λέγειν.
 Ἔσωσά σ', ὡς ἴσασιν Ἕλληνας, ὅσοι
 Ταυτὸν συνεσέβησαν Ἀργῶν σκάφος,
 Περμφθῆντα ταύρων πυρπνέων Ὀπισθέτην
 Ζεύγλῃσι καὶ σπέρνοντα θανάσιμον γόνυ.
 480 Δράκοντά σ', ὅς περ χυρσὸν ἀμφέπων δέρας,
 Σπέρμας ἔσωζε πολυπλόκοις, αὐπνός ὢν,
 Κτείνας, ἀεὶ ἔχον σὲ φίλος σπότηριον,
 Αὐτὴ δὲ πατέρα καὶ δόμους προσέειπ' ἡμῶς,
 Τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν ἐκόμεν
 485 Σὺν σοὶ, πρόθυμος μάλα δὲ σοφωτέρα.
 Περίαν τ' ἀπέκλιν', ὥσπερ ἄλγιστον θάψαν
 Παίδων ἔτα' αὐτὰ πάντα τ' ἐξέλειον φόβον.
 Καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν, ὃ κακῶς ἀνδρῶν, πατρῶν,
 Πρῶτακας ἡμᾶς, κενὰ δ' ἐκτίσω λέχη,
 490 Παίδων γογγύων· αἱ γὰρ ἡδ' ἀπαῖς ἔτι,
 Σύγναται ἂν ἦν σοι, τὰδ' ἐραδίζηται λέχη.
 Ὅρκων δὲ Φρύδι πάντες ὅδ' ἔχω μαρτυρεῖν.

- Ἦ θεὸς νομίζεις τὰς πύ' ἔκ ἀρχῆν ἔτι,
 Ἦ καινὰ κείσθαι ἴσμι' ἀνθρώποις ταῦν,
 495 Ἐπεὶ σόνοισά γ' εἰς ἔμ' ἔκ εὐκρος ἄν.
 Φεῦ δέξια χεῖρ, ἧς σὺ πᾶλλ' ἐλαμβάνε,
 Καὶ τῶνδε γονάτων, ὡς μάτην κεχρώσμεθα
 Κακῷ πρὸς ἀνδρὸς, ἐλπίδων δ' ἡμάρτεμεν.
 Ἄγ', ὡς Φίλω γὰρ ὄντι σοι κρινώσομαι,
 500 Δοκῶσα μὲν τι πρὸς γέ σ' ἔργαζ' ἐν καλῶς,
 Ὅμως δ', ἐρωτηθεὶς γὰρ αἰσχίαν φανῇ.
 Νῦν ποῖ τράπωμαι; πότρε πρὸς πατρός δόμους.
 Οὓς σοὶ προδῶσα, ἔ πατραν, ἀφικόμην;
 Ἦ πρὸς ταλαίνας Πελιάδας; καλῶς γ' ἂν ἔν
 505 Δέξαιντό μ' οἴκοις, ἄν πατέρα κατέκτανον.
 Ἐχθ' γὰρ ἔτω. τοῖς μὲν οἴκοθεν φίλοις
 Ἐχθρὰ κατέσχε'. ἐς δέ μ' ἔκ ἔχρην κακῶς
 Δρῶν, σοὶ χάριν φέρουσα, πολεμίας ἔχω.
 Τοιγάρ με πολλὰς μακαρίαν Ἑλληνίδων
 510 Ἔθηκας ἀντὶ τῶνδε θαυμαστὸν δέ σε
 Ἐχω πόσιν, καὶ πισὸν, ἢ τάλαν' ἐγώ,
 Εἰ φεύζομαι δὲ γαῖαν ἐκβεβλημένη,
 Φίλων ἔρημος, σὺν τέκνοις μόνη μόνοις,
 Καλὸν γ' ὄνειδος τῷ νεωστὶ νυμφίῳ,
 515 Πτωχὸς ἀλᾶσθαι παῖδας, ἢ τ' ἔσωσά σε.
 “ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσὸν μὲν, ὅς κ' ἐδηλοῖται;
 “Τεκμήρει' ἀνθρώποισιν ὥπισσας σαφῇ,
 “Ἀνδρῶν δ', ὅτ' ἔχω κακὸν διειδέναι,
 “Οὐδεὶς χαρακτὴρ ἐμπέφυκε σώματι;
 Χρ. “Δεινὴ τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει,

“Ὅταν

- “ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ’ ἔρην.
 1α΄. Δεῖ μ’, ὡς εἴκε, μὴ κακὸν φῦναι λῆγην,
 Ἄλλ’ ὥς τὴν κεδνὸν οἰακροφόν,
 Ἄκροισι λαΐφες κρασπέδοις ὑπεκδραμεῖν
 525 Τὴν σὺν σήμερον, ὦ γύναι, γλωσσαλγίαν.
 Ἐγώ γ’, ἐπεὶ δὴ καὶ λίαν πυρροῖς χάριν.
 Κύπριν νομίζω τ’ ἐμῆς ναυκλήριας
 Σάτειραν εἶναι θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων μόνῳ.
 Σοὶ δ’ ἔστι μὲν νῦν λεπτός, ἀλλ’ ἐπὶ φθονος
 530 Λόγος διελθεῖν, ὡς ἔρως σ’ ἠνάγκασε
 Πόνων ἀφύκτων τέρμον ἐκσῶσαι δέμας·
 Ἄλλ’ ἐκ ἀκρεβῶς αὐτὰ θήσομαι λίαν,
 Ὅπῃ γὰρ ἔν ὤνησας, ἔ κακῶς ἔχῃ.
 Μείζω γε μὲν τοι τ’ ἐμῆς σωτηρίας
 535 Εἴληφας, ἢ δέδωκας, ὡς ἐγὼ φράσω.
 Πρῶτον μὲν Ἑλλάδ’ ἀντὶ βαρβάρων χθονὸς
 Γαῖαν κατοικεῖς, καὶ δίκῃ θύπνισται,
 Νόμοις τε χρῆσθαι, μὴ πρὸς ἰσχύος χάριν.
 Πάντες δὲ σ’ ἠόθοντ’ ἔσσαν Ἕλληνες σοφῆν,
 540 Καὶ δόξαν ἔαρες. εἰ δ’ ἡ γῆς ἐπ’ ἐσχάτοις
 Ὅροιςιν ὤκεις, ἐκ ἀν’ ἦν λόγος σέθεν.
 “Εἴη δ’ ἐμοί γε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις,
 “Μήτ’ Ὀρφέως κάλλιον ὑμνήσῃ μέλος,
 “Εἰ μὴ ἴσημος ἡ τύχη γένοιτό μοι.
 545 Τσαῦτα μὲν σοι τῶν ἐμῶν πόνων πέρι
 Ἐλεῖν· ἀμιλλαν γὰρ σὺ παρῆξας λόγων,
 Ἄ δ’ εἰς γάμους μοι βασιλικὰς ἀνείδισας,
 Ἐν τῷδε δείξω πρῶτα μὲν σοφὸς παῖς,

Ἐπι-

- Ἐπειδὴ σάφρων, εἴπε σὰί μέγας φίλος,
 550 καὶ παρὶ τοῖς ἐμοῖσιν ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος.
 Ἐπὶ μετίστω δούρ' Ἰωλκίᾳς χθονός,
 Πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀρηχάμεν,
 Τί τῷδ' ἂν εὐρημὶ ἄρ' οὐ εὐτυχέστερον,
 ἢ παῖδα γῆμον βασιλείᾳς φυγὰς γεγαῖς;
 555 οὐχ ἧ σὺ κνίζῃ, σὺν μὲν ἐχθράκησιν λέχους,
 καυῆς ᾗ νόμφης ἡμέρῳ πεπληγμένος,
 οὐδ' εἰς ἀμιλλῶν πλῦτικτον σπᾶδην ἔχω.
 Ἄλλης γὰρ οἱ γεγαῖτες, εἴδ' ἐμὲ φομαί.
 Ἀλλ' ὥς τὸ μὲν μέγιστον, οἰκῶμεν καλῶς,
 560 καὶ μὴ σπανιζόμεσθα: γογγύσκων, ὅτι
 " Πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκπαθὼν φίλος,
 Παῖδας τε θρέψαιμ' ἀχίως δόμων ἐμῶν.
 Σπέρας τ' ἀδελφῆς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις,
 εἰς ταυτὸ θεῖον, ἔσσυαρτήσας γένος.
 565 εὐδαιμονοίην. σοί τε γὰρ παίδων τί δέη
 Ἐμοί τε λύει. πᾶσι μέλλωσιν τέκνοις,
 τὰ ζῶντ' ὀνήσῃ, μὲν βεβέλλωμαι κακῶς;
 οὐδ' ἂν σὺ φάις, εἰ σε μὴ κνίζοι λέχος.
 " Ἀλλ' εἰς πρῶτον ἤκεθ', ὥς ὀρθομένης
 570 " εὐνῆς, γυναιῆς πάντ' ἔχεν νομίζετε.
 " Ἦν δ' αὖ γένηται συμφορὰ τις εἰς λέχος.
 " τὰ λῶσαι καὶ κάλλιπαι, πολεμιάτατα
 " τίθεσθε: χρόν γὰρ ἀλλοθὲν ποθεν βροτῆς.
 " Παῖδας τεκνῶσθαι, θεῶν δ' ἐκ εἶναι γένος.
 575 " οὔτις δ' ἂν ἐκ ἧν εἴδ' ἐν ἀνδράσιν κακόν.
 Χο. Ἰᾶσον, εὐ μὲν τᾶσδ' ἐκόσμησας λόγους

Ὅμως

Ὅμως δ' ἔμοιγε, καὶ παρὰ γνώμην λέγω,
 Δοκεῖς προδᾶς σὴν ἀλόχον ἔδικμα δρᾶν.

Μή. Ἦ πολλὰ πολλοῖς εἰμι διάφορος βροτῶν

580 “ Ἐμοὶ γὰρ ὅτις ἀδίκος ὦν σοφὸς λέγειν

“ Πέφυκε, πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει.

“ Γλώσση γὰρ αὐχῶν τᾶδ' ἐὺ περιστέλει,

“ Τολμᾷ πανουργεῖν ἔστι δ' ἐκ ἄγαν σοφός.

Ὡς καὶ σὺ μὴ νῦν εἰς ἐμὴ εὐαχήμεν γενῆ.

585 Λέγειν τε δῆλός. ἐν γὰρ ἔν κ' ἐνέει σ' ἔπος.

Χρῆν σ', εἴπερ ἦσθα μὴ κακός, πείσαντά με

Γαμεῖν γάμον τόνδ', ἀλλὰ μὴ σιγῇ φίλων.

Ιά. Καλῶς γ' ἂν ἔν μοι τῷδ' ὑπηρετεῖς λόγῳ,

Εἴ σοι γάμον κατέσπον, ἢ τις ἐδὲ νῦν

590 Τολμᾶς μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον.

Μή, Οὐ τῆτό σ' εἶχεν, ἀλλὰ βάρβαρον λέχος

Πρὸς γῆρας ἐκ εὐδοχῶν ἐξέθανέ σοι.

Ιά. Εὖ νῦν τὸδ' ἴαθι, μὲ γυναῖκός ἐνεκα

Γῆμαί με λέκτρα βασιλέως, ἂ νῦν ἔχω.

595 Ἀλλ', ὥσπερ εἶπον καὶ παρὸς, πῶσαι θέλων

Σὲ, ἔ τέκνοισι ποῖς ἐποῖς ὁμοσπόρος

Φῦναι τυράννης παῖδας, ἔρυμα δάμασι.

Μή. Μή μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος,

“ Μήδ' ὄλβος, ὅστις τὴν ἐμὴν κνίζοι φρένα.

600 Ιά. Οἶδ', ὡς μετέβη, καὶ σὺ φαιτέρα Φανῇ;

Τὰ χρηστὰ μὴ σοι λυπρὰ φαινέδω ποτέ.

Μήδ' εὐτυχῶσαι δυσυχῆς εἶναι δοκεῖ.

Μή. Ἰδριζ', ἐπειδὴ σὰς μόν' ἐστ' ὀπισθοστροφή.

Ἐγὼ δ' ἔρημος τῆσδε φιλῶμαι χόλον.

605 Ιά.

- 605 **Ιά.** Αὐτὴ τέδ' εἴλα· μηδὲν ἄλλον αἰτιῶ.
Μή. Τί φράσα; μῶν χαμεῦσαι, καὶ παροῦσά σε;
Ιά. Ἀρὰς τυράννοισ ἀνοσίτερος ἀρωμένη.
Μή. Καὶ σοῖς ἀραία γ' ἔσαι τυγχάνω δόμοις.
Ιά. Ὡς ἔκρινεσθαι τῶνδε σοι τὰ πλείονα.
610 **Ἀλ'** εἴ π' βέλῃ πασι, ἢ σαυτῆς φυγῇ.
 Προσωφέλημα χρημάτων ἐμῶν λαβῶν,
 Λέγ' ὡς ἔπιμος ἀφρόνως δεῖναι χερί,
 Ξένοις τε πέμπειν σύμβολ', οἱ δρᾶσκέ σ' εὔ.
 Καὶ ταῦτα μὴ θέλῃσα μαραινέις, γόνοι·
615 **Λήξασα δ'** ὀργῆς, κέρδανεῖς ἀμέσωνα.
Μή. Οὐτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ' ἂν,
 Οὐτ' ἂν τι δεξαίμεθα, μήδ' ἡμῖν δίδε.
 “Κακῷ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὅησιν ἐκ ἔχθ.
Ια. Ἀλλ' ἐν ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτύρομαι,
620 Ὡς πάνθ' ὑπεργεῖν σοί τε καὶ τέκνοις θέλω.
 Σοὶ δ' ἐκ ἀρίσκει παῖδαθ', ἀλλ' αὐθαδία
 Φίλως ἀπωθῇ· τοιγὰρ ἀλγυνῇ πλέον.
Μή. Χώρα· πόθω γὰρ τ' νεοδμήτε κόρης
 Αἰρή, χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος.
625 **Νύμφα.** ἴσως γὰρ, σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται,
 Γαμέις τοῖσιν, ὥς σ' ἀρνεῖσθαι, γάμον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ α'.

1 Ἐρωτες ὑπὲρ μὲν ἄρ' αὖ

2 Ἐλθόντες, ἐκ εὐδοξίαν.

3 οὐδ'

- 3 οὐδ' ἀρετὰν παρέδωκαν
 630 4 Ἀνδράσιν· εἰ δ' ἄλλῃς ἔλθοι
 5 Κύπρις, ἐκ ἄλλα θεὸς
 6 Εὐχαρις ἔτω.
 7 Μὴ ποτ', ὦ δέσποιν', ἐπ' ἐμοὶ
 8 Χρυσέων τόξων ἐφέσῃς
 635 9 Ἰμέρῳ χρίσας, ἄφικτον οἷόν.

Ἀντιδροφὴ α'.

- 1 Σπέργοι δέ με σωφροσύνα,
 “ 2 Δώρημα κάλλιπον θεῶν.
 3 Μηδὲ ποτ' ἀμφιλόγως ὀρ-
 4 γὰς, ἀκόρετά τ' ἐνέκη
 640 5 θυμὸν ἐκπλήξας ἐπὶ-
 6 ροῖς δ' ἔπ' ἐλέησιν
 7 Προβάλοιμ'. ὦ δὴνὰ Κύπρις,
 8 Ἀπιολέμενος εὐνὰς σεβίζε-
 9 σ', ὅζυφρον κρῖναι λέχη γυναικῶν.

Στροφὴ β'.

- 645 1 ὦ πατρίς, ὦ δῶμά τ' ἐμὸν,
 2 Μὴ δ' ἦτ' ἀπολις γενοίμαν,
 3 Τὸν ἀμηχανίας ἔχουσα
 4 Δυσσέρατον αἰῶ-
 5 ν' οἰκτροτάτων ἀχέων.
 650 6 Θανάτῳ θανάτῳ πάρος δαμῆλυ,
 “ 7 Ἀμέραν πάνδ' ἐξανύσασα. Μόχθων
 “ 8 Δ' ἐκ ἄλλος ὑπερθεν,
 “ 9 Ἡ γὰρ πατρίδας ἐνέειδεν

D

Ἄν-

Ἀντιφρόνῃ β'.

- 1 Εἶδομ' ἐκ ἐξ ἐτέρων
 655 2 Μύθων ἔχομεν φράσασθ.
 3 Σὲ γὰρ ἔ' πόλις, ἔ' φίλων τις
 4 ὤκλειρε, παθεῖσαν
 5 Διγνώπτειν παθόντων.
 " 6 Ἀχάριστος ὅλοιθ', ὅτ' παρῆσαι
 660 " 7 Μὴ φίλος τιμᾶν, καθαρὰν ἀνοίξαν-
 " 8 τι κληίδα φρενῶν
 " 9 Κἀμοὶ φίλος ἔ' ποτ' ἔσται.

Ἰαμβοί.

- Αἰ. Μήδεα, χαῖρε· τῷδε γὰρ προσοίμιον
 Κάλλιον ἐδεῖς οἶδε προσφωνεῖν φίλοις.
 665 Μή. ὦ χαῖρε, καὶ σὺ, παῖ σφοῦ Πανδόνος,
 Αἰγυῖ· πόθεν γῆς τῆσδ' ὀπισθοφᾶ πίδον;
 Αἰ. Φοῖβε· παλαιὸν ἐκλιπὼν χρησθήριον.
 Μή. Τί δ' ὀμφαλὸν γῆς θεασιωδὸν ἐστέλης;
 Αἰ. Παίδων ἐρδνῶν ἀτέρμ', ὅπως γένοιτό μοι.
 670 Μή. Πρὸς θεῶν, ἅπασι γὰρ δεῦρ' αἰεὶ τέλει
 βίον;
 Αἰ. Ἀπαγδὲς ἐσμ' ἄνθρωπος, δαίμονος τινὸς τύχη.
 Μή. Δάμαρτος ἔσσις, ἢ λέχης ἄπειρος ὢν;
 Αἰ. Οὐκ ἐσμὲν εὐνῆς ἄλυστος γαμηλίας.
 Μή. Τί δὴτα φοῖβος εἶπέ σοι παύδων πέρι;
 675 Αἰ. Σοφώτερ', ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν, ἔπη.
 Μή. Θέμις δ' ἂν ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεῶ;
 Αἰ. Μάλισ', ἐπὶ τῇ καὶ σοφῆς δεῖται φρενός.

Μή.

Μή. Τί δ' ἔχρησε, λέξον, εἰ θέμις κλύειν.

Αἰ. Ἄσκει με τ' πρῆχοντα μὴ λῦσαι πόδα.

680 Μή. Πρὶν ἂν τί δράσης, ἢ τίν' ἐξίκη χθόνα;

Αἰ. Πρὶν ἂν πατράων αὐθις ἐσίαν μόλα.

Μή. Σὺ δ' ὥς τί χρέζων, τίμυθε ναυσυλαῖς χθόνα;

Αἰ. Πιτθεύς τις ἐστὶ γῆς ἀναξ Τροιζηνίας.

Μή. Παιῖς, ὥς λέγῃσι, Πέλοπος εὐσεβέστατος.

685 Αἰ. Τὰ τῶ θῆ μάντῳμα κρινῶσαι θέλω.

Μή. Σοφὸς γὰρ ἀνὴρ, καὶ τρέφων τὰ παιάθε.

Αἰ. Καί μοι τ' πάντων φίλτατος δορυξένων.

Μή. Ἀλλ' εὐτυχοῖς, καὶ τύχοις ὅσων ἐραῖς.

Αἰ. Τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέπηχ' ὁδε;

690 Μή. Αἰγεῦ, κάκιστος ἐσὶ μοι πάντων πῖσις.

Αἰ. Τί φῆς; σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας.

Μή. Ἀδικεῖ μ' Ἰάσων, ἔδεν ἐξ ἐμῶ παθῶν.

Αἰ. Τί χρήμα δράσας; φράζε μοι σαφέστερον.

Μή. Γυναῖκ' ἐφ' ἡμῖν διαπτότιν δόμων ἔχει.

695 Αἰ. Ἢ περ τετόλμηκ' ἔργον ἀσχισεν τόδε;

Μή. Σάφ' ἰδὲ ἄτιμοι δ' ἐσμὲν οἱ πρὸ τῶ φίλοι.

Αἰ. Πότερον ἐραθεῖς, ἢ σὸν ἐχθαίρων λέχος;

Μή. Μέγα γ' ἐρωπεῖ πῖσος σὸν ἔφυ φίλοις.

Αἰ. Ἰτω νυν, ἔπερ ὥς λέγεις ἐστὶν κακός.

700 Μή. Ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἡράσθη λαβεῖν.

Αἰ. Δίδωσι δ' αὐτῶ τίς; πέραινε μοι λόγον.

Μή. Κρέων, ὃς ἄρχει τῆσδε γῆς Κορινθίας.

Αἰ. Συγίνωστέ μιν γὰρ ἦν, σὲ λυπεῖσθαι, γύναι.

Μή. Ὀλωλα, καὶ πρὸς γ' ἐξελαύνουσι χθονός.

705 Αι Πρὸς τῷ ; τίδ' ἄλλο καρὲν αὐτὸ λέγεις κακόν.

Μή. Κρέων μ' ἐλαύνει Φυλάδα τῆσδ' ἔξω χθονός.

Αι. Ἐὰ δ' ἰάσων ; ἐδὲ πῶτ' ἐπῆρσα.

Μή. Λόγω μὲν ἔχι, καρτερεῖν ᾗ βύλει.

Ἄλλ' ἀνταμαί σε τῆσδε πρὸς γενιάδος,

710 Γονάτων τε τῶν σῶν, ἱκεσία δὴ γίγνομαι,

Οἰκτερον, οἰκτρόν με τὴν δυσδαίμονα,

Καὶ μὴ μ' ἔρημον ἐκπεσῶσαν εἰσίδης.

Δέξαι ᾗ χώρα καὶ δόμοις ἐφέσιον.

Οὕτως ἔρας σοὶ πρὸς θεῶν τελεσφόρος

715 Γένοιτο πῦδαν, καὶ τὸς ὄλβιος θάποιος.

Εὐρημα δ' ἐκ οἴδ', οἷον εὐρηκας τόδε

Παύσω δὲ σ' ὄντ' ἀπαυδα, καὶ πῦδαν γονὰς

Σπῆραι σε γῆσω πιάδ' οἶδα φάρμακα.

Αι. Πολλῶν ἑκατὶ τήνδε σοὶ δῶναί χάριν,

720 Γύμαι προθυμός εἰμι· πρῶτα μὲν θῶν,

Ἐπειτα πῦδαν, ὣν ἐπαγγελίη γονάς.

Εἰς τῆτο γὰρ δὴ φρεσὶς εἰμι πᾶς ἐγώ.

Οὕτω δ' ἔχοιμι. σὲ μὲν ἐλθέσης χθόνα,

Πειράσσω, σὲ προξενεῖν δίκαιος ὢν.

725 Τοσόντ' ἐμὲν τι σοὶ προσημάνω, γύμαι,

Ἐκ τῆσδε μὲν γῆς ἔσ' ἄγεον βελήσομαι.

Αὐτὴ δ' εἰς πῆρ' εἰς ἐμὰς ἐλθὲς δόμοις.

Μενεῖς αὐτὸς, καὶ σε μὴ μεθ' ὧ ποτε.

Ἐκ τῆσδε δ' αὐτὴ γῆς ἀπαλλάσσε πίδα.

730 Ἀνάτιος γὰρ καὶ ξένους εἶναι θέλει.

Μή. Ἐσαι πῶδ'· ἀλλὰ πίστις εἰ γένοιτό μοι

Τέτταν, ἔχοιμ' αὖ πάντ' πρὸς σέθεν καλῶς.

Αι.

ΑΙ. Μῶν ἔπέποιθες; ἢ τί σοι τὸ δυσχερές;
ΜΗ. Πέποιθα· Περίε δ' ἐχθρός ἐστὶ μοι δόμος,

735 Κρέων τ' ἐτάτος δ', ἐρκύωσι μὲν ζυγαῖς
Ἄγασιν ἔμεθ' ἂν ἐκ γάσας ἐμέ.

Λόγοις ᾗ συμβάσας, καὶ θεῶν ἐκάρηται,
Φίλῳ γένοι' ἂν, καὶ πικρὴν καύμασιν
οὐκ ἂν πίθοιο. τάρταρ μὲν γὰρ ἀδανῆ

740 Τοῖσδ' ὄλβος ἐστὶ, καὶ δόμος τυραννικός.

ΑΙ. Πολλὴν ἐλέχας ἐν λόγοις προμηθίαν.
Ἄλλ' εἰ δοκεῖ σοι δρᾶν τίδ', ἐκ ἀφίσταμαι,
Ἐμοί τε γὰρ πᾶς ἐστὶν ἀσφαλέστερα,
Σκῆψιν πῦρ ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύουσα

745 Τὸ σὸν τ' ἄεθρα μᾶλλον ἔχῃς θεός.

ΜΗ. Ὅμνυ πέδον γῆς, πατέρα δ' Ἡλίον πατρός
Τέμεν, θεῶν τε συνπιθεῖς ὅππῃ γένος.

ΑΙ. Τί χρῆμα δράσεν; ἢ τί μὴ δράσῃ; λέγε.

ΜΗ. Μήτ' αὐτὸς ἐκ γῆς σῆς ἐμὶ ἐκβαλεῖν πῦρ

750 Μήτ', ἀλλὰ ἢν τις τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἄγῃ
Χρήζῃ, μεθήσεν ζῶν ἡμῶν τρόπῳ.

ΑΙ. Ὅμνυμι γαῖαν, λαμπρὸν ἥλιόν τε φῶς,

Θεὸς τε πάντας, ἐμμένειν, ἃ σε κλύω.

ΜΗ. Ἀρκεῖ τίδ' ὅρκα τῶδε μὴ ὑμμένων πά-
σοις;

755 ΑΙ. Ἄ τῷσι δυσσεβῶσι γίγνεται βρατῶν.

ΜΗ. Σάρων πορεύει πάντα γὰρ καλῶς ἔχει.

Καὶ γὰρ πόλιν ἀνὴρ ὡς πάρος ἀφίχεται,

Πράττας ἂ μέλτω, καὶ πυχῶσ' ἂ βέλομαι.

Ἀνα-

Ἀνάπαιστοι.

Χο. Ἀλλά σ' ὁ Μάκας πομπῆος ἀναξ
760 Πελάσφι δόμοις.

Ὦν τ' Ἰππίτιαν ἀπυύδης κατέχων,
Πράξιπας· ἐπεὶ γενναῖος ἀνὴρ,
Αἰγεῦ, παρ' ἐμοὶ δεδόκησαι.

Ἰαμβοί.

- Μή. ὦ Ζεῦ, δὴν τε Ζηνὸς, ἤλις τε Φῶς,
765 Νῦν καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν, Φίλαρ,
Γενησόμεσθα, καὶς ὁδὸν βεβήκαμεν
Νῦν δ' ἐλπίς, ἐχθροὺς τὰς ἐμὰς τίσειν δίχην.
Οὗτος γὰρ ὦ ἦρ, ἣ μάλιν' ἐκάρνομεν,
Λιμὴν πέφανται τῶν ἐμῶν βελευμάτων
770 Ἐκ τῶδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων,
Μολόντες ἄστυ, καὶ πόλισμα Παλλάδος.
Ἦδη ᾗ πάντα τὰμά σοι βελεύματα
Λέξω· δέχεαι ᾗ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους.
Πέμψας· ἐμῶν τιν' οἰκετῶν, Ἰάσονα
775 Εἰς ὅπιν ἐλθεῖν τὴν ἐμὴν αἰτήσομαι.
Μολόντι δ' αὐτῷ μαλθακὰς λέξω λόγους,
Ὡς καὶ δοκεῖ μοι ταῦτα, ἔτι καλῶς ἔχειν
Γάμους τυράννων, ἔς ποροῦς ἡμᾶς ἔχει,
Καὶ θυμφορ' εἶναι, καὶ καλῶς εἰργασμένα.
780 Παῖδας ᾗ μείναι τὰς ἐμὰς αἰτήσομαι,
Οὐχ ὡς λιπῆσαι πολεμίων Ἰππὶ χθονὸς
Ἐχθροῖσι παῖδας τὰς ἐμὰς καθυβρίσαι.

Ἀλλ'

- Ἄλλ' ὥς δόλοισι παῖδα βασιλέως κτεάνω.
 Πέμψω γὰρ αὐτὰς δῶρ' ἔχοντας ἐν χερσίν,
 785 Νύμφῃ φέροντας, τήνδ' ἐμὴν φεύγειν χθόνα,
 Λεπτὸν τε πέπλον, καὶ πλόκον χρυσήλατον.
 Κἄνπερ λαβῶσαι κόσμον ἀμφιβῆ' ἡρώϊ,
 Κακῶς ὀλέσται, πᾶς δ' ὅς ἀν' ἰσχυρὴν κόρης·
 Τοιοῖσδε χρίσω φαρμάκοις δωρήματα.
 790 Ὡς δ' ὅσον ἔργον ἔς' ἐργασίον
 Τέντεῦθεν ἡμῖν· τέκνα γὰρ κατακτεάνω
 Τὰμ'· ἅτις ἐσὶν, ὅς τις ἐξαίρεσται.
 Δόμον τε πάντα συγχέας' ἰάσονος,
 Ἐξέμι γαίης Φιλτάτων παύδων φόνον
 795 Φεύγῃσα, καὶ τλαῖσ' ἔργον ἀνοσιώτατον.
 " Οὐ γὰρ γελαῶδες τλητὸν ἐξ' ἐχθρῶν, φίλα.
 " Ἴτω· τί μοι ζῆν κέρδος; ἔτ' ἐμοὶ πατρίς,
 Οὐτ' οἶκος ἐσὶν, ἔτ' ἀποτροφὴ κακῶν.
 Ἡμάρτανον τόθ', ἥνικ' ἐξελίμπανον
 800 Δόμους πατρώας, ἀνδρὸς Ἑλλήνος λόγους
 Παιδεῖσ', ὅς ἡμῖν σὺν θεῷ τίσις δίκην.
 Οὐτ' ἐξ' ἐμῶν γὰρ παῖδας ὄψεται ποτε
 Ζῶντας τοιοπὸν, ἔτε δ' νεοζύγῃ
 Νύμφῃς τεκνώσει παῖδ'· ἐπεὶ κακῶς κακὴν
 805 Θανέειν σφ' ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις.
 Μηδεὶς μὲ φάσκειν κακοδενὴ νομίζεω,
 Μὴδ' ἡσυχάειν· ἀλλὰ πατέρῃ τρόπῃ,
 " Βαρύνειν ἐχθροῖς, καὶ φίλοις ἐμμένειν.
 " Τῶν γὰρ τοιούτων εὐκλέεστατος βίος.
 810 Χο. Ἐπεὶ περ ἡμῖν τὸνδ' ἐκοίνωσας λόγον,

- Σέ τ' ἀφελῆν θέλωσα, ἔ νόμοις βροτῶν
 Ξυλλαμβάνωσα, δρᾶν σ' ἀπενέπω τάδε.
 Μῆ. Οὐκ ἔστιν ἄλλως· σοὶ ᾗ συγνώμη λέγω
 Τὰδ' ἔσι, μὴ πάχυσαν, ὡς ἐγὼ, κακῶς.
- 815 Χο. Ἀλλὰ κτανεῖν σὸν σπέρμα τόλμήσας, γίναι;
 Μῆ. Οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα δηχθεῖ πόσις,
 Χο. Σὺ δ' ἂν γένοιό γ' ἀθλιωτέτη γυνή.
 Μῆ. Ἵτω, περιστοὶ πάντες οἱ ἢ μέσῳ λόγοι.
 Ἀλλ' οἶα, χώρῃ, καὶ κόμιζ' Ἰάσωνα.
- 820 Εἰς πάντα γὰρ δὴ σοὶ τὰ πιστὰ χρώμεθα.
 Λέξεις ᾗ μηδὲν τῶν ἐμοὶ δεδογμένων
 Εἴπερ Φρονεῖς εὖ διασώπης, γυνή τ' ἔφους.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ α'.

- Χο. 1 Ἐρεχθεΐδα τὸ παλαγὸν ὄλβιοι,
 2 Καὶ θεῶν παῖδες μακάρων.
- 825 3 Ἱερᾶς χώρας, δασυρρήτης
 4 Τ' ἄπο, φερόμενοι
 5 Κλειοτάταν σοφίαν,
 6 Αἰεὶ διὰ λαμ προτάτη
 7 Βαίνοντες ἀβρῶς αἰθέροσ'
- 830 8 Ἐνθά ποθ' ἀγναῖς
 9 Ἐννέα Πιερίδας
 10 Λέγῃσι Μάσας
 11 Ξανθὰν Ἀρμονίαν φυτεῦσαι.

Ἀ-

Ἀντιτροφή α'.

- 835 1 Καλὺνάς τ' ἔπει Κηφισῷ ῥοαῖς
 2 Τὰν Κύπριν κληΐζουσιν ἄφυ-
 3 σαμέναν χώραν καταπνεύσαι
 4 Μετρίας ἀνέμων.
 5 Ἡδυπνόας αὔρας.
 840 6 Αἰεὶ δ' ἔπειβαλλομένην
 7 Κάττασιν εὐαῶδῃ ῥοδῇ-
 8 ων πλόκον ἀνθέντων,
 9 Τᾷ σοφίᾳ παρέδρας
 10 Πέμπειν ἔρωτος,
 845 11 Παντοίας ἀρετᾶς ζυωεργῆς.

Στροφή β'.

- 1 Πῶς οὖν ἱερῶν ποταμῶν
 2 Ἡ πόλις, ἡ φίλων
 3 Πόμπιμόν σε χώρα
 4 Τὰν παυδολέτειραν ἔξει,
 850 5 Τὰν ἐχ' οἴαν; μετ' ἄλλων
 6 Σκέψαι τεκέων πλαγὰν,
 7 Σκέψαι φόνον οἶον αἰρή.
 8 Μὴ, πρὸς γονάτων σε πάντες
 9 Πάντως ἱκετεύομεν,
 855 10 Μὴ τέκνα φονεύσης.

Ἀντιτροφή β'.

- 1 Πῶς ᾗ θράσος, ἡ φρενὸς, ἡ
 2 Χερὶ τέκνων σέθεν,

Ε

3 Καρ-

- 3 Καρδία τε λήψη,
 4 Δφνὰν προσάγμοσι τέλμαν;
 860 5 Πῶς δ' ὄμματα προσεαλῶσα
 6 Τέκνοισι, ἄδακρυ μῶϊραν
 7 Σχήσεις; Φόνον ἔδμησῃ,
 8 Παύδων ἱκετῶν πιτνόντων,
 9 Τέγξει χέρα Φοίνικα
 865 10 Ἐν τλάμονι θυμῷ.

ΙΑΣΩΝ, ΜΗΔΕΙΑ, ΧΟΡΟΣ, ΠΑΙΔΑ-
 ΓΩΓΟΣ.

Ἰαμβοί.

Ἰά. " **Η** ΚΩ κελεύθεῖς ἔ γδ' ὅσα δυσμενῆς,
 Οὐκ ἂν γ' ἀμάρτοις τῷδε γ', ἀλλ' ἀνέ-
 σομαι,

Τί χρεῖμα βέλει καινὸν ἔξ ἐμοῦ, γυναι.

Μή. Ἰᾶσον, αἰτῶμαι σε τῶν εἰρημένων

- 870 Συγνώμον' εἶναι πὸς δὲ ἐμὰς ὀργὰς φέρειν
 Εἰκός γ', ἐπεὶ νῦν πόλλ' ὑπεύργασαι φίλα.
 Ἐγὼ δ' ἐρωσὶν διὰ λόγων ἀφικόμεν,
 Καλοῦδάσσα· σχετλία, τί μάνομαι,
 Καὶ δυσμενάντω τοῖσι βλαδέουσιν εὔ;
 875 Ἐχθρὰ δ' ἡ γαῖας κοιράνοισι καθίσταται,
 Πόσδ' ὅθ' ὅς ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφορώτατα,
 Τήμας τύραννον, καὶ καπηγῆτες τέκνοισι

Ἐμοῖς

- Ἐμοὶς Φυτούων ; ἐκ ἀπαιλαχθήτορα
 θυμῷ ; τί πάχυν, θύων παλινδύτων καλῶς ;
 880 οὐκ οἶσι μὲν μοι πᾶσι ; αἶδας ἢ χθονα
 φάγοντας ἡμᾶς, καὶ σπανάγοντας φίλων.
 Ταῦτ' ἐννοθεῖς, ἡδύομένη ἀδελφίαν
 Πολλὴν ἔχουσα, καὶ μάτην θυμωμένη.
 Νῦν ἔν σ' ἐμαίνω· σπασσομένη τ' ἐμοὶ δοκέεις,
 885 Κῆδος τὸδ' ἡμῖν προσλαβὼν ἐγὼ δ' ἀφραῖν,
 Ἡὲ χρεὶν μετῆναι τῶνδε τῶν βελούματων,
 Καὶ ξυμπράοντιν ἔ παραμέναι λέχῃ.
 Νύμφῳ τὲ κηδεύουσαι ἥδεαυ σέθεν.
 " Ἀλλ' ἐσμεν, οἷον ἐσμεν, σὺν ἐρῷ κακόν,
 890 " Γυναικίης· ἔκην χρεὶν σ' ὁμοιῶδες κακός,
 " Οὐδ' ἀντιτίθεν νήπι' ἀντὶ νηπίων.
 Παριέμεθα, καὶ φάμεν κακῶς φρονεῖν
 Τότ'· ἀλλ' ἄμενον νῦν βεβούλωμαι τάδε.
 ὦ τέκνα, τέκνα, δαῦτε, λάμπτε εἰσας,
 895 Ἐξέλθετ', ἀπαύσατε καὶ προσέειπετε
 Πατέρα μεθ' ἡμῶν, καὶ διαλλάχθηθ' ἅμα
 Τῆς πρὸς δὲν ἔχθρας εἰς φίλῃς μητρὸς μέγα·
 Σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν, καὶ μετῆσκειν χόλος.
 Λάβοιτε χεῖρας δεξιᾶς. οἶμοι κακῶν·
 900 Ὡς ἐννοῶμαι δὴ τι τῶν κεκρυμμένων.
 Ἄρ', ὦ τέκ', ἔτω καὶ πολὺν ζῶντες χρόνον,
 φίλῳ ὀρέγῃ ὠλένῳ ; τάλαρ' ἐγὼ,
 Ὡς ἀρτίδακρὺς οἶμι, καὶ φόβῳ πλέα·
 Χρόνῳ ἢ νῆκος πατρὸς ἐξώρεμένη,
 905 Ὅψιν τερένῳ τήνδ' ἐπλησῶ δακρύων.

Χο. Κάμοι κατ' ὄσσαν χλωρὸν ὠρμήθη δάκρυ.

Καὶ μὴ περβαίῃ μοῖζον, ἢ τὸ νῦν, κακόν.

Ἰά. Αἰνῶ, γύναι, πᾶδ'· εὖδ' ἐκείνα μέμφομαι.

Εἰκὸς γὰρ ὄργας θῆλυ ποιῶντος γένος

910 Γάμος παρεμπολῶντί γ' ἀλλοίως πάσιν.

Ἀλλ' εἰς τὸ λῶον σὺν μετέσκηκεν κέαρ.

Ἐγὼς ᾗ τὴν νικῶσαν, ἀλλὰ τὸ χρόνω,

“ Βελήν. γυναικὸς ἔργα ταῦτα σώφρονος

Ἰμῖν ᾗ, παῖδες, ἐκ ἀφροντίσως πατὴρ

915 Πόλῃν ἔθηκε σὺν θεοῖς σωτηρίαν.

Οἶμαι γὰρ ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κερυνθίας

Τὰ πρῶτ' ἔσεσθ' σὺν κασιγνήτοις ἔτι.

Ἀλλ' αὐξάνετε· πᾶλλα δ' ἐξεργάζεται

Πατήρ τε, καὶ θεῶν ὅστις ἐστὶν εὐμενής.

920 Ἰδοίμι δ' ὑμᾶς εὐτραφεῖς ἥρης πέλος

Μολόντας, ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπερτέρους.

Αὐτὴ, τί χλωροῖς δακρυοῖς τέγλης κόρας,

Σρέψασαι λαικὴν ἔμπαλιν παρηίδα,

Καὶ ἀσμελὴ τίνδ' ἐξ ἐμῆ δέχη λόγον;

925 Μή. Οὐδέν, τέκνων τῶνδ' ἐνοσμελὴ πέρι.

Ἰά. Θάρσει νῦν· εὖ γὰρ τῶνδ' ἐγὼ θήσω πέρι.

Μή. Δράσω πᾶδ'· ἔτι σοῖς ἀπισήσω λόγοις.

“ Γυνὴ ᾗ. Θῆλυ, καὶ πὶ δακρυοῖς ἔφυ.

Ἰά. Τί δῆτα λίαν τοῖσδ' ὀπιείνεις τέκνοις;

930 Μή. Ἐτικτον αὐτές· ζῆν δ' ὅτ' ἐξήνχα τέκνα,

Εἰσῆλθε μ' οἶκος, εἰ γενήσεται παῖδε.

Ἀλλ' ὥνπερ ἔνεκ' εἰς ἐμὲς ἦκαίς λόγους,

Τὰ μὲν λέλεκται, τῶνδ' ἐγὼ μνησθήσομαι.

Ἐπὶ

- Ἐπεὶ τυράννοις γῆς μ' ὀλοσέλλειν δοκεῖ,
 935 Κάμοι τάδ' ἐστὶ λῶσαι, γιγνώσκω καλῶς,
 μήτ' ἐμποδῶν σοι, μήτε κοιράνοις χθονὸς
 Νάειν. δοκῶ γὰρ δυσμενὲς εἶναι δόμοις.
 Ἡμῖς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν Φυγῇ
 Παῖδες δ' ὅπως ἂν ἐκτραφῶσιν σῇ χειρί,
 940 Αἰτῶ Κρείοντα, τήνδε μὴ Φεύγειν χθόνα.
 Ἰά. Οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμι· περὶ αὖθις ᾗ χρεῖ.
 Μή. Σὺ δ' ἄλλὰ σὴν κέλυσον αἰτεῖσθαι πατρός
 Γυναῖκα, παῖδας τήνδε μὴ Φεύγειν χθόνα.
 Ἰά. Μάλιστα, καὶ πείσειν γε δοξάζω σφ' ἐγὼ,
 945 Ἐῖπερ γυναικῶν ἐστὶ τῶν ἄλλων μία.
 Μή. Συλλήψομαι ᾗ τᾶδ' σοι καὶ γὰρ πόνος
 Πένμφω γὰρ αὐτῇ δῶρ', ἀ καλλιεύει)
 Τῶν νῦν ἐν ἀνδράποισιν, οἶδ' ἐγὼ, πολὺν,
 Λεπτὸν τε πέπλον, καὶ εἶφος χρυσήλατον,
 950 Παῖδας φέροντας· ἀλλ' ὅσον τάχος χρείων
 Κόσμον κομίζῃν δεῦρο περσέων τινά,
 Εὐδαμονήσει δ' ἔχ' ἐν, ἀλλὰ μυρία,
 Ἄνδρὸς γ' ἄριστ' ὅσ' ἔτυχ' ὁμολύετα,
 Κεκλημένη τε κόσμον, ὃν πρὸς Ἥλιος
 955 Πατὴρ πατὴρ δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς.
 Λάξυθε φερνὰς τάσδε, παῖδες, εἰς χέρας,
 Καὶ τῇ τυράννῳ μακαρία νυμφὴ δότε
 φέροντες· ἔτοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται.
 Ἰα. Τί δ', ὦ ματαία, τῶνδε σὺς κενεὶς χέρας;
 960 Δοκεῖς ἀναιδέως δᾶμα βασιλεῖον πέπλων;
 Δοκεῖς δὲ χρυσοῦ; σάξ'ε, μὴ δίδε τάδε.

Εἴπερ

- Εἶπε γὰρ ἡμᾶς ἄρ' οἱ λόγῳ τινὸς
 Γυτή, προθήσει χρημάτων, σαφ' εἶδ' ἐγὼ.
 Μή. Μή μοι σὺ πείθειν δῶρα καὶ θεὸς λόγῳ.
 965 " Χρυσὸς δὲ κρείσσων μυρίων λόγων, βροτῶν.
 " Κεῖνός οἱ δαίμων, πῶτα νῦν αὖτις θεός.
 Νέα τυραννί· τῶν δ' ἐμῶν παῖδων φυγὰς
 Ψυχῆς ἂν ἀλλαχραίμεθ', ἔχρυσέ μόνον.
 Ἄλλ', ὦ τέκν', εἰσιλθόντε πλησίον δόμοις.
 970 Πατὴρ νέαν γυναικά, διαπότην τ' ἐμὴν,
 Ἴκετόν τ', ἐξαπείθε, μὴ φυγεῖν χθόνα,
 Κόσμον δίδόντες· τοῦδε γὰρ μάλιστ' αἰεὶ,
 Εἰς χεῖρ' ἐκείνης δῶρα δέξασθ' τάδε.
 Ἴθ' ὡς τάχιστα μητρὶ δ', ὣν ἐρᾷ τυχεῖν,
 975 Εὐάγγελοι γένοιθε, πράξαντες καλῶς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή α.

- Χο. 1 Νῦν ἐλπίδες ἐκ ἔτι μοι παίδων ζωῆς
 2 Οὐκέτι· σείχῃσι μὲν εἰς φόνον ἤδη.
 3 Δέχεται νύμφα χρυσεῶν ἀναδέσμων
 4 Δέχεται δούσαντος ἄταν.
 980 5 Ξανθᾶ δ' ἀμφὶ κόμα
 6 Θῆσει τ' αἶδα κοσμον,
 7 Ταῦτα ταῖν χερσιν λαβοῦσα.

Ἀντιστροφή α.

- 1 Πείσει χάρις, ἀμβρόσιός τ' αὐτὰ πέπλος,
 2 Χρυσέοις δακτον σέφανον περιθήσθαι.

- 985 3 Νεφέροις δ' ἤδη πάρα νυμφοκομήσει
 4 Τοῖν' εἰς ἕκτος πρῶται,
 5 Καὶ μοῖραν θανάτου
 6 Προσλήψεται δύστανος
 7 Ἄταν δ' ἔχ' ὑπεκφεύζεται.

Σταφὴ β'.

- 990 1 Σὺ δ', ὦ πάταν, ὦ κακόνυμφε,
 2 Κηδεμένων τυράννων,
 3 Πατρὸν ἐκατεδὼς
 4 Ὀλέθριον βιοτὰν προσάγεις,
 5 Ἀλόχῳ τε σῷ συζυγὸν θάνατον.
 965 6 Δύστανι, μοῖρας ὅσον παροίχῃ.

Ἀπτεταφὴ β'.

- 1 Μετασφύομαι ἢ σὸν ἄλγος,
 2 ὦ πάτανα πῶδων
 3 Μᾶτερ' ἀφονεύσεις
 4 Τὰ πάντα, νυμφίδων ἕνεκεν
 1000 5 Λιχέων, ἃ σὺ παρλιπὼν ἀνόμως
 6 Ἄλλῃ ξυνοικεῖ πόσις συνεύνω.

Ἰαμβοί.

- Παι. Δέσποιν', ἀφῶνται πᾶντες οἱδὲ σοι Φυγῆς·
 Καὶ δῶρα νύμφῃ βασιλῆς ἀσμελὴ χερσὶν
 Ἐδίδασκ'· εἰρήνη δὲ ταχέϊθεν τέκνοις.
 1005 Μῆ. Ἔα. Π. Τί συγχυθεῖς ἔσηκας, ἦνικ' εὐτυ-
 χεῖς ;

Τί

Τί σὺν ἔτρεψας ἑμπαλὺν παρήδα,
 Κἄν ἀσμελὴ τόνδ' ἐξ ἐμῶ δέχῃ λόγον;
 Μῆ. Αἶ, αἶ, Π. Τάδ' εἰ ζυνώδῃ τοῖσιν ἐξηγέ-
 μῆοις.

Μῆ. Αἶ αἶ μάλ' αὖθις. Π. μῶν τιν' ἀγγέλλων
 τόχῳ

1010 Οὐκ οἶδα, δόξης δ' ἐσφάλλω εὐαγγέλιον;
 Μῆ. Ἥγγυλας, οἳ ἥγγυλας εἴ σε μέμφομαι.
 Παι. Τί δὴ κατηφείς ὄμμα, καὶ δακρυρροῖς;
 Μῆ. Πολλή μ' ἀνάγκη, πρέσβυ ταῦτα γὰρ θεοὶ,
 Καὶ γὰρ κακῶς φρονῶσ' ἐμμηχανοτάμην.

1015 Παι. Θάρσσε κρατεῖς τοι καὶ σὺ πρὸς τέκνων ἔτι.
 Μῆ. Ἄλλως κατὰζω πρόοδον ἢ τάλαρ ἐγώ.

Παι. Οὔτοι μόνη σὺ σῶν ἀπεζύγης τέκνων.
 “Κεφῶς φέρειν χρὴ θετὸν ὄντα συμφοράς.

Μῆ. Δράσω τάδ'· ἀλλὰ βῆναι δωμάτων ἔσω,

1020 Καὶ παῖσι πέρσυν' οἷα χρὴ κατ' ἡμέραν,
 ὦ τέκνα, τέκνα, σφῶν μὲν ἐστὶ δὴ πόλις.
 Καὶ δῶμ', ἐν ᾧ λιπόντες ἀθλίαν ἐμὲ,
 Οἰκήσεται αἰεὶ μητρὸς ἐστερημένοι.

Ἐγὼ δ' ἐς ἄλλην γαῖαν εἶμι δὴ φυγὰς,

1025 Πρὶν σφῶν ὄνασθαι, καὶ πιδεῖν εὐδαίμονας,
 Πρὶν λέκτρα, καὶ γυναῖκα, καὶ γαμηλίαν
 Εὐνὰς ἀγῆλαι λαμπάδας τ' ἀναχέειν.
 ὦ δυστάλαμνα, τί ἐμῆς αὐταδίας.

Ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς, ὦ τέκν', ἐξεθρεψάμην.

1030 Ἄλλως δ' ἐμόχθη, καὶ κατεζάνθην πόντοις,
 Στεργῶς ἐνεγκῶσ' ἐν τόκοις ἀλγηδόνας.

Ἡ μὲν

- Ἦ μὴν πῶθ' ἡ δύσλυτος εἶχον ἐλπίδας
 Πολλὰς ἐν ὑμῖν, γηροδοσκήσῃ τ' ἐμὲ,
 Καὶ κατ' ἐπὶ χερσὶν εὖ περιμελεῖν,
 1035 Ζηλωτὴν ἀνθρώποισι. Νῦν δ' ὄλωλε δὴ
 Γλυκεῖα φροντίς· σφῶν γὰρ ἐστερημένη,
 Λυγρὸν διάζω βίον, ἀλγυρὸν τ' ἐμοί.
 Ὑμεῖς ᾗ μητέρ' ἐκέτ' ὄμμασιν φίλοις
 Ὀφειδ', ἐς ἄλλο χῆμ' ἀποσάντες βίη.
 1040 Φεῦ, Φεῦ· τί προσδέρκεαδ' ἐμ' ὄμμασιν, τέκνα;
 Τί προσγελᾶτε τ' πανύστατον γέλων;
 Αἶ, αἶ· τί δράσω; καρδία γὰρ οἴχεται.
 Γυναῖκες, ὄμμα φαιδρὸν ὡς εἶδον τέκνων,
 Οὐκ ἂν δυνάμην. χαρέτω βελεύματα
 1045 Τὰ πρόθεν· ἄζω παῖδας ἐκ γαῖας ἐμῆς.
 Τί δέ με πάτερ' αὐτὴν τίς τέτων κακοῖς
 Λυπᾶσαν, αὐτὴν δις τόσα κτᾶδ' ἀκακά;
 Οὐ δ' ἦτ' ἐγὼ γὰρ χαρέτω βελεύματα.
 Καί τοι τί πάχω; βέλομαι γέλωτ' ὄφλειν,
 1050 Ἐχθρὰς μεθ' αἶσα τὰς ἐμὰς ἀζημίους;
 Τολμητέον τὰδ'. ἀλλὰ τ' ἐμῆς κάκης,
 Τὸ καὶ προέειπα μαλθακὰς λόγους φρενί.
 Χωρεῖτε, παῖδες, εἰς δομάς. ὅτ' ᾗ μὴ
 Θέμις παρῆναι τίς ἐμοῖσι θυμάσιν,
 1055 Αὐτῷ μελήσῃ χεῖρα δὲ ἐκ διαφθερᾶ.
 Ἄ, ἄ. Μὴ δῆτα, θυμὲ, μὴ σὺ γ' ἐργάσῃ παῖδ'
 Ἐὰσιν αὐτὰς, ὧ πάλαν, φεῖσαι τέκνων
 Ἐκδ' ἐμῶν ζῶντες, εὐφρανᾶσί σε.
 Μὰ τὰς παρ' Ἀθῆν νερτέρους ἀλάστρας,

- 1060 Οὐτι πὺρ ἔσαι τῷθ', ἔπως ἐχθροῖς ἐγὼ
 Παῖδας πρήσω τὺς ἑμὲς καθυδρίσαι.
 Πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν ἐπεὶ δε χρεῖ,
 Ἡμεῖς κτενῶμεν, οἵπῃρ ἐξέφύσαμεν.
 Πάντως πέπραχται ταῦτα, καὶ ἐφαρτίζεται.
- 1065 Καὶ δὲ 'πὶ κρατὶ σέφανθ', ἐν πέπλοις τε
 Νύμφη τύρανθ' ὀλλυται σάφ' οἶδ' ἐγώ
 Ἀλλ' αἶμαι γὰρ δὴ τλημονεσάτην ὀδον,
 Καὶ τέσδε πέμψω τλημονεσέραν ἐπὶ.
 Παῖδας προσεπέειν βάλομαι δότ', ὃ τέκνα,
- 1070 Δότ', ἀπάσασθε, μητρὶ δέξιαν χεῖρα.
 ὦ φίλῳ χεῖρ. Φίλτατον δέ μοι σῆμα,
 Καὶ χῆμα, καὶ πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων,
 Εὐδαίμονοιτον ἄλλ' ἐκείν' πρὸ δ' ἐλπίδι,
 Πατὴρ ἀφάιλετ'. ὦ γλυκύα προσβλή,
- 1075 ὦ μαλθακὸς χρῶς, πνεῦμα θ' ἡδιστον τέκνων,
 Χωρεῖτε, χωρεῖτ'. ἐκείν' εἰμι προσβλέψῃ
 Οἶατ' ἐς ἑμέας. ἀλλὰ νικῶμαι κακῶς.
 Καὶ μανθάνω, μὲν οἶα τολμήσω κακῶς.
 Θυμὸς δὲ κρείστων τῶν ἐμῶν βελόματων,
- 1080 Ὅσπερ μεγίστων αἵτιος κακῶν βροτοῖς.

Ἀνάπαιστοι.

- Κο. Πολλάκις ἤδη διὰ λεπτοτέρων
 κλύθων ἔμολον, καὶ πρὸς ἀμίλλας
 ἦλθον μέγας, εἰ χρεὶ γενεῶν
 Θῆλυον ἐρευνᾶν ἀλλὰ γάρ ἐστι
- 1085 Μῆσα ἔ ἡμῖν, ἢ προσομιλῶ,

- Σοφίας ἔνεκεν πάσαισι μὲν ἔ.
 “ Παῦρον δὴ γένος ἐν πολλοῖσιν
 “ Εὖροισ ἀν ἴσως,
 “ Κἄκ ἀπόμασαν τὸ γυναικῶν.
 1090 “ Καὶ Φημί βροτῶν, οἱ τινές εἰσι
 “ Πάμπαν ἄπειροι, μὴδ’ ἐφύτλυσαν
 “ Παῖδας, τρωφέναι εἰς εὐτυχίαν
 “ Τῶν γενναμένων.
 “ Οἱ μὲν τ’ ἄτεκνοι δι’ ἀπειροσύναν,
 1095 “ Εἰδ’ ἡδὺ βροτοῖς, εἰτ’ ἀνιαρὸν
 “ Παῖδες τελέθουσ’, ἔχῃ τυχόντες,
 “ Πολλῶν μόχθων ἀπύχονται.
 “ Οἷσι δὲ τέκνων ἐστὶν ἐν οἴκοις
 “ Γλυκερὸν βλάβησιν, ἐσθρῶ μελέτη
 1100 “ Καπνιτροχομένους τ’ ἅπαντα χρόνον.
 “ Πρῶτον μὲν ὅπως θρέψουσιν καλῶς,
 “ Βίον τ’ ὅπως λείψουσιν τέκνοις.
 “ Ἐτι δ’ ὅκ τετῶν, εἰτ’ ὅπῃ φλαύροις,
 “ Εἰτ’ ὅπῃ χρηστῶς μοχθήσῃ, τόδε
 1105 “ Ἔστιν ἄδηλον.
 “ Ἐν δὲ τὸ πάντων λοιδόδιον ἤδη
 Πᾶσιν κατερῶ θνητοῖσι κακόν.
 “ Καὶ δὴ γὰρ ἅλις βίον εὖρον,
 “ Σώματα τ’ εἰς ἥσιν ἦλθε τέκνων,
 1110 “ Χρηστὶ τ’ ἐγένοντ’· εἰ δὲ κυρῆσαι
 “ Δαίμων, ὅπως φρεσὶς ἐς αἶδαν
 “ Θάνατος προφέρειν σώματα τέκνων.

Πῶς ἔν λυσι πρὸς τοῖς ἄλλοις
Τήνδ' ἔτι λύπην ἀνιαροτάτην

1115 Παίδων ἔνεκεν
Θητοῖσι θεὸς ὀπβάλλεν ;

ΜΗΔΕΙΑ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΑΙΣ,

ΙΑΣΩΝ.

Ἰαμβοί.

Μή. Φίλα, πάλα τι προσμένεσα τὴν τύχην,
Καραδοκῶ τὰ κεῖθεν, οἱ προσήσεται.

Καί τοι δέδορκα τήνδε τῶν Ἰάσωνος
Στείχοντ' ὀπαδῶν, πνεῦμά τ' ἡρεδισμένον

1120 Δείκνυσι δ' ὥς τι καινὸν ἀγγαλεῖ κακόν.
Ἄγ. ὦ δὴνδ' ἔργον παρὰ νόμῳ εἰργασμῆ
Μήδεια, φεῦγε, φεῦγε, μήτε ναίαν
Λιπῆσ' ἀπήνην, μήτ' ὅχον πεδοσιβῆ.

Μή. Τί δ' ἄξιόν μοι τῆσδε τυγχάνει φυγῆς ;

1125 Ἄγ. Ὀλωλεν ἡ τύραννος ἀρτίως κόρη,
Κρέων θ' ὁ φύσας, φαρμάκων τῶν σῶν ὑπο.
Μή. Κάλλιζον εἰπας μῦθον· ἐν δ' εὐεργέταις
Τολοιπὸν ἦδη, καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔση.

Ἄγ. Τί φῆς ; Φρονεῖς μὲν ὀρθά, καὶ μαίνῃ γυνάϊ ;

1130 Ἦ τις τυράννων ἐστὶν ἡκισμῆ,
Χαίρης κλύεσα, καὶ φεβῇ πατρίადι ;

Μή,

- Μή. Ἐχω τὶ καὶ γὰρ τοῖς γε σοῖς ἐναντίον
 Λόγοισιν εἰπεῖν· ἀλλὰ μὴ ἀπέρχῃς Φίλος.
 Λέξον ᾧ πῶς ὤλοντο· δις πόσον γὰρ ἂν
 I I 35 Τέρψειας ἡμᾶς, εἰ τεθνῶσι παγκάκως.
 Ἄγ. Ἐπεὶ τέκνων σῶν ἦλθε δίπτυχος γονὴ
 Σὺν πατρὶ, καὶ παρῆλθε νυμφικὰς δόμους,
 Ἦοθιμεν, οἵπερ σοῖς ἐκάμνομεν κακούς,
 Δμῶες· δι' ὧτων δ' εὐθύς ἦν πολὺς λόγος,
 I I 40 Σέ, καὶ πόσιν σὸν, νεῖκος ἐσπέσχε τὸ πρῖν.
 Κύνει δ' ὁ μὲν τις χεῖρ', ὁ δ' ἔξανθ' ὃν κάρα
 Παίδων· ἐγὼ δ' αὐτὸς ἡδονῆς ὕπο,
 Στέχας γυναικῶν σὺν τέκνοις ἄμ' ἐσπόμεν.
 Δέσποينا δ', ἦν νῦν ἀντὶ σὲ θαυμάζομεν,
 I I 45 Πρὶν μὲν τέκνων σῶν εἰσιδεῖν ξυνωρίδα,
 Πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα·
 Ἐπείτα μὲν τοὶ παρεκαλύψατ' ὄμματα,
 Λαοκῆν τ' ἀπέσρεψ' ἔμπαλιν παρηίδα,
 Παίδων μουσυχθεῖσ' εἰσόδους· πόσις δ' ὅς
 I I 50 Ὀρχάς τ' ἀφῆρει, καὶ χόλον νεάνιδος,
 Λέγων τάδ'· εἰ μὴ δυσμενὴς ἔσῃ φίλοις,
 Παύσῃ δ' θυμῷ, καὶ πάλιν σρέψῃς κάρα,
 ὣς φίλος νομίζεσ', ὥσπερ ἂν πόσις σέθεν.
 Δέξῃ δ' ὅδ' ὧρα, καὶ παρατήσῃ πατρός,
 I I 55 Φυγὰς ἀφῆναι παῖσι τοῖσδ', ἐμὴν χάριν.
 Ἡ δ' ὡς ἐσέειδε κόσμον, ἐκ ἠνέχετο,
 Ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρὶν ἐκ δόμων
 Μακρὰν ἀπῆναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν,
 Λαβῆσαι πέπλος ποικίλος ἡμπέχετο,

- 1160 Χρυσῶν τε θύσση σίφανον ἀμφὶ βουρήχης.
 Λαμπρῶ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην,
 Ἄψυχον οἰκῶ προσχλαῦσα σώματος.
 Καί περ' ἀναστῶς ἐκ θρόνων, διέρχεται
 Στέγας, ἄβρὸν βαίνοντα παλλαίῳ ποδί.
- 1165 Δώροισι ὑπερχαίμεθα, πολλὰ παλλάκις
 Τένοντ' ἐς ὄρθον ὄμμασι σκοπεύμεν.
 Τὺνθενδὲ μὲν ται δεινὸν ἦν θεῶν ἰδεῖν
 Χροῖαν γὰρ ἀλλάξασα, λεχρία πάλιν
 Χαρεῖ τρέμεντα πῶλα, καὶ μόλις φθάνει
- 1170 Θρόνοισιν ἐμπεσῶσα, μὴ χαμαὶ πεσῶν.
 Καί τις γὰρ καὶ προσπίλων, δέξασθαι πε
 Ἡ Πανὸς ὄργας, ἢ τινος θεῶν μαλῶν,
 Ἀνωλόλυξε, πρὶν γ' ὅρα κατὰ σῶμα
 Χαράντα λαλῶν ἀφρὸν, ὀρμάταν τ' ἄπο
- 1175 Κόρας σρέφουσιν, αἵμα τ' ἐκ ἐνὸν χροῖ.
 Εἴτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὀλοθυγῆς μάχην
 Κακυτὴν· εὐθύς δ' ἢ μὲν εἰς πατρὸς δόμους
 Ὀρμησεν, ἢ δὲ πρὸς τ' ἀστίας πόσιν,
 Φράσσουσα νύμφης συμφορὰν ἅπαντα δὲ
- 1180 Στέγῃ πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμαστον.
 Ἦδη δ' ἀνέλκων πῶλον ἐκπλέθρον ὀρέμεν
 Ταχὺς βαδίστης τετράνων ἀνδρήτετο.
 Ἡ δ' ἐξ ἀναύδα γὰρ μύσαντος ὀμματος
 Δεινὸν ἐνείχετο ἢ τάλαν' ἡγήρετο.
- 1185 Διπλὲν γὰρ αὐτῇ σῆμ' ἐκτετρατεύστο.
 Χρυσῶς μὲν ἀμφὶ κρατὶ κεήμενος πλόκος,
 Θασμαστὸν ἔτι κάμα παμφάγος πυρός·

Πέπλοι

- Νέπλοι δὲ λεπτοὶ, σῶν τέκνων δωρήματα,
 Λευκὴν ἔδαπτον σάρκα τ' δυσδαίμονος.
 1190 Φεύγει δ' ἀναστῆσ' ἐκ θρόνων πυρεμένη,
 Σέσωσα χάτην κρᾶτά τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε,
 Ἴριψαι θέλῃσα σέφανον. ἀλλ' ἀρηρότως
 Σύνθεσμα χρυσὸς ἔτχε· πῦρ δ', ἐπεὶ κόμην
 Ἔσειε, μᾶλλον δὲ τὸνδ' ἐλάμπετο.
 1195 Πιτνῆ δ' ἐπ' ἔδῃς συμφορᾷ νικωμένη,
 Πλὴν τῷ τεκόντι κάρτα δυσμαθῆς ἰδεῖν.
 Οὐτ' οἰμιάτων γὰρ δῆλος ἦν κατάσχεσις,
 Οὐτ' εὐφυνὲς πρὸς ὄψιν αἶμα δ' ἐξ ἄκρῃ
 Ἔσχεζε κρατὸς, συμπεφυρμένον πυρί.
 1200 Σάρκες δ' ἀπ' ὀστέων, ὥς τε πύκνινον δάκρυ,
 Γναθμῶν ἀδῆλοις Φαρμάκοις ἀπέρρεον
 Δεινὸν θῆμα. πᾶσι δ' ἦν φόβος Θυγῆν
 Νεκρῷ. τύχην γὰρ ἔχκομεν διδάσκαλον.
 Πατὴρ δ' ὁ τλήμων συμφορᾶς ἀγνωσία,
 1205 Ἄφῃα προσελθὼν δῶμα, πρῶσιπνῆ νεκρῷ,
 Ωἰμῶζε δ' εὐχὺς καὶ περιπτύχας χέρας
 Κύνει, πρὸς αὐδῶν τιᾶδ'. ὦ δύστηνε παῖ,
 Τίς ὦδ' ἀτίμως δαϊμόνων σ' ἀπώλεσε;
 Τίς τ' ἡρόντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν
 1210 Τίθησιν; οἶμοι, συνθάνοιμί σοι, τέκνον.
 Ἐπεὶ δὲ θρήνων καὶ γόνων ἐπαύσατο,
 Κρήζων κρατὸν ἐξαναστήσαι δέμας,
 Προσείχεθ', ὥς τε κιστὸς ἐρρεσὶν δάφνης,
 Λεπτοῖσι πέπλοις. Ἄνὰ δ' ἦν παλαιόσματα.
 1215 Ὅ μιν γὰρ ἤθελ' ἐξαναστήσαι γόνυ,

ἢ δ'

Ἦ δ' ἀντελάζει· εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγῃ,
 Σάρκας γεραίς ἐσπάραι' ἀπ' ὀσέων.
 Χρόνῳ δ' ἀπέσῃ, Ἐ μετῆχ' ὁ δῦσμορος
 Ψυχὴν κακῶ γὰρ ἔκετ' ἢν ὑπέρτερος.

1220 Κεῖνται δὲ νεκροὶ. πάς τε, καὶ γέρον πατήρ,
 Πέλας· ποσειδὴν δακρύοισι συμφορά.
 Καί μοι τὸ μὲν σὸν ἐκποδὼν ἔσω λόγῳ
 Γνώσῃ γὰρ αὐτὴ ζημίας δόποσροφῇ.
 “Τὰ θνητὰ δ' ἔ νῦν πρῶτον ἡγῶμαι σκιάν·

1225 “Οὐδ' ἂν τρέσας εἵποιμι, τὲς σωφῆς βροτῶν,
 “Δοκῶντας εἶναι, καὶ μετρητὰς λόγων,
 “Τέτῃς μεγίστην μαῦρίαν ὀφλισκάνειν.
 “Θητῶν γὰρ ἑδείς ἐσιν εὐδαίμων ἀνὴρ·
 “Ὅλβῳ δ' Ὀππρύνετος, εὐτυχέστερος

1230 “Ἀλλ' ἔ γένοιτ' ἂν ἄλλος, εὐδαίμων δ' ἂν ἔ.

Χο. Ἐοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ
 Κακὰ ζυνάψεν ἐνδίκως Ἰάσονι.

Ὡς τλῆμον, ὡς σὺ συμφορὰν οἰκτέρομεν,
 Κόρη Κρέοντος, ἢ τις εἰς ἄδ' ἀδύμῃς

1235 Οἷχῃ γάμων ἑκατὶ τῶν Ἰάσονος.

Μή. Φίλαι, δέδοκται τῆρρον, ὡς τάχιστα μοι
 Παῖδας κτανέσῃ, τῇσδ' ἀφορμᾷδ' χθονός·
 Καὶ μὴ, χολὴν ἄγασαν, ἐκδῶναι τέκνα
 Ἄλλῃ Φονεῦσαι δυσμενεσέρα χερί.

1240 Πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χρεῖ,
 Ἡμεῖς κτενῶμεν, οἵπερ ἔξεφύσαμεν.
 Ἄλλ' εἰ, ὀπλίξῃ, καρδίᾳ· τί μέλλομεν
 Τὰ δὴνὰ κἀναγκαῖα μὴ πράσσειν κακά;

Ἄγ·

Ἄγ', ὦ πάλαιρα χεῖρ ἐμὴ, λαβὲ ξίφος.

- 1245 Λάβ', ἔρπε πρὸς βαλῦδα λυπηρὰν βίαν,
καὶ μὴ κακιοῦης, μὴδ' ἀναμνηοῦης τέκνων,
ὦ φίλταθ', ὡς ἔτικτες· ἀλλὰ τίωδε γὰρ
λαθῶ βραχέαν ἡμέραν πῶδων σέθεν.
Κἄπειτα θρήνηε, καὶ γὰρ εἰ κτείνεις σφ', ὅμως
1250 φίλοι γ' ἔφυσαν, δυστυχὲς δ' ἐγὼ γυνή.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ α'.

- Χο. 1 Ἴω γὰρ τε, καὶ παμφαῆς ἀκτὶς
2 Ἀελίῃ, κατέειδετε, εἶδετε τὰν
3 Ὀλομῶν γυναικα, πρὶν Φοινίαν
4 Τέκνοις προσβαλεῖν χεῖρ' αὐτοκτόνον
1255 5 Σᾶς γὰρ δότ' χρυσέας
6 Γονᾶς ἔβλασεν θεῶν
7 Δ' αἶμα πιτνεῖν φόβος ἔσθ' ἀνέραν.
8 Ἀλλὰ νιν, ὦ Φάος διογενὲς, κάτφρυγε,
9 Κατάπαυσον, ἔξελ' οἴκων Φοινίαν,
1260 10 Τάλαινάν τ' ἐριννὺν ὑπ' ἀλαστόρων.

Ἀντιστροφὴ.

- 1 Μάταν μόχθος ἔρρει τῶν τέκνων,
2 Καὶ μάταν γένος Φίλιον τέκες, ὦ
3 Κυανεῖαν λιπῶσα συμπληγάδων
4 Πετραῖν ἀξενωτάταν εἰσβολὰν
1265 5 Δειλαῖα· τί σοι φρενῶν
6 Βαρὺς χόλος προαιτινεῖ,
7 Καὶ δυσμῆς Φόνος ἀμείβῃ;

G

8 Χα-

- 8 Καλεπὰ γὰρ βροτῖς ὁμογενῇ μιάσμα-
 9 τ' ἔπ' ἑταῖαν αὐτοφόντασι. ζῶναι-
 1270 10 δα θεῶν πεπνῆγτ' ἔπ' ὁμοῖς ἄλλῃ.
 Παῖς. Οἶμοι, τί δράσω ; ποῖ φύγω μητρὸς χέρας ;
 "Ετε. Οὐκ οἶδ', ἀδελφεὶ φίλτατ', ὀλλύμεσθα γάρ.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

- Χο. Ἀχρεῖς βοᾶν ; ἀκῆς τέκνων ;
 Ἰὼ τλαῖμον, ἰὼ κακοτυχὲς γύναι.
 1275 Παρέλθω δόμους. ἀρῆξαι φόνον
 Δοκεῖ μοι τέκνοις.
 Παμ. Ναὶ πρὸς θεῶν ἀρῆξαι, ἐν δέοντι γάρ.
 Ὡς ἐγγὺς ἦδη γ' ἐσμεν ἀρκύων ξίφους.
 Χο. Τάλαμν', ὡς ἄρ' ἦστα πέτρος, ἣ σί-
 1280 δαρος, ἃ τις τέκνων, ὧν ἔτεκες,
 Ἄροτον αὐτόχειρ μοῖρα κλεινῆς
 Μίαν δὴ κλύω, μίαν τῶν πέτρος
 Γυναῖκα φίλοις χέρα πρόσβαλεῖν τέκνοις,
 Ἰνὼ μαρτυροῦσα ἐκ θεῶν, ὅθ' ἡ Διὸς
 1285 Δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλλῃ.
 Πίπτει δ' ἀπάλαν' ἐς ἄλμαν φόνῳ
 Τέκνων δυσσεβῆ,
 Ἀκτῆς ὑπερτένασσα ποντίας πέδα.
 Δυσὸν ᾗ παῖδον ζυγχανῶσ', ἀπόλυται.
 1290 Τί δὴ ποτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἐπ' ἀνόν ;
 "Ω γυναῖκα λέχος πολύπονον,
 "Ὅσα δὴ βροτοῖς ἔαξας ἦδη κακά ;
 Ἰαμβοί.
- Ἰά. Γυναῖκες, αἱ τῆσδ' ἐγγὺς ἔσασθε εἴτης,

- Ἄρ' ἐν δόμοισιν ἢ τὰ δειν' εἰργασμένη
 1295 Μήδεια τοῖσιν, ἣ μετέστηκεν Φυγῇ;
 Δεῖ γάρ νιν ἥτοι γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω,
 Ἡ πτελὼν ἄραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος,
 Εἰ μὴ τυράννων δώμασιν δώσῃ δίκην.
 Πέποιθ', ἀποκείνῃσα κοιράνας χθονὸς,
 1300 Ἀθῶος αὐτῇ τῶνδε φεύξεσθ' δόμων;
 Ἀλλ' ἔ γάρ αὐτῆς φροντίδ', ὥς τέκνων ἔχω·
 Κεῖνεν μὲν, ἐς ἔδρασεν, ἔρξουσιν κακῶς
 Ἐμῶν ᾗ παίδων ἦλθον ἐκσωσάτω βίον,
 Μὴ μοι τι δράσωσ' οἱ προσήκοντες γένει,
 1305 Μητρῶον ἐκπράσοντες ἀνόσιον Φόνον.
 Χο. ὦ τλήμων, οὐκ οἶδ', οἱ κακῶν ἐλήλυθας,
 Ἰάσον' ἔ γάρ τέσδ' ἀν' ἐφ' ἔγγω λόγους.
 Ἰά. Τίδ' ἐσίν; ἥτις καὶ μετ' ἀποκτεῖναι θέλει;
 Χο. Παῖδες τεθνῶσι χερσὶ μητρῶα σέθεν.
 1310 Ἰά. Οἱ μοι, τί λέξῃς; ὥς μ' ἀπώλεσας, γύναι.
 Χο. ὧς ἔκ' ἐτ' ὄντων σῶν τέκνων φρόντιζε δή.
 Ἰά. Πῶ γάρ νιν ἔκτειν', ἐντὸς, ἢ ἔωθεν δόμων;
 Χο. Πύλας ἀνοίξας, σῶν τέκνων ὄψει Φόνον.
 Ἰά. Χαλατὲ κληῖδας, ὥς τάχιστα, πρόσωπολοι.
 1315 Ἐκλύεθ' ἀρμύες, ὥς ἴδω διπλᾶν κακὸν
 Τὲς μὲν θανόντας, τὴν ᾗ τίσωμαι δίκην.
 Μῆ. Τί τάσδε κινεῖς κἀναμοχλεύεις πύλας,
 Νεκρὰς ἐρδυνῶν, καὶ μετ' ἐν εἰργασμένην;
 Παῦσαι πόνος τέσδ'· εἰ δ' ἐμὲ χρεῖαν ἔχεις,
 1320 Λέγ' εἴ τι βέλδ'· χερσὶ δ' ἔ φαύσεις ποτε
 Τειρόνδ' ὄχημα πατρὸς Ἡλίου πατῆρ

Δίδωσιν ἡμῖν, ἔρμα παλείας χερός.

Ἰά. ὦ μῖσος, ὃ μέγιστον ἐχθίστη γόναι

Θεοῖς τε, καὶ μοῖ, παντί τ' ἀνθρώπων γόναι.

1325 Ἦτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος

Ἐτλης, τεκῶσα, καὶ ἄπαυδ' ἀπώλεσας.

Καὶ ταῦτα δράσας, ἥλιόν τε προσέλεπες,

Καὶ γαῖαν, ἔρπον τλαῖσα δυστέλεστον.

Ὅλοι. ἐγὼ ᾗ νῦν φρονῶ, τίτ' ἐ φρονῶν,

1330 Ὅτ' ἐκ δόμων σε, βαρβάρῃ τ' ἀπὸ χθονὸς

Ἑλλην' ἐς οἶκον ἡγήμην, κακὸν μέγα,

Πατρός τε, καὶ γῆς παροδότην, ἥ σ' ἐθρέψατο.

Τὸν σὸν δ' ἀλάστορ εἰς ἐμ' ἔσκηψαν θεοί·

Κτανῶσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν παρέστιον,

1335 Τὸ καλλίπρωρον εἰσέβης Ἀργεῖς σκάφος.

Ἦρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε· νυμφόθεῖσα ᾗ

Παρ' ἀνδρὶ τῷδε, καὶ τεκυσά μιν τέκνα,

Εὐνῆς ἑκατὶ καὶ λέχους σφ' ἀπαίλεσας.

Οὐκ ἔστιν ἥτις τῷτ' ἀν Ἑλληνὶς γυνή.

1340 Ἐτλη ποθ', ὧν γε πρόαθεν ἤϊον ἐγὼ

Γῆμαί σε, κῆδος ἐχθρὸν, ἀλεθριὸν τ' ἐμοί,

Λέανναν, καὶ γυναῖκα, τὴν Τυρσηνίδος

Σκύλλης ἔχασαν ἀγχεωτέρων φύσιν.

Ἀλλ' ἐ γὰρ ἂν σε μυρίοις ὀνειδέσι

1345 Δάκοιμι, ποῖόνδ' ἐμπέφυκέ σου θράσος.

Ἐρῶ αἰχροποῖε, καὶ τέκνων μαυφόνε.

Ἐμοὶ δὲ τ' ἐμὸν δαίμων αἰάζειν πάρα.

Ὅς ἔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι,

Οὐ παῖδας, εἰς ἔφουσα, καὶ ξεθρεψάμην,

1350 Ἐξω

1350 Ἐξω προσάπειν ζώντας, ἀλλ' ἀπώλεσα.

Μή. Ἦ μάκρ' ἂν ἐξέτρετα τίσδ' ἐναντία
 Λόγισιν, εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἠπίστευε,
 Οἳ ἐξ ἐμῶ πέπονθας. οἶά τ' εἰργάσω.
 Σὺ δ' ἔκ ἐμελλες, τὰμ' ἀπμάσας λέχει.

1355 Τερπνὸν διάγειν βίοντι, εὐχελῶν ἐμοί,
 οὔθ' ἡ τύραννος, εὔθ' ὁ σοὶ προθεὶς γάμους
 Κρέων ἀνατεῖ τῆσδ' ἐμ' ἐκβαλεῖν χθονός.
 Πρὸς ταῖσπα, καὶ Λέαιναν, εἰ βέλει, κάλει,
 Καὶ Σκύλλαν, ἣ Τυροσηνὸν ὤκησεν πέδον.

1360 Τῆς σῆς γὰρ, ὡς χρὴ, καρδίας ἀνδρηφάμην.

Ἰά. Κἀστὴ γε λυπῇ, καὶ κακῶν κοινωνὸς εἶ.

Μή. Σάφ' ἴδι· λύει δ' ἄλγος, ἣν σὺ μὴ γέλει.

Ἰά. ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε.

Μή. ὦ παῖδες, ὡς ὠλεσθε πατρίω νόσω.

1365 Ἰά. Οὐ πίνυν ἡ μὴ δεξιά σφ' ἀπώλεσεν.

Μή. Ἀλλ' ὕβρις, οἷτε σοὶ κεοδμήτες γάμοι.

Ἰά. Λέχες σφε κήϊώσας ἔνεκα κτανῶν;

Μή. Συμκρὸν γυναικὶ πῆμα τῶτ' εἶναι δοκεῖς;

Ἰά. Ἢ τις γε σώφρων σοὶ δὲ πάντα ἐστὶν κακά.

1370 Μή. Οἶδ' ἔκ ἐτ' εἰσὶ τῶτο γὰρ σε δῆξε).

Ἰά. Οἶδ' εἰσιν, οἶμοι, σὼ κάρα μιάσμενες.

Μή. Ἰσασιν, ὅστις ἤρξε πημονῆς, θεοί.

Ἰά. Ἰσασι δῆτα σὴν ὑπόπτυσεν φρένα.

Μή. Στυγῇ πικρὰν δὲ βάξιν ἐχθαίρω σέθεν

1375 Ἰά. Καὶ μὴν ἐγὼ σὴν. ράδιοί γ' ἀπαλλα-
 γαί.

Μή. Πῶς ἔν; τί δράσω; κάρτα γὰρ καὶ γὰρ θέλω.

Ἰά.

Ἰά. Θάψαι νεκρὸς μοι τέσθι, καὶ κλαῦσαι παῖρες.
 μή. Οὐ δὴτ', ἐπεὶ σφας τῆδ' ἐγὼ θάψω χερὶ,
 φέρεσ' εἰς Ἥρας τέμνος ἀκράϊας θεῶ,

1380 Ὡς μή τις αὐτὰς πολεμίων καθυβρίσῃ,
 Τύμβους ἀνασπῶν. γῆ δ' τῆδε Σισύφῃ
 Σεμνῶ ἐορτίῳ, καὶ πέλῃ προσάφομαι
 Τολοιπὸν ἀντὶ τῆδε δυστέβους φόνου.
 Αὐτὴ δὲ γαῖαν εἴμι τὴν Ἐρεχθίδος,

1385 Αἰγεί συνοικήσασα τῷ Πανδίωνι.
 Σὺ δ', ὥσπερ εἰκόν, κατθανῇ κακὸς κακῶς,
 Ἀργεὺς κάρα σὸν λευφάνῳ πεπληγμῶς,
 Πίκρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμει.

Ἀνάπαιστοι.

Ἰά. Ἀλλὰ σ' Εριννὺς ὀλέσει τέκνων,

1390 φονία τε Δίκη.

μή. Τίς δὲ κλέει σὲ θεὸς, ἢ δαίμων,
 Τῷ ψαυδῶκεν, καὶ ξειναπάτα;

Ἰά. Φεῦ, Φεῦ μουσαρὰ, καὶ παιδολέτρο.

μή. Στείχε πρὸς οἴκους, εἰ θάπτ' ἄλοχον.

1395 Ἰά. Στείχω, διασῶν γ' ἁμόρος τέκνων.

μή. Οὐπω θρῆνεις μένε καὶ γῆρας.

Ἰά. ὦ τέκνα φίλιστα. Μ. μητρί γε, σοὶ δ' ἔ.

Ἰά. Κάπετ' ἔκτας; Μ. πημῶντα σέ.

Ἰά. Αἶ, αἶ. Φιλίᾳ χρήζω σῆματος

1400 Παίδων ὁ πάλας, προσπτόζαός.

μή. Νῦν σφε προσανδᾶς, νῦν ἀσπάζῃ,

Τότ' ἀπωπαίμνος. Ἰά. δὸς μοι πρὸς θεῶν
 Μαλακᾷ χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων.

μή.

Μῆ. Οὐκ ἔστι. μάτῳ λόγος ἔρριπται.

1405 Ἰά. Ζεῦ, τίδ' ἀκέεις, ὥς ἀπελαυνόμε-
σθ, οἷά τε πύχονδρι ἐκ τ' μυσσασθ,
καὶ παρθοφόνος τῆσδε λεαίνης ;
Ἄλλ' ὅπόσον γούν πάρα, καὶ δύναμει,
τάδε θρηνῶ, καπνησάζω,

1410 Μαρτυρόμηνος δαίμονας, ὥς μοι
τέκνα κτείνας', δόποκωλύεις
ψαῦσά τε χεροῖν, θάψαι τε νεκρὰς,
οὐς μή ποτ' ἐγὼ φύσας ὤφελον
πρὸς σ' ὀφθιμένους ὀπιδέσθ.

1415 Χο. “ Πολλῶν ταμίας Ζεὺς ἐν ὀλύμπῳ,
“ Πολλὰ δ' αἰέλπτως κραίνουσι θεοί.
“ Καὶ τὰ δοκηθέντ' ἐκ ἐτελέσθη,
“ Τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον εὖρε θεός.
Τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πῶρ' αἶγμα.

Εὐριπίδης Μηδείας Τέλος.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.

Η

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.

ΑΦρ. ΠΟΛΛΗ μὲν ἐν βροτοῖσι, καὶ ἀνώγυμος
 θεὰ κέκλημαι Κύπρις, ἔρανε τ' ἔσω·
 Ὅσοι τε πόντι, τεμνόνων τ' ἀτλαντικῶν
 Ναίωσιν εἶσω, Φῶς ὀρῶντες ἡλίῃ,
 Τὰς μὲν σέβοντας τὰμὰ πρεσβεύω κράτη, 5
 Σφάλλω δ' ὅσοι φρονῶσιν εἰς ἡμᾶς μέγα.
 Ἐνέσι γὰρ δὴ καὶ θεῶν γέναι τόδε,
 Τιμώμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ὑπο.
 Δέξω δὲ μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν πέχα·
 Ὅ γάρ με θεσπέως πάς, Ἀμαζόνος τέκος 10
 Ἰππόλυτος, ἀγνῆ Πιπθίως παιδεύματα,
 Μόνος παλῖτων τῆσδε γῆς Τροιζηνίας,
 Λέγῃ κακίστην δαιμόνων πεφυκέναι·
 ἀναίνεται ᾗ λέκτρα, καὶ φαίει γάμον.
 φοίβῃ δ' ἀδελφὴν Ἀρτεμῖν, Διὸς κόρη 15
 Τιμᾷ, μεγίστῳ δαιμόνων ἡγέμενος·
 Χλωρὰν δ' ἀν' ὕλην παρθένα ζυγῶν αἰεῖ.

H 2

Κυσὶν

Κυὸν ταχέαις ἦρας ἔχαιρέ χθονός,
 Μείζω βροτέας προσπιτῶν ὁμιλίας.
 Τάττωι μὲν γ' ἔν' ἐφθιπῶ τί γὰρ με δεῖ;
 Ἀ δ' εἰς ἔμ' ἡμάρτηκε, τιμωρήσομαι
 Ἰππάλυτον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ· τὰ πολλὰ δὲ
 Πάλαι προκόψας, ἔ ποινῆ πολλῆ με δεῖ.
 Ελθόντα γάρ νιν Πιτθίως πτό' ἐκ δόμων
 Σεμνῶν ἐς ὅφιν καὶ τέλη μυσηρίων
 Πανδίωνος γῆν, πατρὸς εὐγενὲς δάμαρ
 Ἰδῶσα φαίδρα, καρδίαν κατέχευε
 Ἐρωτι δεινῷ, τοῖς ἐμοῖς βελεύμασι.
 Καὶ πρὶν μὲν εἰλθεῖν τήνδε γῆν Τροϊζηνίαν,
 Πύτραν παρ' αὐτὴν Παλλάδος, κατόψιον
 Ἰῆς τῆσδε, ναὸν Κύπριδος ἐγκαθίστατο.
 Εῤῷσ' ἔρωτ' ἐκδημον Ἰππολύτῳ δ' ἐπὶ
 Τολοιπὸν ὠπόμεζεν ἰδρύσθαι θεῶν.
 Ἐπεὶ ᾧ Θησεὺς Κεκροπίαν λείπει χθόνα,
 Μίαισμα Φωέγων αἵματος Παλλαντιδῶν,
 Καὶ τήνδε σὺν δάμαρτι ναυσολεῖ χθόνα,
 Ἐνιαυσίαν ἐκδημον αἰνέσας Φυγὴν,
 Ἐπαῦθαι δὴ σέθενσα, κακπεπληγμένη
 Κέντροις ἔρωτος ἢ πάλαν, ἀπόλλυται
 Σιγῇ· ζῦνοιδὲ δ' ἔστις οἰκετῶν νόσον.
 Ἀλλ' ἔτι ταύτῃ τόνδ' ἔρωτα χρὴ πισεῖν·
 Δείξω ᾧ Θησεῖ πρᾶγμα, κακφανήσεται·
 Καὶ τὸν μὲν ἡμῖν πολέμιον πεφυκότα,
 Κτενεῖ πατὴρ ἀρεῦσιν, ἃς ὁ πόντιος
 Ἀναχτῆ Ποσειδῶν ὥπασεν Θησεῖ γέρας,

Μηδὲν

Μηδ' αὐτά τ' αἶψα εἰς τρεῖς εὐχόμεθ' ἑταῖ.
 Ἡ δ' εὐχλαῖς μὲν, ἀλλ' ὅμως ἀπόλλυται
 φαίδρα· τὸ γὰρ τῆσδ' ἔσπερον κακόν,
 Τῷ μὴ ἔπαυσεν τὴν ἐμὴν ἐχθρὸς ἐμοί
 Δίκην παύσθην ὥστε μοι καλῶς ἔχειν. 50
 Ἀλλ' εἰσὶν γὰρ τῶνδε παῖδες θούρας
 Στείχοντα, θήρας μόχθον ἐκλειπόμενα,
 Ἰππόλυτον, ἔγωγε τῶνδε βήσομαι τέπων.
 Παλὺς δ' ἀμ' αὐτῶν προσέειπε ὀπιόπης
 Κῶμος λέλακεν, Ἀρτεμιν τιμῶν θεὸν 55
 Τμνοσπιν' ἔηδ' οἷδ' ἀνεωγμῶας πύλας
 Ἀδὲ, φάος τε λοιδόιον βλέπων τέθει.

Ιππ. Ἐπειδ' ἄδοντες ἔπειθε
 Τὴν Διὸς ἑρανίαν Ἀρτεμιν,
 Ἀρτεμιν, ἃ μελόμεθα. 60

Χο. Πότνια, πότνια, σιμνοτάτα.
 Ζανὸς γένεθλον,
 Χαῖρέ μοι ὦ κόρα,
 Χαῖρέ μοι Λατῆς
 Ἀρτεμι καὶ Διός, 65

Καλλίσα παλὺ παρθένων,
 Αἰ μέγαν κατ' ἑρανὸν
 Ναιέτ' εὐπατέρειαν αὐλάν,
 Ζανὸς πολύχρυσον οἶκον.
 Χαῖρέ μοι ὦ καλλίσα, 70
 Καλλίσα τῶν κατ' Ὀλύμπου

Παρθένων Ἀρτεμι.

Ιππ. Σοὶ τῶνδε πλακτὴν εἶφανον ἐξ ἀκράτης

Δη-

- Λειμῶνος, ὃ δίαποινα, κοσμήσας Φέρω,
 Ενθ' ἔτι ποιμὴν ἀξιοῖ Φέρων βοτὰ, 75
 Οὐδ' ἤλθέ πως σίηρος, ἀλλ' ἀκήρατον
 Μάλισσα λειμῶν' ἐαρινὸν διέρχεται,
 Αἰδῶς ἣ ποταμίαισι κηπᾶει δρόσοις.
 Οσοις διδακτὸν μηδὲν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσῃ
 Τὸ σωφρονεῖν εἰληχεν εἰς τὰ πάντ' αἰ, 80
 Τέτοις δρέπεσθαι, πῶς κακοῖσι δ' ἔξέμεις.
 Ἀλλ' ὦ Φίλη δίαποινα, χρυσέας κόμης
 Ἀνάδημα δέξαι, χεῖρὸς εὐσεβῆς ἄπο.
 Μόνῳ γάρ ἐσι τέτ' ἐμοὶ γέρας βροτῶν
 Σοὶ καὶ ζυῖεμι, καὶ λόγοις ἀμείβομαι, 85
 Κλύων μὲν αὐδὴν, ὄμμα δ' ἔχ' ὁρῶν τὸ σόν.
 Τέλος ἣ κάμψαιμ' ὥσπερ ἡγᾶμην βίη.
 Θει. Ἀναξ, θεὸς γὰρ δεαπότας καλεῖν χρεὼν,
 Ἀρ' ἂν τι μὲ δέξαιο βηλεύσαντος εὔ;
 Ιππ. Καὶ κάρταγ' ἥ γὰρ ἔσοφοι φανοίμεθ' ἂν. 90
 Θει. Οἶδ' ἔν βροτῶσιν ὅς καθέστηκεν νόμος;
 Ιππ. Οὐκ οἶδα· ἔ, δὲ καὶ μ' ἀνιστρέεις πέρι;
 Θει. Μισεῖν τὸ σεμνόν, καὶ τὸ μὴ πᾶσιν Φίλον.
 Ιππ. Ορθῶς γε· τίσδ' ἐ σεμνὸς ἀχθίνος βροτῶν;
 Θει. Ἐν δ' εὐπροσηγόροισιν ἔσι τις χάρις; 95
 Ιππ. Πλείστη γε, καὶ κέρδος γε σὺν μέχθῳ βραχεῖ.
 Θει. Ἡ καὶ θεοῖσι ταυτὸν ἐλπίζεις τότε;
 Ιππ. Εἵπερ γε θεῶν νόμοισι' χροίμεθα.
 Θει. Πῶς ἔν σύ σεμνήν δαίμον' ἐπρωτεννέπεις;
 Ιππ. Τίν'; εὐλαβῆ δὲ μή τι σὸν σφαλῇ τόμα. 100
 Θει. Τήνδ', ἣ πύλασι σαῖς ἐφέστηκεν Κύπρις.

Ιππ.

Ιππ. Πρόσωθεν αὐτὴν ἀγνὸς ἂν ἀπαύζομαι.

Θε. Σεμνὴ γὰρ μέντοι, καὶ πόσιμος ἐν βροτοῖς.

Ιππ. Ἀλλοισιν ἄλλος θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων μέλει.

Θε. Εὐδαίμονοις νῦν ἔχων ὅσον σε δεῖ. 105

Ιππ. Οὐδὲς μ' ἀρέσκει νυκτὶ θουμασὸς θεῶν.

Θε. Τιμαῖσιν, ὦ πάῃ, δαμόνων χρηστὰς χρεῶν.

Ιππ. Χωρεῖτ' ὀπαδοί, καὶ παρελθόντες δόμους,

Σίτων μέλεσθε· τερπνὸν ἐκ κυναγίας

Τράπεζα πλήρης, καὶ καταψήχειν χρεῶν 110

Ιππυς, ὅπως ἂν ἄρμασι ζεύγας ὕπο,

Βορᾶς κορεθεῖς, γυμνάσω τὰ πρὸς Φοῖα.

Τὴν σὴν ἢ Κύπριν, πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω.

Θε. Ἡμεῖς ἢ, τὰς νέας γὰρ ἔμμεντον,

Φρονέοντες ἔτις ὡς πρέπει δέλοισι λέγειν, 115

Προσδύχομεθα τοῖσι σοῖς ἀγάλμασι,

Δέσποινά Κύπρι· χρὴ ἢ συγγνώμην ἔχειν,

Εἴ τις σ' ὑφ' ἥϊος ἀπλάγχχον ἔντονον φέρων,

Μάταμα βάζει· μὴ δοκεῖ τέττα κλύειν.

Σοφωτέρως γὰρ δεῖ βροτῶν εἶναι θεός.—— 120

Στροφὴ α'.

Χο. Ωκεανὸς τις ὕδωρ

Στάξασα πέτρα λέγεται,

Βαπτὰν κάλπισι ρυτὰν παγὰν

Προΐεσσα κρημνῶν·

Τόθι μοι τίς ἦν φίλα, 125

Πορφύρεα φάρια

Ποταμία δρόσω

Τέγγασα, θερμᾶς δ' ἐπὶ νῶτα πέτρας

Εὐ-

Εὐαλίη κατέβαλεν ὅθεν μοι
Πρῶτα Φάτις ἦλθε, δάσσειται

130

Ἀντιστροφὴ α΄.

Τειρομέναν νοστῶ
Κοῖτα, δέμας ἐντὸς ἔχειν
Οἰκῶν λεπτὰ ᾧ Φάρα ξανθὴν
Κεφαλὰν σκιάζειν.

Τελτάταν δὲ νιν κλύω
Τάνθι κατ' ἀμβροσίῳ
Στόματος ἀμέραν

135

Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἀγνὸν ἔχειν,
Κρυπτῷ τε πένθει θανάτῳ θέλειται
Κέλσαι ποτὶ τέρμα δύσανον.

140

Στραφὴ β΄.

Σὺ γὰρ ἔνθας, ὦ παῖρα,
Εἰτ' ὅκ Πανὸς, οἷδ' Ἐκάτας,
Ἡ σιμῶν Κορυβάντων,
Ἡ ματρὸς ἐρέας Φοιταλῆς.
Σὺ δὲ ἀμφὶ τὰν πολύθηρον
Δίχτυναν ἀμπλακίαις
Ἀνίερος ἀθύτων πελάνων τρύχη.
Φοιτᾷ γὰρ καὶ διὰ λίμνας,
Χέρουν θ' ὑπὲρ πελάγους,
Δίνασι νοτίας ἄλμας.

145

150

Ἀντιστροφὴ β΄.

Ἡ πόσιν τὸν Ερεχθιδᾶν
Λεχαγὸν, τὸν ἐπατρίδα,

Πη

Πηγαίνε τις ἐν οἰκοῖς,
 Κρυπτᾷ γε καίτα τῶν σῶν λεχέων
 Ἡ ναυδάταις τις ἐπλάσεν
 Κρήτας ἔξορμος ἀνὴρ
 Λιμὴν τὸν εὐξενότατον ναύτας,
 Φήμαν πέμπων βασιλείᾳ·
 Λύπα δ' ὑπὲρ παθίων
 Εὐναία δέδεται ψυχά.

155

160

Ἐπωδός.

Φιλῇ ἣ τῶ δυσρόφῳ γυναικῶν
 Ἀρμονία κακὰ δύσπερος
 Ἀμμηχανία συνοικεῖν
 Ωδίνων τε καὶ δυσφροσύνας δι' ἐμᾶς
 Ἡἴξε ποτὲ τηδύος ἅδ' αὔρα.
 Τὰν δ' εὐλοχον ἔραναν
 Τόξων μεδέεσσαν
 Ἀρτεμιν αὐτόλῃ.
 Καί μοι πολυζήλωτος
 Αἰεὶ σὺν θεοῖσι Φοιτᾷ.

165

170

Ἀνάπαιστι.

Ἀλλ' ἤδε τροφὸς γεραῖα πρὸ θυρῶν
 Τήνδε κομίζεσ' ἔξω μελάθρων,
 Σπυγνὸν δ' ὀφρύων νέφος αὐξάνεται.
 Τί ποτ' ἐς ἰμαθῶν ἔραται ψυχὰ,
 Τί δεδήληται
 Δέμας ἀλλόχροον βασιλείας.

175

Τρο. Ω κακὰ θνητῶν, συγκαί τε νόσοι,
 Τί σ' ἐγὼ δράσω; τί ἣ μὴ δράσω;

I

Τόδε

Τόδε σοι Φέγγος λαμπρὸν, ὃδ' αἰθήρ
 ἔξω δὲ δόμων ἤδη νοσηρᾶς

180

Δέμνια κοίτας.

Δεῦρο γὰρ ἐλθεῖν, πᾶν ἔπος ἦν σοι.

Τάχα δ' εἰς θαλάμους ἀπύσεις τὸ πάλιν.

Ταχὺ γὰρ σφάλῃ, κἄθενι χαίρεις.

Οὐδὲ σ' ἀρέσκει τὸ παρόν, τίδ' ἀπὸν

185

φίλτερον ἡγῇ.

Κρεῖσσον δὲ νοσῆν, ἢ θεραπεύειν.

Τὸ μὲν ἐστὶν ἀπλῆν, τῷ δὲ, συνάπτει

Λύπη τε Φρενῶν, χερσὶν τε πόνος.

Πᾶς δ' ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων,

190

Κἔτι ἐστὶ πόνων ἀνάπαυσις.

Ἀλλ' ὅτι τῷ ζῆν φίλτερον ἄλλο

Σκότος ἀμπύχων κρύπτει νεφέλαις,

Δυστέρωτες δὲ φαίνόμεθ' ὄντες

Τῷδ', ὅτι τῷτο εἴλβει κατὰ γῆν,

195

Δι' ἀπειροσύναν ἄλλε βιότῃ,

Κἔκ-ἀπέδειξιν ἧ ὑπὸ γαίας.

Μύθοις δ' ἄλλως φερόμεσθα.

Φαί. Αἰρετὴ μὲν δέμας· ὀρθῶτε κάρα·

Λέλυμαι μελέων σύνδεσμα, φίλαι.

200

Λάβετε· εὐπήχεις χεῖρας, πρόπολοι.

Βαρύ μοι κεφαλῇς ἐπὶ κρανον ἔχειν.

Ἀφελ', ἀμπεπτατον βόσρυχον ὤμοις.

Τρο. Θάρσ' τέκνον, καὶ μὴ χαλεπῶς

Μετέβαλλε δέμας.

205

Γᾶν δὲ νόσον μετὰ θ' ἡσυχίας

καὶ

Καὶ γενναίᾳ λήματος οἴσῃς·
Μοχθεῖν δὲ θροῦσιν ἀνάγκη.

Φαί. Ε. ἔ.

Πῶς ἂν δροσερᾶς ἀπὸ κρηνίδεω
Καθαρῶν ὑδάτων πόμ' ἀρυσάμαν ;
Τῷ τ' αἰγείοις, ἔν τε κομήτῃ
Λειμῶνι κλιθεῖς ἀναπαυσάμαν ;

210

Τρο. Ω πῶ, τί θροῖς ;

Οὐ μὴ παρ' ὅχλῳ τάδε γηρύσῃ,
Μανίας ἔποχον ρίπτῃσα λόγον.

215

Φαί. Πέμπτε μ' εἰς ὅρος· εἴμι πρὸς ὕλαν,
Καὶ παρὰ πύκας, ἵνα θροφόνοι
Στείβῃσι κύνες,

Βαλίας ἐλάφοις ἐγχειπόμενα·

220

Πρὸς θεῶν ἔραμαι κυσὶ θωύξαι,
Καὶ παρὰ χαίταν ξάνθαν ρίψαι
Θεσσαλὸν ὄρεπαι· Ἰπτιλογχὸν ἔχουσ'
Ἐν χειρὶ βέλος.

Τρο. Τί πτ' ὦ τέκνον τάδε κηραίνεις ;

225

Τί κυνηγεσίων ἢ σοὶ μελέτης ;
Τί δὲ κρηναίων νασμῶν ἔρασαι ;

Παρὰ γὰρ δροσερὰ πύργοις συνεχῆς
Κλιτύς, ὅθεν σοι πῶμα γένοιτ' ἂν,

Φαί. Δέσποιν' ἀλίας Ἀρτεμι λίμνας,

230

Καὶ γυμνασίων τῶν ἱπποκρότων,
Εἶθε γένοιμαν ἐν σοῖς δαπέδοις,
Πάλαις ἐπ' ἄσπετον δαμαλιζόμενα.

Τρο. Τί τὸδ' αὖ παράφρον ἔρριψας ἔπος ;

- Νῦν δὴ μὲν ὄρος βῆσ' Ἰπὶ θήρας 235
 Πόθον ἐξέλλε· νῦν δ' αὖ ψαμάζεις
 Ἐπ' ἀκυμάντοις πάλων ἔρασαι.
 Τάδε μαντείας ἄξια πολλῆς,
 Οὔτις σέ θεῶν ἀνασιράζει,
 Καὶ παρακόπτει φρένας, ὦ πάϊ.
 Φαί. Δύσμενος ἐγὼ, τί ποτ' ἐργασάμεαν;
 Ποῖ παρεπλάγχθητον γνώμας ἀρετῆς;
 Εὐμάνιν, ἔπισσον δαίμονος ἅτα.
 Φεῦ· Φεῦ· τλήμων.
 Μαία, πάλιν μὲ κρύψον κεφαλάν· 245
 Αἰδομένη γὰρ τὰ λελεγμένα μοι.
 Κρύπτε· κατ' ὅσων δάκρυ μοι βαίνει,
 Καὶ ἐπ' αἰσχύνῃ ὄμμα τέτραπται.
 Τὸ γὰρ ὀρθόδοξ' γνῶμαν, ὀδυῖα·
 Τὸ δ' ἢ μαινόμενον, κακόν· ἀλλὰ κρατῇ 250
 Μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέεσθαι.
 Τρο. Κρύπτω· τὸ δ' ἐμὸν, πότε δὴ θάνατος
 Σῶμα καλύψει;
 Πολλὰ διδάσκει μὴ ὁ πολὺς βίος.
 Χρὲν γὰρ μετρίας εἰς ἀλλήλους 255
 Φιλίας θνητῶς ἀνακίρνασθαι,
 Καὶ μὴ πρὸς ἄκρον μυζλὸν ψυχῆς.
 Εὐλута δ' εἶναι σέρρηθρα φρενῶν,
 Ἀπό τ' ὥσαοθ', καὶ ζυγνῆναι.
 Τὸ δ' ὑπὲρ διασῶν μίαν ὠδίνειν 260
 Ψυχάν, χαλεπὸν βάρϑ, ὡς καὶ γὰρ
 Τῇσδ' ὑπὲρ αλγῶν.

Βίος

βίετ' δ' ἀτρικαῖς Πατηδικαῖς
 φασι σφάλαν πλέον, ἢ τέρεπ' αἶν,
 Τῇ θ' ὑγιείᾳ μᾶλλον πολυερῶν.
 Οὕτω τὸ λίαν γ' ἦσαν ἐπαρῶ
 Τῷ μηδὲν ἄζαν,

265

Καὶ ζυμφήσεσι σοφοί μοι.

Χο. Γυνὴν γεραίᾳ βασιλίδος πιστὴ τροφὴ
 φαίδρα, ὠρᾷμεν πάσδε δυσλύνε' τύχας.
 Λοῦμα δ' ἡμῖν, ἥτις ἐστὶν ἡ νόσος
 Σοῦ δ' ἂν πυθέσθ' καὶ κλύον βυλοῖμέθ' ἄν

270

Τρο. Οὐκ οἶδ' ἐλεγχουσ'· ἔ γὰρ ἐνέπειν θέλῃ.

Χο. Οὐδ' ἥτις δέχῃ τῶνδε πημάτων ἔφυ;

Τρο. Εἰς ταυτὸν ἤκει· πάντα γὰρ σιγᾷ πάδε.

275

Χο. Ὡς ἀδενεῖ τε καὶ κατέχονται δέμας.

Τρο. Πῶς δ' ἔ, τεταῖαν γ' ἔσ' ἄσπετος ἡμέραν;

Χο. Πότερον ἔσ' ἄτης, ἢ θανεῖν περαιωμένη;

Τρο. Θανεῖν· ἀσιτεῖ δ' εἰς δόπτεσσιν βίε.

Χο. Θαυμαστὸν ἔπας, εἰ τὰδ' ἔχαρκεν πάδε.

280

Τρο. Κρύπτει γὰρ ἦδε πῆμα, καὶ Φησὶν νοσεῖν.

Χο. Ὅδ' εἰς πρόσωπον ἔ τεκμαίρεται βλέπων;

Τρο. Εκδημος ὢν γὰρ τῆσδε τυγχάνει χθονός.

Χο. Σὺ δ' ὅτι ἀνάγκην προσφέρεις, περαιωμένη

Νόσον πυθέσθ' τῆσδε, καὶ πάλανον φρενῶν;

285

Τρο. Εἰς πάντ' ἀφύγμαι, καὶδὲν εἰργασμαι πλέον.

Οὐ μὲν ἀνήσω γ' ἔδ' ἐν προθυμίας,

Ὡς ἂν περῶσι καὶ σύ μοι ζυμμαρτυρῆς,

Οἷα πέφυκα δυστυχῶσι διαπύοις.

Ἀλλ' ὦ φίλη παῖ, τῶν πέροιθε μὲν λόγων

290

Λα-

- Λαθ' ὤμῳ ἄμφω καὶ σύ θ' ἤδιον γενῆ,
 Στυγὴν ὄφρ' ἴν' λύσασα, καὶ γνώμης ὁδόν,
 Εγὼ θ' ὅπῃ σοὶ μὴ καλῶς τόθ' εἰπέμην,
 Μεθεῖς, ἐπ' ἄλλον εἴμι βελτίῳ λόγον.
 Κεῖ μὲν νοσῆς τι τῶν δοσιφύτων κακῶν, 295
 Γυναικίς αἰδὲ συγκαθίσταται νόσος.
 Εἰ δ' ἐκφορὸς σοι συμφορὰ πρὸς ἄρσενας,
 Λέγ', ὥς ἰατροῖς πρᾶγμα μεθυθῇ τόδε.
 Εἶεν· τί σιγᾶς; ἐκ ἐχρῆν σιγαῖν, τέκνον,
 Ἀλλ' ἢ μ' ἐλέγχαι ἢν τι μὴ καλῶς λέγω, 300
 Ἡ ταῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχωρεῖν λόγοις.
 Φθέγγαι τί· δεῦρ' ἄθρησον ὧς τάλαρ' ἐγὼ.
 Γυναικίς, ἄλλως τέσθε μοχθεῖμεν πόνος,
 Ἴσον δ' ἄπισμεν τῶν πρὶν· ἔτε γὰρ τότε
 Λόγοις ἐτέγγεθ' ἦδε, νῦν τ' ἐπείθεται. 305
 Ἀλλ' ἴσθι μέντω (πρὸς τὰδ' αὐθαδέστερα
 Γίγνεσθαι βελόσης) εἰ θανῇ, προδάσα σὺς
 Παῖδας, πατρῶων μὴ μεθ' ἔχοντας δόμων·
 Μὰ τὴν ἄνασσαν ἱππέαν ἀμαζόνα,
 Ἡ σοῖς τέκνοισι δεσπότην ἐγείνατο 310
 Νόστον, φρονέοντα γησὶ, οἷδά νιν καλῶς,
 Ἱππόλυτον. φ. οἴμοι. Τ. θιγγάνει σέθεν τόδε;
 Φαί. Απώλεσός με, μαῖα, καὶ σε πρὸς θεῶν
 Τῷδ' ἀνδρὸς αὐτίς λίσσομαι σιγαῖν πέρι.
 Τρο. Ορᾶς; φρονεῖς μὲν εὖ· φρονῆσα δ', ἐθέλεις 315
 Παῖδας τ' ὀνῆσαι, καὶ σὸν ἐκσῶσαι βίον.
 Φαί. φιλῶ τέκν', ἄλλη δ' ἐν τύχῃ χειμάζομαι.
 Τρο. Ἀγὰς μὲν, ὦ παῖ, χεῖρας αἵματος φέρεις.

φαί.

- Φαί. Χεῖρες μὲν ἀγναὶ Φρὴν δ' ἔχει μίασμά τι.
 Τρο. Μῶν ἐξ' ἐπακτῶ πημονῆς ἐχθρῶν τινος; 320
 Φαί. Φίλος μ' ἀπόλλυσ', ἐχ' ἐπ' ἔσεν ἐχ' ἐκόν.
 Τρο. Θησεύς τιν' ἡμάρτηκεν εἰς σ' ἁμαρτίαν;
 Φαί. Μὴ δρῶς' ἔγωγ' ἐκείνους ὀφθαλμοὺς κακῶς.
 Τρο. Τί γὰρ τὸ δεινὸν τῷδ', ὃ σ' ἐξαίρει θνητῶν;
 Φαί. Εἰ μ' ἁμαρτεῖν· ἐ γὰρ εἰς σ' ἁμαρτάνω. 325
 Τρο. Οὐ δὴδ' ἐκ' ἑσάγ', ἐν δὲ σοὶ λελείβομαι.
 Φαί. Τί δρᾷς; βιάζῃ χειρὸς ἐξαρταμένη;
 Τρο. Καὶ σῶν γε γονάτων ἐ μεθήσομαί ποτε.
 Φαί. Κάκ' ὦ τάλανα σοὶ, τάδ' αἰ πύσι κακά.
 Τρο. Μείζον γὰρ ἢ σὺ μὴ τυχεῖν, τί μοι κακόν; 330
 Φαί. Ολῇ τὸ μῆτοί περ' αἰμὴν ἐμοὶ τιμὴν φέρετ'
 Τρο. Καί περ' αἰμὴν κρύπτεις χροῖαδ' ἰκνεμένης ἐμῷ;
 Φαί. Ἐκ τῶν γὰρ αἰσχροῦν ἐσθλὰ μηχανώμεθα.
 Τρο. Οὐκὲν λέγεται, τιμιώτερα φαῖ.
 Φαί. Ἀπελθε πρὸς θεῶν, δεξιᾶς τ' ἐμῆς μέγες. 335
 Τρο. Οὐ δὴτ', ἐπεὶ μοι δῶρον ἐ δίδως ὃ χρῆν.
 Φαί. Δάσω· σέβας γὰρ χειρὸς αἰδέσθαι τὸ σὺν.
 Τρο. Σιγῶμ' ἂν ἤδη· σὺς γὰρ ἐ ντεῦθεν λόγος.
 Φαί. ὦ τλήμων, οἷον μήτερ ἡράδης ἔρον;
 Τρο. Ὀν ἔχε παῖδα, τέκνον, ἢ τί φῆς τόδε; 340
 Φαί. Σὺ τ' ὦ τάλαινα ὅμαιμι, Διονύσεα δαμαρ.
 Τρο. Τέκνον, τί πάσχεις; συγγόνες κακοῖσιν;
 Φαί. Τρίτη δ' ἐγὼ δύστηνος ὡς ἀπόλλυμαι.
 Τρο. Ἐκ τοι πέπληγμαι· ποῖ προσήσεται λόγος;
 Φαί. Ἐκείθεν ἡμεῖς, ἐ νεωστὶ δυστυχῆς. 345
 Τρο. Οὐδὲν τι μᾶλλον οἶδ' ἢ βέλομαι κλύειν.

φαί.

Φαί. Φεῦ.

Πῶς ἂν σύ μοι λέξεις ἅ' μ' ἐχρῆν λέγειν;

Τρο. Οὐ μάντις εἰμὶ τὰ Φανῇ γινῶναι σαφῶς.

Φαί. Τὶ τέθ' ὃ δὴ λέγουσιν ἀνθρώπους ἱεῖαν; 350

Τρο. Ἦδισον, ὦ παῖ, πικρὸν, ἀλγυνόν θ' ἄμα.

Φαί. Ἡμεῖς ἂν εἶμεν πετέρῃ κεχημέναι.

Τρο. Τί φῆς; ἱεῖας, ὦ τέκνον, ἀνθρώπων τινος;

Φαί. Οὔτις ποθ' ἔτος ἐοθ' ὃ τῆς ἀμαζόνος.

Τρο. Ἰππόθυτον αὐδᾶς; Φαί. σ' ἔλαδ' ἐκ ἐμῆ κλύεις. 355

Τρο. Οἶμοι τί λέξεις, τέκνον; ὥς μ' ἀπώλεσας.

Γιωαῖνες, σὺ κε ἀνάσχει· ἐκ ἀνέχομαι
ζῶσ'· ἐχθρὸν ἤμαρ, ἐχθρὸν εἰσορῶ Φάος.

Ρίψω, μεθήσω σῶμ'· ἀπαλλαχθήσομαι

βίῃ Ἰανῆσα· χαίρετ'· ἐκ ἔτ' ἔμ' ἐγώ. 360

Οἱ σώφρονες γὰρ ἐχ' ἐκόντες, ἀλλ' ὅμως,

κακῶν ἐρῶσι. Κύπρις ἐκ ἑρ' ἦν θεὸς,

ἀλλ' εἴτι μείζον ἄλλω γίγνεται θεῶ,

ἢ τήνδε, καί με, καὶ δόμους ἀπώλεσεν.

Στροφή

Χο. Αἶες ὦ, ἐκλυες ὦ, 365

ἀνήκαζα τὰς τυράννας

πάθρα μέλεα θρεομένας.

Ολοίμαν ἐγώ γε, πρὶν σ' ἂν φίλαν

κωταλύσαι φρένα.

Ἰώ μοι μοι· Φεῦ· Φεῦ· 370

ὦ τάλαίνα τῶνδ' ἀλγίων.

ὦ πόνοι πρέφοντες βροτῆς.

Ολο-

Ὀλωλας· ἐξέφηνας εἰς Φάος κακά:

Τίς σε παναμέλχος ὕδ' χρόνος μένει;

Τελωθήσεται τι καινὸν δόμοις.

375

Ἀσπμα δ' ἐκ ἑτ' ἐσὶν οἱ Φθίνει τόχαι

Κύπελλος, ὧ πέλανα παῦ Κρησία.

Φαί. Τροιζήναι γυναικες, αἱ τὸδ' ἔχατον

οἰκεῖτε χώρας Πελοπίας πρηνώπιον,

Ἡδὴ πότε ἄλλως νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ

380

Θητῶν ἐφρόντισ' ἢ διέφθαρται βίβη.

Καί μοι δοκῶσιν ἐ κατὰ γνώμης φύσιν

Πράσσειν κάκιον ἐστὶ γὰρ τόγ' εὖ φρονεῖν

Πολλοῖσιν· ἀλλὰ τῇδ' ἀθρητίον τόδε.

Τὰ χρεῖς' ὀπισθέμμεθα, καὶ γιγνώσκωμεν,

385

οὐκ ἐκποιεῖμεν δ'· οἱ μὲν, ἀργίας ὑπο,

οἶδ' ἡδονὴν προθέτες ἀντὶ τῆ καλῆ

Ἀλλαν τιν'· οἷσι δ' ἡδοναὶ πολλαὶ εἰς,

Μακραί τε λείχαι, καὶ χολή, τερπνὸν κακόν,

Αἰδώς τε διασαῖ δ' εἰσὶν· ἢ μὲν, ἐ κακῇ,

390

Ἡ δ' ἄχθος οἶκον· εἰ δ' ὁ καιρὸς ἦν σαφής,

οὐκ αἶν δὴ ἦσιν ταῦτ' ἔχοντε γράμματα.

Ταῦτ' ἔν ἐπειδὴ τυγχάνω πρόγονος' ἐγώ,

οὐχ ἔαδ' ὁποῖα Φαρμάκῳ διαφθερεῖν

Ἐμελλον, ὥστε τῆμπελιν πεσεῖν φρενῶν.

395

Δέξω γ' καὶ σοὶ τ' ἐμῆς γνώμης ὁδόν.

Ἐπεὶ μ' ἔρωσ' ἔτρωσεν, ἐσκόπην ὅπως

Κάλλισ' ἐνέγκαιμι αὐτὸν ἡρξάμην μὲν ἔν

Ἐκ τῆδε σ.γὰν τήνδε, καὶ κρύπτειν νόσον.

Γλώσση γὰρ ἔδει πείσῳν ἢ θυράμα μὲν.

400

Κ

Φρο-

φρονήματ' ἀνδρῶν νυθετεῖν ὀπίσσει),
 Αὐτὴ δ' ὑφ' αὐτῆς πλεῖστε κέκτηται κακά.

Τὸ δεύτερον δέ, τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν
 Τῷ σωφρονεῖν νικῶσα, πρᾶνοησάμην.

Τρίτον δ', ἐπεὶδὴ τοῖσιν ἔκ ἐξήνυτον
 Κύπριν κρατῆσαι, κατθανεῖν ἔδοξε μοι
 Κράτισον· ἔδεις ἀντρεῖ βελεύμασιν.

405

Εμοὶ γὰρ ἔτι μήτε λαιθάνειν καλὰ,
 Μήτ' αἰσχρὰ δρώσῃ, μάρτυρας πολλὰς ἔχειν.

Τὸ δ' ἔργον ἤδη, τὴν νόσον τε δυσκλεᾶ·

410

Τυνὴ τε πρὸς τοῖσδ' ἔσ' ἐγίγνωσκον καλῶς,

Μίσσημα πᾶσιν. Ως ὅλοιτο παγκάκως

Ἡτις πρὸς ἄνδρας ἤρξατ' αἰσχύνειν λέχη

Πρώτῃ θυραίας· ὅκ δὲ γενναίων δόμων

Τόδ' ἤρξε θηλείαισι γίγνεσθαι κακόν,

415

Ὅταν γὰρ αἰσχρὰ τοῖσιν ἐδολοῖσιν δοκῇ.

Ἡ κάρτε δόξει τοῖς κακοῖς εἶναι καλὰ.

Μισῶ δὲ καὶ τὰς σώφρονας μὲν ἐν λόγοις,

Λάθρα δὲ τόλμας καὶ καλὰς κεκτημένας.

Αἰ πῶς ποτ', ὦ δέσποινά ποτ' ἴα Κύπρι,

420

Βλέψασιν εἰς πρόσωπα τ' ἑνευνετῶν,

Οὐδὲ σκότον φρίσασσι τ' ἑνεργάτην,

Τέρεμνά τ' οἰκῶν, μή ποτε φθογῇν ἀφῇ;

Ἡμᾶς γὰρ αὐτὸ τῶτ' ἀπακτείνῃ, Φίλα,

Ὡς μή ποτ' ἄνδρα τ' ἐμὸν αἰσχύναισ' ἀλῶ,

425

Μὴ πᾶδας, ἔς ἐτίκτον· ἀλλ' ἐλευθεροὶ

Παρήρσιά θάλλοντες, οἰκοῖεν πάλιν

Κλεινῶν Ἀθηνῶν, μητρὸς ἔνεκ' εὐκλεῖς.

Δελοῖ γδ᾽ ἄνδρα, καὶν θρασυπλεγχχός τις ἦ,
 Όταν ξυωιδῇ μητρός ἢ πατρὸς κακά. 430

Μόνον ᾗ τῷτο Φάσ' ἀμιλλᾶσθαι βίῳ,
 Γνώμῃ δικαίαν καγαθὴν ὅτῳ παρῇ.

Κακὸς ᾗ θνητῶν ἐξέφλυ' ὅταν τύχη,
 Προθεῖς κάτοπτρον ὥς παρθένα νέα,

Χρόνος παρ' οἷσι μὴ ποτ' ὀφθῆναι ἐγώ. 435

Χο. Φεῦ· Φεῦ· τὸ σῶφρον ὡς ἀπανταχῶς καλὸν,
 Καὶ δοῖαν ἐοδὴν ἐν βροτοῖς καρπίζεται.

Τρο. Δέσποιν', ἐμοί τοι συμφορὰ μὲν ἀρτίως
 Ἡ σὴ, παρέχε δεινὸν ἐξαίφνης φόβον.

Νῦν δ' ἐννοῶμαι φαῦλος ἔσσι· καὶν βροτοῖς 440

Αἱ δευτέραι πῶς φροντίδες σφώτεραι.
 Οὐ γδ' περιοσὸν ἐδδεν, ἐδ' ἐξω λόγῳ

Πέπονθας ὀργαὶ δ' εἰς σ' ἐπέτκησαν θεᾶς.
 Εἰρᾶς, τί τῷτο θαῖμα; σὺν πολλοῖς βροτῶν

Κᾶπειτ' ἔρωτος ἔνεκα ψυχὴν ὀλεῖς; 445

Οὐκ ἀράγ' ἐδεῖ τοῖς ἐρῶσι τῶν πέλας,
 Ὅσοι τε μέλλουσ' εἰ θανεῖν αὐτὰς χρεῶν.

Κύπρις γδ' ἐφορητὸς, ἦν πολλὴ ρυῆ.
 Ἡ τὸν μὲν εἰκονθ', ἡσυχῇ μετέρχεται

Ὀν δ' ἂν περιοσὸν, καὶ φρονῶνθ' Ὀρῇ μέγα, 450

Τῷτον λαβῶσα, πῶς δοκεῖς, καθύβρισε.
 Φοιτᾷ δ' ἂν αἰθρῇ· ἐστὶ δὲ ἐν θαλασσίῳ

Κλύδωνι Κύπρις. πάντα δ' ἐκ ταύτης ἔφυ.

Ἡ δ' ἐστὶν ἡ ἀσείρατος, καὶ διδᾶσ' ἔρον,

Οὔ πάντες ἐσμέν οἱ κατὰ χθρὸν ἔχθρονοι. 455

Ὅσοι μὲν ἔν γραφάς τε τῶν παλατιῶν

Εχσαν, αὐτοί τ' εἶπ' ἐν μέσαις αἰσὶ,
 Ἰσσι μὲν Ζεὺς ὥς ποτ' ἠραδὴ γάμων
 Σεμέλης· ἴσασι δ' ὥς ἀνῆρπασέν ποτε
 Ἡ καλλιφύγγης Κέφαλον εἰς θεὸς Εἰως, 460
 Ερωτος ἔνεκ'· ἀλλ' ὅμως ἐν ἑρανῶ
 Ναίεσι, καὶ Φεύγασιν ἐκποδὼν θεῶς
 Στέργῃσι δ', οἶμαι, ζυμφορᾷ νικῶμλοι.
 Σὺ δ' ἐκ ἀνέζη; χρεὴν σ' ὅππῃ ρητοῖς ἄρα
 Πατέρα φυτεύειν, ἢ πῇ δεωτότας θεοῖς 465
 Ἀλλοισιν, εἰ μὴ τὰδ' γε σέρξεις νόμους.
 Πόσους δοκεῖς δὴ κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν,
 Νοσῶνθ' ὀρώντας λέκτρα, μὴ δοκεῖν ὀρεῖν;
 Πόσους ᾗ πασι πατέρας ἡμαρτηκόσι
 Συνεκχομίζειν Κύπριν; ἐν σοφοῖσι γὰρ 470
 Τὰδ' ἐστὶ θνητῶν, λαοθάλεος τὰ μὴ καλά.
 Οὐδ' ἐκπονεῖν τι χρεὴ βίην λίαν βροτῶν
 Οὐδὲ σέγην γὰρ, ἥς κατηρεφέες δόμοι,
 Καλῶς ἀκρεβώσκειαν· εἰς δ' τὴν τύχην
 Περσῶν, ὅσῃ σὺ, πῶς ἂν ἐκνεύσῃ δοκεῖς; 475
 Ἀλλ' εἰ πὰς πλεῖον χρηστὰ τῶν κακῶν ἔχεις,
 Ἀνθρώπος ἔσθα, κάρτα γ' εὖ πράξεις ἂν.
 Ἀλλ' ὦ Φίλη πάῃ, λῆγε μὲν κακῶν φρενῶν,
 Λῆξόν δ' ὑβρίζουσ'· ἔγὰρ ἄλλο πλεῖον ὕβρις
 Τὰδ' ἐστὶ, κρέσσον δαυμόνων ἔντο θέλειν. 480
 Τόλμα δ' ἐρώσθα· θεὸς ἐβελήθη πᾶδε.
 Νοσῶσα δ', εὖ πως τὴν νόσον κατασρέφῃ.
 Εἰσὶν δ' ἐπωδαί, καὶ λόγοι θελκτήριοι.
 Φανήσεται τι τῆσδε φάρμακον νόσον.

Ἡ γ' ἄρα γ' ὄψ' ἄνδρες ἐξεύρουεν ἄν,

485

Εἰ μὴ χαῖμαις μηχανὰς εὐρήσομεν.

Χο. Φαίδρα, λεγὴ μὲν ἦδε χρησιμώτερα
Πρὸς τὴν παρούσαν ἔμφορὰν αἰνῶ δέ σε.

Ο δ' αἶτος ἔπες, δυσχερέστερος λόγων

Τῶν τῆσδε, ἔ σοι μάλλον ἀλγίων κλύειν.

490

Φαί. Τοῦτ' ἔσθ', ὃ θνητῶν εὖ πόλεις οἰκαμένας,
Δόμους τ' ἀσπίλους, οἱ καλοὶ λῖαν λόγοι.
Οὐ γάρ τι πῖσιν ὥσθι περπνὸν δεῖ λέγεσθαι,
Ἀλλ' ἔξ' ὅτε τις εὐκλειὴς γενήσεται.

Τρο. Τί σεμνομυθεῖς; ἔ λόγων ἐμνημόνων

495

Δεῖ σ', ἀλλὰ πόνδρος· ὥς πάχος διίστεον

Τὸν εὐθὺν ἐξεκρίπτας ἀμφὶ σοῦ λόγον.

Εἰ μὲν γὰρ ἦν σοι μὴ πὶ συμφοραῖς βίος

Τοιαῖσδε, σώφρων δ' ἔσθ' ἐτύγχανας γυνή.

Οὐκ ἂν ποτ' εὐνῆς ἔνεχ', ἡδονῆς τε σῆς,

500

Προσῆγον ἂν σε δεῦρο· καὶ δ' ἀγῶν μέγας

Σῶσαι βίον σὸν, καὶ ἐπὶ φθονον τόδε.

Φαί. Ω δεινὰ λέξας, ἐχὶ συγκλήσεις ζῆμα,

Καὶ μὴ μεθήσεις αὐτίς αἰχρίστους λόγους;

Τρο. Αἶχρ', ἀλλ' ἀμείνω τ' καλῶν τὰδ' ἐστὶ σοι.

505

Κρείσσον δὲ τάρχον ἔππερ ἐκσώσασί σε,

Ἡ τένομ', ὧ σὺ κατ' ἐνὶ γαυρῶνι.

Φαί. Καὶ μὴ γε πρὸς θεῶν, εὖ λέγεις γὰρ, αἰχρὰ γ'·

Πέρα πρὸς θεῶν τῶνδ', ὥς υπέρβασμαι μὲν εὖ

Ψυχὴν ἔρωτι. ταῖσρα δ' ἦν λέγεις καλῶς,

510

Εἰς τοῦθ', ὃ φεύγω νῦν, ἀναλωθήσομαι.

Τρο. Εἴ τοι ὁδοὶ σοι, χεῖρ μὲν ἔσθ' ἀμαρτάνειν.

- Εἰ δ' ἔν, πιδῶ μοι· δαΐτερα γὰρ ἡ χάρις.
 Ἔστιν κατ' οἴκῳ φίλτρα μοι θελετήρια
 Ἐρωτός· ἤλθε δ' ἄρτι μοι γνώμησ' ἔσω, 515
 Ἀ σ' ἔτ' ἐπ' αἰχροῖς, ἔτ' ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν,
 Παύσει νόσῳ τῇσδ', ἣν σὺ μὴ γένη κακῇ.
 Δεῖ δ' ἐξ ἑκένῃ δὴ τι τοῦ ποδασμένῃ
 Σημεῖον, ἢ λόγον τίν', ἢ πέπλων ἄπο
 Λαβῶν, τυνάψαι τ' ἐκ δυῶν μίαν χάριν. 520
 Φαί. Πότερα δὲ, χρεῖζόν, ἢ ποτόν τὸ φάρμακον;
 Τρο. Οὐκ οἶδ'· ὄνασθ, μὴ μαθεῖν βέλε, τέκνον.
 Φαί. Δέδοιχ', ὅπως μοι μὴ λίαν φανῆς σοφῇ.
 Τρο. Πάντ' ἂν φοβηθεῖσ' ἴδῃ· δεμαίνεις ᾗ τί;
 Φαί. Μὴ μοι τι θεσέως τῶνδε μηνύσης τόκῳ. 525
 Τρο. Εἰσον ὦ παῖ· ταῦτ' ἐγὼ θήσω καλῶς.
 Μόνον σύ μοι δέσποινά ποντία Κύπρι,
 Συνεργὸς εἴης· τὰλλα δ' οἱ ἐγὼ φρονῶ,
 Ταῖς ἐνδὸν ἡμῖν ἀρκεσεὶ λέξαι φίλοις.

Στροφή α'.

- Χο. Ἔρως, ἔρως, ὃ κατ' ὀμματων 530
 Στάζεις πόθον, εἰσάγων γλυκεῖαν
 Ψυχᾷ χάριν, ἧς ὀπίσρατεύση.
 Μὴ μοι ποτὲ σὺν κακῷ φανείης,
 Μήδ' ἄρρυθμος ἔλθοις.
 Οὔτε γὰρ πυρὸς, ἔ 535
 τ' ἄσρων ὑπέρτερον βέλος,
 Οἶον τὸ τᾶς ΑΦροδίτας

Ἰησιν

Ιησιν ὅκ χερῶν
Ερωσ ὁ Διὸς παῖς.

Αντιστροφὴ α΄.

Ἀλλως ἄλλως παρὰ τ' Ἀλφειῷ, 540
φοῖβ' τ' ἐπὶ Πυθίοις τεράμνοισ,
βῆταν φόνον Ἑλλὰς ἀέξει δῆ.
Ερωτα ᾧ τὸν τύραννον ἀνδρῶν,
τὸν τὰς Αφροδίτας
φιλτάτων θαλάμων 545
κληδῆχον, ἐ σείζομεν,
Πέρθοντα, καὶ διὰ πάσης
Ιόντα συμφορᾶς
Θνατοῖς, ὅταν ἔλθῃ.

Στροφὴ β΄.

Τὰν μὲν οἰχαλία 550
Πῶλον, ἄζυγα λέκτρων,
Ἀνανδρον τὸ πρῖν, καὶ
Ἀνυμφον οἴκῳ
Ζεύξας' ἀπειρεσίαν δρομάδα
Τὰο παῖδ' ὅπως τε βακχαν, 555
Συνὸ αἵματι, σὺν καπνῷ,
Φονίοις θ' ὑμεναίοις,
Ἀλκμήνας τόκῳ Κύπρις ἐξέδωκεν.
Ὡ τλαῖμον ὑμεναίων.

ΑΓ-

Αντιπροφή β'.

- Ω Θήκας ἱερὸν 560
 Τεῦχος, ὃ σόμα Δίρκας,
 Συνέειποιτ' ἂν οἶον
 Α Κύπρις ἔρπει.
 Βροντᾷ γὰρ ἀμφιπύρραι, πελάδα 565
 Τὰν διογόνιο Εἰάκχῃ
 Νυμφόφασαμέναν, πτόμω
 Φονίῳ κατεύνασε.
 Δεινὰ γὰρ πὰ πίντ' Ἰηππῇ μέλισσα
 Δ' οἷα τις πεπόταται.
- Φαί. Σιγήσατ' ὦ γυναιῖκες· ἐχειρλόσμεθα. 570
 Χο. Τί δ' ἔστι, Φαίδρα, δεινὸν ἐν δόμοισι σοῖς;
 Φαί. Ἐπύχετ' αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω.
 Χο. Σιγῶν τὸ μέντοι Φροῖμιον κακὸν τίδε.
 Φαί. Ἰὼ μοι αἶ· αἶ· αἶ· αἶ·
 Ω δυσάλανα τῶν ἐμῶν πεθνημάτων. 575
 Χο. Τίνα θροεῖς αὐδαν;
 Τίνα βοᾷς λόγον;
 Ἐνεπε τίς φοβεῖ σε
 Φήμα, γυνῶν, Φρένας ἐπίστυπες;
 Φαί. Απώλόμεθα· ταῖσδ' ἐπιστᾶσαι πόλεις, 580
 Αχέσαθ' αἶος κέλαδος ἐν δόμοις πεινῇ.
 Χο. Σὺ παρὰ κληῖθρα· σοὶ
 Μέλει πομπίμα
 Φάτις δαυμάτων.
 Ἐνεπε δ' ἔννεπέ μοι 585
 Τί

Τί ποτ' ἔβα κακόν.

Φαί. Ο τῆς Φιλίππης παῖς ἀμαζόνος βοᾷ
 Ἰππόλυτος, αὐδῶν δεινὰ πρὸς πάλον κακά.

Χο. Ἰαχὰν μὲν κλύω,
 Σαφές δ' ἐκ ἔχω
 Γεγωνεῖν ὅπῃ
 Διὰ πύλας ἔμολεν,
 Εμολέ σοί βοά.

590

Φαί. Καὶ μὴν σαφῶς γε τὴν κακῶν προμνήσαν,
 Τὴν δεωτοῦτε προδῶσαν ἐξαυδᾷ λέχος.

595

Χο. Ω μοι ἐγὼ κακῶν.
 Προδέδωσαι φίλα.

Τί σοι μήσομαι ; πᾶ
 Κρυπτὰ γὰρ πέφηνε, διὰ δ' ὄλλυσαι.

Φαί. Αἶ. αἶ. ἔ. ἔ. Χο. πρόδοτος ἐκ Φίλων. 600

Φαί. Απώλεσεν μ' εἰπῶσα συμφορὰς ἐμὰς,
 Φίλως, καλῶς δ' ἐ, τήνδ' ἰωμένη νόσον.

Χο. Πῶς ἐν, τί δράσεις, ὦ παῖ, ἀμήχανα ;

Φαί. Οὐκ οἶδα, πλὴν ἐν κατ' ἰανεῖν ὅσον πάχος.
 Τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἄκος μόνον. 605

Ἰππ. Ω γαῖα μήτερ, ἡλίε τ' ἀναπτυχαί,
 Οἶων λόγων ἄρρητον εἰσήκωσ' ὅπα.

Τρο. Σίγησον, ὦ παῖ, πρὶν τιν' αἰδοῦναι βοῆς.

Ἰππ. Οὐκ ἔς' ἀκέσας δέν' ὅπως σιγήσομαι.

Τρο. Ναὶ πρὸς σέ τ' οἷς δεξιᾶς εὐαλένεις. 615

Ἰππ. Οὐ μὲν προσοίσης χεῖρα, μὴ δ' ἄψῃ πέπλων.

Τρο. Ω πρὸς σέ γονάτων, μηδαμῶς μ' ἐξεργάσῃ.

Ἰππ. Τί δ', εἶπερ, ὡς Φῆς, μηδὲν εἰρηκας κακόν ;

L

Τρο.

Τρο. Ο μῦθος, ὦ παῖ, κοινὸς ἑδαμῶς ὄδῃ.

Ιππ. Τά τοι κάλ' ἐν πολλοῖσι κάλλιον λέγαν. 615

Τρο. Ω τέκνον, ὅρκας μηδαμῶς ἀτιμῶς ἀτιμάσσης.

Ιππ. Η γλῶσσ' ὁμώμοχ', ἡ δὲ Φρὴν ἀνώμοτος.

Τρο. Ω παῖ, τί δράσεις; σὺς φίλος διεργάσῃ;

Ιππ. Απέπτυσ' ἑδεῖς ἄδικος ἔσι μοι φίλος.

Τρο. Σύγνωνθ'· ἀμαρτεῖν εἰκὸς ἀνθρώπους, τέκνον. 620

Ιππ. Ω ζεῦ, τί δὴ κίεθλον ἀνθρώποις κακὸν

Γνωσκῶς εἰς Φῶς ἤλῃς κατώκισας;

Εἰ γὰρ βρότειον ἦθελες σπῆραι γένος,

Οὐκ ἐκ γυναικῶν χρὴν παραχέειν τόδῃ.

Ἀλλ' ἀντιθέοντας σοῖσιν ἐν ναοῖς βροτοῦς 625

Ἡ χαλκὸν, ἡ σίδηρον, ἡ χρυσεῖ βάρος,

Παῖδαν πρίασθ' ἀτέρμα, τῷ τιμήματος

Τῆς ἀξίας ἕκαστον ἐν ᾧ δώμασι

Ναίειν· ἐλδιδέροισι, θηλειῶν ἄτερ.

Νῦν δ' εἰς δόμους μὲν πρῶτον ἄξεισθ' κακὸν. 630

Μέλλοντες, ὅλβον δωμάτων ἐκτίνομεν.

Τύττω ᾧ δῆλον, ὡς γυνὴ κακὸν μέγα.

Προϋθὺς γὰρ ὁ σπείρας τε καὶ θρέψας πατρὸς

Φερινὰς, ἀπώκισ', ὡς ἀπαλλαχθῇ κακῷ.

Ο δ' αὖ λαδῶν ἀτηρὸν εἰς δόμους Φυτὸν 635

Γέγηθε, κόσμον πρὸςιθεῖς ἀγάλματι

Καλὸν κακίστῳ καὶ πέπλοισιν ἐκπονεῖ,

Δύσητος, ὅλβον δωμάτων ὑπεξελαίν.

Ἐχαι δ' ἀνάγκην, ὥς κηδύσας καλοῖς

Γαμβροῖσι, χαίρων σαΐζεται πικρὸν λέχος. 640

Ἡ χρηστὰ λέκτρα, πανθέρως δ' ἀνωφελῆς.

Λαδῶν,

Λαβὼν, πῆζει πάραθ' ὃ τὸ δυστυχές.
 Ρᾶσον δ' ὅτ' αὖ τὸ μηδὲν, ἀλλ' ἀνωφελὲς
 Εὐηθία κατ' οἶκον ἰδρύσθαι γυνή.
 Σοφλὺν ᾧ μισῶ· μὴ γὰρ ἔν γ' ἐμοῖς δομοῖς 645
 Εἴη φρονέουσα πλεῖον, ἢ γυναῖκα χρη.
 Τὸ γὰρ πανῆργον μᾶλλον ἐντίκται Κύπρις
 Ἐν ταῖς σοφαῖσιν ἢ δ' ἀμήχανος γυνή
 Γνώμη βραχεία μακρίαν ἀφ' ἡρέθη.
 Χρῆν δ' εἰς γυναῖκας πρόσωπον μὲν ἔ' περᾶν, 650
 Αφ' ὅσων δ' αὐταῖς συγκατοικίξειν δάκη
 Θηρῶν ἢ ἔχον μὴ δὲ προσφωνεῖν τινα,
 Μητ' ἔξ' ἐκείνης φθόγμα δεξαοῖς πάλιν.
 Νῦν δ' αἱ μὲν, ἔνδον δρῶσιν αἱ κακαὶ κακὰ
 Βαλεύματ'· ἔξω δ' ἐκφέρουσι πρόσωποι. 655
 Ὡς καὶ σὺ γ' ἡμῖν πατὴρ, ὃ κακὸν κάρα,
 Λέκτρων ἀφικτων ἦλθες εἰς συναλλαγάς.
 Ἀ γὰρ ῥυτίδεις νασμοῖσιν ἐξομώρομαι,
 Εἰς ὧτα κλύζων. πῶς ἂν ἔν' ἔην κακός,
 Ὃς ἔδ' ἀκέσας τοιάδ', ἀγνεύειν δοκῶ; 660
 Εὖ δ' ἴδρι, τέρμιν σ' εὐσεβὲς σώζει, γύναι.
 Εἰ μὴ γὰρ ὅρκοις θεῶν ἄφρακτος εὐρέθην,
 Οὐκ ἂν ποτ' ἔχον μὴ τὰδ' ἔξειπ' ἐν πατρί.
 Νῦν δ' ἐκ δόμων μὲν ἔς' ἂν ἐκδήμος χθονὸς
 Θησεύς, ἄπειμι· σίγα δ' ἔχομεν σῆμα. 665
 Θεάσομαι δὲ σὺν πατὴρὸς μωλὸν ποδῖ,
 Πῶν νιν προσόψῃ καὶ σὺ, καὶ δάποινά σῃ.
 Τῆς σῆς δὲ τάλμης εἶσομαι γέγδ' ὁ μένος.
 Ολοιοθε. μισῶν δ' ἔ' ποτ' ἐμπληθήσομαι

Γυναικάς, ἔδ' εἰ Φησί τις μ' αἰεὶ λέγειν.

670

Αἰ γὰρ ἔν πως εἰσι κακῶναί κακαί.

Ἡ νῦν τις αὐτὰς σωφρονεῖν διδάξάτω,

Ἡ καὶ μ' εἴτω ταῖσδ' ἐπιμβαίνεν αἰεὶ.

Αντιτροφή.

Χο. Τάλαντες, ὦ κακοτυχεῖς

Γυναικῶν πότμοι, τίνα νῦν ἦ

675

Τέχναν ἔχομεν, ἢ λόγον,

Σφαλεῖσαι κάθαρμα λύσεν λόγος ;

Φαί. Ετύχομεν δίκας,

Ὡ γὰρ, καὶ Φῶς.

Πᾶ ποτ' ἐξαλύξω τύχας ;

680

Πῶς δὲ κρύψω, φίλαι, πῆμα ;

Τίς ἂν θεῶν ἀρωγὸς, ἢ τίς ἂν βροτῶν

Πάρεδρος, ἢ ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων

Φανείη ; τὸ γὰρ παρ' ἡμῖν πάθος

Παρὸν, δυσεκπέρατον ἔρχεται βίη.

685

Κακοτυχεσάτα γυναικῶν ἐγώ.

Χο. Φεῦ· Φεῦ· πέπρακ'), καὶ κατάρθωνται τέχαι,

Δέσποινά τ' οἷς προσώλεθ' κακῶς δ' ἔχει.

Φαί. Ὡ παγκακίῃ, καὶ φίλων διαφθορᾷ,

690

Οἷ εἰργάσω με ; Ζεὺς σ' ὁ γεννήτωρ ἐμὸς

Πρόρριζον ἐκτρίψειεν, ἐπάσας πυρί.

Οὐκ εἶπον ; ἔ σῃς πρένοσημίμην Φρενὸς,

Σιγαῖν ἐφ' οἷσι νῦν ἐγὼ κακύνομαι ;

Σὺ δ' ἐκ ἀνέγκας. ποιγὰρ ἐκ ἐτ' εὐκλεεῖς

695

Θανάμεθ'· ἀλλὰ δεῖ με δὴ καμῶν λόγων.

οὗτος

Οὗτος γὰρ ὀργῇ συντεθηγμένος Φρένας,
 Εἰρεῖ καὶ ἡμῶν πατρὶ σὰς ἀμαρτίας,
 Εἰρεῖ δὲ Πιτθεῖ τῷ γέροντι συμφορὰς,
 Πλήσθ' τε πᾶσαν γαῖαν αἰχρίσων λόγων. 700
 Ολοιο καὶ σὺ, καὶ ὥς τις ἄκοντας Φίλως
 Πρόθυμός ἐστι μὴ καλῶς εὐεργετῆν.

Τρο. Δέσποιν', ἔχεις μὲν τὰ μὰ μέμφασθ' κακά.
 Τὸ γὰρ δάκνον σε τὴν διάγνωσιν κρατεῖ.
 Εἰ γὰρ καὶ γὰρ πρὸς τὰ δ', εἰ δέξῃ, λέγειν. 705
 Εὐφραδέα σ', εὖναι τ' εἰμὶ τῆς νόσου δὲ σοι
 Ζητῶσα Φάρμακα· εὖρον ἔχ' ἂν βεβλόμην.
 Εἰ δ' εὖ γ' ἐπραξα, κάρτ' ἂν ἐν σοφοῖσιν ᾔην.
 Πρὸς πὰς τύχας γὰρ τὰς Φρένας κεκτήμεθα.

Φαί. Ἡ γὰρ δίκαια ταῦτα καὶ ἄρκεντά μοι, 710
 Τρώσασιν ἡμᾶς, εἴτα συγχωρεῖν λόγοις;

Τρο. Μακρηγορεῖμεν· ἔκ' ἐσωφρόνῃ ἐγώ.
 Ἀλλ' ἔστι καὶ τῶνδ' ὥστε σωθῆναι, τέκνον.

Φαί. Πᾶντα λέγεις· καὶ τὰ πρὶν γὰρ καλῶς
 Παρήνευσας μοι, καὶ πεχέεισθας κακά. 715

Ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπελθε, καὶ σαυτῆς πέρι
 Φρόντιζε· ἐγὼ γὰρ τὰ μὰ θήσομαι καλῶς.

Τμεῖς ὅτι παῖδες εὐγενεῖς Τροϊζήνιαι,
 Τροῖνδε μοι παράσχετ' ἐξαγνυμένη,
 Σιγῇ καλύπτειν, ἂν ἴδῃ εἰσηκῆσθε. 720

Χο. Ομνυμι σεμνὴν Ἀρτεμιν Διὸς κόρυν,
 Μηδὲν κακῶν σῶν ἐς Φάος δαΐξεν ποτὲ.

Φαί. Καλῶς ἐλέξαθ'· ἐν δὲ προτρέπω· ἐγώ,
 Εὖρημα δὴ τι τῆσδε συμφορᾶς ἔχω,

Γιναῖκας, ἐδ' εἰ Φησί τις μ' αἰὲ λέγειν.

670

Αἰ γὰρ ἔν πως εἰσι κακῆναι κακαί.

Ἡ νῦν τις αὐτὰς σωφρονεῖν διδάξάτω,

Ἡ καὶ μ' εἴτω ταῖσδ' ἐπιμυθεῖν αἰ.

ΑΝΤΙΣΡΟΦῆ.

Χο. Τάλαντες, ὦ κακοτυχεῖς

Γιωμακῶν πότμοι, τίνα νῦν ἡ

675

Τέχνην ἔχομεν, ἡ λόγον,

Σφαλεῖσθαι κάταμμα λύσειν λόγῃ ;

Φαί. Ετύχομεν δίκας,

Ω γὰρ, καὶ Φῶς.

Πᾶ πῶτ' ἐξαλύξω τύχας ;

680

Πῶς δὲ κρύψω, φίλαι, πῆμα ;

Τίς ἂν θεῶν ἀργηὸς, ἡ τίς ἂν βροτῶν

Πάρεδρος, ἡ ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων

φανείη ; τὸ γὰρ παρ' ἡμῖν πάθος

Παρὸν, δυσεκπέρατον ἔρχεται βίᾳ.

685

Κακοτυχεστάτα γυναικῶν ἐγώ.

Χο. Φεῦ· Φεῦ· πέπρακ', καὶ κατώρθωνται τέχναι,

Δέσποινά τ' οἷς προσωόλ'· κακῶς δ' ἔχει,

Φαί. Ω παγκακίῃ, καὶ φίλων διαφθορᾷ,

690

Οἷ' ἐργάσω με ; Ζεὺς σ' ὁ γεννήτωρ ἐμὸς

Πρόρριζον ἐκτρίψειεν, ἐπάσας πυρί.

Οὐκ εἶπον ; καὶ οἷς πρῆνοσηαίμην Φρενὸς,

Σιγᾶν ἐφ' οἷσι νῦν ἐγὼ κακύνομαι ;

Σὺ δ' ἐκ ἀνέρχῃ. τοιγὰρ ἐκ ἔτ' εὐκλεῖς

695

Θανέμεθ'· ἀλλὰ δεῖ με δὴ καμνῶν λόγων.

οὗτος

Οὗτος γὰρ ὀργῇ συντεθηγμένος Φρένας,
 Εἰρή καὶ ἡμῶν πατρὶ σὰς ἀμαρτίας,
 Εἰρή δὲ Πιτθεῖ τῷ γέροντι συμφορὰς,
 Πλήσθ' τε πᾶσαν γαῖαν αἰχλίσων λόγων. 700
 Ολοιο καὶ σὺ, καὶ ὥς τις ἄκοντας Φίλως
 Πρόθυμός ἐστι μὴ καλῶς εὐεργετῆν.

Τρο. Δέσποιν', ἔχεις μὲν τὰμα μέμφασθαι κακά.
 Τὸ γὰρ δάνκον σε τὴν διάγνωσιν κρατεῖ.
 Εἴω καὶ πρὸς τὰδ', εἰ δέξῃ, λέγειν. 705
 Εθρεψά σ', εὖνεσ τ' εἰμὶ τῆς νόσε δὲ σοι
 Ζητῶσα φάρμακα· εὖρον ἔχ' ἂν βελόμιεν.
 Εἰ δ' εὖ γ' ἔπραξα, κάρτ' ἂν ἐν σοφοῖσιν ᾦν.
 Πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς Φρένας κεκτήμεθα.

Φαί. Ἡ γὰρ δίκαια ταῦτα καὶ ἀρκούντά μοι, 710
 Τρώσασιν ἡμᾶς, εἴτα συγχωρεῖν λόγοις;

Τρο. Μακρηγορεῖμεν· ἐκ ἐσωφρόνῃ ἐγώ.
 Ἀλλ' ἐστὶ κακὸν τῶνδ' ὥστε σωθῆναι, τέκνον.

Φαί. Παῦσαι λέγῃσα· καὶ τὰ πρὶν γὰρ καλῶς
 Παρήνευσας μοι, καπεχέμεσθαι κακά. 715

Ἀλλ' ἐκποδὼν ἀπελθε, καὶ σαυτῆς πέρι
 Φρόντιζ'· ἐγὼ γὰρ τὰμα θήσομαι καλῶς.

Τρεῖς γ' παῖδες εὐγενεῖς Τροϊζήνιαι,
 Τούσδε μοι παράσχετ' ἐξαγνυμένη,
 Σιγῇ καλύπτειν, ἂν ἴδῃ εἰσηκέσαστε. 720

Χο. Ομνυμι σεμνὴν Ἀρτεμιν Διὸς κόρην,
 Μηδὲν κακῶν σῶν ἐς Φαῖος δαΐξειν ποτέ.

Φαί. Καλῶς ἐλέξαθ'· ἐν δὲ προτρέπῃς ἐγώ,
 Εὖρημα δὴ τι τῆσδε συμφορᾶς ἔχω,

- Ως' εὐκλεῖα μὲν πασι προδύναι βίον, 725
 Αὐτὴ τ' ὄνασθ' πρὸς τὰ νῦν πεπληκότα.
 Οὐ γάρ ποτ' αἰχυνῶ γε Κρησίας δόμους,
 Οὐδ' εἰς πρόσωπον Θησέως ἀφίξομαι
 Αἰχροῖς ἐπ' ἔργοις, ἕνεκα ψυχῆς μίας.
 Χο. Μέλλεις δὲ δὴ τι δρᾶν ἀνήκεστον κακόν; 730
 Φαί. Θανέειν ὅπως δέ, τὰτ' ἐγὼ βελεύσομαι.
 Χο. Εὐφημος ἴδι. Φαί. Ἐ σὺ γ' εὖ με νεύεται.
 Εγὼ δὲ Κύπριν, ἥπερ ἐξόλλυσί με,
 Ψυχῆς ἀπαλλαχθεῖσα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ,
 Τέρψω. πικρὰ δ' ἔρωτος ἠτήρησομαι. 735
 Ἀτὰρ κακόν γε χ' αἰτέω γονήσομαι
 Θανῶν. ἴν' εἰδῇ μὴ πὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς
 Τψηλὸς εἶναι τῆς νόστ' δὲ τῆσδε μοι
 Κοινῇ μετασχών, σωφρονεῖν μαθήσεται.

Στροφή α'.

- Χο. Ἡλιεάτοις ὑπὸ κλέθμῳσι γιγνώματ, 740
 Ἰνα με πτερόσαν ὄρνι
 Θεὸς ἐν πτανῶις
 Ἀγέλασι θύει.
 Ἀρθέλει δ' ὅππὶ πάντιον
 Κύμα τὰς Ἀδρηναῖς. 745
 Ἀκτᾶς, Ἡελανῶ θ' ὕδαρ.
 Εἴτα πορφυρὸν σπλάσσειν
 Εἰς οἶδμα πατρὸς τριτάλαται
 Κόρα, φαίθοντες αἶκτω, δακρύων
 Τὰς ἡλεκτροφαῖς αὐγᾶς. 750

Αντιστροφὴ α'.

Εσπερίδων δ' ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν
 Ανύσαιμι τᾶν αἰοιδᾶν,
 Ἴν' ὁ ποντομέδων
 Πορφυρέας λίμνης
 Ναύταις ἐκ ἔθ' ὁδὸν νέμει,
 Σεμνὸν πέρμονα κυρῶν
 Οὐρανῷ, τ' Ἀτλας ἔχει,
 Κρήναι τ' ἀμβρόσιας χέονται
 Ζηνὸς μελάθρων παρὰ κοίταις,
 Ἴν' ὀλοδόωρος αἴξει ζαθέα
 Χθρὼν εὐδαιμονίαν θεοῖς,

755

760

Στροφὴ β'.

Ω λυκόπτερε Κρησία
 Πορθμῖς, αἶ διὰ πόντιον
 Κῦμ' ἀλίχτυπον ἄλμας
 Επέρχουσαι ἐμὰν ἄνασσαν
 ΟΛβίαν ἀπ' οἴκων
 Κακονυμφοτάταν ὄνασιν.
 Ἡ γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων,
 Ἡ Κρησίας ἐκ γᾶς, δύσορνος
 Εππετο κλεινὰς Ἀθήνας, με-
 νυχίῳ δ' ἐπ' ἀκτῆς ἐκάθησαντο

765

770

Πλε-

Ἠλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς,
Ἐπ' ἀπείρῃ τε γᾶς ἔδασαν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦὴ Β'.

Ἀνθ' ὧν ἔχ' οἷων ἐρώ-
των δεινὰ φρένας Ἀφροδί- 775
τας νόσῳ κατεκλάδῃ.

Χαλεπαῖ δ' ὑπέραντλος ἔστα
Συμφορᾷ τεράμωνων
Ἀπὸ νυμφιδίων κρεμασὸν 78α
Ἀψεται ἀμφὶ βρόχον

Λόκα καθαυρόμενα δέρα,
Δαίμονα συγνὸν καπηδεοῦ-
σα, τάν τ' εὐδοχὸν ἀνδραρμένα
Φάμαν, ἀπαλλάσσασά
Τ' ἀλγεῖνόν φρενῶν ἔρωτα. 785

Θερ. 18' 18'

Βοηδραμεῖτε πάντες οἱ πέλας δόμων.
Ἐν ἀγχόναῖς δέσποινά θεοῦ δάμαρ.

Χο. Φεῦ· Φεῦ· πέπραχται. βασιλὶς ἔκετ' ἔστι δὴ
Γυνή, κρεμασθεῖ ἐν βρόχοις ἡρτημένη. 79α

Θερ. Οὐ απεύσειτ' ; ἐκ οἷσαι τις ἀμφιδέξιοι
Σίδηρον, ὧ πόδ' ἄμμα λύσσομεν δέσσης ;

Ημι. Φίλοι, τί δρῶμεν ; ἢ δοκεῖ περὶ δόμους,
Λύσσει τ' ἀνασταν ἐξ Ὀππαστῶν βρόχων ;

Ημι. Τί δ' ; ἢ πάρεισι τράστοι νεανίαί ; 795
Τὸ πολλὰ τράσσειν, ἐκ ἐν ἀσφαλῶ βίῃ.

Θερ. Ορθώσατ' ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν.

Πικρὸν

- Πικρὸν τὸδ' οἰκέρημα διαπτόταις ἐμοῖς.
 Χο. Ολωλεν ἡ δύσῃνος, ὡς κλύω, γυνή.
 Ἡδὴ γδ' ὡς νεκρὸν νιν ἐκτείνῃσι δῆ. 809
- Θη. Γυναῖκες, ἴτε τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή;
 Ἡχῶ βαρεῖα προσέθλων ἀφίκετο.
 Οὐ γάρ π' μ' ὡς θεωρὸν ἀξιοῖ δόμος
 Πύλας ἀνοιῖζας εὐφρόνως προσενέπειν.
 Μῶν Πιτθέως τι γῆρας ἔργασαι νέον;
 Πρόσω μὲν ἦδη βίωτος· ἀλλ' ὅμως ἔτ' ἂν
 Λυπηρὸς ἡμῖν τᾶσδ' ἂν ἐκλίποι δόμους.
- Χο. Οὐκ εἰς γέροντας ἦδ' εἰς τοῖς τέχνῃς τύχῃ,
 Θησεῦ· νέοι θανόντες ἀλγυνᾶσί σε.
- Θη. Οἴμοι· πάντων μοι μή τι συλαῖται βίος;
 810
- Χο. Ζῶσιν θανέσης μητρὸς ὡς ἀλγιστὰ σοι·
- Θη. Τί φῆς; ὅλωλεν ἄλοχος; ἐκ τίνος τύχης;
 Χο. Βρόχον κρεμασὸν ἀγχόνῃς ἀνήψατο.
- Θη. Λύπη παχυνθεῖς, ἥ' πὸ συμφορᾶς τινός;
 Χο. Τοσῶτον ἴσμεν ἄρτι γδ' καὶ γὰρ δόμους, 815
 Θησεῦ, πᾶρειμι, σῶν κακῶν πενήτηρια.
- Θη. Αἶ· αἶ· τί δῆτα τοῖσδ' ἀνέξεμαι κάρα
 Πλεκτοῖσι φύλλοις, δυσυχῆς θεωρὸς ὢν;
 Καλᾶτε κληθρὰ πρόατολοι πυλωμάτων
 Εκλύουσι τὰς ἀρμύρας, ὡς ἰδὼν δυσδαίμονα 820
 Γυναμὸς, ἥ με κατ'θανεῖσ' ἀπώλεσιν.
- Χο. Ἰὼ ἰὼ τάλαινα, μελέων κακῶν
 Επαθες· εἰργάσω
 Τοσῶτον, ὥς τε τέσθε συγχέαι δόμους

Ἠλεκτὰς πεισμάτων ἀρχάς,
Ἐπ' ἀπείρῃ τε γὰρ ἔβασαν.

Ἀντιστροφὴ β'.

Ἀνθ' ὧν ἔχ' ὁσίων ἐρώ-
των δεινὰ φρένας Ἀφροδί- 775
τας νόσῳ κάτεκλάσθη.

Χαλεπαῖ δ' ὑπέραντλος ἔσα
Συμφορᾷ τεράμνων
Ἀπὸ νυμφιδίων κρεμασὸν 780
Ἀψεται ἀμφὶ βρόχον

Ἀδίκᾳ καθαρμόζουσι δέρα,
Δαίμονα συγνὸν κατηδεύει-
σα, τάν τ' εὐδοξὸν ἀνδαιρμένα
Φάμαν, ἀπαλλάσσασά
Τ' ἀλγεινὸν φρενῶν ἔρωτα. 785

Θερ. Ι᾽ Ι᾽.

Βοηδραμεῖτε πάντες οἱ πέλας δόμων.

Ἐν ἀγχόνας δέσποιναι θεσέως δάμαρ.

Χο. Φεῦ· Φεῦ· πέπρακται. βασιλὶς ἔκετ' ἔστι δὴ 790
Γιῶν, κρεμασθεῖ ἐν βρόχοις ἡγήμένη.

Θερ. Οὐ σπεύσεται; ἔκ οἷσσι τις ἀμφιδέξιοι
Σίδηρον, ὃ τὸδ' ἄμμα λύσσομεν δέξης;

Ημι. Φίλοι, τί δρῶμεν; ἥ δοκεῖ περὶ δόμους,
Λῦσά τ' ἀνασαν ἐξ ὀππασαῶν βρόχων;

Ημι. Τί δ'; ἔπείρουσι πρῶτολοι νεανίαί; 795

Τὸ πολλὰ πρᾶσεν, ἔκ ἐν ἀσφαλαῖ βίβ.

Θερ. Ορθώσατ' ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν.

Πικρὸν

Πικρὸν τὸδ' οἰκέρημα διαπτόταις ἐμοῖς.

Χο. Ολωλεν ἡ δύσηνος, ὡς κλύω, γυνή.

Ἦδη γδ' ὡς νεκρὸν νιν ἐκτείνεσι δῆ.

809

Θη. Γυναῖκες, ἴτε τίς ποτ' ἐν δόμοις βροή;

Ἡχὼ βαρῦα προασόλων ἀφίκετο.

Οὐ γάρ τι μ' ὡς θωρὸν ἀξιοῖ δόμος

Πύλας ἀνοίξας εὐφρόνως προσεννέπειν.

Μῶν Πιτθέως τι γῆρας εἰργασαι νέον;

803

Πρόσω μὲν ἤδη βίωτος· ἀλλ' ὅμως ἔτ' ἂν

Λυπηρὸς ἡμῖν τῷσδ' ἂν ἐκλίποι δόμος.

Χο. Οὐκ εἰς γέροντας ἦδε σοι τένει τύχη,

Θησεῦ· νέοι θανόντες ἀλγυνῶσί σε.

Θη. Οἴμρι· πέναν μοι μή τι συλᾶται βίος;

810

Χο. Ζῶσιν θανέσης μητρὸς ὡς ἁλγιστῶ σοι

Θη. Τί φῆς; ὤλωλεν ἄλοχος; ἐκ τίτος τύχης;

Χο. Βρόχον κρεμασὸν ἀγχόνῃς ἀνῆψατο.

Θη. Λύπη παχυνθεῖς, ἡ πὸ συμφορᾶς τινός;

Χο. Τοσῦτον ἴσμεν· ἄρτι γδ' καὶ γὰρ δόμος,

815

Θησεῦ, πάρεμι, σῶν κακῶν πενήτηρα.

Θη. Αἶ· αἶ· τί δῆτα τοῖσδ' ἀνέξεμμαι κᾶρα

Πλεκτῶσι φύλλοις, δυσυχῆς θωρὸς ὦν;

Χαλᾶτε κληῖθρά πρόαυτολοι πυλωμάτων

Εκλύσαθ' ἀρμυῆς, ὡς ἴδω δυσδαίμονα

820

Γυναρκὸς, ἡ με κατθανῶσ' ἀπάλεσεν.

Χο. Ἰῶ· ἰῶ· τάλανα, μελέων κακῶν

Επαθεῖς· εἰργάσω

Τοσῦτον, ὥς τε τῷσδε συγχέαι δόμος

M

(Αἶ

- (Αἰ αἰ πάμας, 825
 Ω βιαίως θανῶς,
 Ἀνοῶν τε συμφορᾷ)
 Σᾶς χερὸς παλαισµα µελέας.
 Τί σ' ἄρα σὺν τάλαρ' ἀµαυροῖ ζώαν;
 Θη. Ω μοι ἐγὼ παθίων, ὧν ἔπαθον, ὦ τάλας· 830
 Τὰ κάκις' ἐμῶν κακῶν. ὦ τύχα,
 Ως μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπετέθης,
 Κηλὶς ἄφρατος ἐξ ἀλαστόρων τινός,
 Κατακονὰ μὲν ἔν, ἀβίωτος βίος.
 Κακῶν δ' ὁ τάλας πέλαγος εἰσορῶ 835
 Τούτῳ, ὥς μὴ ποτ' ἐκνεῦσαι πάλιν
 Μήδ' ἐκπεῖσσαι κύμα τῆσδε συμφορᾶς.
 Εκλύεθ' ἄρµυες, ὡς ἴδω πικρὰν θῆαν.
 Τίνα λόγον τάλας, τίνα τύχαν σέθεν
 Βαρύποτμον, τλήµον, προσαιδῶν τύχῳ; 840
 Ορνὶς γὰρ ὡς τις ἐκ χειρῶν ἀφάντος εἶ,
 Πήδημι' ἐς ῥῆδ' κραιπνὸν ὀρμήσασί µοι.
 Αἰ· αἰ· αἰ· αἰ· μέλεα μέλεα τάδε πάθῃ.
 Πρόσωθεν δὲ ποθεν ἀνακομίζομαι
 Τύχαν, δαµόνων ἀμπλακίᾳσι 845
 Τῶν πάροισιν τινος.
 Χο. Οὐ σοὶ τάδ', ὦ νᾶξ, ἤλθε δὴ μόνῳ κακᾷ·
 Πολλῶν μετ' ἄλλων ὀλέσας κεδνὸν λέχος.
 Θη. Τὸ κατὰ γὰρ θέλω, τὸ κατὰ γὰρ κénéφας,
 Μετοικεῖν σκότα θανῶν ὁ τλήµον, 850
 Τῆς σῆς στερηθεὶς φιλτάτης ὀμιλίας

- Απώλεσας γὰρ μᾶλλον, ἢ κατέφθισα.
 Τίνος δὴ κλύω; πόθεν θανάσιμος τύχα,
 Γύναϊ, σὺν ἔσα τάλαιναν καρδίαν;
 Εἵποι τις ἂν τὸ τραχὺν, ἢ μάτην ὄχλον 855
 Στέγῃ τύραννον δῶμα προσπόλων ἐμῶν;
 Ἰὼ μοι μοι σέθεν μέλεος,
 Οἷον εἶδον ἄλγος δόμων.
 Οὐ τλητὸν, εἴδῃ ρητόν· ἀλλ' ἀπωλόμαν.
 Ἐρημος οἶκος, καὶ τέκν' ὀρφανεύεται. 860
 Χο. Ἐλίπες, ἔλιπες, ὦ φίλα γυναικῶν,
 Αῖψα θ', ὅπσας ἐφορᾷ
 Φεύξας ἀελίε τε,
 Καὶ νυκτὸς ἀστρωπὸς σελάνα.
 Ἰὼ τάλας· ὦ τάλας· ὅσον κακὸν ἔχει δόμος.
 Δάκρυσί μ' βλέφαρα. 866
 Καταχυθῆντα πέγεται σᾶ τύχα.
 Τὸ δ' ὅπῃ τῷδε πῆμα Φρίσσω πάλαι.
 Θη. Εἰ· εἰ·
 Τὶ δὴ ποθ' ἦδε δέλτος ἐκ Φίλης χειρὸς 870
 Ἡρτημένη, θέλει τί σημαῖναι νέον;
 Ἀλλ' ἢ λέχες μοι καὶ τέκνων Ὀπισθολὰς
 Ἐγραψεν ἡ δύσηνος ἐξαιτημένη;
 Θάρσει, τάλαινα· λέκτρα γὰρ τὰ Θεσέως
 Οὐκ ἔστι, δῶμά θ', ἥτις εἴσεισιν γυνή. 875
 Καὶ μὴν τύποι γε σφειδόντης χρυσηλάτης
 Τῆς ἐκ ἐτ' ἔσσης τῆσδε, προστάινού με.
 Φέρ' ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων
 Ἴδω τί λέξαι δέκτος ἦδε μοι θέλει.

- (Αἶ αἶ τέλμας,
 Ω βιαίως θανῶσ',
 Ἀνοῶν τε συμφορᾷ)
 Σᾶς χερὸς παλαισµα μελέας.
 Τί σ' ἄρα σάν τάλαρ' ἀμαυροῖ ζωάν;
 Θη. Ω μοι ἐγὼ παθίων, ὧν ἔπαθον, ὦ τάλας· 830
 Τὰ κάκις' ἐμῶν κακῶν. ὦ τύχα,
 Ως μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπιτετέθης,
 Κηλὶς ἄφρατος ἐξ ἀλαστόρων τινός,
 Κατακονὰ μὲν ἔν, ἀβίωτος βίος.
 Κακῶν δ' ὁ τάλας πέλαγος εἰσορῶ 835
 Τοσῶτον, ὥς μή ποτ' ἐκνεύσαι πάλιν
 Μήδ' ἐκπερᾶσαι κύμα τῆσδε συμφορᾶς.
 Εκλύεθ' ἄρµυες, ὡς ἴδω πικρὰν θῆαν.
 Τίνα λόγον τάλας, τίνα τύχαν σέθεν
 Βαρύποτμον, τλήμων, προσαυδῶν τύχῳ; 840
 Ορνὶς γὰρ ὡς τις ἐκ χειρῶν ἄφάντος εἶ,
 Πήδηµ' ἐς ἄλδ' κραιπνὸν ὀρμήσασαί μοι.
 Αἶ· αἶ· αἶ· αἶ· μέλεια μέλεια τάδε πάθῃ.
 Πρόσωθεν δέ ποθεν ἀναχομίζομαι
 Τύχαν, δαιμόνων ἀμπλακίασι 845
 Τῶν πάροιθεν τινος.
 Χθ. Οὐ σοὶ τάδ', ὦ ἴναξ, ἦλθε δὴ μόνῳ κακά·
 Πολλῶν μετ' ἄλλων ὤλεσας κεδνὸν λέχος.
 Θη. Τὸ κατὰ γὰρ θέλω, τὸ κατὰ γὰρ κινέφας,
 Μετοικεῖν σκότῳ θανῶν ὁ τλήμων, 850
 Τῆς σῆς στερηθεὶς φιλτάτης ὀμιλίας

Απάλεισας γὰρ μᾶλλον, ἢ κατέφθισο.

Τίνος δὴ κλύω; πόθεν θανάσιμος τύχη,

Τύνα, σὺν ἔβα τάλαιναν καρδίαν;

Εἴποι τις ἂν τὸ παραχρὲν, ἢ μάτην ὄχλον 855

Στέγη τύραννον δῶμα προσπόλων ἐμῶν;

Ιὼ μοι μοι σέθεν μέλεος,

Οἷον εἶδον ἄλγος δόμων.

Οὐ τλητὸν, εἴδῃ ρητόν· ἀλλ' ἀπαλόμαν,

Ερημος οἶκος, καὶ τέκν' ὀρφανεύεται. 860

Χο. Ελιπες, ἔλιπες, ὦ φίλα γυναικῶν,

Αρίστα θ', ὁπώσας ἐφορᾷ

Φέγξος ἀελίε τε,

Καὶ νυκτὸς ἀστερωπὸς σελάνα.

Ιὼ τάλας· ὦ τάλας· ὅσον κακὸν ἔχει δῆμος.

Δάκρυσί μιν βλέφαρα. 866

Καταχυθῆντα πύγεται σᾶ τύχα.

Τὸ δ' ὅτι τῷδε πῆμα φρίσσω πύλαι,

Θη. Εα· εα·

Τὶ δὴ ποθ' ἦδε δέλτος ἐκ Φίλης χερὸς 870

Ηρτημένη, θέλει τί σημαῖναι νέον;

Ἀλλ' ἢ λέχες μοι καὶ τέκνων ὀπισθοῶς

Εγραψεν ἡ δύσηνος ἐξαιτημένη;

Θάρσει, τάλαινα· λέκτρα γὰρ τὰ θεσέως

Οὐκ ἔστι, δῶμά θ', ἥτις εἴσεισιν γυνή. 875

Καὶ μὴν τύποι γε σφενδόνης χρυσηλάτῃ

Τῆς ἐκ ἐτ' ἔσσης τῆσδε, προσταίνουσί με.

Φέρ' ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων

Ἰδω τί λέξαι δέκτος ἦδε μοι θέλει.

- Χο. Φεῦ· Φεῦ· τόδ' αὖ νοχμὸν ἐκδοχαῖς 880
 Επισφέρει θεὸς κακόν· ἐμοὶ μὲν ἔν
 Ἀδίστως βίη τύχα πρὸς τὸ κρανθεῖν
 Εἴη τυχεῖν· ὀλομύμης γὰρ ὤκετ' ὅπως λέγω
 Φεῦ Φεῦ τῶν ἐμῶν τυράντων δόμους.
 Ω δαῖμον, ἔπως ἐστὶ, μὴ σφήλῃς δόμους, 885
 Αἰτεμένης ἧ κλυθὶ μῦ πρὸς γὰρ τις
 Οἰωνὸν ὥςτε μάντις εἰσαρεῖ κακῶ.
 Θη. Οἶμοι· τόδ' οἶον ἄλλο πρὸς κακῶ κακόν,
 Οὐ τλητὸν, εἴδῃ λεκτόν· ὦ τάλας ἐγώ.
 Χο. Τί χρεῖμα; λέξον, ἔτι μοι λόγῳ μέτα. 890
 Θη. Βοᾷ βοᾷ δέλτος ἄλαστα· πῶ Φύγα
 Βάρος κακῶν; Διὸς γὰρ ὀλόμενος οἵχομαι.
 Οἶον οἶον εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος
 Φεγγυόμενον τλήμων.
 Χο. Αἶ· αἶ κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον. 895
 Θη. Τόδε μὲν ἔκ ἐτι σώματος ἐν πύλαις
 Καθέξω δυσεκπέρατον ὀλοὸν ὀλοὸν
 Κακόν· ὦ πόλις, πόλις,
 Ἰππόλυτος εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν
 Βία, τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμ' ατιμάσας. 900
 Ἀλλ' ὦ πάτερ Πόσειδον, ἅς ἐμοὶ ποτε
 Ἀρὰς ὑπέσχεα τρεῖς, μιᾷ κατέρχασαι
 Τέτων ἐμὸν παῖδ'· ἡμέραν ἧ μὴ Φύγοι
 Τήνδ', ἔπερ ἡμῖν ὥπασας σαφεῖς ἀράς.
 Χο. Ἀναξ, ἀπεύχεα ταῦτα πρὸς θεῶν πέλιν, 905
 Γνώσῃ γὰρ αὖθις ἀμπλακῶν· ἐμοὶ πιθεῖ.
 Θη. Οὐκ ἐστὶ καὶ πρὸς γ' ἐξελῶ σφε τῆσδε γῆς.

Δυσὶν

Δυσὶν δὲ μάραν θάπρα πεπλήγεται.

Ἡ γὰρ Ποσειδῶν αὐτὸν εἰς ἄδ' ὁρμας
θανόντα πέμψει πῶς ἐμὰς ἀρὰς σέβων,

910

Ἡ τῆσδε χάρας ἐκπεσὼν, ἀλέμμενος
Ξένην ἐπ' αἶαν λυγρὸν ἀντλήσει βίον.

Χο. Καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς παῖς σὸς οἷς κατὸν παρὰ

Ἰππόλυτος ὀργῆς δ' ἐξανῆς κακῆς, ἀναξ
Θησεῦ, τὸ λῶσιν σοῖσι βέβησαι δόμοις.

915

Ἰππ. Κραυγῆς ἀκέσας σῆς ἀφικόμην, πάτερ,

Σπυδῆ τὸ μὲν ται πράγμ', ἐφ' ᾧτινι ξένος,

Οὐκ οἶδα· βυλοίμην δ' αἶν ἐκ σέθεν κλύειν.

Εα. τί χρῆμα; σὴν δάμαρξ' ὄρω, πάτερ,

Νεκρὸν μεγίστ' θάύματος τὸδ' ἄξιον

920

Ἦν ἀργίως ἔλεπον ἡ Φάος τότε

Οὐπω χροῖον παλαιὸν εἰσεδέρκετο.

Τί χρῆμα πάσχει; τῷ, τρώπῳ διόλυνται;

Πάτερ, πυθέσθ' βέλομαι σέθεν πάρα.

Σιγᾶς; σιωπῆς δ' ἔδδεν ἔργον ἐν κακοῖς.

925

Ἡ γὰρ περὶ πᾶντι καρδία κλύειν,

Καὶ τοῖς κακοῖσι λίχνος ἔσ' ἀλίσκεται.

Οὐ μὴν φίλος γε, καὶ τι μᾶλλον ἢ φίλος,

Κρύπτειν δίκαιον σοῖς, πάτερ, διαπραξίας.

Θη. Ω πόλλ' ἀμαρτάνοντες ἀνδραποὶ μάτην,

930

Τί δὲ τέχνας μὲν μυρίας διδάσκετε,

Καὶ πάντα μηχανᾶσθε, καὶ ξυρίζετε.

Εν δ' ἐκ θηρίων, ἔδδεν δὲ θηράσθε πῶ,

Φρονεῖν διδάσκειν, οἷσιν ἐκ ἐνέσι νῆς;

Ἰππ. Δεινὸν σοφιστὴν ἔπας, ὅστις εὖ φρονεῖν

935

Τῆς

- Τὰς μὲν Φρονῶντας θανάτους ἔς' ἀναγκάσαι.
 Αλλ' ἔγδ' ἐν δίοτι λεπτοργεῖς, πάτερ
 Δέδοικα μὴ σε γλαῶς ὑπερβάλῃ κακοῖς.
- Θη. Φεῦ χρὺν βροτοῖσι τῶν φίλων τεκμήριον
 Σαφές τι κείῳ, καὶ διάγνωσιν φρενῶν. 940
 Οὔτις τ' ἀληθὴς ἐστίν, ὅς τε μὴ φίλος.
 Διοσὰς ᾧ Φωνὰς πάντας ἀνθρώπους ἔχειν,
 Τὴν μὲν, δικάειν, τὴν δ' ὅπως ἐτύγχανεν
 Ὡς ἡ Φρονῶσα παῖδι' ἐξηλέγχετο.
 Πρὸς τ' δικάει, καὶ ἂν ἠπατώμεθα. 945
- Ιππ. Αλλ' εἴ τις εἰς σὸν ἔς με λιββαλὼν ἔχῃ
 Φίλων, νοσῶμεν δ' ἔδδ' ὄντες αἵτιοι,
 Ἐκ τοι πέπλήγμαι· σοὶ γὰρ ἐκπλήσασί με
 Λόγοι, παραλλιάσοντες ἔξεδροι φρενῶν.
- Θη. Φεῦ τ' βροτέας, παῖ προσθήσεται, φρενός; 950
 Τὴν τέτραμα τόλμης καὶ θράσους γενήσεται;
 Εἰ γὰρ κατ' ἀνδρὸς βίοτον ἐξογκώσῃ,
 Ὁ δ' ὕστερος τᾷ πρόωθεν εἰς ὑπερβορῆν
 Πανῆρος ἔσται, θεοῖσι προσβαλεῖν χθονὶ
 Ἀλλῶν δέησέ γαῖαν, ἢ χωρήσεται 955
 Τὰς μὲν δικαίους καὶ κακὰς πεφυκότας
 Σκέψασθε δ' εἰς τὸνδ', ὅστις ἐξ ἐμῶν γεγώς,
 Ηἰσχυρὴ τὰ μὰ λέκτρα, καὶ ἐλέγχεται
 Πρὸς τ' θανάτου ἐμφανῶς κάκιστος ὢν
 Δείξον δ' ἐπειδὴ εἰς μίαν σμ' ἐλήλυθας, 960
 Τὸ σὺν προσωπον δεῦρ' ἐναντίον πατρί.
 Σὺ δὲ θεοῖσιν ὡς περλατὸς ὢν ἀνὴρ
 Ζύνει; σὺ σώφρων ἔκ κακῶν ἀκέραιος;

Οὐκ ἂν πιθόμην τοῖσι σοῖς κόμποις ἐγὼ,
 Θεῶσι παροδὲς ἀμαθίαν φρονεῖν κακῶς. 965
 Ἡδὴ νῦν αὖχαι, καὶ δι' ἀψύχῃ βορᾶς
 Σίτοις καπήλευ· Ὀρφέα τ' ἀνακτ' ἔχων,
 Βάκχῳδε, πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνὸς·
 Ἐπεὶ γ' ἐλήφθης τὰς ἧ τοιάτῃς ἐγὼ,
 Φεύγειν προφῶνῳ πᾶσι· θηρεύου γὰρ 970
 Σεμνοῖς λόγοισιν, αἰσχροὶ μηχανώμενοι.
 Τέθνηκεν ἥδε· τῷ τ' σ' ἐκσώζειν δοκεῖς;
 Ἐν τῷδ' ἀλίσκῃ παλῆσον, ὧ κακίσε σύ.
 Ποῖοι γὰρ ἔρμαι κρείσσονες; τίνες λόγοι
 Τῆσδ' ἂν γένοιτ' ἂν, ὥς τ' αἰτίαν φυγῆν; 975
 Μισεῖν σε φήσεις τήνδε, καὶ τὸ δὴ νόθον
 Τοῖς γηγῆσιοι πολέμιον πεφυκέναι;
 Κακὴν ἄρ' αὐτὴν ἔμπορον βίᾳ λέγεις,
 Εἰ δυσμενείᾳ σῇ τὰ φίλτατ' ὤλεσεν.
 Ἀλλ' ὥς τὸ μῶρον ἀνδράσιν μὲν ἐκ ἑνι, 980
 Γυναιξὶ δ' ἐμπέφυκεν; οἷδ' ἐγὼ νέεσ·
 Οὐδὲν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλεσέρεσ,
 Ὅταν ταραχῇ Κύπρις ἠδῶσαν φρένα.
 Τὸ δ' ἄρσεν αὐτὰς ὠφελεῖ προσκείμενον·
 Νῦν αὖν, τί πᾶντα σοῖς ἀμιλλῶμαι λόγοις, 985
 Νεκρῷ παρόντος μάρτυρος σαφεστάτῃ;
 Ἐξέρρε γαίᾳς τῆσδ' ὅσον πέχος φυγᾶς·
 Καὶ μήτ' Ἀθήνας πᾶς θεοδμήτης μόλης,
 Μήτ' εἰς ὅρεσ γῆς, ἧς ἐμὸν κρατεῖ δόρυ.
 Εἰ γὰρ παθῶν γε σοῦ τάδ' ἥσθηθῆσομαι, 990
 Οὐ μαρτυρήσῃ μ' ἰσθμῖος Σίντις ποτὲ

Κτα-

Κταυὼν ἑαυτὸν, ἀλλὰ κομπούζειν μάλιστα
 Οὐδ' αἱ θαλάσσης σύντομοι Σκυριανίδες
 Φήσονται πέτραι τοῖς κακοῖς μ' εἶναι βαρύν.

Χο. Οὐκ οἶδ' ὅπως ἔποιμ' ἂν εὐτυχῇ τινα 995
 Θνητῶν πὲρ γὰρ δὴ πρῶτ' ἀνέτραπται πάλιν.

Ιππ. Πάτερ, μένος μὲν, ἕστασις τε σῶν φρενῶν,
 Δεινὴ τὸ μέντι πρᾶγμα ἔχον καλὰς λόγους,
 Εἴ τις διαπτύξαιεν, ἔκκαλον τόδ'.

Εγὼ δ' ἄκομψος εἰς ὄχλον δῖον λόγον, 1000

Εἰς ἡλικας δὲ καλὶγες σοφώτερος.

Εχει ᾗ μοῖραν καὶ τόδ'· οἱ γὰρ ἐν σοφοῖς
 Φαῦλοι, παρ' ὄχλῳ μωσικώτεροι λέγου.

Ομως δ' ἀνάγκη συμφορᾶς ἀφιγμέντης,

Γλαῦσάν μ' ἀφθίνει· πρῶτα δ' ἄρξομαι λέγειν,

Οθεν μ' ὑπῆλθες πρότερον ὡς διαφθερῶν 1006

Κῆκ ἀντιλέξοντ'· εἰσρωῆς φάος τόδ',

Καὶ γαῖαν; ἐν τοῖσδ' ἔκ' ἐνς' ἀτὴρ ἔμου,

Οὐδ' ἦν σὺ μὴ Φῆς, σωφρονέστερος γεγώς.

Επίσταμαι γὰρ πρῶτα μὲν θεὸς σέβειν, 1010

Φίλοις τε χεῖρα μὴ δίκειν πειρωμένοις,

Ἀλλ' οἷσιν αἰδώς, μήτ' ἀπαγγέλλειν κακὰ,

Μήτ' ἀνθυπεργεῖν αἰσχρὰ τοῖσι χρωμένοις.

Οὐκ ἐγφέλασθ' ὅμιλόντων, πάτερ,

Ἀλλ' αὐτὸς ἔπαροῦσι, καὶ γὰρ ὦν. Φίλοις. 1015

Εὐὸς δ' ἄδικτος, ὦ με νῦν ἐλεῖν δοκεῖς·

Λέχους γὰρ εἰς τόδ' ἡμέρας ἀγνοῖ δέμας·

Κῆκ οἶδα πρᾶξιν τήνδε, πλὴν λόγῳ κλύειν,

Γραφῇ τε λούσων· ἔδ' ταῦτα γὰρ σκωπεῖν

Πρόθυμός εἰμι, παρθένον ψυχὴν ἔχων,
 Καὶ δὴ τὸ σῶφρον τέρμον ἐπέειπαι σ' ἴσως.
 Δεῖ δὴ σε δεῖξαι τῷ, τρόπῳ διέφθαρῃ.
 Πότερα, τὸ τῆσδε σῶμ' ἐκαλλιστεύετο
 Πασῶν γυναικῶν, ἢ σὸν οἰκήσκειν δόμον,
 Εὐκληρον εὐνὴν παρθενῶν, ἐπήλπισαι;
 Μάταιος ἄρ' ἦν, ἔδαμ' μὲν ἔν Φρονῶν.
 Ἀλλ' ὥς τυραννεῖν ἠδὺ τοῖσι σῶφροσιν;
 Ηκιστὰ γ', εἰ μὴ πᾶς φρένας διέφθορε
 Θνητῶν, ὅσοισιν ἀνδάνει μοναρχία.
 Εγὼ δ' ἀγῶνας μὲν κρατεῖν ἑλλενικῶς
 Πρῶτος θέλοιμ' ἂν, ἐν πόλει δ' δεύτερος
 Σὺν τοῖς ἀρίστοις εὐτυχεῖν αἰεὶ φίλοις.
 Πράσσειν γὰρ εὖ πάρεστι κίνδυνος δ' ἀπὼν
 Κρείσσῳ δίδωσι τ' τυραννίδος χάριν.
 Ἐν ἐλέει γ' ἔμῳ, πὰ δ' ἄλλ' ἔχεις.
 Εἰ μὲν γὰρ ἦν μοι μάρτυς οἷός εἰμ' ἐγὼ,
 Καὶ τῆσδ' ὁρώσης φέγος ἠγωνιζόμεν,
 Ἐργοῖς ἂν εἶδες τὰς κακὰς διεξιών·
 Νῦν δ' ὄρκιόν σοι Ζῆνα, καὶ πέδον χθονὸς
 Ομνυμι, τῶν σῶν μήποθ' ἄψαρχ γάμων
 Μήδ' ἂν θελήσῃ, μήδ' ἂν ἐννοίαν λαβῇ.
 Ἡτ' ἄρ' ὀλοΐμεν ἀκλεῆς, ἀνώνυμοι,
 Ἀπολὶς, ἄοικος, φυγὰς ἀλιτεύων χθόνα,
 Καὶ μήτε πόντος, μήτε γῆ δεξατό μᾶ
 Σάρκαας θανόντος, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ.
 Εἰ δ' ἤδε δαιμόνισσ' ἀπώλεσεν βίον,
 Οὐκ οἶδ' ἱμοὶ γὰρ ἐγὼ τίς λέγειν πέρα.

Εσωφρόνησιν, ἐκ ἔχασα σωφρονεῖν

Ἡμεῖς δ' ἔχοντες, ἔ καλῶς ἐχρώμεθα.

Χο. Ἀρκῦσαν εἶπας αἰτίας Διποτροφῆν. 1050

Ορκὺς παρασχὼν, πῆσιν ἔ σμικρὰν, θιῶν.

Θη. Ἀρ' ἐκ ἐπώδους καὶ γῆς πέφυχ' ὁδὲ,

Ὅς τὴν ἐμὴν πέποιθεν εὐοργησία

Ψυχὴν κρατήσῃ, τὸν τεκόντ' ἀτιμάσας;

Ιππ. Καὶ σὺ γε κάρτα ταῦτα θουμάζω, παῖτερ. 1055

Εἰ γὰρ σὺ μὲν παῖς ἦσθ', ἐγὼ δ' ἢ σὸς πατήρ,

Εκτενὰ τι σ' ἂν, καὶ φυγαῖς ἐζημίειν,

Εἴπερ γυναικὸς ἤξις ἐμῆς θιγεῖν.

Θη. Ὡς ἄξιον τόδ' εἶπας, ἐχ' ἔτω θιγῇ

Ὡσπερ σὺ αὐτῷ τόνδε πρᾶθῃσας νόμον. 1060

Ταχὺς γὰρ ἀδὴς ῥᾶστος ἀνδρὶ δυσυχεῖ.

Ἀλλ' ἐκ πατρώας φυγαῖς ἀλιτεύων χθονός,

Ξένῳ ἐπ' αἶαν λυπρὸν ἀντλήσεις βίον

Μισθὸς γάρ ἐστιν ἔτις ἀνδρὶ δυσεσβεί.

Ιππ. Οἴμοι· τί δράσεις; ἔδὲ μηνυτὴν χρόνον 1065

Δέξῃ καθ' ἡμῶν, ἀλλὰ μ' ἐξελαῖς χθονός;

Θη. Πέραν γε πόντος, τερμόνων τ' ἀτλαντικῶν,

Εἴ πως δυναίμην ὥς σὸν ἐχθαίρω κᾶρα.

Ιππ. Οὐδ' ὄρκον, ἔδὲ πίσιν, ἔδὲ μάντεων

Φήμας ἐλέγχας, ἀκροίτον ἐκβαλεῖς με γῆς; 1070

Θη. Ἡ δὲ λῆτις ἤδε κλῆρον ἔ δεδεγμένη,

Κατηγορεῖ σε πωισά· τὰς δ' ὑπὲρ κᾶρα

Φοιτῶντας ὄρνις, πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω.

Ιππ. ὦ θεοί, τί δῆτα τῶ μὲν ἔ λύσω σῶμα,

-Θσις γ' ὑφ' ὑμῶν ἔς σέσω, δίολκυμαί;

1075

οὐ

- Οὐ δῆτα· πάντας ἔπειθοιμ' ἂν οἷς με δεῖ,
Μάτην δ' ἂν ἔρκως συγχέαιμι ἕς ἄμοσα.
- Θη. Οἴμοι· τὸ σεμνὸν ὥς μ' ὀλοακτενῶ τό σόν
Οὐκ εἰ πατρόςας ἐκτός ὥς πέχισαι γῆς;
- Ιππ. Ποῖ δῆτα τλήμων τρέφομαι; τίνας ξένωι 1080
Δόμους ἔσοιμι, τῇδ' ἐπ' αἰτία φυγών;
- Θη. Οἷς γυναιῶν λυμῶνας ἤδετοι
Ξένους κορίζων, καὶ ξυνοικίους κακῶν.
- Ιππ. Αἶ· αἶ· πρὸς ἤπαρ, θαυρῶν τ' ἐγγυὺς τόδε,
Εἰ δὴ κακὸς γε φαίνομαι, δοκῶ τέ σοι. 1085
- Θη. Τότε γενάζειν καὶ προγιγνώσκειν ἐχρῆν,
Οὔτ' εἰς πατρῴαν ἄλοχον ὑβρίζειν ἔτλης.
- Ιππ. Ω δώματ', εἴθε φθέγμα γηρύσαιτό μοι,
Καὶ μαρτυρήσασθ' εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ.
- Θη. Εἰς τὰς ἀφῶνας μάρτυρας Φεύγεις; σαφῶς 1090
Τόδ' ἔργον ἔλεγον σε μηνυὶ κακόν.
- Ιππ. Φεῦ·
Εἴθ' ἦν ἐμαυτὸν προσβλέπειν ἐναντίον
Σπένθ', ὥς ἐδάκρυσ' οἷα πάροχοι κακά.
- Θη. Πολλῶν γε μᾶλλον σαυτὸν ἥσκησας σέβαν, 1095
Ἡ τὰς τεκόντας ὅσα δρᾶν, δίκαιος ὢν.
Ω δυσάλαμα μῆτερ, αἶ παικραὶ γονεῖ,
Μηδέεις ποτ' εἴη τ' ἐμῶν φίλων νόθος.
- Θη. Οὐχ ἔλξετ' αὐτὸν δμῶες; οὐκ ἀκέετ'ε
Πάλαι ξενεῖσθαι τόνδε πρὸννέποντά με; 1100
- Ιππ. Κλαίων τις αὐτῶν ἄρ' ἐμὲ γε θίξετο;
Σὺ δ' αὐτὸς, εἰ σοι θυμὸς, ἐξώθη χυθινός.
- Θη. Δράσω πέδ', εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πέσσει λόγους

Οὐ γάρ τις οἶκτος σῆς μ' ὑπέρχει) Φυγῆς.

ΙΠ. Αἰρην ὡς εἰκεν ὦ τάλας ἐγώ·

1105

Ὡς οἶδα μὲν ταῦτ', οἶδα δ' ἔχ' ὅπως φράσω.

Ω φίλτάτη μοι δαμόνων Λητῆς κόρα,

Συνῆκε, συγκιῦσα, φάξομεθα δὴ

Κλεινὰς Αἰθήνας ἀλλὰ χαίρετω πόλις,

καὶ γὰρ Ἐρεχθίδας ὦ πέδον Τροϊζήνιον,

1110

Ὡς ἐγκαθησθῶν πόλιν ἔχεις εὐδαίμονα,

Χαῖρ'· ὕστατον γάρ σ' εἰσορῶν προσφθέγγομαι.

Ἰτ' ὦ νέοι μοι τῆσδε γῆς ὁμήλικες,

Προσέπαθ' ἡμᾶς, καὶ προπέμψατε χθονός,

Ὡς ἔπει' ἄλλον ἄνδρα σωφρονέσσερον

1115

Ὀψεσθε, καὶ μὴ ταῦτ' ἐμῷ δακρὶ πατρὶ.

Στροφὴ α'.

Χο. Ἡ μέγα μοι τὰ θεῶν

Μελεδήμαθ', ὅταν φρένας ἔλθῃ,

Λύπας παραιρεῖ

Εὐώσιν δέ πιν' ἐλπίδι κεύθων

1120

Λείπομαι, ἐν τε τύχῃς θνατῶν,

καὶ ἐν ἔργμασι λεύσων.

Ἀλλὰ γὰρ ἄλλοτ' ἀμείβεσται·

Μετὰ δ' ἴσεται ἀνδράσιν αἰῶν

Πολυπλάνητος αἰεὶ.

Ἀντιστροφὴ α'.

Εἶθε μοι εὐχαμένα

Θεόθεν τάδε μοῖρα παράχοι,

Τύ-

Τύχῃ μετ' ὄλβῃ,
 Καὶ ἀκήρατον ἄλγεσι θυμόν·
 Δόξα δὲ μήτ' ἀτρεκέως, μήτ' αὖ
 Παράσημος ἐνέτω·
 Ράδια δ' ἤθεα τὸν αὔριον
 Μεταβαλλομένα χρόνον αἰεὶ
 Βίον συνευτυχοίλω.

1130

Στροφή β'.

Οὐκέτι γὰρ καθαράν
 Φρέν' ἔχω· παρὰ δ' ἐλπίδα λεύσσω·
 Ἐπεὶ τὸν ἐλλανίας
 Φανερώτατον ἀσέρ' Ἀθήνας
 Εἶδομέν· εἶδομεν ἐκ πατρὸς ὄργας
 Ἀλλαν ἐπ' αἶαν ἰέμετρον.
 Ω ψάμαθοι πολυήπιδος ἀκτᾶς.
 Δρυμός τ' ὄρειος, ὅθι κυνῶν
 Ωκυπόδων ἐπέσσα
 Θείας μέτα, θήρας ἐναίρων
 Δίκτυναν ἀμφὶ σεμνάν.

1135

1140

1145

Ἀντιστροφή β'.

Οὐκ ἔτι συζυγίαν
 Πάλων Ενετᾶν Ὀπιδάσῃ,
 Τὸν ἀμφὶ λίμνας τρόχον
 Κατέχων ποδὶ γυμνάδας ἵππας.
 Μῆσα δ' αὖπν' ὑπ' ἄντυγι χορδαῖν
 Λήξει πατρῶον ἀνὰ δόμον.

1150

Λεξι-

Οὐ γάρ τις οἶκτος σῆς μ' ὑπέρχει) Φυγῆς.

ΙΠΠ. Ἀρσεν ὡς οἶκεν ὦ τάλας ἐγώ 1105

Ὡς οἶδα μὲν ταῦτ', οἶδα δ' ἔχ' ὅπως Φράσω.

Ω Φιλτάτη μοι δαμόνων Λητῆς κόρα,

Σμύθακε, συγκυῖαγε, φάξόμεθα δὴ

Κλεινὰς Αἰθνας· ἀλλὰ χαίρετω πόλις,

Καὶ γὰρ Ἐρεχθίδας ὦ πέδον Τροϊζήνιον, 1110

Ὡς ἐγκαθηῶν πῶλ' ἔχεις εὐδαίμονα,

Χαῖρ'· ὕστατον γάρ σ' εἰσορῶν προσφθέγγομαι.

Ἰτ' ὦ νέοι μοι τῆσδε γῆς ὁμήλικες,

Προσείπαθ' ἡμᾶς, ἣ προπέμψατε χθονός,

Ὡς ἔπει' ἄλλον ἄνδρα σωφρονέστερον 1115

Οψοθε, κεί μὴ ταῦτ' ἐμῷ δοκεῖ πατρί.

Στροφὴ α'.

Χο. Ἡ μέγα μοι τὰ θεῶν

Μελεδήμαθ', ὅταν Φρένας ἔλθῃ,

Λύπας παραγρεῖ

Εὐώσιν δὲ πῖν' ἐλπίδι κεύθων 1120

Λείπομαι, ἔν τε τύχαις θνατῶν,

Καὶ ἐν ἔργμασι λεύσων.

Ἀλλὰ γὰρ ἄλλοι' ἀμείβεσται

Μετὰ δ' ἵσταται ἀνδράσιν αἰῶν

Πολυπλάνητος αἰεὶ.

Ἀντιστροφὴ α'.

Εἴθε μοι εὐχαμένα

Θείην τάδε μοῖρα παράχοι,

Τύ-

Τύχῃ μετ' ὄλβῳ,
 Καὶ ἀκήρατον ἄλγεσι θυμόν·
 Δόξα δὲ μήτ' ἀτρεκῆς, μήτ' αὖ
 Παράσημος ἐνέει·
 Ράδια δ' ἤθεα τὸν αὔριον
 Μεταβαλλομένα χρόνον αἰεὶ
 Βίον συνευτυχοίην.

1130

ΣτροΦή β'.

Οὐκέτι γὰρ καθαράν
 Φρέν' ἔχων· παρὰ δ' ἐλπίδα λεύσσω·
 Ἐπεὶ τὸν ἑλλανίας
 Φανερῶτατον ἀσέρ' Ἀθήνας
 Εἶδομέν· εἶδομεν ἐκ πατρὸς ὀργὰς
 Ἀλλαν ἐπ' αἶαν ἰέμενον.
 Ω ψάμαθοι πολιήπιδος ἀκτᾶς.
 Δρυμός τ' ὄρειος, ὅθι κυνῶν
 Ωκυπόδων ἐπέστα
 Θεᾶς μέτα, θῆρας ἐναίρων
 Δίκτυναν ἀμφὶ σεμνάν.

1135

1140

1145

ἈντιστροΦή β'.

Οὐκ ἔτι συζυγίαν
 Πάλων· Ἐνετᾶν Ὀπιδάσῃ,
 Τὸν ἀμφὶ λίμνας τρόχον
 Κατέχων ποδὶ γυμνάδας ἵππας.
 Μῆσα δ' αὖπν' ὑπ' ἄντυγι χορδαῖν
 Ἀήξει πατρῶων ἀνὰ δόμον.

1150

Ἀςί-

Αττίφανοι ἧ κόρας ἀνάπαυλαι
 Λατῆς βαθῆαν ἀνὰ χλόαν·
 Νυμφίδια δ' ὑπάλω-
 λε λέχη Φυγᾶ σᾶ,
 Λέκτρων ἀμίλλα κέραις.

1155

Επώδης.

Εγὼ δὲ σᾶ δυσυχία
 Δάκρυσι διοίσω
 Πότμον ἄποτμον' ὦ τάλακα
 Μᾶτερ, ἔτικίς ἀνόνητα. Φεδ.
 Μανίω θεοῖσιν
 Ἰὼ ἰὼ συζυγίαι Χάρτες,
 Τί τὸν τάλαν' ἐκ πατρίδας γᾶς
 Οὐδὲν ἄπας αἴτιον,
 Πέμπεπε τῶνδ' ἀπ' οἴκων.

1160

1165

Ημι. Καὶ μὴν ὁπαδὸν Ἰππολύτῃ ἴονδ' εἰσορῶ
 Σπαδῇ σκυθρωπὸν πρὸς δόμους ὀρμώμενον.

Αγ. Ποῖ γῆς ἀνακτῆ τῆσδε Θησέα μολῶν,
 Εὐροιμ' ἂν, ὦ γυναικες; εἴπερ ἴξε, μοι
 Σημήνατ' ἄρα τῶνδε δωμάτων ἔσω;

1170

Χο. Ο δ' αὐτὸς ἔξω δωμάτων παρεύεται,

Αγ. Θησεῦ, μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον
 Σοὶ, καὶ πολίταις, οἱ τ' Ἀθηναίων πόλιν
 Ναίεσι, καὶ γῆς τέρμονας Τροίηνης.

Θη. Τί δ' ἐσι; μῶν τις συμφορὰ νεωτέρα
 Διοσᾶς κατέβηφ' ἀσυγέσπνας πάλαις;

1175

Αγ. Ἰππόλυτος οὐκ ἔτ' ἐστίν. ὡς ἀπᾶν ἔπος.

Δεί-

Δέδορκε μῆτοί φῶς ὅππῃ σμικρᾶς ῥοπῆς.

Θη. Πρὸς τῷ; δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος,
ὅς κατήραυν' ἄλοχον, ὡς πατὴρ, βία; 1180

Αγ. Οἰκέϊος αὐτὸν ὤλεσ' ἄρμαϊων ὄχος,
Αραΐ' τε τῷ σὺ σῶματός, ἅς σὺ σῶ πατρί
Πόντῃ κρέεντι παιδὸς ἡράσω πέρι.

Θη. Ω θεοί, Πόσειδόν θ', ὡς ἄρ' ἦδ' ἐμὸς πατήρ,
Ορθῶς ἀκέσας τ' ἐμῶν κατὰ γμάτων. 1185
Πῶς καὶ διώλετ' εἰπέ· τῷ, ἱρόπῳ δίκης
Ἐπαισεν αὐτὸν ῥόπτρον αἰσχυνάϊά με;

Αγ. Ἡμεῖς μὲν ἀκλῆς κυμοδῆγμονος πέλας,
Ψήκισσιν ἵππων ἐκλεινίζομεν ἱρίχας,
Κλαίοντες· ἦλθε γάρ τις ἄγγελος λέγων, 1190
Ὡς ἐκ ἔτ' ἐν γῇ τῇδ' ἀνασρέψοι πόδα
Ἰππόλυτος, ἐκ σὺ τλήμονας φυγὰς ἔχων.

Ὅδ' ἦλθε ταυτὸν δακρύων φέρων μέλος
Ἡμῖν ἐπ' ἀκτῶν· μυρία δ' ὀπιθόπας
Φίλων ἄμ' ἔσειχ' ἡλίκων ὁμήγευς. 1195

Χρόνῳ ᾧ δὴ ποτ' εἶπ' ἀπαλλαχθεὶς γάων,
Τὶ ταῦτ' ἀλύω; πεισέον πατρὸς λόγους·

Ἐντύνεθ' ἵππας ἄρμασι ζυγηφόρας,
Δμῶες· πόλις γὰρ ἐκ ἔτ' ἐσιν ἡδὲ μοι.
Τένθενδὲ μέντοι πᾶς ἀνὴρ ἡπέεγετο. 1200

Καὶ θᾶστον ἢ λέγοι τις, ἐξηλυμένας
Πάλας παρ' αὐτὸν δεαπότην ἐσήσαμεν·

Μάρπτει ᾧ χερσὶν ἡνίας ἀπ' ἄντυγος,
Αὐτᾶσιν ἀρβύλαισιν ἀρμόσας πόδας·
Καὶ παρῶτα μὲν θεοῖς εἶπ' ἀναπτύξας χέρας, 1205

Ζεὺς,

Ζεὺς, μηκέτ' ἔην, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ
 Αἰδοίτο δ' ἡμᾶς ὡς ἀτιμάζει πατὴρ,
 ἦτοι θυγόντας, ἢ Φάος διδορότας
 Κἂν τῶδ' ἐπῆρα κέντρον εἰς χεῖρας λαβῶν
 Πάλοις ὁμαρτῇ πρόσωποιοι δ' ὑφ' ἄρματος 1210
 Πέλας χαλινῶν εἰπήμιατα δεσπότη,
 Τὴν εὐθύς Ἀργεὺς καπιδαυρίας ὁδόν.
 Ἐπεὶ δ' ἔρημον χώρον εἰσεβάλλομην,
 Ἀκτὴ τις ἐστὶ τέπεκενα τῆσδε γῆς,
 Πρὸς πόντον ἤδη κειμένη Σαρωνικόν 1215
 Ενθεν τις ἤχῳ, χθόνιος ὡς βροντὴ Διὸς,
 Βαρὺν βρόμον μετῆκε, Φεικῶδ' κλύειν
 Οἷόν τε κρατ' ἔσησαν, ἔς τ' εἰς ἔρανόν
 Ἴπποι· παρ' ἡμῖν δ' ἦν φόβος νεανικὸς,
 Πόθεν πότε ἔει Φόγγος· εἰς δ' ἀλιφρότους 1220
 Ἀκτὰς δόσσελέφαντες, ἱερὸν εἶδομεν
 Κῦμ' ἔρανῳ σπρίζον ὥς· ἀφρέζη
 Σκείρωνος ἀκτὰς ὄμμα τέμον εἰσορᾶν.
 Ἐκρυπτε δ' ἰδὺμόν, καὶ πέτραι Ἀσκληπιῶ
 Κἄπει' ἀνοιδῆσάν τε, καὶ περίξ ἀφρόν 1225
 Πολὴν καχλάζον παντίῳ φυσηματι,
 Χωρεῖ πρὸς ἀκτῆς, ἔ' τέθριππος ἦν ὄχος.
 Αὐτῶ δ' ἐπὶ κλύδωνι, καὶ ἱρικυμία,
 Κῦμ' ἔξεσθηκε λαῶρον, ἄγριον τέρας.
 Οὐ πᾶσα μὲν χθὼν φθέρματος πλεγμαμένη, 1230
 Φρικῶδες ἀνιέφθγγα· εἰσορᾶσι δ' ἔ,
 Κρεῖσσον θεάμα διεργμαίων ἐφαίνετο.
 Εὐθύς γ' πάλαις δεινὸς ἐμπίπτε φόβος

καὶ

Καὶ διαπύκνους μὲν ἱππικαῖς ἐν ἤθεσι
 Πολὺς ξυνοικῶν, ἤρπασ' ἠρίας χεροῖν. 1235
 Ἐλκει ᾗ, κόπην ὥς τε ναυδάτης ἀνῆρ,
 Ἰμαῖσιν εἰς τᾶπποδεν ἀρτήσας δέμας·
 Αἷ δ' ἐνδακῦσσι γόμῃα πυρρὴν γνάθῳις,
 Βία φέρισιν, ἔτε ναυκλήρος χερὸς,
 Οὐδ' ἱπποδῶσμων, ἔπε κολητῶν ὄχλων 1240
 Μετασφύραται καὶ μὲν εἰς τὰ μαλθακὰ
 Γαῖας ἔχων ῥήκας ἰδύνοι δρόμον,
 Πρὸφραίνεται εἰς τᾶμπροθεν, ὥς' ἀνασφύραται
 Ταῦρος φόβῳ τέρπεωρον ἐκμαίνων ὄχου.
 Εἰ δ' εἰς πέτρας φέρουτο μαργυῶσσι φρένας, 1245
 Σιγῇ σιλάζων, ἄκτοσι ξυμπίπτει
 Εἰς Ἰῶν, ἕως ἱσφίλει, κᾶν χαίτισσι
 Ἀψίδα πῆλῳ προσβαλὼν ὄχηματες.
 Σύμφυρτος δ' ἦν ἅπαντες σύγκυρτος τ' ἄνω
 Τροχῶν ἐπὶ δὼν, ἄζονων τ' ἐπὶ λατα. 1250
 Αὐτὸς δ' ὁ τλήμων ἠρίαισιν ἐμπλακεῖς,
 Δοσμὴν δυσεξήγῃται ἔλκεται διδοίς.
 Σποδόμενος μὲν πρὸς πέτρας φίλον κάρα,
 Θραύων ᾗ σάκας, δεινὰ δ' ἐξαυδῶν κλύειν,
 Στήτ', ὃ φάτνασι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι, 1255
 Μὴ μ' ἐξαλεῖψῃ· ὃ πατὴρ τάλαιν' ἀρά.
 Τίς ἀνδρ' ἄριστον βέλεται σῶσαι παρών;
 Πολλοὶ ᾗ βωληθέετες, ὑτέρῳ ποδῇ
 Ἐλαττόμεθα· χ' ὡ μὲν, ἐκ δοσμῶν λυθεῖς
 Τμητῶν ἱμάντων, ἔκ κάρτιδ' ὅτῳ τρόπῳ 1260

- Πίπτη, βραχὺν δὴ βίωτον ἐμπέων ἐπὶ
 ἱπποὶ δ' ἐκρυφθεν, καὶ τὸ δύσηνον χάρα
 ταύρου, λεπταίας ἔκαστον ὅπως χηρός.
 Δῶλος μὲν ἔν' ἔγωνα σῶν δόμων, ἀναξ,
 Ἀτὰρ ποῦτο γ' ἔδωκ' ἡμῶν ποτε 1265
 Τὸν σὺν πατρίδι παῖδ' ὅπως ἐστὶν κακὸς
 οὐδ' αἰ γυναικῶν πᾶν κρεμαδίην γένος,
 Καὶ τὴν ἐν ἰδῇ γραμματέων πλῆθει τις
 Πεύκην, ἐπεὶ μιν ἰσθλὸν ὄντ' ὀπίσσω.
 Χο. Αἶ· αἶ· κέκρανται συμφοραὶ νέων κακῶν 1270
 οὐδ' ἐστὶ μοίρας τῷ χρεῶν τ' ἀπαλλαγῇ.
 Θη. Μίσθ' μὲν ἀνδρὸς τῷ πεποιθότος τάδε,
 Λόγοισιν ἤσθην πῖσδε· νῦν δ' αἰδέμενος
 θεῶς τ'· ἐκείνῳ θ', ἔνεκ' ἐστὶν ἐξ ἐμῶ,
 οὐθ' ἠδόμεν πῖσδ', ἔτ' ἐπ' ἐχθρομα κακοῖς. 1275
 Αγ. Πῶς ἔν κομίζουσιν, ἢ τί χρεὶ τὸν ἄθλιον
 Δράσαντας ἡμᾶς, σὴ χαρίζεσθαι φρενί;
 φρόντιζ'· ἐμοῖς δ' χρώμενος βελεύμασιν,
 οὐκ ὠμὸς εἰς σὺν παῖδα δυσυχῆντ' ἔσθ.
 Θη. Κομίζεται αὐτὸν, ὡς ἰδὼν ἐν ὄμμασι 1280
 τὸν τᾶμ' ἀπαρηφέντα μὴ χρεῖναι λέγει.
 Λόγοις ἐλέγξα, δαυμόνων τε συμφοραῖς.
 Χο. Σὺ τὰν θεῶν ἀκαμπτον φρένα
 καὶ βροτῶν ἄγεις, Κύπρι· σὺν
 Δ' ὁ ποικιλόπτερος ἀμφιβαλὼν 1285
 ὠκυτάτω πτερῶν
 Ποταμῶν δ' ἐπὶ γαῖαν, εὐάχχτον

Θ' ἀλ-

Θ' ἄλμυρόν θ' ἰπὶ πόντῳ.
 Θέλγῃ δ' ἔρας, ᾧ μαγνημένα κραδία
 Πανὸς ἐφορμάσῃ
 Χρυσόφαις φύσιν
 Οἰσκόων σκυλάκαν,
 Πελαγίων θ', ὅσα τε γὰρ τρέφει
 Τὰν ἄλιος αἰθήμενος δέχεται,
 Ἄνδρας τε συμπάντων ἧ
 Βασιλῆϊδα τιμὰν, Κύπρι,
 Τῶνδ' ἴσθ' ὅνα κρατύνεις,

1290

1295

Ἀνάπαισι.

Αρ. Σὲ τὸν ὑπατρίδαν Αἰγίως κέλομαι
 Παῖδ' ἐπακῶσαι,
 Λητῆς ἧ κόρη σ' Ἀρτεμις αὐδᾷ.
 Θησεῦ, τί πάλας τοῖσδε συνήδη,
 Παῖδ' ἔχ' ὁσίως σὸν δόπλεόντας,
 Ψωδῆσι μύθοις ἀλόχη πειθεῖς
 Ἀφαιῇ; φανεράν δ' ἔχεις ἄταν.
 Πῶς ἔχ' ὑπὸ γῆς πύργα κρύπτεις
 Δέμας αἰχμηθεῖς,
 Ἡ πτῶτος ἄνω μεταβάς βίοντι,
 Πήματος ἔξω πόδα τόνδ' ἀνέχεις;
 Ὡς ἐν τ' ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἔσσι
 Κτητὸν βίοντι μέρος ἐσίν.

1300

1305

1310

Λακί, Θησεῦ, σῶν κακῶν κατέσπισιν,
 Καίτοι περὶ κόφω γ' ἔδεν, ἀλγυνῶ δέ σε.
 Ἀλλ' εἰς πόδ' ἤλθον, παῖδος ἐκδείξαι φρένα

Τῷ σὺ δικάσαν, ὡς ὑπ' εὐκλείας θάου·
 Καὶ σῆς γυναῖκος οἶπον, ἢ τρόπῃ τιπὲ
 1315 Γυνατότητά· τ' γὰρ ἐχθίστης θάων
 Ἡμῖν, ὅσασι παρθένιος ἦδονη,
 Διχθῆσαι κέντροις, παῖδος ἡράσθη σέθεν.
 Γνώμη δὲ νικᾷν τίλῃ Κύπριν πειραιμένη,
 Τροφῷ διώλετ' ἐκ ἐκῶσαι μηχαναῖς.
 1320 Ἡ σὺ δὲ ὄρκων παῖδι σμεῖραι νόσση.
 Ὅδ' ὡσπερ ἦν δίκαιον, ἐκ ἐφέπτετο
 Λόγοισιν ἐδ' αὖ πρὸς σέθεν κακώμενος,
 Ὀρκων ἀφῆλε τίςιν, εὐσεβῆς γεγώς.
 Ἡδ' εἰς ἔλεγχον μὴ πῖση φοβεμένη,
 1325 Ψάδῃς γραφὰς ἔγραψεν, καὶ διώλεσε
 Δόλοισι σὸν παῖδ'· ἀλλ' ὅμως ἔπεισέ σε,

Θη. Οἶμοι.

Αρ. Δάνκει σε, Θησεῦ, μῦθος, ἀλλ' ἐχ' ἥσυχος,
 Τέντηνδ' ἀκέσας, ὡς ἂν οἰμώζῃς πλέον
 1330 Αῖ οἶδα πατρὸς τρεῖς δῖας σαφῆς ἔχων;
 Ὡν τὴν μίαν παρῆλεις, ὦ κάκις σε,
 Εἰς παῖδα τὸν σὸν, ἔχον εἰς ἐχθρόν τινα.
 Πατὴρ μὲν ἔν σοι πόντιος Φρονῶν καλῶς,
 Εδῶχ' ὅσονπερ χρῆν, ἐπέπερ ἦνεσεν,
 1335 Σὺ δ' ἐν τ' ἐκείνῳ κἂν ἐμοὶ φαίῃ κακός,
 Ὅς ἔτε τίςιν, ἔτε μάντεων ὅπα
 Εμείνας, ἐδ' ἠλεγξας, ἔ χροῖνῳ μακρῷ
 Σκέψιν γ' ἐνεμας, ἀλλὰ θάσσον ἢ σ' ἐχρῆν,
 Αἶρας ἀφῆκας παῖδι, καὶ κατέκτανες.
 1340

Θη. Δέσποιν' ὀλοίμαν. Α. Δεῖν' ἐπραξας ἀλλ' ὅμως
 Εἴ

Ετ' ἐστὶ καὶ σοὶ τῶνδε συγγνώμης τυχεῖν.
 Κύπρις γὰρ ἦτορ ἄστει γίγνεται τῶδε,
 Πληρῦσαι θορόν· θνητὸς δ' ὧδ' ἔχει νόμος·
 Οὐδεὶς ἀπαντᾶν βύλετ' προσθυμία
 Τῇ τ' ἔθελοντες, ἀλλ' ἀφιστάμεθ' αἰεὶ.
 Επεὶ σάφ' ἴοδι, Ζῆνα μὴ Φυδεμένη
 Οὐκ ἂν ποτ' ἤλθῃ εἰς πόδ' αἰσχύνῃς ἐγώ,
 Ὡς ἄνδρα πάντων Φίλπετον βροτῶν ἐμοὶ
 Θανεῖν ἴαση· τὴν γ' σὴν ἁμαρτίαν,
 Τὸ μὴ εἰδέναι μέν πρῶτον ἐκλύει κάκῃς·
 Επαυὼ δ' ἡ θνητὸς ἀνάλωσεν γυνῇ
 Λόγων ἐλέγχῃς, ὥς τ' σὴν πείσῃ Φρένα.
 Μάλιστα νῦν δὴ σοὶ πόδ' ἔρρωσεν κακὰ,
 Λύπη δὲ καί μοι· τὰς γὰρ εὐσεβεῖς θεοὶ
 Θησκόοντας ἔχαιρον· τὰς γε μὴν κακὰς,
 Αὐτοῖς τέκνοισι καὶ δόμοις ἐξόλλυνται.

1345

1350

1355

Αναπαυσιν.

Χο. Καὶ μὴν ὁ πάλαι ὅδε δὴ σείχαι
 Σάρκας νεαρὰς
 Ζαυθόν τε κάρη διαλυμανθείς,
 Ὡ πόνος οἴκων· οἶον ἐκράνθη
 Δίδυμον μελάθροισι
 Πένθος θέσθην καταληπτῶν.

1360

Ιππ. Αἰ· αἰ· αἰ· αἰ·

Δύσηνος ἐγὼ πατὴρ ἐξ ἀδίκῃ
 Χρησμοῖς ἀδικοῖς διελυμάνθην.
 Ἀπόλωλα τάλας. οἶμοι· οἶμοι·

1365

Διά

Διά μὲ κεφαλᾶς αἶσαν· ὀδύνα,
 Κατὰ δ' ἐγκέφαλον πηδῶ σφάκελος.
 Σχῆς, ἀπειρηκὸς σῶμ' ἀναπαύσας
 Β· ἔ.

1370

Ω συγγέν' ὄχημ' ἵππειον, ἐμῆς
 Βόσκημα χερὸς,
 Διά μ' ἐφθίρας, κατὰ τ' ἔκτανας.
 Φεῦ· Φεῦ· πρὸς θεῶν ἀτρίμας, δμῶες,
 Χρὸς ἐλκώδης ἄπτισθε χεροῖν.

1375

Τίς ἐφέσηκεν διζυὰ πλάροῖς;
 Πρόσφορὰ μ' αἶρετε· οὐντα δ' ἔλκετε
 Τὸν κακοδαίμονα, καὶ κατάρατον
 Πατρὸς ἀμπλακία. Ζεῦ, Ζεῦ, τάδ' ὅρας;
 Ὀδ' ὁ σεμνὸς ἐγὼ, καὶ θεοσέλιος,

1381

Ὀδ' ὁ σωφροσύνη πάντας ὑπερέχων,
 Πρῆπτον ἐς ἔδην εἴχω, κατὰ κραας
 Ολίαις βίοτον.

Μόχθους δ' ἄλλως τ' ἐπιστάτας
 Εἰς ἀνδράπας ἐπήνησαι.

1385

Αἶ· αἶ· αἶ· αἶ·

Καὶ νῦν ὀδύνα μ', ὀδύνα βάρει.

Μίθετέ με τάλανα,

Καί μοι θάνατος παῖαν ἔλθοι.

1390

Προσάπολλυτέ μ'. ὄλνυτε τὸν δυσδαί-
 μον' ἀμφιτόμῃς λόγχχας ἔραμαι
 Διαμοιράσσει,
 Διά τ' εὐνάσσει τὸν ἐμὸν βίοτον.

Ω πα-

Ω πατὴρὸς ἐμῆ δύστηνος δῖα, 1395

Μιαυφόνων τε συγγόνων,

Παλαιῶν τε προγεννητέρων

Εἰσὶ κακὸν, εἴδ' ἐμέλλει

Εἰ μὲν τ' ἐπ' ἐμὲ, τί ποτε, τὸν εἶδ' ἐν

Οὐτ' ἐπαίτιον κακῶν; 1400

ὦ μοι μοι· τί Φῶ;

Πῶς δ' ἀπαλλάξω βιοτῶν

Εἰ μὲν τῶδ' ἀναλήτ' ἐπ' αἶψα;

Εἴθε με κοιμάσκει τὸν δυσδαίμονα 1405

Ἀδ' ἐμὲ λαινα, νύκτερός τ' ἀνάγκα.

Αρ. Ω τλήμων, οἶα συμφορὰ προσεζύγης;

Τὸ δ' εὐγενὲς σε τῶν φρενῶν διώλειεν.

Ιππ. Εα.

Ω θεῶν ὁδμῆς πνεῦμα· καὶ γὰρ ἐν κακοῖς

Ὦν, ἡδόμεν' οὐκ ἀνέκ' ἐφίεθ' ἄλγος. 1410

Εἴθ' ἐν τόποισι τοῖσδε γ' Ἀρτεμὶς θεῖα.

Αρ. Ω τλήμων, ἔστι σοὶ γε φιλαΐη θεῶν.

Ιππ. Ὁρᾷς με, δέσποιν', ὥς ἔχω τὸν ἄθλιον;

Αρ. Ὁρᾷς κατ' ὅσων δ' ἐξέμεις βαλεῖν δάκρυ.

Ιππ. Οὐκ ἔστι σοὶ κυναγὸς, εἴδ' ὑπὲρ τῆς. 1415

Αρ. Οὐ δὴτ'· ἀτὰρ μοι προσφιλὲς γ' ἀπώλειται.

Ιππ. Οὐδ' ἵππον ὡς, εἴδ' ἀγαλμάτων φύλαξ.

Αρ. Κύρις γὰρ ἡ πανέργος ὧδ' ἐμήσατο.

Ιππ. ὦ μοι· φρονῶ δὴ δαίμον', ἢ μ' ἀπάλεσε.

Αρ. Τιμὴς ἐμὲ μὲν φθι. σωφρονέντι δ' ἤχρηται. 1420

Ιππ. Τρεῖς ὄντας ἡμᾶς, ὥλεσεν μία Κύρις.

Αγ. Πατέρα τι, καὶ σὺ, καὶ τρίτῳ ζυμώροισι.

Ιππ.

- ΙΠΠ. Διμῶχα τίνυν ἢ πατὴρ διωραζίας.
 ΑΡ. Εξπατήθη δαίμων βωλεύμασιν.
 ΙΠΠ. Ὁ δυσάλας οὐ τῆσδε συμφορᾶς, πάτερ. 1425
 ΘΗ. Ολωλα, τέκνον ἔδε μοι χαρὶς βίη.
 ΙΠΠ. Σπίνω σε μᾶλλον, ἢ μὲ, τ' ἀμαρτίας.
 ΘΗ. Εἰ γὰρ γινώσκων, τέκνον, ἀντὶ σὺ νεκρός.
 ΙΠΠ. Ὁ δῶρα πατὴρ σὺ Ποσειδῶνος πικρά.
 ΘΗ. Ως μή ποτ' ἐλθῇ ὦφελ' εἰς τὸν σῆμα 1430
 ΙΠΠ. Τί δ' ; ἔκτανες τ' ἂν μ', εἰς τὸτ' ἦοδ' ὠργισμένος.
 ΘΗ. Δόξης γὰρ ἡμῶν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι.
 ΙΠΠ. Φεῦ.
 Εἴθ' ἦν ἀράων δαίμοσι βροτῶν γένος.
 ΑΡ. Εἴσον· εἰ γὰρ ἔδε γῆς ὑπὸ ζῴφου 1435
 Θεᾶς ἄτιμοι Κύπριδος ἐκ προθυμίας
 Ὀργαὶ κατασκήπτουσι εἰς τὸ σὸν δέμας,
 Σῆς εὐσεβείας καγαγῆς φρονὸς χάριν.
 Εγὼ γὰρ αὐτῆς ἄλλον ἐξ ἐμῆς χειρὸς,
 ὅς ἂν μάλιστα φίλτατος κυρῇ βροτῶν, 1440
 Τόχρῳ ἀφύκτοις τοῖσδε τιμωρήσμαι.
 Σοὶ δ', ὦ παλαίπαυρ', ἀντὶ τῶσδε τῶν κακῶν,
 Τιμὰς μεγάλας ἐν πάλει Τρωζηνίᾳ
 Δώσω· κόβει γὰρ ἄζυγος γάμων πέρος
 Κόμας κερύνει σοὶ δι' αἰῶνας κακῆ, 1445
 Πένθη μέγιστε δακρύων καρπύμεναι.
 Αἰεὶ ᾗ μυσσοπῖος εἰς σὲ παρθέτων
 Ἔσαι μέριμνα, καὶ ἀνώνυμος πεισῶν
 Ἐρως ὁ φαίδρας εἰς σὲ σιγηθήσεται.
 Σὺ δ' ὦ γυναιῶν τέκνον Αἰγίας, λάβη 1450

Σὸν πάδ' ἐν ἀγκάλεσι, ἔ' παρτέλειυσαι

Ἀκων γὰρ ἄλλοις ἢν' ἀνδράποδοι ᾗ

Θείων δίδοντων, εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν.

Καὶ σὺ παραγῶ πατέρω μὴ συγγένι σέθεν,

Ἰππόλυτ'· ἔχεις γὰρ μοῖραν, ἣ διεφθάρης. 1455

Καὶ χαῖρ'· ἐμοὶ γὰρ ἔ' ἴμεν φθιτὰς ὄραν,

Οὐδ' ὄμμα χαίρειν θάνασφι οἷον ἐκπνοαῖς.

Ὅρῳ δέ σ' ἤδη τῷδε πωλήσαν κακῷ.

1π. Χαίρεσσα ἔ' σὺ εἴχε, παρτεν' ἀλβίω.

Μακρὰν ᾗ λείπεις ῥαδίως ὁμιλίαν.

1460

Λύω ᾗ νῆκος πατρί, χρηζέσης σέθεν.

Καὶ γὰρ πάροιθε σοῖς ἐπειθόμεν λόγοις.

Αἴ· αἴ· κατ' ὅσων κιχάνει μ' ἤδη σκότος.

Λαβῶ πάτερ με, καὶ κατέρωσον δέμας.

Θη. Ὁμοὶ τέκνον· τί δράς με τὸν δυσδαίμονα; 1465

1π. Ὀλωλα· καὶ δὴ νερτέρων ὄρῳ πύλας.

Θη. Ἡ τὴν ἐμὴν ἀναγνον ἐκλιπὼν φρένα;

1π. Οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τῷδ' ἐλεύθερῳ φόνε.

Θη. Τί φῆς; ἀφίης αἵματός μ' ἐλεύθερον;

1π. Τὴν τῷδ' ἀμνον Ἀρτέμιν μαρτύρομαι.

1470

Θη. Ὡ φίλταθ', ὥς γενναῖος ἐκφαίνη πατρί;

1π. Ὡ χαῖρε καὶ σὺ, χαῖρε πολλὰ μοι, πύτερ.

Θη. Ὁμοὶ φρενὸς σῆς εὐσεβῆς τε, κάραθης.

1π. Τσιῶνδε πᾶσι γνησίων εὖχος τυχεῖν.

Θη. Μὴ νῦν προδῶς με τέκνον, ἀλλὰ καρτέρει. 1475

1π. Κεκαρτέσθαι τὰμ'· ὄλωλα γὰρ, πάτερ.

Κρύψον δέ με πρόσωπον ὡς τάχος πέπλοις.

Θη. Ὡ κλεῖν' Ἀθηνῶν, Παλλὰδες θ' ὀρίσματα,

οἷα σιρήσιό' ἀνδρός ; ὦ τλήμων ἐγὼ,
ὧς πολλὰ, Κύπρι, σὺν κακῶν μεμνήσομαι. 1480

Αναπαύσει.

Χο. Κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις
ἦλθεν αἰέπτως.
Πολλῶν δακρύων ἔσται τίτυλος.
Τῶν γὰρ μεγάλων ἀξιοπενθεῖς
φῆμαι μᾶλλον κατέχουσιν. 1485

Ευριπίδης Ἰππολύτου Τελὸς.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Η ΕΝ ΑΤΤΑΙΛ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Η Ε Ν

Α Υ Λ Ι Δ Λ

Ανάπαισι.

Αγα. Ω ΠΡΕΣΒΥ δέμων τῶνδε πάροιθεν ἤσχε.

Πρ. σείχω.

Τί γ' καινεργεῖς Αγάμεμνον ἀναΐ;

Αγα. Πεύση. Πρεσ. απεύδω.

Μάλα το γῆρας τέμον αὔπνον,

Καί ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὄζυ πάρεστιν,

5

Αγα. Τίς ποτ' ἄρ' ἀσῆρ' ὅδε παρθέμευ;

Πρε. Σείσθαι, ἐγγυς τ' ἐπταπόρου

Πλειάδες αἰάτων ἐτι μεσσηῆς.

Αγα. Οὐκ οὐ Φθίγῃς γ' ἔτ' ἀνιΐθων,

Οὔτε θαλάσσης. σιγαὶ δ' ἀνέμων

10

Τόνδε κατ' Εὐρεπον ἔχουσιν.

Πρε. Τί γ' οὐ σκληρῆς ἐκτὸς αἰάτης

Αγά-

- Αγάμεμνον ἄναξ;
 Ἐπ' ὅσυχία τῇδε κατ' Αὔλιν,
 Καὶ ἀκίνητον φυλακῇ τέχεων. 15
 Σπείχον μιν εἶσω. Ἀγα. ζῆλῳ σε, γέρον.
 " Ζηλῷ δ' ἀνδρῶν ὃς ἀκίνδυνον
 " Βίον ἐξεπείρασ' ἀγνῶς, ἀκλεῆς.
 " Τὸς δ' ἐν τιμαῖς ἦσαν ζῆλῳ.
 Πρε. Καὶ μὲν τὸ καλὸν γ' ἐνταῦθα βίη. 20
 Ἀγα. Τῆτο δέ γ' ἐστὶ τὸ καλόν, σφαλερόν.
 " Καὶ τὸ φιλότιμον
 " Γλυκὺ μὲν, λυπεῖ δὲ προσωπαίμενον.
 Τότε μὲν, πὰ θεῶν ἐκ ὀρθῶν
 ἔ' ἀνέτρεψε βίον, 25
 Τότε δ' ἀνθρώπων γινώμαι πῶλαι
 Καὶ δυσάρεστοι διέκναισαν
 Πρε. Οὐκ ἄγαμαι πῶτ' ἀνδρὸς ἀριστεύς.
 " Οὐκ ἐπὶ πᾶσιν σ' ἐφύττω ἀγαθῶς,
 " Αγάμεμνον, Ἀτρεΰς. 30
 " Δεῖ δέ σε χαίρειν, καὶ λυπεῖσθαι.
 " Θνητὸς γὰρ ἔφυς. καὶ μὴ σὺ θέλῃς,
 " Τὰ θεῶν ἔττω νενόμισαι.
 Σὺ γ' ἀλαμπήρης φάος ἀμπεπλάσας,
 Δέλτον τε θράφεις 35
 Τίλῳ δ', ἣν πρὸ χειρῶν ἐτι βασιλεύεις,
 Καὶ ταυτὰ πάλιν θράμματα συγχεῖς,
 Καὶ σφραγίσας, λύεις τ' ὀπίσω,
 ῥίπτεις τε πῶλον πύχλιν, θαλερόν
 Κατὰ δάκρυ χέων. 40
 Καὶ

Καὶ τῶν δότρων ἐδένος ἐνδείς
 Μὴ ἔμηνεσθαι τί πονεῖς ; τί πονεῖς ;
 Τί νέον, τί νέον ὡς σοὶ βασιλεῦ ;
 Φέρε κτείνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς.
 Πρὸς δ' ἄνδρ' ἀγαθόν, πῶς τε φράσῃς. 45
 Σὴ γάρ μ' ἀλόχῳ τότε Τυνδάρεως
 Πέμπειν Φερνῆν,
 Συμφοκόμενον τε δίκαιον,

Ἰαμβοί.

Αἰα. Εἰάνοντο Λήδα Θεσιάδι τρεῖς παρθένοι,
 Φοῖβη, Κλυταιμνήστρα τ' ἐμὴ ξυνάορος. 50
 Ἐλένη τε, ταύτης οἱ τὰ πρῶτ' ὠλδισμένοι,
 Μνηστῆρες ἦλθον, Ἑλλάδος νεανίαι.
 Δειναὶ δ' ἀπφλαί, καὶ κατ' ἀλλήλων φόνος
 ἐνίσταθ', ὅς τις μὴ λάβοι τὴν παρθένον.
 Τὸ πρᾶγμα δ' δότρωσ ἐῖχε Τυνδάρεω πατρὶ, 55
 Δῆναί τε, μὴ δαῦναί τε, τ' τύχης ὅπως
 Ἄψαιτ' ἄρῃσι. καὶ νιν εἰσῆλθεν τάδε,
 Ὅρκους συνάψαι, δεξιὰς τε συμβαλεῖν
 Μνηστῆρας ἀλλήλοισι, καὶ δι' ἐμπύρων
 Σπονδὰς καθεῖναι, καὶ παρὰ σάοζ τάδε, 60
 Ὅτε γυνὴ γένοιτο Τυνδαρεὺς κόρη,
 Τέτω συναμύνειν, εἴ τις ἐκ δόμων λαβῶν
 Οἴχοιτο, τὸν τ' ἔχοντ' ἀπώσασθαι λέχους,
 Καπσιρατεύειν, καὶ κατασκάπτειν πόλιν,
 Ἑλλῶ ὁμοίως, βάρβαρόν τ', ὅπλων μέτα. 65
 Ἐπὶ δ' ἐπιστάθησαν, εὖ δὲ πῶς γέρον

Ἰππλ-

Ἵπῃλθεν αὐτοῖς Τυνδάρεως ποικῇ φρεσὶ,
 Δίδωσ' ἐλέσθ' θυγατρὶ μνηστῆρων ἑνα,
 Ὅτι πνοαὶ φέροιεν Αφροδίτης φίλαι.
 Ἦ δ' εἶλεθ', ὥς γε μή ποτ' ὤφελεν λαθεῖν, 70
 Μενέλαον ἐλθὼν δ' ἐκ φρυγῶν ὁ τὰς θεῖας
 Κρίνας ὄδ', ὡς ὁ μῦθος ἀνθρώπων ἔχῃ,
 Λακεδαίμον', ἀνδρὸς μὲν εἰμάτων σελῇ,
 Χρυσῷ τε λαμπρὸς, βαρβάρῃ χλιδήματι,
 Εῤῷ ἐρῶσαν ὥχετ' ἐξαναρπάσας 75
 Ἑλένῃ, πρὸς Ἰδῆς βέεσθμ' ἐκδημον λαβάν.
 Μενέλαος οὖν καθ' Ἑλλάδ' οἰσρήσας μόνος
 Ὅρκους παλαμῆς Τυνδάρεω μαρτύρεται,
 Ὡς χρηὲς βοηθεῖν πῶσιν ἠδίκημένοις.
 Τέντεῦθεν οὖν Ἕλληνες αἰζάντες δορί, 80
 Τεύχη λαβόντες γενόπρ' Αὐλίδος βάθρα
 Ἦκουσι τῆσδε, ναυσὶν, ἀσπίσιν θ' ὁμοῖ,
 Ἴπῶσις τε, πολλοῖς θ' ἄρμασιν γ' ἠσκημένοι.
 Κάμῃ στρατηγεῖν, κατὰ Μενέλειω
 χάριν,
 Εἴλοντο, σύμφονόν γε. τὰξίωμα δὲ 85
 Ἀλλ' οὐ τις ὤφελ' ἀντ' ἐμοῖ λαθεῖν τόδε.
 Ἠθροισμένε δὲ καὶ ξυνεσῶτες στρατῷ,
 Ἦμοιθ', ἀπλοῖα χράμῃ μοι κατ' Αὐλίδα.
 Κάλχας δ' ὁ μάντις Διοτρίδα κεχημημένος,
 Ἀνῆλιν, Ἰφιδάμαν, ἣν ἔπαφ' ἐγὼ, 90
 Ἀρτήμιδι θύσαι, τῇ τὸδ' οἰκούσῃ πέδον,
 Καὶ πλοῦν τ' ἔσεσθ', καὶ κατασκαφὰς φρεγῶν,
 Θύσαι, μὴ θύσαι δ', ἐκ εἶναι τάδε.

Κλύων

Κλύων δ' ἐγὼ ταῦτ', ὀρθίῳ κηρύγματι
 Ταλθύβιον εἶπον πάντ' ἀφίεναι στρατὸν, 95
 Ὡς ἔποτ' ἂν τλᾶς θυγατέρα κτανῶν ἐμήν.
 Οὐ δὴ μ' ἀδελφὸς πάντα προσφέρειν λόγον
 Ἐφίσει, τλῆναι δεινά. καὶν δέλτε πτυχαῖς
 Γράψας, ἐπεμψα πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμήν,
 Πέμπειν Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ὥς γαμειμένην 100
 Τὸ, τ' ἀξίωμα τάνδρὸς ἐκγαυρῆμενος,
 Συμπλεῖν τ' Ἀχαιοῖς πῦν' ἐξέλοι λέγων,
 Εἰ μὴ παρ' ἡμῶν εἴσιν εἰς Φθίαν λέχος.
 Παιδὴ γὰρ ἔχον τήνδε πρὸς δάμαρτ' ἐμήν,
 Ψυδῆ συνάψας ἀντὶ παρθένου γάμον. 105
 Μόνοι δ' Ἀχαιῶν ἴσμεν ὥς ἔχῃ τάδε,
 Κάλχας, Οδυσσεὺς, Μενέλαος δ'. ἃ δ' ἐκάλωσ
 Ἐγνων τότε, αὖτις μεταστράφω καλῶς πάλιν
 Εἰς τήνδε δέλτον, ἣν κατ' εὐφρόνης σκιάν
 Λύοντα, ἔσυνδόντά μ' εἰσείδες, γέρον· 110
 Ἀλλ' εἴα χώρῃ, τάσδ' ἐπιστολὰς λαβὼν,
 Πρὸς Ἄργος. ἃ γὰρ κέκλυθε δέλτος ἐν πτυχαῖς,
 Λόγω φράσω σοι πάντα τάγχεραμμένα.
 Πιστὸς γὰρ ἀλόχῳ, πῶς τ' ἐμοῖς δόμοισιν εἶ.

Ανάπαισι.

Πέμπω σοι πρὸς ταῖς πρόαδεν 115
 Δέλτους, ὧς Λήδας ἔρως.

Πρι. Λέγε καὶ σήμαιν', ἵνα καὶ γλώσῃ
 Σύντονα πῶς οἷς γράμμασιν αὐδῶ.

Αγα. Μὴ σέλλειν τὰν σὺν ἱνὶ πρὸς

Q

Τὰν

- Τὰν καλῶνδ' ὀπίρ' Εὐβοίας,
 Λύλιν ἀκλύσαν.
 Εἰς τὰς ἄλλας αἶρας γὰρ δὴ
 Παιδὸς δαΐσμεν ὑμναίους.
 Πρὶ. Καὶ πῶς Ἀχιλλεὺς λεκτρ' ἀμπλακῶν,
 Οὐ μέγα Φροσῶν θυμὸν ἐπαΐει
 Ζοὶ, σὴ τ' ἀλόχῳ;
 Τόδε κ' ἔδαιον, σήμεν' ὅ, τι Φῆς.
 Αἰα. Ὅσοι' ἐκ ἔργον περὶ χῶν Ἀχιλλεὺς,
 Οὐκ αἶδ' γάμοις, ἐδ' ὅ, τι πρᾶσσομεν,
 Οὐδ' ὅτι κῆρυ πᾶθ' ἐπέφησα,
 Νυμφεύας εἰς ἀγκῶνων
 Εὐνὰς ἐνδύσῃ λεκτροῖς.
 Πρὶ. Δανά γε ταλμᾶς Ἀγάμεμνον ἀναΐ,
 Ὅς τῷ τ' ἑῶς τέλω πᾶθ' ἀλοχον
 Φατίσας, ἦγες σφάγιον Δαναοῖς.
 Αἰα. Οἱ μοι, γνάμας ἔξεσαν.
 Αἶ, αἶ πῆλ' ὅς εἰς ἄταν.
 Ἀλλ' ἴθ' ἐρίστων σὸν πῆδα, γῆρας
 Μηδὲν ὑπαῖκων.
 Πρὶ. Σαπυῖδά βασιλεῦ.
 Αἰα. Μὴ νῦν μὴτ' ἀλσώδεις ἴζε
 Κρήνας, μὴδ' ὑπνῷ θελχθῆς.
 Πρὶ. Εὐφημα θρόν.
 Αἰα. Πάντῃ ᾧ πόρον χρίσιν ἀμείβων,
 Λεύσσε, Φυλάσσω μὴ τι σε λάθῃ
 Τρεχάλοισιν ὄχοις παραμεψαμένη,
 Πᾶδα κομίζεσθ' ἐνθάδ' ἀπήτη.

Δαναῶν πρὸς ταῦς.

Πρε. Ἔσται. Ἀγα. κλέφρων δ' ἔξαρμα.

Ἦν γάρ νιν πιμπᾶς ἀντήσας,

150

Πάλιν ἔξορμάσθης τὰς χαλινούς,

Ἐπὶ Κυκλώπων ἰεὺς θυμέλας.

Πρε. Πιστὸς ᾗ, φράσας πίδε, πῶς ἔσομαι,

Λέγε, παῖδι σέθεν, τῇ σῇ τ' ἀλόχῃ;

Αγα. Σφραγίδα φύλασ', ἥν ἐπὶ δέλτῳ

155

Τῇδε κομίζεις,

Ἴθι. λάκαρ' ἰδέσθαι φῶς ἔδῃ

Λάμπουσ' ἡώς,

Πύρ τε τεθρίππων τῶν ἀελίε.

Σύλλαβε μόχθων.

160

“Θητῶν δ' ὄλβιος εἰς τέλος εἰδείς,

“οὐδ' εὐδαιμων.

“οὕτω γὰρ ἔφυ τις ἄλυπος.

ΕΠΟΔΙΚΑ.

Σπροφοῖ α'.

Χο. Ι Ἐμολον ἀμφὶ παρακτίαν

2 Ψάμαθον Αὐλίδος ἐναλίεας,

165

3 Εὐρίπου διὰ χευμάτων

4 Κέλσασα σενόπορθμον

5 Χαλκίδα, πόλιν ἐμὴν προλιποῦν

6 σ' ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν,

7 Τᾶς κληνὰς Ἀρεθούσας,

170

Q 2

8 Αχα-

- 8 Αχαῶν στρατιὰν ὡς ἰδοιμὶ ἄν,
 9 Αχαῶν τε πλάτας ναυσπῆρες
 10 Ἡμιθέων ὡς ἔπ' ἰ Τροί-
 11 ἀν' ἐλάταις χιλιόναυτον,
 12 Τὸν ξανθὸν Μενέλαον 175
 13 Ἀμέτεροι πόσῃς
 14 Εὐπύρῳ, Ἀγάμεμνονά τ' εὐπατρίδαν
 15 Σπείλῃν ἔπ' ἰ τὰν Ἑλέαν,
 16 Ἀπ' Εὐράτα δονακοτρόφῃς,
 17 Πάρις ὁ βεκύλος ἂν ἔλαβεν, 180
 18 Δῶρον τὰς Ἀφροδίτας,
 19 Ὅτ' ἐπὶ κλέυαίαισι δρόσοις
 20 Ἦρα Παλλάδι τ' ἔειν ἔειν
 21 Μορφᾶς ἂν Κύπρις ἔχεν.

Ἀντιπροφῆ α'.

- 1 Πολύφτυν δὲ δι' ἄλσος Ἀρ- 185
 2 τέμιδος ἤλυθον ὁρομένα
 3 Φοινίσουσα παρηΐδ' ἐμῶν
 4 Αἰαχῶνα νεοθαλεῖ,
 5 Ἀσπίδος ἔρυμα, καὶ κλισίας
 6 Ὀπλοφόρους Δαναῶν θέλ- 190
 7 σ' ἵππων ὄχλον τ' ἰδεῖσθαι,
 8 Κατῆδον δὲ δι' Αἴαντε συνέδρω,
 9 Τὸν Οἰλέας, Τελαμῶνός τε γόνον,
 10 Τῆς Σαλαμῖνος σέφανον,
 11 Πρωτεσίλαόν τ', ἐπὶ θάκοις 195
 12 Πεσῶν ἡδομῆρας μορ-

13 Φαῖσι

p. 128-130 missing

Με. Νούς γ' ἔβέβαιος ἄδικον κτήμα, καὶ σαφὲς
 φίλοις.

Βέλομαι δὲ σ' ἐξελέγχει, καὶ σὺ μὴ τ' ὀργῇ
 ὕπαι

335

Αποτρέψει πέληθες· ἔτσι καταινῶ λίαν σ' ἐγώ.
 Οἶδ', ὅτ' ἐπαυδάεις ἀρχὴν Δαναΐδαις πρὸς Ἴλιον,
 Τῷ δοκεῖν μὲν ἐχὶ χερσέων, τῷ δὲ βέλεσθαι θέλων,
 ὡς πεπνυμένος ἦς, ἀπίστος δεξιᾶς πρὸς Σηγγάνων.
 Καὶ θύρας ἔχων ἀκλείτους τῷ θέλονται δημο-
 τῶν,

340

Καὶ διδοὺς τρώσῃσιν ἔξῃς πᾶσι, καὶ μὴ πες θέλοι,
 Τίς τρόποις ζήτῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ
 μέσου;

“ Κατ' ἐπὶ κατήχευ ἀρχάς, μεταβαλὼν
 “ ἄλλας τέμπας,

“ Τοῖς φίλοισιν ἐκ ἑτ' ἦοδα τοῖς πρὶν ὡς
 “ πρὸς δὲν φίλῳ,

“ Δυσπρόσιτος, ἔσω τε κλείθρων ἀπάνιος;

“ Ἄνδρα δ' ἔχρεων

345

“ Τὸν ἀγαθὸν, πρᾶσσοντα μεγάλα, -τὴς
 “ τρόπους μεδιτάναι.

“ Ἀλλὰ καὶ βέβαιον εἶναι τότε μάλιστα τοῖς φίλοις,

“ Ἡνίκ' ὠφελεῖν μάλιστα δυνατὸς ἐσιν εὐτυχῶν.

Ταῦτα μὲν σοι πρῶτ' ἐπῆλθον, ἵνα σε πρῶτ'
 εὖρω κακόν.

Ὡς δ' ἐς Αὔλιν ἦλθες αὖτις, καὶ ὦ Πανελλήνων
 στρατὸς,

350

Με. Νούς γ' ἔβέβαιος ἄδικον κτήμα, καὶ σαφὲς
Φίλοις.

Βέλομαι δὲ σ' ἐξελέγχει, καὶ σὺ μὴ τ' ὀργῇ

ὑπὸ

335

Αποτρέψ' ἐπὶ πύληθες· ἔτοι καταινώ λίσαν σ' ἐγώ.
Οἶδ', ὅτ' ἐσπύδαζες ἄρχην Δαναΐδαις πρὸς Ἴλιον,
Τῷ δοκεῖν μὲν ἐχὶ χεῖρ' ἔχων, τῷ δὲ βέλεσθ' ἔλων,
Ὡς πεπνυμένος ἦς, ἀπάσης δεινῆς προσφθγγάνων.
Καὶ θύρας ἔχων ἀκλείτους τῷ θέλοντι δημο-

τῶν,

340

καὶ διδοὺς πρόσρησιν ἑξῆς πᾶσι, καὶ μή τις θέλοι,
Τῷ τῶν τρόποις ζήτῶν πρίασθ' τὸ φιλότιμον ἐκ
μέσου;

“ Κατ' ἐπεὶ κατέχευ' ἀρχὰς, μεταβαλὼν

“ ἄλλας τρέπας,

“ Τοῖς φίλοισιν ἐκ ἑτ' ἦθα τοῖς πρὶν ὡς

“ πρὸσθεν φίλῳ,

“ Δυσπρόσιτος, ἔσω τε κλείθραν σπάνιος;

“ Ἄνδρα δ' ἔχ' ἐχρῶν

345

“ Τὸν ἀγαθόν, πρίασοντα μεγάλα, - τὰς

“ τρόπας μεθιστέναι.

“ Ἀλλὰ καὶ βέβαιον εἶναι τότε μάλιστα τοῖς φίλοις,

“ Ἡνίκ' ὠφελὲν μάλιστα δυνατὸς ἐστὶν εὐτυχῶν.

Ταῦτα μὲν σοι πρῶτ' ἐπῆλθον, ἵνα σε πρῶτ'

εὖρω κακόν.

Ὡς δ' ἐς Αὔλιν ἦλθες αὖθις, καὶ ὦ Παναλλήνων

στρατῆς,

350

Οὐδὲν ἦδ', ἀλλ' ἐξηπλήσας τῇ τύχῃ τῇ τῶν
θεῶν,

Οὐρίας πομπῆς σπανίζων. Δαναΐδας δ' ἀφίεναι
Ναῦς διήγγελον, μάτην δὲ μὴ πονεῖν ἐν Αὐλίδι.
Ὡς δ' ἀνολθον ἔτχες ὄνομα, σύγχυσόν τε,
μὴ νεῶν

Χιλίων ἄρχων. Πελάμῃ πε-πεδὶον ἐμπλήσας
δορός; 355
Κἀμὲ παρεκάλες, τί δράσω; τίνα-δε πόρον εὔρω
ποθῆν;

Ὡς τε μὴ στερέντα σ' ἄρχαίς, δαπαλέσσι καλὸν κλέος;
Κατ' ἐπεὶ Κάλχας ἐν ἱεροῖς εἶπε σὴν θύσση
κόρην

Ληπίμιδι, καὶ πᾶσιν ἑστιάδῃ Δαναΐδας, ἡδεῖς Φρένας,
Ἄσμηθ' ἑσθὲν ὑπέρσης παῖδα. καὶ πέμπεις
ἐκὼν, 360

Οὐ βία, μὴ τῷτο λέξης, σὴ δάμαρτι, παῖδα
σὴν

Δεῦρ' ἀποσέλλειν, Ἀχιλλεῖ πρόφασιν ὡς γαμού-
μένην.

Καθ' ὑποσρέφας λείληται, μεταβαλὼν ἄλλας
χεαφάς,

Ὡς Φονεὺς ἔκείτι θυγατρὸς σῆς ἔση μάλιστά γε.
Οὕτως αὐτὸς ἐστὶν αἰθήρ, ὃς πέδ' ἤκουσεν σέθεν. 365

“ Μυριοὶ δέ τοι πεπνύθασ' αὐτὸ πρὸς παῖ
“ πράγματα,

“ Εκπνῶσ' ἐκόντες, ἔτα δ' ἐξεχώρησαν
“ κακῶς.

“ Τὰ

“ Τὰ μὲν ὑπὸ γνώμας πολιτῶν ἀουνέτω, τὰ δ’
“ ἐνδίκως.

“ Ἀδύναται γεγῶτες αὐτοὶ διαφυλάττασθαι πόλιν
Ἑλλάδος, μάλις ἔγωγε τ’ ἑταλαιπῶρου εἴνω 370

Ἦ θέλωσι δρᾶν τι κεδνὸν βαρβαράς, τὰς ἑθνας,
καταγελῶντας ἔξαησέ διὰ σέ, καὶ τὴν σὴν κόρην.

“ Μηδὲν ἂν χρεὺς ἕκατι προσάτην θείμην χθονός,

“ Μηδ’ ὅπλων ἄρχοντα. νοῦν χρητὴν στρατηλάτην
ἔχον

“ Πόλεως. ὡς ἄρχων ἀνὴρ πᾶς, ζύνεσιν ἣν ἔχων
τύχη. 375

Χο. Δεινὸν, κασιγνήτισσι γένεσθ’ λόγους,

“ Μάχας θ’, ὅταν ποτ’ ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν.

Αγα. Βέλομαί σ’ εἰπεῖν κακῶς εὖ βραχέα, μὴ λίαν

Βλέφαρα πρὸς τάναιδές ἀγαγῶν, ἀλλὰ

σωφρονέστερος

“ Ὡς ἀδελφὸν ὄντ’. Ἀνὴρ γὰρ αἰσχρὸς, αἰδέσθω δ’ ἔ

“ Φιλῆ.

380

Εἰπέ μοι, τί δεινὰ φεσῶς, αἵματηρὸν ὄμμι’ ἔχων;

Τίς ἀδικῶ σε; τῷ κέχρησα; λέκτρ’ ἐράς

χρηστὰ λαβῶν;

Οὐκ ἔχοιμ’ ἂν σοι παραχρῆν. ὦν γὰρ ἐκτίσω

κακῶς

“ Ἦρχε. εἴτ’ ἐγὼ δίκλιν δώσω κακῶν, ὃ μὴ

σφαλεῖς;

Ἦ δάκνῃ σε τὸ φιλότιμον τέμεν; ἀλλ’ ἐν

ἀγκάλας

385

Εὐπρεπῇ γυναιῖκα χρήσεις, τὸ λελογισμένον.

παρεῖς,

“ Καὶ

Οὐδ' ἦδ', ἀλλ' ἐξηπλόστε τῇ τύχῃ τῇ τῶν
θεῶν,

Οὐρίας πομπῆς απανίζων. Δαναΐδας δ' ἀφίεναι
Ναῦς διήγγελλον, μάτην δὲ μὴ πονεῖν ἐν Αὐλίδι.
Ὡς δ' ἀνολβον εἶχες ὄνομα, σύγχυσόν τε,
μὴ νέων

Χιλίων ἄρχων. Πελάμω τε-πεδίον ἐμπλήσας
δορός; 355
Κάμὲ παρεκάλες, τί δράσω; τίνα-δὲ πόρον εὔρω
ποθύν;

Ὡς μὴ σερίντα σ' ἀρχάς, δόταλέσσω καλὸν κλέος;
Καὶ τ' ἐπεὶ Κάλχας ἐν ἱεροῖς εἶπε σὴν θύσση
κόρην

Ληψίμιδι, καὶ πλεῖν ἔσοις Δαναΐδας, ἡδαις Φρένας,
Ἄσμησθ' ἑσέφ' ὑπίστης πῦθα. καὶ πέμπης
ἐκὼν, 360

Οὐ βία, μὴ τῷτε λέξης, σὴ δάμαρτι, πῦθα
σὴν

Δεῦρ' ἀποσέλλειν, Ἀχιλλεῖ πρόφασιν ὡς γαμού-
μένην.

Καὶ θ' ὑποσρέψας λείληται, μεταβαλὼν ἄλλας
χρηφάς,

Ὡς Φονεὺς ἔκετι θυγατρὸς σῆς ἔση μάλιστά γε.
Οὕτως αὐτὸς ἐσιν αἰθήρ, ὅς πεδ' ἤκουσεν σέθεν. 365
“ Μυρίοι δέ τοι πέπνυθαισ' αὐτὸ πρὸς τὰ

“ πρᾶγματα,

“ Εκπνῆσ' ἐκόντες, εἴτα δ' ἐξεχώρησαν
“ κακῶς.

“ Τὰ

“ Τὰ μὲν ὑπὸ γνώμας πολιτῶν αὐνέτω, τὰ δ’
“ ἐνδίκως.

“ Ἀδύναται γεγῶτες αὐτοὶ διαφυλάττασθαι πόλιν
Ἑλλάδος, μάλις· ἔγωγε τ’ ταλαιπῶρου ἐνὼ 370

Ἦ θέλωσι δρᾶν τι κεδνὸν βαρβάρως, τὰς ὑδῖνας,
καταγελῶντας ἐξανησθ’ διὰ σέ, καὶ τὴν σὴν κόρην.

“ Μηδὲν ἂν χρεὺς ἕκατι προσάτην θείμην χθινός,

“ Μηδ’ ὅπλων ἄρχονται. νοῦν χρητὸν στρατηλάτην
ἔχον

“ Πόλεως. ὡς ἄρχων ἀνὴρ πᾶς, ζύνεσιν ἢ ἔχων
τόχῃ. 375

Χο. Δεινὸν, κασσηγήταισι γίνεσθ’ λόγους,

“ Μάχας θ’, ὅταν ποτ’ ἐμπέσωσιν εἰς ἔρον.

Αἰα. Βέλομαί σ’ εἰπεῖν κακῶς εὖ βραχέα, μὴ λίαν
βλέφαρα πρὸς τάναιδές ἀγαγὼν, ἀλλὰ

σωφρονέστερος

“ Ὡς ἀδελφὸν ὄντ’. Αἴηρ γὰρ αἰσχρὸς, αἰδέσθ’ ἔ

“ Φιλῆ.

380

Εἰπέ μοι, τί δεινὰ Φυσᾶς, αἵματηρὸν ὄμμα ἔχων;

Τίς ἀδικεῖ σε; τῷ κέχησθα; λέκτρ’ ἐρεῖς

χρηστὰ λαβεῖν;

Οὐκ ἔχοιμ’ ἂν σοι παραχρῆν. ὦν γὰρ ἐκπῆσω
κακῶς

“ Ἡρως. εἴτ’ ἐγὼ δίκην δώσω κακῶν, ὃ μὴ
σφαλεῖς;

Ἦ δάκνη σε τὸ φιλότιμον τέρμον; ἀλλ’ ἐν

ἀγκάλαις

385

Εὐπρεπῇ γυναιῖκα χρήσεις, τὸ λελογισμῆρόν.

παρεῖς,

“ Καὶ

“ Καὶ τὸ καλὸν, ἔχῃ; Ποτὶς οὖν φανερὸν ἦδοναὶ
κακαί.

Εἰ δ' ἐγὼ γνῆς πρόσθεν ἐκ εὖ, μεττιθέην
εὐδελία,

“ Μαιώσομαι; σὺ μᾶλλον, ὅστις δολολέσας κακὸν
λέχῃς.

“ Διὰ λαβὴν θέλεις, θεὸς σοὶ τὴν τέχνην δίδόν-
τες εὖ. 390

Ὅμοσαν τὸν Τιυδάρῳ ὄρκον οἱ κακὸφρονες
φιλόγαροι μητιῶν· ἡ δὲ γ' ἐλπίς, σῆμαι μὲν,
θεὸς

Εξέπραξεν αὐτὸ μᾶλλον, ἢ σὺ, καὶ τὸ σὺν δένος.
Οὗς λαβὼν ἐράτῳ γ'. σῆμαι δ' εἴη μωρὰ
φρεσῶν

Τὸς κακῶς περὶ φρεσῶν ὄρκους, καὶ συνδυναστεύ-
μεν. 395

Ταῦτά δ' ἐκ δολοκτενῶ γὰρ τέκνα· καὶ τὸ σὺν μὲν εὖ
Πέρα δίκης ἔσαι, κακίης δ' ὀνίδος τιμωρία.

Εμὲ δ' ἀντιπῆσαι νύκτες, ἡμέραι τε δακρύοις,
Ἄνεμα δρῶντα, καὶ δίκαια παῖδας, οὓς ἐγὼ τιμῶ.
Ταῦτά σοι βραχέα λείπεται, καὶ σαφὴ, καὶ

ῥάδια 400

“ Εἰ δ' μὴ βέλῃ φρονεῖν εὖ, τὰ μ' ἔχῃ ἥσσω καλῶς.

Ἰαμβοί.

Χα. Οἶδ' αὖ διάφοροι τῶν πέρος λευγυμένων

“ Μύθων. καλῶς δ' ἔχῃσι φέδισσιν τέκνων.

Με. Αἰ, αἰ. Φίλος ἄρ' ἔχει κεκλήμενην τάλας.

Αχα.

- Ἀρτίμιδι προτελίζουσι τὴν ναϊίδα
 Λυλίδος ἀνάσσει. τίς νιν ἄξεταιί ποτε ;
 Ἀλλ' εἶα. τὰπὶ σοῖσι δ' ἐξάρχη κανᾶ. 435
 Στεφανῶδε κρᾶτα, ἔ σὺ Μενέλιος ἀναΐ,
 Ὑμῶραιον εὐτρίπιζε καὶ κατὰ εἶγας
 Λαυτὸς βοάδω, καὶ ποδῶν ἔσω κτύπος.
 Φῶς γὰρ τὸδ' ἐκὶ μακάριον τῇ περὶόνω.
 Ἀρα. Ἐπήνισ'. ἀλλὰ εἵχει δαμμάτων ἔσω. 440
 Τὰ δ' ἄλλ' ἴσως τ' τύχης ἔσαι καλῶς.
 Οἱ μοι τί Φῶ δύσηνος ; ἄρξομαι σέθεν.
 Εἰς οἷ' ἀνάγκης ζεύγματ' ἐμπεπτάκαμην.
 Ὑπῆλθε δάμων, ὥς τε τῶν σοφισμάτων
 Πολλῶν ἡμέωδ' τῶν ἐμῶν σοφώτερος. 445
 " Ἡ δυσχρόα δ' ὥς ἔχῃ τι χρήσιμον.
 " Καὶ γὰρ δακρύουσι ραδίως αὐτοῖς ἔχῃ.
 " Ἀνολβὰ τ' εἰπῆν. τῷ δὲ γενναίῳ φύσιν
 " Ἀπαντα ταῦτα. πρῶτάτην γε τῇ βίῃ
 " Τὸν δῆμον ἔχομεν, τῷ τ' ὄχλῳ δελεούμεν. 450
 Εγὼ γὰρ ἐκβαλέην μὲν αἰδοῦμαι δάκρυ,
 Τὰ μὴ δακρύουσι δ' αὐτὶς αἰδοῦμαι πέναις,
 Εἰς πᾶς μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένος.
 Εἶεν, τί φῆσω πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμήν ;
 Πῶς δεξομαί νιν ; ποῖον ἔμμα συμβαλῶ ; 455
 Καὶ γάρ μ' ἀπώλειο' ὅππῃ κακοῖς, ἃ μοι πάρα,
 Ἐλθούσ' ἀκλῆτος. εἰκότως δ' ἄμ' ἴσπετο
 Θυγατρὶ νυμφεύουσα, καὶ πατρὶ φίλτατα
 Δώσωσ', ἵν' ἡμᾶς ὄντας εὐρήσῃ κακοῖς.
 Τὴνδ' αὖ τάλαιναν παρθένον, (τί παρθένον ; 460
 Ἀι-

"Αδης νιν ὡς ἔοικε νυμφεύσθ' τάχα.)

Ὡς ὤκτισ', οἶμαι γάρ νιν ἰκετεύσῃ τάδε.

ὦ πατὴρ ἀποκτενεῖς με; τοιότῃς γάμους

Γήμειας αὐτὸς, χ' ὥστις ἔστι σοι φίλος.

Παρῶν δ' Ορέσῃς ἐγλῦς ἀναβοήσεται 465

Οὐ συνετὰ συνετῶς. ἔτι γδ' ἔστι νήπιος.

Αἰ, αἶ. τὸν Ελένης ὥς μ' ἀπώλεσεν γάμον

Γήμας ὁ Πελάμου Πάρις, ὃς μ' ἐργασαί τάδε.

Χο. Καὶ γὰρ κατώκτρε', ὡς γυναῖκα δαῖ

ξένῳ

Ἵπὲρ τυράννων συμφορᾶς κατασέειν. 470

Με. Αδελφε', δὸς μοι δεξιᾶς τ' σῆς θιγεῖν.

Αγα. Δίδωμι. σὸν γδ' τὸ κράτος, ἄθλιος δ' ἐγώ.

Με. Πέλοπα κατόνυμ', ὃς πατὴρ τοῦμου πατρός,

Τῷ σὲ τ' ἐκλήθη, τὸν τεκόντα τ' Ατρεῖα,

Ἡ μὲν μ' ἐρεῖν σοι διὰ καρδίας σαφῶς, 475

Καὶ μὴ πίτηδες μηδεὶν, ἀλλ' ὅσον φρονῶ.

Εγὼ σ' ἀπ' ὅσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ,

Ὀκτῆρα, καὶ τοὺς ἀνταφῆκά σοι πάλιν,

Καὶ τῶν παλαιῶν ἐξαφίσταμαι λόγων,

Οὐκ εἰς σέ δεινός, εἰμι δ' ἔπερ εἰ σὺ νῦν. 480

Καὶ σοι παρανῶ μὴτ' ἀποκτείνειν τέκνον,

"Μήτ' ἀντελέεσθαι τέμεν, ἔ γδ' ἐνδίκον,

"Σὲ μὲν σενάζειν, τὰ μὰ δ' ἡδέως ἔχειν.

Θήσκειν τε τὲς σὰς, τὲς δ' ἐμοὺς ὁρᾶν Φάος.

Τί βέλομαι γάρ; ἔ γάμους ἐξαρέτους 485

Ἄλλως λάβοιμ' ἂν, εἰ γάμων ἱμεύομαι;

Ἀλλ' ἀπολέσας ἀδελφὸν, ὃν μ' ἤκισ' ἐχρην,

§

Ελένη

Ελέην ἔλωμα, τὸ κακὸν ἀντὶ τὰχαθῆ,
 Ἄφρα, νῆος τ' ἦν πρὶν. τὰ πρᾶγματα δ' ἐγ-
 γύην

Σκοπῶν, ἐσείδον, οἷον ἦν κτείνειν τέκνα. 490

Ἄλλως τὲ μ' ἔλεος τῆς ταλαπύργης κόρης
 Εἰσῆλθε, συγγένειαν ἐννεμήεις,
 ἥ τῶν ἐμῶν ἑκατὶ θύεσθαι γάμων
 μέλλει. τί δ' Ελέης παρθένω τῇ σῇ μέτει;
 Ἴτω στρατεία διαλυθεῖσ' ἐξ Αὐλίδος. 495

- Σὺ δ' ὄμμα παῦσαι δακρύοις πέγγων τὸ σὸν
 Ἀδελφέ, καὶ με παρακαλῶν εἰς δάκρυα.
 Εἰ δέ τι κόρης σῆς θροφάτων μετεσί σοι,
 Μῆ μοι μετίσῃ. σοὶ νέμω τέμδον μέρος.
 Ἀλλ' εἰς μεταβολὰς ἤλθον διττὸ δανῶν λόγων, 500
 Εἰκὸς πέπονθα. τὸν ὁμόθεν πέφυκός τε
 " Στέργων, μετέπεσον. Ἀνδρὸς ἔκακον τρόπον
 Τοιοῖδε, χρῆσθαι τοῖσι βελτίστοις αἰεί.

Χο. Γενναῖ ἔλεξας, Ταντάλῳ τε τῷ Διὸς
 Πρέποντα. προγόνους ἔκατασχύνῃς σέθεν. 505

Αγα. Δινῶ σε Μενέλαος, ὅτι παρὰ γνώμην ἐμὴν
 Ἰπέθηκας ὀρθῶς τὰς λόγους, σ' ἔτ' ἀξίως.

Με. Ταραχή γ' ἀδελφῶν τις δι' ἔρωτα γίγνεται,
 " Πλεονεξίαν τε δαμάτων. ἀπέπτυσσα
 " Τοιάνδε συγγένειαν ἀλλήλων πικράν. 510

Αγα. Ἀλλ' ἤκομεν γὰρ εἰς ἀναγκαίης τύχας,
 Θυγατρὸς αἵματηρὸν ἐκπράττειν φόνον.

Με. Πῶς; τίσδ' ἀναγκάσῃ σε τήν γε σὴν κτανεῖν;

Αγα. Ἄπας Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματος.

Με.

Με. Οὐκ, εἴ νιν εἰς Ἄργος γ' ἀποσελεῖς πάλιν. 515

Αγα. Λάθοιμι τὰτ' ἄν. ἀλλ' ἐκεῖν' εὐλόσομαι.

Με. Τὸ πῶϊον; ἔτοι χρὴ λίαν παρθεῖν ὄχλον.

Αγα. Κάλχας ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων στρατῶ.

Με. Οὐκ, ἦν γὰρ γε παρόδῃ. τὰτο δ' εὐμαρές.

Αγα. Τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα, Φιλότιμον κακόν. 520

Με. Κῆδεν γ' ἄχρηστον, εἰδὲ χρήσιμον παρόν.

Αγα. Εκείνο δ' εὐδοκίαν, ὃ μ' εἰσέρχεται;

Με. Ὅν μὴ συ φράζεις, πῶς ἐπυλάσσομεν λόγον;

Αγα. Τὸ Σισύφῃον σπέρμα πάντ' εἶδεν τάδε.

Με. Οὐκ ἔστ', Οδυσσεὺς ὃ, τι σὲ καμὲ πημανῶ. 525

Αγα. Ποικίλος αἰεὶ πέφυκε, τῷ γ' ὄχλου μέτα.

Με. Φιλοτιμία μὲν ἐνέχεται, δεινῷ κακῷ,

Αγα. Οὐκοῦν δοκῇ νιν πάντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις,

Λέξειν ἂν Κάλχας γέσφατ' ἐξηγήσαιο,

Κᾶμ' ὡς ὑπέσθην ἦμα, κατὰ ψεύδομαι, 530

Ἀρτέμιδι ἦσθην. ὅς ξυναρπάσας στρατὸν,

Σὲ καμ' ἀποκτείναντας Ἀργεῖος, κόρην

Σφάζαι κελεύσθ'. καὶν πρὸς Ἄργος ἐκφύγω,

Ἐλθόντες αὐτοῖς τέχεσιν Κυκλωπίοις

Ξυναρπάσουσι, καὶ κατασκάψουσι γλῶ. 535

Τοιαῦτα τὰμὰ πῆματ'. ὦ τάλας ἐγὼ,

Ὡς ἠπόρηνμαι πρὸς θεῶν τὰ νῦν τάδε.

Ἐν μοι φυλάττον Μενέλεως, ἀνὰ στρατὸν

Ἐλθὼν, ὅπως ἂν μὴ Κλυταιμνήστρα τάδε

Μάθῃ, πρὶν ἄδη παῖδ' ἐμὸν παροῦν λαβὼν, 540

Ὡς ἐπ' ἐλαχίστοις δακρυίοις πρᾶσσω κακῶς.

Ἰμεῖς τε σιγῇ ὦ ξένοι Φιλάσσετε.

ΕΠΩΔΙΚΑ.

Στροφή γ'.

- Χο. 1 Μάκαρες, οἱ μετρίας Θεοῦ,
 “ 2 Μετά τε σωφροσύνας μετέχον
 “ 3 Λέκτρων Αφροδίτας, 545
 “ 4 Γαλανοῖα χρησάμενοι,
 5 Μαινόμεν' οἷσρων, ὅθι δῆ
 6 Δίδυμ' ἔρως χρυσοκόμας
 7 Τόξ' ἐπτείνεται χαρίτων.
 8 Τὸ μὲν ἐπ' εὐαίῳνι πτόμῳ, 550
 9 Τὸ δ' ἐπὶ συγχύσῃ βιοτᾷς.
 10 Απενέπω νιν ἀμετέρων
 11 Κύπρι παλίστα, θαλάμων.
 “ 12 Εἴη δέ μοι μετρία μῦθ
 “ 13 Χάρις πόθοι δ' ὅσιοι. 555
 14 Καὶ μετέχομι τᾷς Ἀφροδίτας,
 15 Πολλὰν τ' ἀποδέξαν.

Αντιστροφή.

- “ 1 Διάφοροι ἢ φύσος βροτῶν,
 “ 2 Διάτροποι ἢ τρόποις. ὁ δ' ὀρθός,
 “ 3 Εὐδλὸν σαφές αἰεί. 560
 “ 4 Τροφαί θ' αἱ παιδευόμεναι,
 “ 5 Μίγα φέρουσ' εἰς δρετάν.
 “ 6 Τό τε γὰρ αἰδεῖσθαι σοφία,
 “ 7 Τάν τ' ἐξαλλάσσουσιν ἔχθ

Χα-

- “ 8 Χάριν, ὑπὸ γνώμαϊς ἰσοραῖν, 565
 “ 9 Τὸ δέον, ἐνθα δόξα φέρει
 “ 10 Κλέος, ἀγῆρατον βιοπαῖν.
 “ 11 Μέγα τι θηρεῦν ἀρετὰν,
 “ 12 Γυναῖξί μὲν κατὰ Κύπριν
 “ 13 Κρυπτάν. ἐν ἀνδράσι δ’ αὖ 570
 “ 14 Κόσμος ἔνδον ὁ μυριοπληθῆς
 “ 15 Μείζω πόλιν αὖξαι.

Επωδὸς

- 1 Ἑμολες ὦ Πάρις, ἧ τε σύ γε
 2 Βακόλος ἀργενναῖς ἐτράφης
 3 Ἰδαίαις παρὰ μόχοις, 575
 4 Βάρβαρα συρίζων Φρυγίων.
 5 Αὐλῶν, ολύμπου καλάμοις
 6 Μιμήματα πλέκων.
 7 Εὐθηλοὶ ᾗ τρέφοντο βόες,
 8 Ὅτε σε κρίσις ἔμενε θεῶν, 580
 9 Ἄ σ’ Ἑλλάδα πέμπει,
 10 Ελεφαντοδῶτων πᾶροιθεν
 11 Δόμων, ὅς τας Ἑλένας
 12 ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν
 13 Ἐρωτὰ δέδωκας. 585
 14 Ἐρωτὶ δ’ αὐτὸς ἐπτοάοδης.
 15 Ὅθεν ἔρις ἔρις Ἑλλάδα σὺν δορί,
 16 Ναυσί τ’ ἀγχι,
 17 Ἐς Τροίας πύργημα.

Ἀνάπνυσι.

- Χα. " Ἰὼ, ἰὼ. μεγάλαι μεγάλων εὐδαιμονίαι. 590
 Τὼ τῷ βασιλείῳ
 Ἴδ' Ἰφιγένειαν, ἀνάσσειν ἐμῇ,
 Τὴν Τυωδαῖος τε Κλυταιμνήστραν,
 Ὡς ἐκ μεγάλων ἐβλαστήκα-
 σ', ἐπὶ τ' εὐμήκεις ἦκασι τέχαις. 595
 Θεοὶ γ' οἱ κρείστας, οἷτ' ἄλβοφόροι,
 Τοῖς ἐκ εὐδαίμοσι τῶν θνατῶν.
 Στῶμεν Χαλκίδος ἔκγονα θρέμματα,
 Τὴν βασίλidan δεξώμεθ' ὄχων
 Ἄπα, μὴ σφαλερῶς ἐπὶ τὴν γαῖαν, 600
 Ἀγανῶς ᾧ χερσὶν μαλακῇ γνώμῃ.
 Μὴ ταρβήσῃ νεωσὶ μοι μολὼν
 Τὸ κληνὸν τέκνον Ἀγαμέμνονος,
 Μὴ δὲ θόρυβον, μήδ' ἐμπληξῖν
 Ταῖς Ἀργείαις 605
 Ζεῖναι ζεῖναις παρέχωμην.

Ἰαμβοί.

- Κλυτ. Ὅρνιθα μὲν τὸνδ' αἶσιον ποιῶμεθα,
 Τὸ σὸν τε χρῆσόν, καὶ λόγων εὐφημίαν.
 Ἐλπίδα δ' ἔχω τίν', ὡς ἐπ' ἐοθλοῖσιν γάμοις
 Πάρσεται νομφαγωγός. ἀλλ' ὀχημάτων
 Ἐξω περσεύδ', ὡς Φέραι Φερὰς κόρη,
 Καὶ πέμπει εἰς μέλαθρον εὐλαβέμεναι.
 Σὺ δ' ὦ τέκνον μοι, λαῖπε πωλικὸς ὄχρος,
 Ἄβρον

Ἄβρον τιθεῖται κῶλον, ἀδινεὶς δ' ἄμα.

Ἵμεῖς δὲ πανίδαοισιν ἀγκάλας ἔπι,

615

Δέξαοθ', ἢ πορεύεσθ' ἐξ ὀχημάτων.

καὶ μοι χερὸς τις ἐνδύτω σπρίγματα,

Θάκουσ ἀπήνης ὡς ἂν ἐκλίπω καλῶς.

Αἱ δ' ἐς τὸ πρόσθεν σῆτε πωλικῶν ζυγῶν,

φοβερὸν γὰρ ἀπαράμυθον ὄμμα πωλικόν.

620

καὶ παῖδα τόνου, τὸν Αγαμέμνονος γόνον,

Λάξυοθ' Ὀρέστη. ἔτι γὰρ ἐστὶ νήπιος,

τέκνον, καθεύδεις πωλικῶ δαμῶς ὄχῳ;

Ἐγὼ δ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον εὐτυχῶς.

Ἄνδρὸς γὰρ ἀγαθοῦ κῆδος, αὐτὸς ἐσθλὸς ἦν

625

Ἀθήνη, τὸ τῷ Νηρηίδος ἰσότητον γένος.

Ἐξῆς κάθησο δευρό μου πῶδες, τέκνον,

πρὸς μητὴρ Ἰφιγένεια, μακαρίαν δέ με

Ξένασιν ταῖσδε πηλοῖα σεθεῖσα δὸς,

καὶ δεῦρο δὴ πατέρα πρόσφκέ σὺν φίλον.

630

Ιφι. ὦ μητὴρ, ὑποδραμεῖσά γ', ὀργισθῆς δὲ μὴ,

πρὸς εἴρνα πατρὸς εἴρνα τὰ μὰ πειθαλῶ;

Κλυ. ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιστον, Αγαμέμνων ἄναξ,

ἤκομεν, ἐφειμαῖς ἐκ ἀπιστυσσαι σέθεν.

Ιφι. Εγὼ δὲ βέλομαι τὰ σὰ εἶν' ὦ πάτερ

635

Ἵποδραμεῖσαι, πεισθαλεῖν διὰ χρόνους,

Ποθῶ γὰρ ὄμμα δὴ σόν. ὀργισθῆς δὲ μή.

Αγα. Ἀλλ', ὦ τέκνον, χρῶ, φιλοπάτωρ δ' αἰεὶ ποτ' εἴ,

Μάλισται πῶδων τῶνδ', ὅσους ἐγὼ τέκον.

Ιφι. ὦ πάτερ, ἐσθλὸν σ' ἀσμελὴ πολλῶν χρόνων.

640

Αγα. Καὶ γὰρ πατήρ σε. τίδ' ἴσον ἔσπερ' ἀμφοῖν

λέγεις,

Ιφι.

Ιφι. Χαῖρ' εὖ δέ μ' ἀγαγὼν πρὸς σ', ἐποίησας πάτερ,

Αγα. Οὐκ οἶδ' ὅπως φῶ τῷτο, ἔ μὴ φῶ, τέκνον.

Ιφι. Ἔα. ὡς ἔ βλέπεις μ' εὐκηλον, ἀσμενός μ' ἰδών.

Αγα. Πόλλ' ἀνδρὶ βασιλεῖ καὶ στρατηλάτῃ μέλει. 645

Ιφι. Πρὸς ἐμῷ γενῇ νῦν, καὶ μὴ πὶ φροντίδας τρέπου.

Αγα. Ἀλλ' εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας, καὶ ἄλλοθι.

Ιφι. Μέθεις νῦν ὀφρὺν, ὅμμα τ' ἐκτὸν Φίλον.

Αγα. Ἰδοὺ γέγηθ', ἕως γέγηθά σ' εἰσπρῶν τέκνον.

Ιφι. Καπῖτα λείβεις δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων σέθεν; 650

Αγα. Μακρὰ γὰρ ἡμῖν ἡ πῖστος

ἀπιστία.

Ιφι. Οὐκ οἶδ', ὅ, τι φῆς ἐκ οἶδα, Φίλπαι' ἐμοὶ πάτερ.

Αγα. Συνατὰ λέγουσι, μᾶλλον εἰς οἰκτὴν μ'

ἄγεις.

Ιφι. Αὐνέτα μὲν γ' ἐρεῖμν, εἰ σέ γ' εὐφρανῶ.

Αγα. Παπαί. τὸ σιγᾶν ἔ δένω, σὲ δ' ἤνεσα. 655

Ιφι. Μέν, ὦ πάτερ, κατ' οἶκον ὅππ' τέκνοις σέθεν.

Αγα. Θέλῳ γε, τὸ θέλῳ δ' ἐκ ἔχων ἀλγύνομαι.

Ιφι. Ὅλοιντο λόγχαί, καὶ τὰ Μενέλεω κακά.

Αγα. Ἄλλως ὀλεῖ προδεν, ἃ με διολέσαντ' ἔχθ.

Ιφι. Ὡς πολὺν ἀπῆσθα χρόνον ἐν Αὐλίδος μυ-

χοῖς.

660

Αγα. Καὶ νῦν γέ μ' ἴαχθ' ὅτι, μὴ σέλλειν στρατὸν.

Ιφι. Πᾶ τας φεύγας λέγουσιν ἀκῆος, πάτερ;

Αγα. Οὐ μέ ποτ' οἰκῆν ὦφελ' ὁ Πριάμου Πάρις.

Ιφι. Μακρὰν ἀπαίρεις, ὦ πάτερ, λιπὼν ἐμέ;

Αγα. Εἰς πτωτὸν ὦ θυγάτερ σύ θ' ἤκεις σὺ πάτρί. 665

Ιφι.

ΙΦι. Φῶ, εἴθ' ἦν καλόν μοι, σοί τ', ἄλγιν σύμπλουν
ἐμέ.

Αγα. Αἰτῆς τί ; καὶ σοι πρῶς, ἵνα μνήσῃ πατρός.

ΙΦι. Σὺν μητρὶ πλεύσας, ἡ μόνῃ πορεύσομαι ;

Αγα. Μόνῃ μονωθεῖς, ἀπὸ πατρὸς, καὶ μητέρος.

ΙΦι. Ἦπου μ' ἐς ἄλλα δώματ' οἰκίζεις, πάτερ ; 670

Αγα. Εἰ γὰρ τ'. εἰ χρεῖται τὰδ' εἰδέναι κόρας.

ΙΦι. Σπῦδ' ἐκ Φρυγῶν μοι. θύμενος εὖ τὰ καὶ,
πάτερ.

Αγα. Θῦσά με θυσίαν πρῶτα δεῖ τιν' ἐνθάδῃ.

ΙΦι. Ἀλλὰ ἔνν' ἱεροῖς χρεῖται τόδ' εὐσεβὲς σκοπεῖν.

Αγα. Εἴσῃ σύ. χερνίβων ἧδ' ἐσέξῃ πέλας. 675

ΙΦι. Στήσινδμ' ἄρ' ἀμφὶ βαμὸν ὧ πάτερ χορᾶς ;

Αγα. Ζηλῶ σε μάλλον, ἢ με, τῷ μηδὲν φρονεῖν.

Χώρα ἧ μελάθραν ἐντὸς, ὀφθῆναι κόραις,

Πικρὸν φίληκα δοῦσα, δεξιάν τ' ἐμοί,

Μέλλεσσι δαρὸν πατρός ἐποικίσειν χρόνον. 680

ᾧ σέρνα, καὶ παρῆδες, ὧ ξανθαὶ κόμαι,

Ὡς ἄχθος ἡμῖν ἐγένεθ' ἡ Φρυγῶν πόλις,

Ἐλέη τε. παύω τὲς λόγους. παχεῖα γὰρ

Νοτὶς διώκε μ' ὀμμάτων, ψαύσαντά σε.

Ἦθ' εἰς μέλαθρα. σὲ ἧ παραιτῶμαι τὰδε, 685

Λήδας γένεθλον, εἰ κατακτίσθω ἄραν,

Μέλλων Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ἐκδώσειν ἐμῇ.

“ Αποσελαὶ γὰρ μακάριαι μὴ, ἀλλ' ὅμως

“ Δάκνῃσι τὲς τεκόντας, ὅταν ἄλλοις δόμοις

“ Παῖδας παραδιδῶ πολλὰ μοχθήσας πατὴρ. 690

Κλυ. Οὐχ ὧδ' αἰσυνεπὲς εἰμι. πείσσει δὲ με

Τ

Καὶ.

Καὐτὴν δάκρυά τ' αἶψ', ὥς σε νύθετοῖν,
 Ὅταν ζῆν ὑμῖν αἰοῖσιν ἐξάγω κόριν.

Ἀλλ' ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνιστάει.
 Τέτονον μὲν οὖν παῖδ' οἶδ' ὅτ' αὖ κατήνευσε. 695
 Γένος ἧ τοιοῖα, χ' ὠπόθεν, μαθὼν γέλω.

Ἀγα. Αἴγινα θυγάτηρ ἐγένεατ', Ἀσωπῆ πατρός.

Κλυ. Ταύτῃ δὲ θνητῶν, ἢ θεῶν ἐξελξέ τις;

Ἀγα. Ζεὺς. Αἶακον δ' ἔφυσεν, Οἰωνότῃ τρώμενον,

Κλυ. Τῷ δ' Αἶακῃ πῶς τις κατέχευε δώματος; 700

Ἀγα. Πηλεὺς. ὁ Πηλεὺς δ' ἔχε Νηρέως κόριν.

Κλυ. Θεῶν δίδοντας, ἢ βίᾳ θεῶν λαβοῖν;

Ἀγα. Ζεὺς ἡγήσθη, καὶ δίδωσ' ὁ κύριος.

Κλυ. Γαμῶν δὲ πᾶν νιν; ἢ κατ' οἶδμα πότναν;

Ἀγα. Χείρων ἱὸν οἰκῇ σιμνᾷ Πηλὶν βάθρον. 705

Κλυ. Οὐ φασὶ κενταύρειον οἰκῆσθαι ἄνθρωπος;

Ἀγα. Ἐνταῦθ' ἔδαισαν Πηλέως γάμους θεοί.

Κλυ. Θέτις δ' ἔθρεψεν, ἢ πατήρ Ἀχιλλεύς;

Ἀγα. Χείρων, ἱὸν ἥν μὴ μάθῃ κακῶν βροτῶν,

Κλυ. Φεῦ. σοφός γ' ὁ θρέψας, χ' αἰ δίδως σοφώ- 710
 τερος.

Ἀγα. Τοιοῦτον παῖδος οἷς ἀνὴρ ἔσται πόσις.

Κλυ. Οὐ μεμπτός. οἰκῇ δ' αἴσω πῖον Ἑλλάδος;

Ἀγα. Ἀπιδανὸν ἀμφὶ ποταμὸν ἐν Φθίας ὄροις.

Κλυ. Ἐκῆσ' ἀπάξει σὴν ἐμὴν τε παρθένον;

Ἀγα. Κένω μελήσῃ πῶτα, τῷ κεκτημένῳ. 715

Κλυ. Ἀλλ' εὐτυχοίτην. τίνι δ' ἐν ἡμέρᾳ γαμεῖς;

Ἀγα. Ὅταν σελήνης εὐτυχῆς ἔλθῃ κύκλος.

Κλυ. Προτέλεια δ' ἤδη παῖδος ἑσφαχῆς θεῶν;

Μέλλω

Αγα. Μέλλω γ' ἐπὶ ταύτῃ καθεσθαι τύχη.

Κλυ. Καί ποτε δαίσετε τὰς γάμους ἐσύτρων; 720

Αγα. Θύσας γε θύμαθ', ἅπτερ μ' ἐχρῆν θύσαι
θεοῖς.

Κλυ. Ἡμεῖς δὲ θοοὶν πῦρ γυναιξὶ θήσομεν;

Αγα. Ενθάδε παρ' Ὀπρύννοισιν Αργείων πλάταις.

Κλυ. Καλῶς δ', ἀναγκαίως τε, συνένεγκαι δ' ὅμως,

Αγα. Οἶδ' ἔν' ὁ δρᾶσον, ὦ γύναι, πῶχ' οὐδ' μοι. 725

Κλυ. Τί χρῆμα; πείθεσθαι γὰρ ἐνδισμαι σέθεν.

Αγα. Ἡμεῖς μὲν ἐνθάδ', ἔπερ ἔσθ' ὁ νυμφίος.

Κλυ. Μητρός τι χωρὶς δράσεθ' ἂν με δρᾶν χρεῶν;

Αγα. Εκδώσομεν σὴν παῖδα Δαναϊδῶν μέτα.

Κλυ. Ἡμᾶς δὲ πῶ χρὴ τίνικαῖτα τυγχάνειν; 730

Αγα. Χωρὶς πρὸς Ἄργος, παρθένος τε τημέλῃ.

Κλυ. Λιπύσσα παῖδα; τίς δ' ἀναχρήσθαι φλόγα;

Αγα. Εγὼ παρέχω Φῶς, ὁ νυμφίος πρέπῃ.

Κλυ. Οὐχ ὁ νόμος ἔπερ, καὶ σὺ δὲ Φαῦλ' ἡγῇ πῖδ'.

Αγα. Οὐ καλὸν ἐν ὄχλῳ σ' ἐξομιλεῖσθαι στρατῷ. 735

Κλυ. Καλὸν τεκῆσαν τὰμά γ' ἐκδῶναι τέκνα.

Αγα. Καὶ τίς γ' ἐν οἴκῳ μὴ μόνος εἶναι κόρας.

Κλυ. Οχυροῖσι παρθενῶσιν φρενῶνται καλῶς.

Αγα. Πιθῆ. Κλυ. μὰ τὴν ἀναοσαν Ἀργεῖαν θιάν.

Ελθὼν δὲ, πῆξω πρᾶσσε, τὰν δόμοις δ' ἐγὼ, 740

Ἄ χρὴ παρῆναι νυμφίοισι παρθένοις.

Αγα. Οἶμοι. μάτῳ ἤξ', ἐλπίδος δ' ἀπυσφάλλω,

Εξ ὀμμάτων δάμαρτ' ἀποσείλαι θείων.

Σοφίζομαι δὲ. καὶ πῶ τοῖσι φιλτάτῃς

Τέχνας πορίζω, πανταχῇ νικώμενος. 745

Ὅμως δὲ σὺν κάλχαντι τῷ θυηπόλῳ,
 τὸ τ' θεῷ φίλον γ', ἐμοὶ δ' οὔτε ὀνυχές,
 ἐξιστρέσων ὅμι, μόχθον Ἑλλάδος.
 " Χρὴ δ' ἐν δόμοισιν ἄνδρα τὸν σόφον τρεφῆν
 " Γνωαῖκα χρεστήν, κάγαθὴν, ἢ μὴ τρέφειν. 750

ΕΠΟΔΙΚΑ.

Στρεφῆ.

- Χο. 1 Ἦξῃ δὴ Σιμόευντα, καὶ
 2 Δίνας ἀργυροειδῆς,
 3 Ἄγχις Ἑλλάνων κρατιάς,
 4 Ἀνά τε ναυσὶν, καὶ σὺν ὅπλοις
 5 Ἴλιον, ἐς τὸ Τροίας 755
 6 Φοιβήϊον δάπεδον,
 7 Τὰν Καοσάνδραν ἴν' ἀκῶν
 8 Ρίπτειν ξανθὸς πλοκάμης,
 9 Χλωροκόμῳ σεφάνῳ δάφνας
 10 Κοσμηθεῖσιν, ὅταν θεῷ 760
 11 Παντόσουνοι πνεύσωσ' ἀνάγκαι.

Ἀντιστροφῆ.

- 1 Στάσσεται δ' Ἰπὶ περγάμων
 2 Τροίας, ἀμφὶ τε τείχη
 3 Τρωῆς, ὅταν χάλκασις Ἄρης,
 4 Πόντιος εὐπόροισι πλάταις 765
 5 Εἰρεσία πελάζῃ
 6 Σιμαντίοις ὀχετοῖς,

7 Τὰν

- 7 Τὰν τῶν ἐν αἰθέρι διαστῶν
 8 Διοσκύρων Ἑλέναν
 9 Ἐκ Πριάμῃ κομίσῃ θῆλον
 10 Εἰς γὰρ Ἑλλάδα, δορυπόνοισ
 11 Ἀσπίσι καὶ λόγχαις Ἀχαιῶν.

770

Ἐπὶ δὲ.

- 1 Πέργαμον δὲ, Φρυγῶν πόλιν,
 2 Λαῖνῃς περὶ πύργους
 3 Κυκλώσας ἄρει Φοινίῳ,
 4 Λαιμητόμῃς κεφαλὰς
 5 Σπῆσας, πόλισμα Τροίας,
 6 Πέρσας κατάκρας πόλιν
 7 Θῆσσι κόρας πολυκλαύτους,
 8 Δάμαρτά τε Πριάμον.
 9 Ἄ δὲ Διὸς Ἑλένα,
 10 Κόρα, κολύκλαυτος ἐσέϊται,
 11 Πόσον προλιπῆσα.
 12 Μῆτ' ἐμοὶ,
 13 Μῆτ' ἐμοῖσι τέκνων τέκνοισ
 14 Ἑλπίς ἂδ' ἐπὶ ἔλθοι,
 15 Οἶαν αἱ πολύχρυσοι Λυ-
 16 δαὶ καὶ Φρυγῶν ἄλοχοι
 17 Στήσῃσι παρ' ἰσθμῷ μυ-
 18 θεύσῃσι τῆδ' ἐς ἀλλήλας.
 19 Τίς ἄρα μ' ὀπλοκάμῃς κόμας,
 20 Ἐρύμα δακρυόεντ' ἀκέσας
 21 Πατρίδος ἐλομύρας, δόλοισι;

775

780

785

790

22 Διά

22 Διά σε πᾶν κύκνε δολιχαΐχην ὄνον,

23 Εἰ δὴ Φάτις ἔτυμος,

795

24 Ὡς ἔτυχε Ληδ' ὄρνιθ' ἱπταμένην

25 Διὸς ὅτ' ἀλλάχθη δέμας,

26 Εἴτ' ἐν δέλταις Πιερίσι

27 Μῦθοι τὰδ' εἰς ἀνθρώπους

28 Ἦνεγκαν παρὰ καιρὸν, ἄλλως.

800

Ἰαμβοί.

Αχι. Πῦ τῶν Αἰχαιῶν ἐνθάδ' ὁ στρατηλάτης;

Τίς ἂν φράσῃ περσέων, τὸν Πηλέως

Ζητῶντα νιν παῖδ' ἐν πύλαις Αἰχιδῆα;

Οὐκ ἐξ ἴσου γὰρ μένομεν Εὐρίπῃ πύλας.

Οἱ μὲν ἡμῶν ὄντες ἄζυγες γάμων,

805

Οἴκῃς ἐρήμους ἐκλιπόντες, ἐνθάδε

Θάσσουσ' ἐπ' ἀκτᾶς. οἱ δ' ἔχοντες εὐνίδας,

Ἄπαδες. ἔτω δαινὸς ἐμπέμπτῳ ἔρωι

Τῆσδε στρατείας Ἑλλάδι γ', ἐκ ἀνδρῶν θεῶν.

Τῶν μὲν οὖν δίκαιον, ἐμὲ λέγειν χρεῶν.

810

Ἀλλ' ὁ χρῆζων, αὐτὸς ὑπὲρ αὐτῶν φράσῃ.

Γῆν γὰρ λιπὼν φάρσαλον, ἦδ' Αἰχιδῆα,

Μένω πρὶ λεπταῖς ταῖσδε γ' Εὐρίπῃ πονοῦμαι,

Μυρμιδόναις ἰσχων, οἱ μὲν αἰεὶ περσκέυμαι.

Λέγουσ', Αἰχιδῆα, τί μὲν ὁρῶμεν; ποῖον χρόνον

815

Ἐτ' ἐκμετρήσῃ χρεὶ πρὸς Ἴλιον πόλιν;

“ Δρᾷ γ', εἴ τι δράσῃς, ἢ ἢ παῖ οἴκαδ' ἐστὸν,

“ Τὰ τῶν Ἀτρεΐδων μὴ μένων μελλήματα

Κλυ. ὦ παῖ θεῶν πατρῶν, ἐνδοξον λόγον

Τῶν

- Τῶν σῶν ἀκούσας, ἐξέβλεν παρὸ δωμάτων. 820
- Αχι. ὦ πῶνι αἰδῶς, τήνδ' εἴ τινα λεύσω ποτὲ
 Γυναῖκα, μορφὴν εὐπρεπὴ κεκτημένην ;
- Κλυ. Οὐ θαυμά σ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν, ἔς μὴ πάρος
 Κατ' αἶδ' αἰνῶ δ' ὅτι σέβεις τὸ σωφρονεῖν.
- Αχι. Τίς δ' εἶ; τί δ' ἤλθες Δαναίδων εἰς σύλλογον, 825
 Γυνὴ πρὸς ἄνδρας ἀσπίσιν πεφραγμένους ;
- Κλυ. Λήδας μὲν εἰμι πῶς Κλυταιμνήστρα δὲ μοι
 Ὀνομα, πόσις δὲ μοι ἔστιν Ἀγαμέμνων ἀναξ.
- Αχι. Καλῶς ἔλεξας ἐν βραχὺ τὰ καίρια.
 Αἰχρὸν δὲ μοι γυναῖξ' συμβάλλει λόγους. 830
- Κλυ. Δεινόν. τί φάγεις ; δεξιάν γ' ἐμῇ χειρὶ
 Σιῶαψον. δόχην μακαρίαν νυμφόματάων.
- Αχι. Τί φῆς ; ἐγὼ σοι δεξιάν ; αἰδέμεθ' ἂν
 Ἀγαμέμνον', εἰ ψάοιμεν, ὧν μὴ μοι θέμις.
- Κλυ. Θέμις μάλιστα, τὴν ἐμὴν ἐπεὶ γαμεῖς 835
 Παιδ', ὧ θεᾶς παῖ ποτῖας Νηρηίδος.
- Αχι. Ποῖος γάμος φῆς ; ἀφασία μ' ἔχει γύναι.
 Εἰ μὴ τι παρανοῶσα, καινουργεῖς λόγον.
- Κλυ. Πᾶσιν τόδ' ἐμπέφυκεν, αἰδοῦσθαι φίλους
 " Καινὸς ὄρωσι, καὶ γάμου μεμνημένους. 840
- Αχι. Οὐ πῶποτ' ἐμνήσασα παῖδα σὴν γύναι,
 Οὐδ' ἐξ Ἀτρεΐδων ἤλθε μοι λόγος γάμων.
- Κλυ. Τί δὴτ' ἂν εἴη; σὺ πάλιν αὖ λόγους ἐμὸς
 Θαύμαζ'. ἐμοὶ γὰρ θαύματ' ἐστὶ, πᾶ παρὰ σοῦ.
- Αχι. Εἰκάζε. κοινόν ἐστιν εἰκάζειν τὰδε. 845
 Ἄμφω γὰρ ἐψάδομεθα τοῖς λόγοις ἴσως.
- Κλυ. Ἄλλ' ἢ πέπονθα δεινά. μνηστεύω γάμος

Οὐκ

οὐκ ὄντας, ὡς ἔχασιν, αἰδῆμαι πῖδε.

ΑΧΙ. ἴσας ἔκερτμήσῃ καὶ μὲ, καὶ σὲ τις.

ΑΛΛ' ἀμελία δὸς αὐτὰ, καὶ Φαύλως φέρε. 850

ΚΛΥ. Χαῖρ'. ἔ γ' ὁρῶ τοῖς ὄμμασιν σ' εἶς εἰσορῶ,
ψεύδης ἡρομένη, ἔ παθῶσ' ἀνάξια.

ΑΧΙ. Καὶ σοὶ τόδ' ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ. πόσιν γ' σὸν
στείχῃ ματεύσων τῶνδε δώμάτων ἔσω.

Τροχαῖοι.

Θερά. ὦ ξέν' Αἰακοῦ γένεθλον μένον, ὡς σέ τι
λέγω, 855

τὸν θῆας γογῶτα πῦδα, καὶ σὲ τὴν Λήδας κόρυν,

ΑΧΙ. Τίς ὁ καλῶν πύλας παροῖζας; ὡς τεταρβηκῶς
καλεῖ.

Θερά. Δοῦλος. ἔχ' ἀβρυόμαι τῶδ'. ἡ τύχη γάρ μ'
ὅσκι' εἶ.

ΑΧΙ. Τίνος; ἐμὸς μὲν ἔχ'. χωρὶς τὰ μὰ, καγαμέμ-
νονος.

Θερά. Τῶνδε τῶν πάροιθεν οἴκων, Τιυδάρεω δόντος
πατρός. 860

ΑΧΙ. Ἔσμεν. Φράζ' εἴ τι χεῖρ' εἶς, ὧν μ' ἐπέχεσ
οὔνεκα.

Θερά. Ἡ μόνω πάροιθεν δῆτα ταῖς δ' ἐφέσμετον πόλαις;

ΚΛΥ. Ὡς μόνοις λόγοις ἂν, ἔγω δ' ἐλθὲ βασιλείων δόμων.

Θερά. ὦ τύχη, τῶνοιά δ' ἡ μὴ, σῶσον ἔς ἐγὼ θέλω.

ΑΧΙ. Ὁ λόγος εἰς μέλλοντ' ἂν ὤσῃ χρόνον. ἔχ' ὅθι
ὄγκον τινὰ. 865

ΚΛΥ. Δεξιᾶς ἕκαπὶ μὴ μέλλ'; εἴ τι μοι χεῖρ' εἶς λέγῃ.

Θερά.

Θερά. Οἶδα δὴ πᾶ γ', ὅσις ὦν, σοὶ καὶ τέκνοις εὖναις ἔφυν;

Κλυ. Οἶδα σ' ὄντ' ἐγὼ παλαιὸν δαμάτων ἐμῶν λάτριν.

Θερά. Χ' ὅτι δὴ με ταῖς σαῖς Φερταῖς ἔλαβεν Ἀγα-
μέμνων ἀναξ;

Κλυ. Ἦλθες εἰς Ἄργος μεθ' ἡμῶν, καμὸς ἦσθ' αἰεὶ
ποτε.

879

Θερά. Ὡδ' ἔχῃ. καὶ σοὶ μὲν εὖναις εἰμὶ, σῶ δ' ὅσον
πόσῃ.

Κλυ. Εκκάλυπτε νῦν παθ' ἡμῖν, ὅς τινας λέγεις λόγους

Θερά. Παῖδα σὴν πατὴρ ὁ φύσας αὐτόχθρ μέλλῃ κτανεῖν.

Κλυ. Πῶς; ἀπέπτυσ', ὃ γεραμὲ, μῦθον. ἔγδ' εὖ φρονεῖς.

Θερά. Φασγάνῳ λώκῃν φονεύων τὴν ταλαπύρρῃ
δέλῳ.

875

Κλυ. Ὡ τάλαιν' ἐγὼ μεμνῶς ἄρα τυγχάνῃ πόσις;

Θερά. Ἀρτίφρων, πλὴν εἰς σέ καὶ σὴν παῖδα.

-τῆτο δ' ἔ φρονεῖ.

Κλυ. Εἰς τίνας λόγους; τίς αὐτὸν οὐπάγων ἀλαστέρων;

Θερά. Θέσφαθ', ὥς γε φησὶ Κάλχας, ἵνα πορεύηται
σρατός.

Κλυ. Ποῖς; πέλαιν' ἐγώ. τάλαρα δ', ἣν πατὴρ μέλλῃ
κτανεῖν.

880

Θερά. Δαρδάνε πρὸς δῶμαθ', Ἑλένην Μενέλαος ὅπως
λάβῃ.

Κλυ. Εἰς ἅρ' Ἰφιδάνειαν Ἑλένης νόσας ἦν πεπωρωμένος;

Θερά. Πάντ' ἔχῃς. Ἀρτέμιδι θυσὶν παῖδα σὴν μέλλῃ
πατὴρ.

Κλυ. Ὁ ὃ γάμος τίς ἔχει τὴν πρόφασιν, ἢ μ' ἐκόμισ'
ὅκ δόμων;

U

Θερά.

Θερά. Ἰν' ἀράης χαίρουσ' Ἀχιλλεῖ παῖδα τυμφεύ-
σαι σὴν.

885

Κλυ. ὦ θύγατερ, ἥκεις ἐπ' ἐλέθρῳ καὶ σὺ, καὶ μήτηρ σέθεν.

Θερά. Οἰκτρὰ πάχιστον δὴ ἔσται, δεινὰ δ' Ἀγαμέμνον
ἔτλη.

Κλυ. Οἷχομαι τάλανα δάκρυόντ' ὄμμα τ' ἐκέτι στέγῃ.

Θερά. Εἵπερ ἀλγὺν, τὸ τέκνον τρομορμένη δακρυρροεῖν.

Κλυ. Σὺ δὲ τὰδ' ὦ γέρον πόθεν φῆς σιδέναι πεπυσ-
μένος;

890

Θερά. Δέλτον αἰχόμην φέρων σὺ πρὸς τὰ πρὶν γε-
γραμμένα.

Κλυ. Οὐκ εἶν, ἢ συγκελεύων παῖδ' ἄγην θανατέμεν;

Θερά. Μὴ μὲν οὖν ἄγην. Φρονῶν γὰρ ἔτυχε σὺς πόσις
τοτ' εὔ.

Κλυ. Κατὰ πῶς φέρον γε δέλτον ἐκ ἐμοὶ δίδως
λαβεῖν;

Θερά. Μενέλεως ἀφείλεθ' ἡμᾶς, ὃς κακῶν τῶνδ'
αἴτιος.

895

Κλυ. ὦ τέκνον Νηηῆδος, ὦ παῖ Πηλέως, κλύεις τὰδε;

Αχι. Ἐκλυον ἔσαν ἀθλίαν σε, πῶδ' ἐμὸν ἔφαύλας
φέρω.

Κλυ. Παῖδά μου κατακτενῶσι σοῖς δολώσαντες γάμοις.

Αχι. Μέμφομαι καὶ γὰρ πόσῃ σῶ, καὶ ἀπλῶς ἔτω
φέρω.

Κλυ. Οὐκ ἐπαδεδήσωμαί γε προαιεσεῖν τὸ σὸν
γόνυ,

900

Θητὸς ἐκ θεῶς γηγῶτα. τί γὰρ ἐγὼ σεμνυόμην;

“ Ἐπὶ τίνος ἀνέδασται μοι μάλλον, ἢ τέκνα πέρι;

Αλλ'

Αλλ' ἄμυνον, ὦ θῆες παῖ, τῇ τ' ἐμῇ δοπραξίᾳ,
τῇ τε λεχθεύσῃ δάμαρτι σὴ μάτην μὲν, ἀλλ'
ὅμως

Σοὶ κατασέψασ' ἐγὼ νιν ἦγον, ὡς γαμεμένην. 905
Νυνὶ δ' ἐπὶ σφαγὰς κοιῶ. σοὶ δ' ὄνειδος ἴξε',
ὅστις ἐκ ἡμυνας. εἰ γὰρ μὴ γάμοισιν ἐζύγης,
ἀλλ' ἐκλήθης γέν τάλαινης παρθένου φίλος πόσις.
Πρὸς γυναικὸς, πρὸς οἷς δεξιᾶς, πρὸς τε μητέρου,
ὄνομα γὰρ τῆ σὸν μ' ἀπώλει, ὥ σ' ἀμυνάσθην
χρεῶν. 910

Οἷα ἔχω βωμὸν καταφυγεῖν ἄλλον, ἢ τὸν γόνυ,
οὐδὲ φίλος ἑδεὶς γελᾷ μοι. τὰ δ' Ἀγαμέμνωνος
κλύεις

“Ὡρᾶ, καὶ πέταλμ'. ἀφῆγμαι δ' ὥσπερ αἰσο-
ρᾶς γυνή

“Ναυτικὸν ἐράτωμ' ἀναρχον, καὶ πῆ τις κακοῖς
θρασυ,

“Χρήσιμον δ', ὅταν θέλωσιν, ἦν ᾧ τολμήσῃς σύ
μου 915

Χεῖρ' ὑπερτεῖναι, σπώσμεθ'. εἰ ᾧ μὴ, ἐ σπώσ-
μεθα.

Ἰαμβοί.

Χο. Δεινὸν τὸ τέκην, καὶ φέρει φίλτρον μέγα,

“Πᾶσιν τε κοινόν, ὥδ' ὑπερκάμνειν τέκνων.

Αχι. Ὑψηλόφρων μοι θυμὸς αἵρεται πρόσσω,

Ἐπίσσωται ᾧ τοῖς κακοῖσι τ' ἀχαλᾶν, 920

Μετρίως τε χαίρειν τοῖσιν ἐξαγκλωμένοις.

Χο. Λελογισμένοι γὰρ οἱ ποιοῖδ' εἰπὶ βροτῶν,
Ορθῶς διαζῆν τὸν βίον γνώμης μέτα.

Αχι. Ἔσιν μὲν ἔν, ἔν' ἡδύ, μὴ λίαν Φρονεῖν,
Ἔσιν δὲ χ' ὥπου χρήσιμον, γνώμην ἔχιν. 925

Εγὼ δ' ἐν ἀνδρὸς εὐσεβέσασα τραφεῖς,

Χέρονος, ἔμαθον τὰς τέχνας ἀπλῆς ἔχιν.

Καὶ τὰς Ατρείδας, ἣν μὲν ἠγῶνται καλῶς.

Πεισόμεθ'. ὅταν ᾗ μὴ καλῶς, ἔ' πείσομεθα.

Ἄλλ' ἐνθάδ' ἐν Τροίᾳ τ' ἐλάττερον φύσιν 930

Παρέχων, Ἄρει τῷ κατ' ἐμὲ κοσμήσω δορί.

Σὲ δ', ὡ παῖδ' ἄσπερα χέτλια πρὸς τῶν Φιλτάτων,

Ἄθ' ἡ κατ' ἀνδρα γίγνεται νεανίαν,

Τοσῶτον οἶκτον περιβαλὼν κατὰσελῶ,

Κῆρυτι κόρη σὴ πρὸς πατρός σφαγήσεται, 935

Εμὴ Φατιοδεῖσ'. ἔ' γὰρ ἐμπλέκειν πτολάας

Εγὼ παρέχω σὼ πῶσαι τῷ μὲν δέμας.

Τῆνομα γὰρ εἰ καὶ μὴ σίδηρον ἦρατο

Τῆμον, Φονεύσθ' παῖδα σὴν. τὸ δ' ἄστιον,

Πόσις σὸς, ἀγνὸν δ' ἐκέτ' ἐσι σῶμ' ἐμὸν, 940

Εἰ δὲ ἐμ' ὀλεῖται, διὰ τε τὰς ἐμὰς γάμους,

Ἡ δεινὰ τλᾶσαι, καὶ ἀνεκτὰ παρθένας,

Θαυμάσαι δ' ὡς ἀνάξ' ἡττησμένη.

Εγὼ κάκιστος ἦν ἄρ' Ἀργείων ἀνὴρ,

Εγὼ τὸ μηδὲν, Μενέλεως δ' ἐν ἀνδράσιν, 945

Ὡς ἔχει Πηλέως, ἀλλ' ἀλάστορος γεγώς,

Εἶπερ Φονεύει τῆμον ὄνομα σὼ πῶσι.

“ Μὰ τὸν δι' ὑγρῶν κυμάτων τετραμμένον

“ Νηρέα, Φυτάρχον Θετιδος, ἢ μ' ἐγένεατο,

“ Οὐχ

“ οὐχ ἄψεται σῆς θυγατρὸς Ἀγαμέμνων
ἀναξ,

950

“ Οὐδ' εἰς ἄκραν χεῖρ', ὥς τε προσβαλεῖν πύλαις,
Ἦ Σίπυλος ἔσται πόλις ὄρισμα βαρβάρων,
Ὅθεν πεφύκασ' οἱ στρατηλάται γένος,
Φθία ἧ τέρμιν ἑδάμῃ κεκλήσεται.

Πικρὰς ἧ προχύτας, χέρνιβας τ' ἀνάξεται 955

“ Κάλχχας ὁ μάντις. τίς ἧ μάντις ἔς' ἀνῆρ;

“ Ὅς ὀλίγ' ἀληθῆ, πολλὰ ἧ ψευδῆ λέγει

“ Τυχών. ὅταν ἧ μὴ τύχη, διοίχεται.

Ἦ τῶν γαμῶν ἑκατι μυρία κόραι
Θηρῶσι λέκτρον τοῦμόν. εἴρηται τόδῃ. 960

Ἀλλ' ὕβρειν εἰς ἡμᾶς ὕβρις' Ἀγαμέμνων ἀναξ.

Χρῆν δ' αὐτὸν αἰτεῖν τέρμιν ὄνομ' ἐμῷ πέρα,

Θήραμα παῖδος. ἡ Κλυταιμνήστρα δέ μοι
Μάλις' ἐπέειπε, θυγατὴρ ἐκδιδῶναι πόσῃ.

Ἔδωκά τ' ἂν Ἑλλήσιν, εἰ πρὸς Ἴλιον 965

Εν τῷδ' ἔκαμνε νόστος. ἔκ ἤρνεμέθ' ἂν

Τὸ κοινὸν αὔξειν, ὣν μέτ' ἐσρατευόμεν.

Νῦν δ' ἔδδεν εἰμι παρὰ γε τοῖς στρατηλάταις,

Εν εὐμαρῇ τε δρᾶν τε, καὶ μὴ δρᾶν καλῶς.

Τάχ' εἴσεται σόδηρος, ὃν, πρὶν εἰς Φρύγας 970

Ελθεῖν, Φόνος κηλίσιν αἵματι χραυνῷ,

Εἴ τις με τὴν σὴν θυγατὴρ' ἐξαίρήσεται.

Ἀλλ' ἠούχαζε θεὸς ἐγὼ πεφηνά σοι

Μέγιστος, ἔκ ὧν, ἀλλ' ὁμῶς γενήσομαι.

Χο. Ἐλέξας ὦ παῖ Πηλέως σὲ τ' ἄξια, 975

Καὶ τ' ἐναλίας δαίμονα σεμνῆς θεοῦ.

Φεῦ

Κλυ. Φεῦ πῶς ἂν εἴπαίναίσαμι μὴ λίαν λόγους,

Μήτ' ἐνδιῶς, μήτ' ἀπαλείψαμι τὴν χάριν;

“ Αἰνέμενοι γὰρ οἱ, γὰρ δὲ, τρόπον τινα

“ Μισῶσι τὰς αἰνούντας, ἐὰν αἰνῶσ' ἄγαθ. 980

Αἰσχύνομαι ᾧ πάρα φέρουσ' οἰκτρὰς λόγους,

Ἰδία νοσῶσα. σὺ δ' ἀποσὺς κακῶν ἐμῶν.

“ Ἀλλ' οὐκ ἔχῃ τι ἁλῆμα, καὶ ἀπώθεν ἤ

“ Ἀτὴρ ὁ χρηστὸς δυσυχέντας ἀφελείη.

Οἴκατερι δ' ἡμᾶς. οἰκτρὰ γὰρ πεπόνθαμεν. 985

Ἦ πρῶτα μὲν σε γαμβρὸν οἰκθεῖς ἔχῃ

Κετὴν κατέσχον ἐλπίδ'. εἰτά σοι πῆμα

“ Ὅρνις γένοιτ' ἂν πῶσι μέλλουσιν γάμοις,

Θαυνοῦσ' ἐμὴ πᾶς, ὃ σε φυλάσσειαι χρεῶν.

Ἀλλ' εὖ μὲν ἀρχὰς εἶπες, εὖ δὲ τέλη. 990

Σοῦ γὰρ θέλοντες, πᾶς ἐμὴ σωθήσεται.

Βέλῃ νιν ἱκέτιν σὸν πεπιτύχα γόνυ;

Ἀπαρθένεύτα μὲν τὰδ'. εἰ δὲ σοι δοκῇ,

Ἦξῃ δὲ αἰδοῦς, ὅμμι' ἔχουσ' ἐλεύθερον.

Ἦ μὴ παρώσης, ταῦτα πύθομαι σέθεν. 995

Αχι. Μενέτω κατ' οἴκας. σέμνὰ γὰρ σεμνύνεται.

Κλυ. Ὅμως δ' ὅσον γε δυνατὸν. αἰδεῖσθαι χρεῶν.

Αχι. Σὺ μήτε σὴν παῖδ' ἴσταγ' ὄψιν εἰς ἐμην,

Μήτ' οἷς ὄνειδος ἀμαθὲς ἔλθωμεν γόνοι.

“ Στρατὸς γὰρ ἀθρόος, δόξος ὦν τῶν οἴκο-

θεν,

1000

“ Λέσχας ποτηρὰς ἔκακοσύνες φιλεῖ.

Πάντως δέ μ' ἱκετεύοντος ἤξει' εἰς ἴσον,

Εἴτ' ἀνικέτωτος ἤ. ἐμοὶ γὰρ εἰς ἀγῶν

Με-

Μέγιστος, ὑμᾶς ἔξαπαλλάξαι κακῶν.

Ὡς ἔν γ' ἀκούσας, ἴδρι μὴ ψεύδῃς μ' ἔρεν. 1005

Πεύδῃ λέγων δε, καὶ μάτην ἐγκερτομῶν,

Θάπτεμα μὴ θάνομι δ', ἣν σώσω κόρην.

Κλυ. Ὅραμο, συνεχῶς δυσυχῶντας ὠφελῶν.

Αχι. Ἄκουε δὴ νῦν, ἵνα τὸ πρῶτον ἔχη καλῶς.

Κλυ. Τί τοῦτ' ἐλέγας; ὥς ἀπεστὴν γέ σου. 1010

Αχι. Παιθῶμεθ' αὐτίς πατέρα, βέλτιον φρονεῖν.

Κλυ. Κακός τις ἐστὶ, καὶ λίαν ταρβέει στρατόν.

Αχι. Ἀλλ' οἱ λόγοι γε κατεπαλάμην λόγους.

Κλυ. Ψυχρὰ μὲν ἐλπίς. τί δὲ χρή με δρᾶν. Φράσον.

Αχι. Ἰκετό' ἐκείνον πρῶτα, μὴ κτείναν τέκνα. 1015

Ἄν δ' ἀντιβαῖν, πρὸς ἐμέ σοι περυτέον.

Εἰ γὰρ τὸ χρῆζον ἐπίθῃ, καὶ τέρμον χρεῶν

Χωρεῖν. ἔχῃ γὰρ τοῦτο τὴν σωτηρίαν.

Καὶ γὰρ τ' ἀμείνων πρὸς φίλον γενήσομαι,

Στρατός τ' ἂν καὶ μέμψαιτό μ', εἰ τὰ πράγ-

ματα

1020

Λελογισμῶς πρᾶσοιμι μᾶλλον, ἢ δένη.

Καλῶς δὲ κρανθέντων, πρὸς ἡδονὴν φίλοις,

Σοί τ' ἂν γένοιτο καὶ ἐμοῦ χωρὶς τάδε.

Κλυ. Ὡς σῶφρον εἶπας, δραστὴν δ' ἅ σοι δοκεῖ.

Ἦν δ' αὐτὰ μὴ πρᾶσσωμεν, ἅ ἢ ἐγὼ θέλω, 1025

Ποῦ σ' αὖτις ὑπόμειδα; ποῦ χρή μ' ἀθλίαν

Ελθοῦσαν εὐρεῖν σὴν χεῖρ' ὀπίκερον κακῶν;

Αχι. Ἡμεῖς σὲ φύλακες, καὶ χρεῶν, φυλάσσομεν,

Μὴ τις σ' ἴδῃ σέτχουσιν ἐπιτημῆην

Δαναῶν δ' ὄχλῳ. μὴ δὲ πατρῶον δόμον.

1030

Αἰ-

Αἶχυν'. ὁ γάρ τι Τιωδάριος, ἐκ ἄλλος
 "Κακῶς ἀκύν. ἐν γὰρ Ἑλλησιν μέγας.
 Κλυ. Ἔστιν τὰδ'. ἄρχε. σοί με δαλεύειν χρεών.
 "Εἰ δ' εἰπὶ θεοί, δίκαιος ὦν ἀνὴρ σύ γε,
 "Εὐθλῶν κυρήσῃς. εἰ δὲ μὴ, τί δὲ πονεῖν; 1035

ΕΠΩΔΙΚΑ.

Στροφῆ.

- Χο. 1 Τίς ἄρ' ὑμῆναιος διὰ λατοῦ λίβυες,
 2 Μετὰ τε Φιδοχόρου κιθάρας,
 3 Συρίγων θ' ὑπὸ καλαμοείσαν
 4 Ἔπεισαν ἰαχάν;
 5 "Οτ' ἀνὰ Πήλιον αἶ καλλιπλόκαμοι 1040
 6 Πιερίδες ἐν δαγτὶ θεῶν
 7 Χρυσεοσπίνδαλον ἔχουσ
 8 Ἐν γὰ κρέσσαι
 9 Πηλέως εἰς γάμον ἦλθον
 10 Μελωδοὶ θέπιν ἰαχή- 1045
 11 μασι, τὴν τ' Αἰακίδαν,
 12 Κενταύρων ἐν ὄρεσι κλείεσσαι
 13 Πηλιάδα καθ' ὕλαν.
 14 Ὁ δὲ Δαρδανίδας, Διὸς
 15 Λέκτρων τρύφημα φίλον, 1050
 16 Χρυσέοισιν ἄφυσσε λοιβάν
 17 Ἐν κρατήρων γυάλοις,
 18 Ὁ Φρύγιος Γανυμήδης.
 19 Παρὰ δὲ λευκοφάνῃ

- 20 Ψάμαθον εἰλίσσόμεναι
21 Κύκλια πεντήκοντα κόραι
22 Νηρῆες, γάμους ἐχόρευσεν.

1055

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

- 1 Ἀνὰ δ' ἐλάτασι, στεφανώδει τε χλόα
2 Θιάσες ἔμολεν ἱπποβοτάς
3 Κενταύρων, ἐπὶ δαῖτα τῶν θεῶν,
4 Κρατῆρά τε Βάκχῃ.
5 Μέγα δ' ἀνέκλαγον, ᾧ νηψὶ κόρα,
6 Παῖδες αἱ Θεσσαλαί, μέγα Φῶς,
7 Μάντις ὁ Φοῖβος, ὁ μῦσαν
8 Τ' εἰδὼς γενιάς
9 Χέρων ἐξωνόμασεν,
10 Ὃς ἔχθ' ἡδὼνα λογχή-
11 ρεσι σὺν Μυρμιδόνων
12 Ασπισαῖσι, Πριάμοιο κλεινὰν
13 Γαῖαν ἐκπυρώσων,
14 Περὶ σώματι χρυσέων
15 Ὅπλων ἡφαιστοπόνων
16 Κεκορυθμῆος, ἐνδυτ' ἐκ θεᾶς
17 Μαρτὸς δωρήκατ' ἔχων
18 Θείπδος, ᾧ νῦν ἔτικτε
19 Μεκάρεμον· τότε δαί-
20 μονες τᾶς εὐπατρίδος
21 Γάμον κηρήδης ἔδυσαν
22 Εὐρώπης, Πηλέως δ' ὑμετέρης.

1060

1065

1070

1075

X

ΕΠΩ-

Επωδός

- 1 Σὲ δ' ἔπι κάρη σέφουσι καλλικόμαν 1080
 2 Πλόκαμον Ἀργεῖοι γ', ἄλκιον
 3 Ὡς πετραίων ἀπ' ἄντρων ἐλθῶσαν,
 4 Ορίων μόχον ἀκήρατον,
 5 Βρόττον αἰμάσσοντες λαμδον,
 6 Οὐ σύελγι τραφῆσαν, ἔ- 1085
 7 δ' ἐν ροιβδῇσ' βυκόλων,
 8 Παρὰ τῇ μητέρει νυμφακόμον
 9 Ἰναχίδαε γάμον.
 10 Πᾶ τὸ τὰς αἰδοῦς,
 11 Ἢ τὸ τὰς δρετὰς διώσιν ἔχῃ 1090
 12 “ Σθένειν τι πρόσωπον,
 13 “ Ὅποτε τὸ μὲν ἀσιπτον ἔχῃ
 14 “ Δύναμιν, ἀ δ' ἀρετὰ κατέπαθεν
 15 “ Θνατῶς ἀμελεῖται.
 16 “ Ἀνομία δὲ νόμων κρατεῖ, 1095
 17 “ Καὶ κοινὸς ἀγὼν βροτοῖς,
 18 “ Μὴ τις θεῶν φθόνος ἔλθῃ.

Ἰαμβοί.

- Κλυ. Εἴηλθον οἶκον προσκαπύμῃ πόσιν,
 Χρόνιον δόποντα κακκλειοπότα σέγας.
 Εν δακρύοισί θ' ἡ τάλαρα πῶς ἐμῇ, 1100
 Πολλὰς ἰῆσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων.
 Θάνατον ἀέσας, ἐν πετῇ βυλεύεται,
 Μρήμιον δ' αἶψ' εἶχον πλοσίων βεβηκότας

Αγα-

Αγαμέμνωνος τῷδ', ὃς ὀπὶ τῆς αὐτοῦ τέκνοις

Ἀνόσια πῆραςαν αὐτίχ' εὐρεθήσεται. 1105

Αγα. Λήδας γένεθλον, ἐν καλῷ σ' ἔξω δέμων

Εὐρηχ', ἵν' ἔπω παρθεύῃ χωρὶς λόγου,

Οὐς σὺκ ἀκέειν τὰς γαμμηδίας πρέπῃ.

Κλυ. Τί δ' ἐστίν, ἃ σοι κείρος ἀντιλάζυται;

Αγα. Ἐκπυμπι παῖδα δωμάτων πατὴρς μέπη, 1110

Ὡς χέριβος πάρεισιν ἡντρεπισμύμαι.

Προχύται τε βάλλῃ πῶρ καθάρων ἐκ χερῶν,

Μόχοι τε, πρὸ γάμων ἅς θιᾶ πεισεῖν χρεῶν

Ἀρτίμιδι, μέλανος αἵματος Φυσήματ᾽.

Κλυ. Τοῖς ὀνόμασιν μὲν εὖ λεγῆς, τὰ δ' ἔργα σε. 1115

Οὐκ οἶδ', ὅπως χρή μ' ὀνομάσασαν, εὖ λέγῃ,

Χάρις γ' ἡ γύγατερ ἐκτός. οἶδα γὰρ πατὴρς

Πάντως ἂ μύλλει γε. χ' ὑπὸ τοῖς πέπλοις ἄρα

Λαβῶσ' ὀρέσῃ, σὸν κασάνητον, τέκνον.

Ἰδὲ πάρεισιν ἦδ' πειθαρχῶσά σοι. 1120

Τὰ δ' ἄλλ' ἐγὼ πρὸ τῆσδε, κάμαυτῆς Φρέσσω.

Αγα. Τέκνον, τί κλαίεις; εἴδ' θ' ἡδέως ὀρᾷς.

Εἰς γῆν δ' ἐρείσας ὄμμα, πόρῳδ' ἔχεις πέπλους.

Ιφι. "Φεῦ. Τίν' ἂν λάβοιμι τῶν ἐμῶν δόχῃν κακῶν;

"Ἄπαισι γὰρ πρῶτοισι χρήσιμῳ πάρα, 1125

"Καὶν ὑστάτοις καὶν μέσοις πανταχῶ.

Αγα. Τί δ' ἐστίν; ὥς μοι πάντες εἰς ἓν ἦκετε,

Σύγχυσιν ἔχοιτες, καὶ παραγμὸν ὀμμάτων;

Κλυ. Εἴφ' ἃ ἢ ἐρωτήσω σε γενναίως, πόσι.

Αγα. Οὐδὲν κελύσμεν δειγ', ἐρωτᾶσθ' θάλω. 1130

Κλυ. Τίω παῖδα τίω σέω τὴν τ' ἐμὴν μέλλεις κτανεῖν;

Αγα. Ἐὰ τλήμονά γ' ἔλεξας, ὑποῖς θ' ἂ μὴ σε χρεΐ-

Κλυ. Κακῆσθό μοι το πρῶτον δότικεσθαι πάλιν.

Αγα. Σὺ δ' ἦν γ' ἐρωτᾶς εἰκότ', εἰκότα κλύεις.

Κλυ. Οὐκ ἄλλ' ἐρωτῶ, καὶ σὺ μὴ λέγ' ἄλλα μοι. 1135

Αγα. ὦ πότνια τόχη, καὶ μοῖρα, ἔ δαίμων γ' ἐμὸς.

Κλυ. Καμὸς τε, καὶ τῆσδ', εἰς τριῶν δυσδαμνύων.

Αγα. Τίν' ἠδίκησας; Κλυ. τῶτ' ἐμοῦ πύθῃ πάρα;

“Ὁ νοῦς ὅδ' αὐτὸς κοῦν ἔχων ἐτυχχάνη.

Αγα. Απωλόμεθα. προέδοται γὰρ κρυπταί μοι. 1140

Κλυ. Πάντ' οἶδα, καὶ πέπυσμ', ἂ σὺ γε μέλλεις με δρᾶν,

“αὐτοῖς τὸ σιγᾶν, ὁμολογουῖντες ἔσι σε.

“Καὶ τὸ σενάζειν πολλὰ, μὴ κάμονος λέγων.

Αγα. Ἰδὲ σιωπῶ. τὸ γὰρ ἀναίχνητόν με δῖ
ψευδῇ λέγονται πρὸς λαβεῖν τῇ συμφορᾷ. 1145

Κλυ. Ἄκουε δὴ νῦν. ἀνακαλύψω γὰρ λόγους,

Κῆκεπ παρωδοῖς χρησόμεθ' αἰνίγμασιν.

Πρῶτον μὲν, ἵνα σοὶ πρῶτα τῶτ' ὀνοιδίσω,

Ἐγήμες ἀκουσάν με, κάλαβες βία,

Τὸν πρόδωκεν ἄνδρα Τάνταλον κατακτανόν, 1150

Βρίφος τε τέμνον σὺ προσέχουσας πάλιν,

Μαζῶν βιάως τῶν ἐμῶν δόσσασας,

Καὶ τῷ Διὸς γε παῖδ', ἐμῷ τε συγγόνῳ,

Ἴπποισι μαρμαίροντ', ἐπεσράτευσσέν τε.

Πατὴρ γ' ὅς πρὸς βυς Πλωδάριός σ' ἐρρύσατο, 1155

Ἰκέτλεω γῆνόμενον, τὰ μὰ δ' ἔοχες αὖ λέχη.

Οὐ σοι καταλλαχθεῖσθα, πῶς γὰρ καὶ δόμους,

Συμμαρτυρήσῃς ὡς ἄμεμπτος ἦν γυνή,

Εἰς τ' Αφροδίτην σωφρονῆσα, καὶ τὸ σὺν

Μέλα-

Μέλαθρον αἶψον, ὥς τι εἰσόντα τε
Χαίρων, θύραζε τ' ἐξόντ' ἐδιδαρμονεῖν.

1160

“ Σπάρτην δὲ θηρυγὶ ἀνδρὶ, ποταύην λαβεῖν
“ Δάμαρτα Φλαῦραν δ' ἐσπανίς γυναικὶ ἔχην.

Τίχτω δ' ἐπὶ τρισὶ παρθένοισι, παῖδά σοι
Τόνδ', ὃν μίας σὺ τλημόνας μ' ὀδοστρεῖς.

1165

Κἄν τις σ' ἔρηται, τίος ἑκατὶ κν κτενῆς,
Λέξον, τί φήσεις; ἢ μὲ χρὴ λέγειν τὰ σά;
Ελέην Μενέλαος ἵνα λάβῃ. καλὸν γε νῶ
Κακῆς γυναικὸς μισθὸν ὀδοστέσαι, τέκνα,
Τάχρηστι τι σοὶ φιλάτατος ἀνέμελλαι.

1170

“ Αὔ, ἢν στρατεύσῃ καταλιπὼν μ' ἐν δώμασιν,
Κακῆς γήρῃσι διὰ μακρὰς ὀδοστρίας,
Τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἔχον δοκεῖς,
“ Οταν θρόνος τῆσδ' εἰσὶδω πάντας κενῆς,

Κενῆς ᾗ παρθενώνας; ἐπὶ δὲ δακρύοις
Μόνη κάθημαι, τήνδ' ἰθνησσοῦς αἰ,

1175

Απώλειαν σ', ὃ τέκνον ὁ φυτεύσας πατήρ,
Αὐτὸς κτανὼν, ἐκ ἄλλῃ, ἐδ' ἄλλῃ χερσὶ,

Ταῖόνδ' ἐμὸν κατὰ λιπὼν πρὸς τὰς δόμους,
Επεὶ βραχείας προφάσεως ἔδει μόνον,

1180

Εφ' ἣ σ' ἐγὼ καὶ παῖδες αἱ λελειμμέναί,
Δεξόμεθα δεῖμα, ἢν σε δεῖσας χρεῶν.

Μὴ δῖτα πρὸς θεῶν. μήτ' ἀναγκάσεως ἐμὲ
Κακὴν γενέσθω πρὸς σέ, μήτ' αὐτὸς γένη.

Εἶεν. ἴσσεις δὲ τὴν παῖδ', ἐνθα τίνας εὐχὰς
ἔρεῖς;

1185

Τί σοι κατὰ τὴν τάχα γὰρ, σφάζων τέκνον;
Νόσον

Νόσον

Αγα. Ἐὰ τλήμονά γ' ἔλεξας, ἵπποις θ' ἂ μὴ σε χρεῖ.

Κλυ. Κάκιστό μοι το πρῶτον δοῦναι πάλιν.

Αγα. Σὺ δ' ἦν γ' ἐρωτᾷς αἰκόντ', αἰκόντα κλύεις.

Κλυ. Οὐκ ἄλλ' ἐρωτῶ, καὶ σὺ μὴ λέγ' ἄλλα μοι. 1135

Αγα. ὦ πότνια τύχη, καὶ μοῖρα, ἔδαιμων γ' ἐμός.

Κλυ. Κάμὸς τε, καὶ τῆσδ', εἰς τριῶν δυσδαμνάνων.

Αγα. Τίν' ἠδίκησας; Κλυ. τῶν ἐμοῦ πύθῃ πάρα;

“Ὁ νοῦς ὅδ' αὐτὸς κοῦν ἔχων ἐτυχάνη.

Αγα. Απωλόμειδα. προσέδοται πὰ κρυπταί μοι. 1140

Κλυ. Πάντ' οἶδα, καὶ πέπυσμ', ἂ σὺ γε μέλλεις με δρᾶν,

“αὐτοῖς τὸ σιγᾶν, ὁμολογουῖντες ἔσι σε.

“Καὶ τὸ σενάζειν πάλιν, μὴ κάμης λέγων.

Αγα. Ἰδὲ σιωπῶ. τὸ γὰρ ἀναγκαστὴν με δεῖ
ψευδῇ λέγοντα πρὸς λαβεῖν τῇ συμφορᾷ. 1145

Κλυ. Ἄκουε δὴ νῦν. ἀνακαλύψω γὰρ λόγους,

Κῆκετι παρὰδοῖς χρησόμεθ' αἰνίγμασιν.

Πρῶτον μὲν, ἵνα σοὶ πρῶτα τῶν ἐπειδίσσω,

Ἐγήμες ἀκουσάν με, κάλαβες βία,

Τὸν πρότερον ἄνδρα Τάνταλον κατακτανόν, 1150

Βρίσκεις τε τέρπον σὺν προσέροισι πάλιν,

Μαζῶν βιάως τῶν ἐμῶν δοσσασάσας,

Καὶ τὰ Διὸς γε παῖδ', ἐμῷ τε συγγόνῳ,

Ἴπποισι μαρμαίροντ', ἐπεσπράτευσαί τι.

Πατὴρ γ' ἐπρέσβους Τιμδάρεώς σ' ἐρρύσατο, 1155

Ἰκέτλην γῆνόμενον, τὰ μὰ δ' ἔχεις αὖ λέχη.

Οὗ σοι καταλλαχθεῖσας, πρὶν γὰρ καὶ δόμους,

Συμμαρτυρήσας ὡς ἀμειπτος ἦν γυνή,

Εἰς τ' Ἀφροδίτην σωφρονῆσας, καὶ τὸ σὺν

Μέλα-

Μέλαθρον αἶψα, ὥς τι σείοντα τε 1160

Χαίρει, θύραζε τ' ἐξόντ' ὀδωροποιῖν.

“ Σπάνιον δὲ θηρεῖν ἀνδρὶ, τοιαῦτον λαβεῖν

“ Δάμαρτα Φλαύραν δ' ἐσπανίς γυναικί' ἔχεν.

Τίκτω δ' ἐπὶ τρισὶ παρθένουσι, παῖδά σοι

Τόνδ', ὦν μίαις σὺ τλημόνας μ' ὀπαστρέεις. 1165

Κἄν τις σ' ἔρηται, τίος ἑκατί νη κτενῆς,

Λέξον, τί φήσεις; ἢ μὲ χρὴ λέγειν τὰ σέ;

Ελένην Μενέλαος ἴνα λάβῃ. καλὸν γε νῶ

Κακῆς γυναικὸς μισθὸν ὀπαστάσαι, τέκνα,

Τάχιστα τῷσι φιλάταις ὠνέμεται. 1170

“ Αὖ, ἢ στρατεύσῃ καταλιπὼν μ' ἐν δόμοισιν,

Κακῆς γήθησῃ διὰ μακρᾶς ὀπαστίας,

Τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἔχον δοκῆς,

“ Οταν θρόνος τῆσδ' εἰσὶδω πάντας κενᾶς,

Κενᾶς ἢ παρθενῶνας; ἐπὶ δὲ δακρύοις 1175

Μόνη κἀθημαι, τήνδ᾽ ἑρηνωδοῦς αἰεῖ,

Απώλειέν σ', ὦ τέκνον ὁ φυτεύσας πατὴρ,

Αὐτὸς κτανὼν, ἐκ ἄλλῃ, ἐδ' ἄλλῃ χειρὶ,

Ταῖόνδ᾽ ἐμὶδὼν καταλιπὼν πρὸς τὰς δόμους,

Επεὶ βραχείας προφάσεως ἔδει μόνον. 1180

Εφ' ἣ σ' ἐγὼ καὶ παῖδες αἱ λελειμμέναί,

Δεξιόμεθα δεξιῶν, ἢν σε δεξιὰς χερῶν.

Μὴ δῆτα πρὸς θεῶν. μήτ' ἀναγκάσης ἐμὲ

Κακὴν γενέσθαι πρὸς σέ, μήτ' αὐτὸς γένη.

Εἶεν. θύσεις δὲ τὴν παῖδ', ἐνθα τίνας εὐχὰς

ἐρεῖς; 1185

Τί σοι καταῖτῃ τάλαρόν, σφάζων τέκνον;

Νέστον

Νόστον πομπήν, οἴκοδ' ἐν γ' αἰχρῶς ἰών ;
 Ἀλλ' ἐμὲ δίκαιον ἀγαθόν ὤχραζ' τι σοι ;
 “ Οὐτ' ἄρ' ἀσωτίτους τὰς θεῖς ἠγοίμεθ' ἂν,
 “ Εἰ τοῖσιν αὐθάταισιν εὖ φρονήσμεθ' . 1190

Ἡκῶν δ' ἐς Ἄργος περσάεσσις τέκνοισι σοῖς ;
 Ἀλλ' ἐ θεμίς σοι . τίς δὲ καὶ περσέλειται
 Παίδων σ', ἰὰν αὐτῶν προθέμιμος κτήνῃς τινά ;
 Ταῦτ' ἤλθον ἤδη διὰ λόγων . ἡ σκῆπτρά σοι
 Μόνοι διαφέρειν, καὶ στρατηλατῆιν σε δεῖ , 1195

“ Οὐ καὶ δίκαιον λόγον ἐν Ἀργείοις λέγην ;
 Βέλεσθ' Ἀχαιοὶ πλεῖν φρυγῶν ὅππῃ χθόνα ;
 Κληρὸν τίθεσθε, παῖδ' ὅτε γενεῖν χρεῖον .
 Ἐν ἴσῳ γὰρ ἦν τόδ' . ἄλλα μὲν σ' ἐξείρετον
 Σφάγιον περσάων Δαναΐδαισι παῖδα σὴν , 1200

“ Ἡ Μενέλειον πρὸ μητρὸς Ἑρμιόνην κτανεῖν,
 Οὐπὲρ τὸ πρᾶγμα ἦν . νῦν δ' ἐγὼ μὲν, ἡ τὸ σὸν
 Σώζουσι λέκτρον, παῖδος ὑπερησομαι .
 “ Ἡ δ' ἐξαμαρτῶσ', ὑπότροπον ναῖδα
 Σπάρτη κομίζουσ' εὐτυχὴς γενήσεται . 1205

Τέτων ἀμφαί μ', εἴτι μὴ καλῶς λέγω .
 Εἰ δ' εὖ λέλεκται νῶϊ, μὴ δὴ γε κτήνῃς
 Τὴν σὴν τε, καμὴν παῖδα, καὶ σώφρων ἴση .

Χο. Πιθοῦ . τὸ γάρ τοι τέκνα σουςώζειν κεῖλον,
 “ Ἀγάμεμνον . ἐδούς πρὸς παῖδ' ἀντέπει βρα-
 τῶν . 1210

Ιφι. Εἰ μὲν τὸν οὐφείως εἶχον, ὦ πατήρ, λόγον
 Πείθειν ἐπ' ἄδουσ' ὥσθ' ὀμαρτεῖν μοι πέτρας,
 Κηλεῖν τε τοῖς λόγοισιν ἄς ἐβελόμην .

Εὐπαῖθ' ἂν ἦλθον. νῦν δὲ τίπ' ἐμοῦ σοφὰ,
 Δάκρυα παρήζω. ταῦτα γὰρ δυνάμειδε. 1215
 Ἰκετηρίαν δὲ γόνασιν ἐξάπτω σέθεν,
 Τὸ σῶμα τοῦμόν, ὅπερ ἔτικτεν ἡδὲ σοι,
 " Μὴ μὲ ἀπολέσῃς ἄωρον. Ἡδὺ γὰρ τὸ Φῶς
 Βλέπῃ. τὰ δ' ὑπὸ γῆς μὴ μὲ ἰδῶν ἀναγκάσῃς.
 Πρώτῃ σ' ἐκάλεσα πατέρα, καὶ σὺ παῖδ' ἐμὲ. 1220
 Πρώτῃ δὲ γόνασι σοῖσι σῶμα δῶσ' ἐμόν,
 Φίλας χάριτας ἔδωκα, κἀντεδεξάμην.
 Λόγος δ' ὁ μὲν σὸς ἦν ὅδ'. ἄρά σ', ὦ τέκνον,
 Εὐδαίμονος ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ὕψομαι
 Ζῶσάιν τε, καὶ θαύλασθαι ἀξίως ἐμοῦ; 1225
 Οὐ μὲν δ' ὅδ' ἦν αὖ, περὶ σὸν ἐξαρτωμένης
 Γένειον, ἔ νῦν ἀντιτάζομαι χερεῖ
 Τί δ' ἄρ' ἐγὼ σε πρέσβυν; ἄρ' εἰσδέχομαι
 Εμῶν Φίλαισιν ὑποδοχαῖς δόμων πάτερ,
 Πόνων τιθηνὰς ἀποδιδούσά σοι τροφάς; 1230
 Τέτων ἐγὼ μὲν τῶν λόγων μνήμην ἔχω,
 Σὺ δ' ἐπιέλησαι, καὶ μὲ ἀπακτεῖναι θέλεις.
 Μὴ πρὸς γὰρ Πέλοπος, καὶ πρὸς Ἀτρεΐως πατρὸς
 Καὶ τῆς γε μητρὸς, ἢ πρὶν ὠδίνεσ' ἐμὲ,
 Νῦν δευτέραν ὠδῖνα τήνδε λαμβάνει. 1235
 Τί μοι μέτεσι τῶν Ἀλεξάνδρου γάμων,
 Ἑλένης τε; πόθεν ἦλ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῶμῳ, πάτερ;
 Βλέψον πρὸς ἡμᾶς, ὅμμα δὸς, Φίλημά τε.
 Ἴν' ἀλλὰ τῶτο κατθανεὸς ἔχω σέθεν
 Μνημεῖον, εἰ μὴ ποῖς ἐμοῖς πρῶτῃς λόγοις. 1240
 Ἀδελφε, μικρὸς μὲν σύ γ' ἐπίκουρος φίλοις,

Ὅμως

Ὅμως δὲ σὺν δάκρυσιν ἰκέτις γόνυ πατρός,

“ Τὴν σὺν ἀδελφῇ μὴ θανεῖν. αἰδημά τι

“ Κὰν ἠκίοις γε τῶν κακῶν ἐγγίνεται.

Ἰδὲ σιωπῶν λίσσεται σ’ ὅδ’ ὦ πάτερ.

1245

Ἀλλ’ αἰδέσθαι με, καὶ κατοικέειν βίον.

Ναί. παρὲς γενέαι σ’ ἀντόμεσθαι δύο φίλοι.

Ὁ μὲν νεωστίος ἐστίν, ἡ δ’ ἠϋχμένη.

Ἐν συγχευῶσα, πάντα κηέσω λόγον,

“ Τὰ φῶς τόδ’ ἀνθρώποισιν ἤδιστον βλάσφη. 1250

“ Τὰ νεῖρε δ’ ἔδεξ. μαίνεται δ’, ὅς εὐχεται

“ Θανεῖν. κακῶς ζῆν κρείσσον, ἢ θανεῖν καλῶς.

Χρ. Ὡ τλήμων! ἔλεη, διὰ σὲ καὶ τὸς σούς γάμους,

Ἀγὼν Ἀτρεΐδαις καὶ τέκνοις ἤκη μέγας.

Αγα. Εγὼ τὰτ’ εἰκτὰ συνेतὸς εἶμι, καὶ τὰ μὴ, 1255

φιλῶν ἐμαντῷ τέκνῳ. μαρνοίμην γὰρ ἄν.

Δεινῶς δ’ ἔχει με πῶσπε τολμῆσαι, γόναι,

Δεινῶς δέ, καὶ μὴ. τέτο γὰρ παρῆξαι με δεῖ.

Ὅραθ’ ὅσον σφάτευμα ναύφρακτον τόδε,

Χαλκίων ὅπλων ἀνακτὲς Ἑλλήνων ὄντι,

1260

Ὅς νῆες ἔκ ἐς Ἰλίου πύργους ἔπι,

Εἰ μὴ σε θύσω, μάκτις ὡς Κάλχας λέγει.

Οὐδ’ ἐστὶ Τροίας ἐξελεῖν καιρὸν βροτῶν.

Μέμνηε δ’ Ἀφροδίτῃ τις Ἑλλήνων φρατῶ,

Πλεῖν ὡς τάχιστα βαρβάρων ἐπὶ χθόνα,

1265

Παῦσά τε λείπτων ἀρπαγῆς ἑλληνικῆς,

Οἱ τὰς ἐν Ἀργεὶ παρθένας κτενέσσι μοι.

Ἵμεας γε, καὶ μὲ, θέσφατ’ εἰ λύσω θεῶς.

Οὐ Μενελαῖός με καταδέδωκεται, τέκνη,

οὐδ’

Οὐδ' ἐπὶ τὸ κῆνος βυλόμενον ἐλάλυται. 1270
 Αἶψ' Ἑλλὰς, ἣ δὲ κἄν θύλοι, κἄν μὴ θύλοι,
 Θῦσά σε. τάτε δ' ἡσυχίᾳ καθεύδουσιν.
 Εὐδόμεν γὰρ δὲ νιν, ὅση ἐν σοὶ πῆνον,
 Κάμοι, γενέσθω, μηδὲ βαρβαροὶς ὄψο
 Ἑλλήνας ὄντας, λείπτρα συλᾶσθαι βίαι. 1275

ΜΟΝΟΤΡΟΦΙΚΑ.

Κλυ. ὦ πῆνον, ὦ ξέναι,
 Οἱ ἐγὼ, θανάτῳ σου μελῖα.
 Φεύγῃ σε πατὴρ ἄσθι παραδῆς.
 Ιφι. Οἱ ἐγὼ μήτηρ. μήτηρ παῦτό γάρ
 Μέλῳ εἰς ἄμφω πέπλωκε τύχης, 1280
 Κἄκεπ μοι φῶς,
 Οὐδ' ἀελίς τόδ' ἐφείγος.
 Ἰῶ, ἰῶ. νιφοβόλον
 Φρυγῶν νάπος,
 Ἰδᾶς τ' ὄρεα. Πρίαμος ὅθι πρὶ 1285
 Βρέφος ἀπαλὸν ἔβαλε,
 Μητρὸς λώπασσεν νοσφίσας,
 Ἐπὶ μόρῳ θανατοῖεντι,
 Πάριν, ὃς Ἰδαῖος, Ἰδαῖος
 Ἐλέγετ' ἐλέγετ' ἐν Φρυγῶν πέλῃ. 1290
 Μὴ πρὶ ὤφειλε τὸν ἄμφω
 Βασὶ βακόλον τραφέντ'
 Ἀλέξανδρον οἰκίσσιν
 Ἀμφὶ τὸ λακὸν ὕδωρ, ὅθι κρήναι
 Νυμφᾶν κῆνται,

Λημάτων ἴ' ἀνθρ
 Θάλλων χλαυροῖς,
 Καὶ ῥοδοντ' ἀνθρα, ὑακίν-
 θινά τε θραῖσι δρέπην.

Ἐνθά ποτε Παλλὰς ἔμολε, καὶ

1300

Δολιόφρων Κύπρις,

Ἦρα θ', Ἑρμᾶς θ' ὁ Διὸς ἄγγελος.

Ἄ μὲν ἔκ' ἐπὶ πύθω τρυφῶσα Κύπρις,

Ἄ δὲ δορὶ Παλλὰς,

Ἦρα τὲ Διὸς ἄνακτος

1305

Εὐωαῖσι βασιλίσσι,

Κρίσιν ἐπὶ συγνάν,

Ἔρην τε πᾶς καλλονᾶς,

Εμοὶ δὲ θάνατον, ὄνομα μὲν

φέροντα Δαναΐδαριν, ὧ πόραμ.

1310

Χο. Πρόθυμά σ' ἔλαβεν Ἀρτεμις πρὸς Ἴλιον.

Ιφι. Ὅ δὲ Ἰεκὼν με πᾶν τάλαιναν,

ᾧ μῆτερ, ᾧ μῆτερ,

Οἵχε') προδοὺς ἔρημον.

ᾧ δυσάλαν' ἐγὼ, πικρὰν

1315

Πικρὰν ἰδῶσα δυστελέαν,

φονεύομαι, διόλλυμαι

Σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν,

Ἀνοσίς πατρός.

Μή μοι ναῶν χαλκεμβολάδων

1320

Πρύμνας ἄδ' Αὐλὶς δεξαδῶ

Τέσδ' εἰς ὄρμης, εἰς Τροίαν

Ἐφίλειν ἐλάταν πομπάμην.

Μήτ'

Μήτ' ἀνταίαν Εὐρίπω πνεύσῃ πομπῇ

Ζεὺς μελίσσων αὖραν ἄλλοις

1325

Ἄλλαν θνατῶν, λαίφρεσι χαίρειν,

Τοῖς ᾗ λύπαν, τοῖς δ' ἀνάγκαν,

Τοῖσδ' ἔχορμᾶν, τοῖς ᾗ τέλλειν,

Τοῖσι ᾗ μέλλειν.

Ἦ πολύμοχθον ἄρ' ἦν γένος,

1330

Ἦ πολύμοχθον ἀμελίων;

Χρεὼν δέ τι

Δύσσοτμον ἀνδράσιν ἀνδρεῶν;

Χο. Ἰῶ, ἰῶ. μεγάλα πάθη, μεγάλα δ' ἄχαι,

Τοῖς Δαναΐδας τιθῆσαι Τιωδαρίς κόρα.

1335

Ἐγὼ μὲν οἰκτείρω σε συμφορᾶς κακῶν

Τυχρόσαιν. οἷας μὴ πῶτ' ὤφελες τυχεῖν.

Τροχᾶοι.

Ιφι. ὦ τεκοῦσα μήτηρ. ἀνδρῶν ὄχλον εἰσεροῶ πέλας.

Κλυ. Τόντε τ' ἦσας παῖδ'. ὦ τέκνον γ', ὦ δεῦρ' ἐλήλυθας.

Ιφι. Διαχαλαῖτέ μοι μελαθρα δμῶες, ὡς κρήνη
δέμας.

1340

Κλυ. Τί δέ φεύγεις τέκνον; Ιφι. τὸν Ἀχιλλέα, τὸν ἰδὲν
αἰσχύνομαι.

Κλυ. Ὡς τί δή; Ιφι. τὸ δυσυχίς μοι τῶν γάμων
αἰδῶ Φέρει.

Κλυ. Οὐκ ἐν ἀβρότῃ κῆσσι πρὸς τὰ νῦν πεπραγμένα.
Ἀλλὰ μίμν', σεμνότητος ἔργον, ἣν διμώμεσθε.

Υ 2

Αχι

ΑΧΙ. ὦ γυνὴ πάλαστα, ἄλκιος θύγατερ. Κλυ. ἔ ψευ-
δῇ θροεῖς. 1345

ΑΧΙ. Δού' ἐν Αργείοις βοῶσα. Κλυ. τίς βοή; σή-
μασί μοι.

ΑΧΙ. Αμφὶ σῆς πατρός. Κλυ. πηρὸν ἔτις εἰπὼν
λόγον.

ΑΧΙ. Ὃς χρειᾷ σφάζει νιν. Κ. κούδ' ἐπὶ σὸ' ἀντίοιο
λέγει;

ΑΧΙ. Εἰς θόρυβον ἐγώ τοι καυτὸς ἤλυθον. Κλυ. ἐς τί
ὦ ξένε;

ΑΧΙ. Σῶμα λαοθῆται πέτρῃσι. Κλυ. μὲν κόλῳ σά-
ζον ἐσθῆν; 1350

ΑΧΙ. Αὐτὸ τῷπ. Κλυ. τίς δ' αὖ ἔκλεα αἵματος τῷ σῶ-
θῆναι;

ΑΧΙ. Πάντες Ἑλλῆνες. Κλυ. σρατὸς ᾗ μυρμιδόνων
ἔ σοι παρῆν;

ΑΧΙ. Πρῶτος ἦν ἐκείνος ἐχθρός. Κλυ. δι' αὖ ὀλώλα-
ρην, τέκνον.

ΑΧΙ. Οἱ με τῶν γάμων ἀπικάλουν ἡσθόν. Κλυ. ἀπε-
κρίνω ᾗ τί;

ΑΧΙ. Τὴν ἐμὴν μέλυσαν εὐνήν, μὴ κτανεῖν. Κλυ. ἧ-
καυα γάρ. 1355

ΑΧΙ. Ἦν ἐφῆμισεν πατὴρ μοι. Κλυ. κἀρόθεν γ'
ἐπέμψατο.

ΑΧΙ. Ἀλλ' ἐνικώμην κεκραγμῶ. Κλυ. τὸ πολὺ γ'
δεσὸν κακόν.

ΑΧΙ. Ἀλλ' ὅμως ἀρήξομαι σοι. Κλυ. ἢ μάχη πλ-
λοῖσιν εἰς;

ΑΧΙ.

ΑΧ. Εἰσερχῶς σάχη φέροντας τάςδ' ; Κλυ. ἔγω γ' ὦμαιν.

ΑΧ. Αἰχ' ἀνέμασθα. Κλυ. παῖς ἄρ' ἐκείτι σφαγή-
σεται. 1360

ΑΧ. Οὐκ ἔροῦ γ' ἐπώντες. Κλυ. ἤτοι δ' ὅτε σφαγή-
κείης ;

ΑΧ. Μυῖαι γ'. αἴξει δ' ὠδυσταί. Κλυ. ἄρ' ὁ Σισύ-
φου γόνος ;

ΑΧ. Αὐτὸς ἔτος. Κλυ. ἰδὲ πρῶτον, ἢ σφαγῆ ταχ-
θεῖς ὑπο ;

ΑΧ. Αἰετὸς ἐμὸν. Κλυ. κταυράν γ' αἴψω μιαι-
φονεῖν.

ΑΧ. Αἰὲν ἐγὼ χήσω νιν. Κλυ. αἴχ' δ' ἐχ' ἐκούσαν
ἀρπιάσας ; 1365

ΑΧ. Διπλαθὲς ἔσθης ἰδέμενος. Κλυ. ἦν δ' ἢ τί χρεῖ
ἔσαν τότε ;

ΑΧ. Διπλῆς θυρατρός. Κλ. ὡς τῷδ' ἄνικ' ἐσφαγή-
σεται ;

ΑΧ. Αλλὰ μὴν εἰς τῷ γ' ἤχῃ. ΕΦΙ. Μῆτερ, εἰσα-
κύματα

Τῶν ἐμῶν λόγων. μάτῳ γάρ σ' εἰσορῶ θυμου-
μένην

" Σὺ πόσῃ. Τὰ δ' ἀδυναθ' ἡμῖν, κατερεῖν ἔ-
" ράδιον. 1370

" Τὸν μὲν ἐν ἔνον δύναιεν αἰνέσει προθυρίας.

" Αλλὰ καὶ σὲ τῷδ' ἔσαν χρεῖ, μὴ διὰ βλαθῆς σφαγῆ.

" Καὶ πλέον πράττομεν ἔδω, ὅς ἢ συμφορᾶς ἴσχη.

Οἶα δ' εἰσέλθῃ μ' ἄκουσον, μήτερ, ἐννευμένη.

Κατ-

κατθανὼν μὲν μοι δίδικται. τῷ δ' αὐτὸ βέλο-
μαι

1375

Εὐκλείως πράττει. παρῶσι γ' ἑκπαδὼν τὸ δυσμενές.
Δεῦρο δὴ σκέψαι μετ' ἡμῶν μῆτερ, ὡς καλῶς λέγω.
Εἰς ἔμ' ἔλθας ἡ μίγξις πᾶσα νῦν δόρυβλέπῃ,
Καὶ ἐμοὶ πρῶτός τε ναῶν, καὶ φρυγῶν κατασκαφαί,
Τὰς τε μελλύσας γυναῖκας, ἣν τι δρώσι βάρβα-

ροι,

1380

Μηκέθ' ἀρπάζειν εἴαν τῆς ἁλβίας ἐξ Ἑλλάδος,
Τὸν Ἑλίνης τίσαντας ὀλεθρον, ἣντιν' ἤπαυσεν Πάρις.
Ταῦτα πάντα κατθανοῦσα ῥύσμαι. καὶ μὲν κλέος,
Ἑλλάδ' ὡς ἡλδοθήρωσα, μακάριον γιγῆσται.
“ Καὶ γὰρ ἐδὲ τοῖς λίαν γ' ἐμοὶ Φιλαψυχῶν

χρῶν.

1385

“ Πᾶσι γάρ μ' Ἑλλήσι κοινὸν ἔτεκες, ἐχὶ σοὶ μῆτηρ.
Ἀλλὰ μυρίοι μὲν ἄνδρες ἀσπίσιν πεφραγμένοι,
Μυρίοι δ' ἐρέτμ' ἔχοντες, πατρίδος ἡδικομήτης,
Δραὼν τι πολμήσουσιν ἐχθρὸς τε, καὶ ὑπερ' Ἑλλά-
δος θανόν.

“ Ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ μὴ ἔσα, πάντα καλύψῃ

τάδε.

1390

“ Τί τὸ δίκαιον τῷτό γ'; ἄρ' ἔχομεν ἀντιπῆν ἔπος;
Κατ' ἐκὼν ἔλθωμεν. καὶ δὲ τόνδε διὰ μάχης
μολῶν

Πᾶσιν Ἀργείοις γυναῖκας ἄναι, ἐδὲ κατθανόν.

“ Εἰς γ' ἀντὶς κρείστων γυναικῶν μυρίων ὀρεῖν Φάος
Εἰ δ' ἐβλήθῃ τὸ σῶμα τέμνον Ἀρτεμις λαβεῖν, 1395
Εμπροσθὼν γιγῆσοι' ἐγὼ θνητὸς ἔσα τῇ θεῷ;

ΑΛΛ'

Αλλ' ἀμήχανον. δίδωμι σῶμα τέμνον Ἑλλάοι.
 Θύετ', ἐκπερθεῖτε Τροίαν. ταῦτα γὰρ μετρησά με
 Διὰ μακροῦ, καὶ παῖδες ἔτοι, καὶ γάμοι, ἔδωξ' ἐμῇ.
 Βαρβάρων δ' Ἑλλήνας εἰκός 1400
 Ἄρχην. ἀλλ' ἔβαρβάρους
 " Μῆτερ Ἑλλήνων. τὸ μὲν γὰρ δοῦλον, οἱ δ' ἐλευθέρου.

Ιάμβοι.

- Χο. Τὸ μὲν σὸν ὦ νῆανι, γενναίως ἔχθ.
 " Τὸ τῆς τύχης δέ, καὶ τὸ τ' θεῶ, νοσεῖ.
 Αχ. Αγαμέμνωνος παῖ, μακάρεόν με τις θεῶν 1405
 Ἐμελλε θῆσθαι, καὶ τύχοιμι σῶν γάμων.
 Ζηλῶ δέ σ' ὅ μὲν Ἑλλάδ', Ἑλλάδος δέ σε.
 Εὐ γὰρ ἴοδ' εἶπας, ἀξίως τε πατρίδος.
 " Τὸ θεομαχεῖν γὰρ ἀπλιποῦσ', ὃ σ' κρατεῖ,
 Εξελογίσω τὰ χρήσθαι, τὰ ἀναγκαῖά γε. 1410
 Μᾶλλον δέ λέκτρων σῶν πόθος μ' εἰσέρχεται,
 Εἰς τὴν φύσιν βλέψαντα. γενναία γὰρ εἶ.
 Ὅρα δ'. ἐγὼ γὰρ βύλομαί σ' εὐεργετῶν,
 Λαβεῖν τ' ἐς οἴκους. ἄχθομαί τ', ἴσω θέετι,
 Εἰ μή σε σώσω Δαναΐδασι διὰ μάχης 1415
 " Ἐλθών. ἄθρονον, ὃ θάνατος δεινὸν κακόν.
 Ιφι. Λέγω τάδ', ἔδεν ἔδεν' εὐλαβεμένη.
 Ἡ Τυνδαρίς παῖς διὰ τὸ σῶμ' ἀρχῇ, μάχας
 Ἀνδρῶν πεισῆσα, καὶ φόνους. σὺ δ' ὦ ξένη,
 Μὴ θῆσκε δι' ἐμὲ, μήδ' ἀποκτείνης τινα. 1420
 Ἐὰ δέ σῶσά μ' Ἑλλάδ', ἦν δυνάμεθα.
 Αχ. ὦ λῆμ' ἄριστον, σὺν ἔχω πρὸς τοῦτ' ἔτι

Δίχην, ἐπεὶ σοι τάδε δίκαι. γαστήρ γάρ
 “ φρονῆς. τί γὰρ τάλαθις ἐπ’ ἔσται τις αἶν;

“ Ὅμως δ’ ἴσως γε καὶν μεταγνοίης τάδε. 1425

Ὡς οὖν ἂν εἴδῃς τὰ π’ ἐμοῦ λελογμένα,
 ἐλθὼν, τὰ δ’ ὅπλα θύσσεσθαι βασιλῆϊ πίλας,
 εἰς ἐκείσων σ’, ἀλλὰ καλέσων θανάτῳ.

Χρήση δὲ καὶ σὺ τοῖς ἐμοῖς λόγοις τάχα,
 “ Ὅταν πίλας σῆς φάσσαντο δίκης ἰδῆς. 1430

Οὐκ οὖν εἴσω σ’ ἀφροσύνη τῇ σῇ θανάτῳ.
 ἐλθὼν δὲ σὺν ὅπλοις τοῖσδε πρὸς καὶν θύσας.
 Καραδοκῆσω σὴν ἐκεῖ παρουσίαν.

ΙΦΙ. Μῆτερ; τί σιγῇ δακρύοις πέτραις κόρας;

ΚΛΥ. ἔχω τάλαττα πρόφασιν, ὡς ἀλγύνῃ φρένα. 1435

ΙΦΙ. Παῦσά με, μὴ κάκιζε. τάδε δ’ ἐμοὶ περὶ σοῦ.

ΚΛΥ. Δέγ’, ὡς παρ’ ἡμῶν ἔδδεν ἀδικήσῃ, τέκνον.

ΙΦΙ. Μῆτ’ οὖν γε τὸν σὺν πλόκαμον ἐκτέμης τριχὺς,
 Μῆτ’ ἄμφι σῶμα μέλανας ἀμπύχῃ πέπλῳ.

ΚΛΥ. Τί δῆτα τόδ’ εἶπας, ὃ τέκνον, ἀπολείσασά σε; 1440

ΙΦΙ. Οὐ σύ γε. σίσσωμαι. κατ’ ἐμὲ δ’ εὐκλεὲς ἔσθι.

ΚΛΥ. Πῶς εἶπας; ἐ πενθεῖν με σὴν ψυχὴν χρεῶν;

ΙΦΙ. Ἦκισ’, ἐπεὶ μοι τύμβος ἐ χωδῆσεται.

ΚΛΥ. Τί δαί. το θνήσκῃν ἐ τάφος νομίζεται;

ΙΦΙ. Βωμὸς θεῶς μοι μνήμα, τ’ αἰὶς κόρης. 1445

ΚΛΥ. Ἀλλ’ ὃ τέκνον, σοι πείσομαι. λέγεις γὰρ εὖ.

ΙΦΙ. Ὡς εὐτυχούτα γ’, Ἑλλάδος τ’ εὐεργέτης.

ΚΛΥ. Τί δαί κασιγνήτασιν ἀγγελοῦ σέθεν;

ΙΦΙ. Μῆδ’ ἄμφι κῆνακας μέλανας ἐξάψῃ πέπλῳ.

ΚΛΥ. Εἶπω δὲ παρὰ τοῦ φίλου ἔπος τί περὶ σοῦ; 1450

ΙΦΙ.

ΙΦΙ. Χαίρειν γ'. Ορίσθην τ' ἑκτρεῖς ἄνδρα τόνδε μοι.

Κλυ. Προσέλκυσά νιν ὕψιστον Θεωμόην.

ΙΦΙ. ὦ φίλτατ', ἐπεκύρησας ὅσον εἶχες φίλοις.

Κλυ. Ἐδ' ὅ τι κατ' Ἄργεος δρωσά, σοι χάρειν φέρω;

ΙΦΙ. Πατέρα τὸν ἐμὸν μὴ σύγ', πόσιν τε σὸν. 1455

Κλυ. Δεινὰς ἀγῶνας διὰ σε κείνον δὲ δραμεῖν.

ΙΦΙ. Ἄκων μ' ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος διώλεσεν.

Κλυ. Δόλω δ' ἄγεννώς Ατρείας τ' ἐκ ἀξίως.

ΙΦΙ. Τίς μ' ἔστιν ἄζων πρὶν ἀπαράξασθαι κόμας;

Κλυ. Εγὼ μετὰ γε σοῦ. ΙΦΙ. μὴ σὺ γ' ἔ καλῶς
λέγεις. 1460

Κλυ. Πέπλων ἐχομένη σῶν. ΙΦΙ. ἐμοὶ μήτερ πατρὸς.

Μέν', ὡς ἐμοὶ τε, σοὶ τε κάλλιον τόδε,

Πατρὸς δ' ὀπαδῶν τῶνδ' τίς με πεμπέτω

Ἀρτέμιδος εἰς λειμῶν', ὅπου σφαγήσομαι.

Κλυ. ὦ τέκνον, οἶχη. ΙΦΙ. Ἐπαλιν γ' ἔ μὴ μόλω. 1465

Κλυ. Λιπύσσα μητέρα. ΙΦΙ. ὡς ὄρας γ', ἐκ ἀξίως.

Κλυ. Σχῆς, μὴ με προλίπης. ΙΦΙ. ἐκ ἐῷ σάξαι
δάκρυ.

Τμῆς δ' ἐπευφημήσας ὦ νεάνιδες.

Παῖνα, τῇ μὴ συμφορᾷ, Διὸς κόρη

Ἄρτεμιν. ἴτω ἢ Δαναΐδας εὐφημία. 1470

Κανὰ δ' ἐναρχέσθω τις αἰθέρα. ἢ πῦρ,

Προχύταις καθαρφαίσι. ἢ πατὴρ ἐμὸς

Εὐδελύσθω βαμὸν, ὡς σωτηρίαν

Ἑλλήσι δώσουσ' ἔρχομαι νικηφόρον.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΙΦΙ. Ἄγετ' με τὰν ἱλίαν

1475

Καὶ φρυγῶν ἐλέπτολιν.

Ζ

Στίφια

- Σπέρια πέδ' ἔβαλε δίδοτε, φέμε-
 τε, πλόκαμος ὅδε κατασέφην.
 Χερσίδων τε παγαῶσιν
 Ἐλίσσεται ἀμφὶ καὶ ὄν,
 1480
 Ἀμφὶ βαμὸν Ἄρτεμιν,
 Τὰν ἀνασταν Ἄρτεμιν,
 Τὰν μάκαρ' αἶσαν.
 Ὡς ἐμοῖσιν οἱ χρεῶν
 Αἵμασι, θύμασί τε,
 1485
 Θέσφατ' ἔχ' ἀλέψω.
 Χο. ὦ πότνια, πότνια μήτηρ.
 Ὡς δάκρυα γέ σοι
 Δάσσομεν ἀμέτρητα.
 Παρ' ἱεροῖς γὰρ ἔπρεπ' ἔστι.
 1490
 Ἰφι. ὦ νεάνιδες,
 Συναπαίδετ' Ἄρτεμιν,
 Χαλκίδος ἀντίπορον,
 ἵνα τε δόρατα
 Μίμονι δάϊα δι' ἐμὸν ὄνομα.
 1495
 Τᾶς γ' Αὐλίδος ἐπιπόροις
 Ὀρμοῖς. ἰὼ γὰρ μήτηρ,
 ὦ πελασγία.
 Μυκῆναί τ' ἐμαὶ θεράπαιναί.
 Χο. Καλῆς πόλισμα Πελοπίδας,
 1500
 Κυκλωπῶν πόνον χερῶν.
 Ἰφι. Ἐθρεψας Ἑλλάδι μέγα Φάος,
 Θανούσα δ' οὐκ ἀνάνομαι.
 Χο. Κλέος γὰρ ἔσ' σε μὴ λήπη.

Ἰφι.

Ιφι. Ἰῶ, ἰῶ. λαμπαδοῦχος ἡμέρα.
Διός τε Φέγος, ἕτερόν,
Ἑτέρον αἰῶνα.

1505

Καὶ μοῖραν οἰκήσομεν.
Χαῖρέ μοι φίλον Φάος.

Χο. Ἰῶ, ἰῶ. ἴδοθε τὰν Ἰλίῃ

1510

Καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν
Στείχουσιν, ἐπὶ κᾶρα σέφη
Βαλλομένοισιν, χερνίβων τε παλαιῖς,
Βωμόν γε δαίμονος θεᾶς,

Ῥανίῃσιν αἵματόρρυσ

1515

Θανοῦσαν, εὐφυῆ τε σώματος
Δέρην σφαγεῖσαν. εὐδρασοὶ παγκαὶ
Πατρῶναι μῦχοί σε, χερνιβῆς τε,
Στρατὸς τ' Ἀχαιῶν θέλων
Ἰλίῃ πόλιν μολεῖν.

1520

Ἀλλὰ τὰν Διὸς κοραν
Κλήσωμεν Ἀρτεμιν, θεῶν ἄγκισσαν,
Ὡς ἐπ' εὐτυχεῖ πτόμα.

Ὡ πότνια, δύμασι βροτησίοις

Χαρεῖσθα, πέμψον εἰς Φρυγῶν

1525

Γαῖαν Ἑλλάνων στρατὸν,
Καὶ δολέοντα Τροίας ἔδη.

Ἀγαμέμνονά τε λόγχαῖς
Ἑλλάδι κλεινότατον σέφανεν

Δὸς ἅμφι κᾶρα τέον

Κλέος ἀέμενσον ἅμφιθεῖναι,

3015

Ἰαμβοί.

Αγγ. ὦ Τιωδαρεία παῖ Κλυταιμνήστρα, δόμων

Ἐξω πέρασον, ὡς κλύεις ἐμῶν λόγων.

Κλυ. Φθγγῆς κλύσσει δ' ἔϋρο σῆς ἀφικόμην,

Ταρβοῦσα τλήμων, κακπεπλεγμένη Φόβω, 1535

Μή μοι τίν' ἄλλην ζυμφορὰν ἤκεις φέρων,

Πρὸς τῇ παρουσίᾳ. Αγγ. σῆς μὲν οὖν παχὺς πέρι;

Θαυμασά σοι καὶ δεινὰ σημῆναι θέλω.

Κλυ. Μὴ μέλλε τοίνυν. ἀλλὰ φράζ' ὅσον τάχος.

Αγγ. Ἀλλ' ὦ Φίλη Δαωποινα, πᾶν πύση σαφῶς. 1540

Λέγω δ' ἀπαρχῆς, ἣν τι μὴ σφαλαῖσά μου

Γνώμη, ταραχὴ γλώσσαν ἐν λόγοις ἐμήν.

Επεὶ γὰρ ἰκόμεσθα τ' Διὸς κόρης

Ἀρτίμιδος ἄλσος λείμακάς τ' ἀνθηφόρους,

Ἴν' ἦν Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματος, 1545

Σὴν παῖδ' ἄγοντες, εὐθὺς Ἀργείων ὄχλος

Ἡθροΐζεθ', ὡς δ' ἑσθίδει Ἀγαμέμνων ἀναΐ,

Επὶ σφαγὰς εἴχουσιν εἰς ἄλσος κόρην,

Ἀνεξέναζε, κάμπυλιν σρέφας κᾶρα,

Δάκρυα προῆγεν, ὀμμάτων πέπλον προΐσας. 1550

Ἡ γ' ἐμθεῖσα τῷ τέκοντι πλοσίον,

Ἐλέξε τοιάδ'. ὦ πάτερ πάρεμί σοι.

Τὲ μὲν γ' σῶμα τῆς ἐμῆς ὑπὲρ πάτρας,

Καὶ τῆς ἀπάσης Ἑλλάδος γαίας ὑπερ,

Θῦσαι δίδωμι ἐκοῦσά περὶ βωμὸν θεᾶς, 1555

Ἀγοντας, εἰπὲρ ἐπὶ θεοφάτων τόδ'.

Καὶ τὰ π' ἐμ' εὐτυχοῖτε, καὶ νικηφόρου

Δωρου

Δώρου τύχαιτε, πατρίδα τ' ἐξίκοιοδε γῆν.
 Πρὸς πῶτα, μετ' ἑσθλὴν τις ἀργείων ἑμοῖ
 Σίγῃ. περὶ γὰρ ἡδ' ἀνὰ εὐκαρδίας. 1560
 Τόσαυτ' ἔλεξε. πῶς δ' ἐθαύμασε κλύων
 Εὐφυχίαν τε, κἀρετὴν τῆς παρθένου.
 Στὰς δ' ἐν μέσῳ Ταλθύβιος, ὃν τὸδ' ἦν μέλον,
 Εὐφημίαν ἀνείπε, καὶ σιγὴν στρατῶ.
 Κάλχας δ' ὁ μάντις εἰς κανοῦν χρυσήλατον 1565
 ἔβηκεν ὅθ' ἡρὶ Φάσσανον ἀπάσας
 Κολέων ἔζωθεν, κρᾶτά τ' ἔστειλεν κόρης.
 Ὁ πᾶς δ' ὁ Πηλῖος ἐν κύκλῳ βαμνὸν θεῶς,
 Λαβὼν κανοῦν, ἔθρεξε, χερσὶν αἰσῶν ὁμοῖ,
 ἔβλεψε δ' ὃν θεοκτόν' Ἀρτεμι, παῖ Διός. 1570
 Τὸ λαμπρὸν εἰλίσσας ἐν εὐφρόνῃ Φάος,
 Δέξαι τὸ θῦμα τὸδ', ὅγε σοι δωρούμεθα,
 Στρατὶς τ' Ἀχαιῶν, Ἀγαμέμνων ἀναξ θ' ὁμῶς,
 Ἀχραντὸν αἶμα καλλιπαρθένης δέρας,
 Καὶ δὸς γένεσθ' ὧσιν νεῶν ἀπήμονα, 1575
 Τροίας τε πέρας μ' ἐξελεῖν ἡμᾶς δορί.
 Εἰς γῆν δ' Ἀτρεΐδαι, πῶς στρατὸς τ' ἔση βλέπων.
 Ἰερὸς ἦ Φάσσανον λαβὼν, ἐπεύξατο,
 Λαμνὸν τ' ἐπισκοπεῖν, ἵνα πωλῆσκειν αἶν.
 Ἐμοὶ δὲ τ' ἄλγος ἔμικρον ἐσθλὴ φρενᾶ, 1580
 Κᾶσση γενέσθ' ὡς θάυμα δ' ἦν αἴφνης ὄραν.
 Πληγῆς κτύπον γὰρ πᾶς τις ἤσθ' ἂν σαφῶς,
 Τὴν παρθένοι δ' ἐκ οἴδεν ἔγῃς εἰσέδν.
 Βοᾷ δ' ἰερὸς, ἅπας δ' ἐπήχησε στρατὸς,
 Ἀελπτον εἰσιδόντες ἐκ θεῶν τινος 1585

Φάσμη

φάσμι, ἔ γε μὴδ' ὀρωμένη πῆκε παῖσιν.
 Ἐλαφος γὰρ ἀσπαίρουσ' ἔκειτ' ἐπὶ χθονί,
 ἰδὼν μεγίστη, διαπρεπὴς τε τὴν θείαν,
 ἥς αἵματι βωμὸς ἱεράνετ' ἄρδην τ' ἑοῦ.
 Κἂν τῷδε Κάλχας, πῶς δοκεῖς; χαίρων ἔφη, 1590
 Ὡ τῷδ' Ἀχαιῶν κοίρανοι κοινού στρατῷ,
 ὄρατε τήνδε θυσίαν, ἣν ἡ θεὸς
 Πρέθηκε βωμίαν, ἔλαφον ὀρεοδρόμον;
 ταύτῃ μάλιστα τὴ κόρης ἀσπάζεταιται,
 ὥς μὴ μιάνοι βωμὸν Διγαυῆ φόνου, 1595
 Ἥδεως τε τὰτ' ἐδίδαπε, καὶ πλοῦν ἔριον
 Δίδωσιν ἡμῖν, ἱλίσκ' ἐπιδρομάς.
 Πρὸς ταῦτα πᾶς τις θάρσος αἶρε ναυδάτης,
 Χώρει τε πρὸς καῖν, ὡς ἡμέραι τῇδε δεῖ,
 Λιπύνας ἡμᾶς Αὐλίδος κοίλῃς μυχοῦς, 1600
 Αἰγαῖον οἶδμα διαπερᾶν. ἐπεὶ δ' ἄπειν
 Κατέλυθρακώθη θυμὸν ἐν Ἡφαίστου φλογί,
 Τὰ πρόσφορ' ἤχαθ', ὡς τύχοι νόστου στρατός.
 Πέμπει δ' Ἀγαμέμνων μ', ὥς σε φράσσω ταῖδε,
 Λέγεις θ' ὅποιος ἐκ θεῶν μοίρας κυρεῖ, 1605
 Καὶ δοῖαν ἔχεν ἄφθιτον κατ' Ἑλλάδα.
 Εγὼ παρὼν γ', καὶ τὸ πρῶτον ὀρώων, λέγω,
 Ἡ πᾶς σαφὺς σοι πρὸς θεὸς ἀφίππηται.
 Λύπης δ' ἀφαίρει, καὶ πρόσθ' ἑτέρους χόλαν.
 " Ἀπρὸς δόκητα γ' βροτοῖσι πᾶσι θεῶν, 1610
 " Σώζεις θ', ἔς Φιλοῦσιν. ἡμαρ γὰρ τότε,
 " Θανούσιν εἶδε, καὶ βλέπουσιν παῖδα σὴν.
 Σο. Ὡς ἡδομαί τοι ταῦτ' ἀκῆσας ἀγγέλει.

Ζῶν δ' ἐν θεοῖσι σὸν μῦθον φράζετ' ἴκεος,

Κλυ. ὦ παῖ, θεῶν τῷ κλέμμα γέγονας ; 1615

Πῶς σε προσέειπε ; πῶς δὲ φῶ ;

Παραμυθεῖσθαι τέσδε μάτλι μύθους,

ὥς σε πένθους λυγροῦ παυσάμεν,

Χθ. Καὶ μὴν Αγαμέμνων ἀναξ σείχῃ, 1620
Τέσδ' αὐτὸς ἔχων σοι φράζειν μύθους.

Αγα. Γύναι, θυγατὶς ἐνὲκ' ὀλβιοῖ γενοίμεθ' αὖ,

ἔχῃ γὰρ ὄντως ἐν θεοῖς ὁμιλίαν.

Χρὴ δὲ σε λαβοῦσαν τόνδε μόχλον ναιαγῆ,

Στείχῃν πρὸς οἴκους, ὡς σπατὸς πρὸς πλεῖν ὄρεα.

Καὶ χαῖρε. χρόνιά γε τὰμὰ σοι προσφθέγ- 1625
ματα

Τροίηθεν ἔσαι. ἢ γένοιτό σοι καλῶς.

Χθ. Χαίρων Ατρείδῃ, γῆν ἱκου φρυγίαν.

Χαίρων δ' ἐπάνηκε.

Κάλλιστά μοι σκῦλ' ἀπὸ Τροίας ἐλάν.

Εὐριπίδῃς Ἰφιγένειας ἢ ἐν Αὐλίδι Τελὸς.

Φάσμι, ἔ γε μὴδ' ὀρωμένη πῆγε πύρην.
 Ἐλαφος γὰρ ἀσπαίρων ἔκκετ' ἐπὶ χθονί,
 Ἰδὼν μεγίστη διαπρεπὲς τε τὴν θείαν,
 Ἦς αἵματι βωμὸς ἐφράσσεται ἄρδην τ' ἑοῦ.
 Κἂν τῷδε Κάλχας, πῶς δοκῆς; χαίρων ἔφη, 1590
 Ὡ τῷδ' Ἀχαιῶν κοῖρανοι κοινού στρατῷ,
 Ὁρᾷτε τήνδε θυσίαν, ἣν ἡ θεὸς
 Πρῶτ' ἔθηκε βωμίας, ἔλαφον ὀρειδρόμον;
 Ταύτῃ μάλιστ' ἐκέρης ἀσπάζεταιται,
 Ὡς μὴ μιᾶν βωμὸν ὀγανῶ φόνῳ, 1595
 Ἦδ' ὡς τε τῷτ' ἐδίδχατο, καὶ πολλοὺν ἔριον
 Δίδωσιν ἡμῖν, Ἰλίῃ τ' ἐπιδρομάς.
 Πρὸς ταῦτα πᾶς τις θάσσος αἶρε ναυδάτης,
 Χῶρε τε πρὸς καῖν, ὡς ἡμέρᾳ τῇδε δεῖ,
 Λιπόντας ἡμᾶς Αὐλίδος κοίλῃς μυχοῦς, 1600
 Αἰγαῖον οἶδμα διαπερᾶν. ἐπεὶ δ' ἄπαν
 Κατήνθρα κώθη θυμὸν ἐν Ἠφαίστῳ φλογί,
 Τὰ πρόσφορ' ἤγαθ', ὡς τύχοι νόστῳ στρατός.
 Πέμπει δ' Ἀγαμέμνων μ', ὥς τ' σὺ φράσῃ ταῦτα,
 Λέγων θ' ὅποιός ἐκ θεῶν μοίρας κυρεῖ, 1605
 Καὶ δοῖάν ἔχεν ἄφθιτον καθ' Ἑλλάδα.
 Εγὼ παρὼν ἦ, καὶ τὸ πρᾶγμα ὀρῶν, λέγω,
 Ἢ πᾶς σαφὲς σοι πρὸς θεὸς ἀφίππεται.
 Λύκης δ' ἀφαίρει, καὶ πόσ' ἄλλες χόλῳ.
 " Ἀπρὸς δόκητα ἦ βροτοῖσι τὰ τῶν θεῶν, 1610
 " Σώζῃσι θ', ἔς φιλοῦσιν. ἡμᾶρ γὰρ τόδε,
 " Θανούσιν εἶδε, καὶ βλέπουσιν παῖδα σὴν.
 Χο. Ὡς ἡδομαί τι ταῦτ' ἀκῆσας ἀγγέλει.

- Ζῶν δ' ἐν θεοῖσι σὺν μένῃν φράζει τέκος,
 Κλυ. ὦ παῖ, θεῶν τῷ κλέμμα γέγονας ; 1615
 Πῶς σε προσέπω ; πῶς δὲ φῶ ;
 Παραμυθεῖσθαι τέσθε μάτλι μύθους,
 Ὡς σε πένθους λυγροῦ παυσάμεν,
 Χθ. Καὶ μὲν Αἰγαμέμνων ἀναξ σείχῃ,
 Τέσθ' αὐτὲς ἔχων σοι φράζον μύθους. 1620
 Αἰα. Γύναι, θυγατὶς ἐνὲκ' ὀλβιοι γενοίμεθ' ἂν,
 Ἐχθ' γὰρ ὄντως ἐν θεοῖς ὁμιλίαν.
 Χρὴ δὲ σε λαβοῦσαν τόνδε μόχρον νεαγενῆ,
 Στείχῃν πρὸς οἴκους, ὡς σπατὸς πρὸς πλῆν ὀρεῖ.
 Καὶ χαῖρε. χρόνιά γε τὰμὰ σοι προσφθέγ-
 ματα 1625
 Τροίηθεν ἔσται. καὶ γένοιτό σοι καλῶς.
 Χθ. Χαίρων Ατρείδῃ, γῆν ἴκου Φρυγίαν.
 Χαίρων δ' ἐπάτηκε.
 Κάλυδά μοι σκυλ' ἀπὸ Τροίας ἐλών.

Εὐριπίδης Ιφιγένειας ἢ ἐν Αὐλίδι Τελὸς.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

Α α

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

Α α

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Η Ε Ν

Τ Α Υ Ρ Ο Ι Σ.

Ἰαμβοί.

ΠΕΛΟΨ ὁ Ταντάλειος εἰς Πίσαν μολῶν
 Θοᾷσιν ἵπποις, οἰνομάς γε μεῖ κόρην,
 Εξ ἧς Ἀτρεὺς ἔβλασεν. Ἀτρεὺς γ' παῖς
 Μενέλαος, Ἀγαμέμνων πε. τῷδ' ἔφω ἔγω
 Τῆς Τιωδარείας θυγατρὸς Ἰφιγένεια παῖς, 5
 Ἦν ἀμφὶ δίναις, ἃς θάμ' Εὐρυπύς πυκναῖς
 Αὔραις ἐλίσσαν, κυανέαν ἄλα σρέφει,
 Ἐσφαζ' Ἑλένης ἔνεχ', ὥς δοκεῖ, πατὴρ,
 Ἀρτέμιδι κλειναῖς ἐν παρυχαῖσιν Αὐλίδος.
 Ἐνταῦθα γὰρ δὴ χιλίων ναῶν στόλον 10
 Ἑλλωικῶν συνήγαγ' Ἀγαμέμνων ἀναξ,
 Τὸν καλλίνικοι σέφανον ἱλίσ θέλων
 Λαβεῖν Ἀχαιῆς, τὸσθ' ὑβριζόντας γέρας

Α α 2

Ἑλέ-

Ἑλένης μετελθῶν, Μενελαῷ χάριν φέρον
 Δεινῆς τ' ἀπλοίας, πονημάτων τ' ἐτυχάνων, 15
 Εἰς ἔμπυρ' ἦλθε, καὶ λέγει Κάλχας πᾶσι
 ὦ τῆσδ' ἀνάστων Ἑλλάδος στρατηγίας
 Ἀγάμεμνον, ἐμὴν ταῦς ἀφορμίσῃ χθονός,
 Πρὶν ἂν ἐκρῶν σπῆ Ἰφιδάκην Ἀρτεμῖς
 Λαβοὶ σφαγεῖσιν. ὅ, τι γὰρ ἐνιαυτὸς τέχου 20
 Κάλλιστον, εὖζω Φωσφόρον γύσθην θεᾶ.
 Παῖδ' οὖν ἐν οἴκοις σὴ Κλυταμνήστρα δάμαρ
 Τίχτη (τὸ καλλιστεῖον εἰς ἐμ' ἀναφέρων)
 Ἦν χρηὴ σε θῆσαι, καὶ μὲν Ὀδυσσεὺς τέχνης
 Μητρὸς παρτίλοντ' Ἰπὶ γάμοις Ἀχιλλεύας. 25
 ΕΛΘΟΥΣΑ δ' Αὐλίδ' ἠέ πάλαιν, ὑπὲρ πυρᾶς
 Μεταρσία ληφθεῖσ', ἐκαγόμεν. ἕξιφ.
 Ἀλλ' ἐξέκλεψεν ἑλαφον ὀντιδουσαί με
 Ἀρτεμῖς Ἀχαιοῖς, διὰ τῇ λαμπρὸν αἰθήρα
 Πέμψατά μ', εἰς τῆνδ' ὤκισεν Ταῦρων χθόνα, 30
 Οὗ γῆς ἀνάσσει βαρβάρουσι βαρβάρως
 Θόας, ὅς ὤκω πόδα τιθεῖς, ἴσον πατρίοις,
 Εἰς τένον μ' ἦλθε τοδὲ ποδωκείας χάριν.
 Ναοῖσι δ' ἐν τοῖσδ' ἱερῇαν πήγῃ με,
 Ὅθ' ἐνόμοισι τοῖσι δ' ἥδεται θεᾶ 35
 Ἀρτεμῖς ἑορτῆς, τένον μ' ἥς καλὸν μόνον.
 Τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, τίμω θεὸν φοβεμνή.
 Οὕω γὰρ, ὄντος τῷ νόμου καὶ παρὶν πόλῃ,
 Ὃς ἂν κατέλθῃ τέλει γῆν Ἑλλήν ἀνὴρ.
 Κατέρχομαι μὲν, σφάγια δ' ἄλλοισιν μέλει 40
 Ἀρρῆτ' ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.

ἢ και-

Ἀ κατὰ δ' ἤκη νῆξ φέρουσα φάσματα,
 Λέξω πρὸς αἴθερ'. εἴ τι θεὸς ἴδ' ἄκος.
 Ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ τῆσθ' ἀπαλαχθεῖσσω γῆς,
 Οἰκῆιν ἐν Ἀργεῖ, παρθένοισι δ' ἐν μέσαις 45
 Εὐδον, χθονὸς δὲ νότα σφάθῃναι σάλα.
 Φεύγῃ δὲ, κάξω σῆσα, θρυγλὸν εἰσιδεῖν
 Δόμων πατρίων. πᾶν δ' ἐρέψιμον εἶγος
 Βεβλημμένον πρὸς ἔδρας ἐξ ἄκρων σελιμῶν.
 Μόνος δ' ἐλέσθη σύλος, ὡς ἔδοξε μοι 50

Δόμων πατρίων. ὅκ' δ' ἐπικράτων κόμας
 Ξαλῆας καθεῖναι, φθέγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν.
 Κάγω τέχνην τήνδ', ἣν ἔχω ξενοκτόνον,
 Τίμωσ', ὕφραμον αὐτὸν, ὡς θανάμνον,
 Κλαίοντα· τοῦναρ δ' ὦθε συμβαλλω τόδε. 55
 Τέθρηκ' Ὀρέσης, ἔ κατηρξάμην ἐγώ.

“ Στύλοι γὰρ οἰκῶν εἰσὶ παῖδες ἄρσενες.
 Θνήσκουσιν δ' ὡς ἂν χερσίδες βάλωσί με.
 Οὐδ' αὖ σονάψαι τέναρ εἰς φίλῃς ἔχω.
 Στροφίῳ γὰρ σὸν ἦν παῖς, ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ. 60
 Νῦν ἔν' ἀδελφῷ βάλομαι δοῦναι χοᾶς,
 Παρῆσ' ἀπέντι. ταῦτα γὰρ διναίμεθ' ἂν
 Σὺν προσπόλοισιν, ἅς ἔδωχ' ἡμῖν ἀναξ
 Ἑλληνίδας γυναικας. ἀλλ' ἐξ αἰτίας
 Οὐπω τινὸς πάρεσιν ἐς ἐμ' εἴσω δόμων, 65
 Εν οἷσι νάω τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.

Ὀρέ. Ὅρα, Φυλάσσε, μή τις ἐν εἴδῳ βροτῶν.

Πυλ. Ὀρεῶ. σκοπῶμαι δ' ὄμμα πανταχοῦ σρέφῶν.

Ὀρέ. Πυλάδῃ, δοκῶ σοι μέλαθρα ταῦτ' εἶναι θεᾶς,

Ἐνθ'

- "Ενθ' Ἀργάθεν καὶν πῶτιαν ἐσείλαμεν; 70
 Πυλ. Ἔρμαι γ' Ὀρέστω. σοὶ δ' ἰσχυροῦν χρόνῳ.
 Ορέ. Καὶ βασιλεὺς, ἔλθῃ δ' κατακτείνῃ Φόνος;
 Πυλ. Εἰς αἰμάτων γῶν ξάνθ' ἔχῃ τριχόματα.
 Ορέ. Θριγκοῖς δ' ὑπ' αὐτοῖς σκυλ' ὄρεας ἡρτημένα;
 Πυλ. Τῶν κατακτόντων τέκνονθ' ἔξενον. 75
 Ορέ. Ἀλλ' ἐγκυκλῶντ' ὀφθαλμὸν εὖ σκοπεῖν χρεών.
 "Ω φοῖβε, ποι μ' αὖ τήνδ' ἐς ἄρκιον ἤραγες
 Χρήστας; ἐπὶ δὲ πατὴρ αἰμ' ἐτιστάμεν,
 Μητέρα κατακτείνῃ, διαδοχαῖς δ' Ερινύων
 Ἠλευνόμεσθαι, Φυγάδες, ἔξεδροι χθονός, 80
 Δρόμους τε πολλὰς ἐξέπλησα καμπήμους,
 Ελθὼν δὲ σ' ἠρώτησα. πῶς τροχιάσθαι
 Μανίας ἀν' ἐλθοίμ', εἰς τέλος, πίνω τ' ἐμῶν,
 Οὓς ἐξεμόχθομαι περπολῶν κατὰ Ἑλλάδα.
 Σὺ δ' εἴπας ἐλθεῖν Ταυρελῆς μ' ὄρους χθονός, 85
 "Εκθ' Ἀρτεμις σὴ σύζυγος βασιλεὺς ἔχῃ,
 Λαβεῖν τ' αἶγαντα θεῖας, ὅ φασιν ἐνθάδ'
 Εἰς τέσδε καὶς ἔρατ' ἔπεισιν ἄπο.
 Λαβόντα δ' ἢ τέχνασθαι, ἢ τύχῃ τινί,
 Κίεθ' ἔκπλησαντ', Ἀθηναίων χθονὶ 90
 Δοῦναι τὰς. ἐνθάδ' ἔδεν ἐρήθη πέρας.
 Καὶ ταῦτα δράσαντ' ἀμπνοὰς ἔξεν πόνων.
 "Ἦκω δ', ὅπως σοῖς λόγοσιν, ἐνθάδ'
 "Αγνώσκον εἰς γῆν, ἄγερον. σὲ δ' ἰσχυρῶ
 Πυλάδῃ. σὺ γάρ μοι τὰς συλλήπτωρ πόνου 95
 Τί δρῶμεν; ἀμφίβλησρα γὰρ τοίχων ὄρεας
 "Υψηλὰς, πύργους δωμάτων πρὸς ἀμβρόσιος

Εκθησύμεθα; πᾶς ἂν οὖν μάθοιμεν ἄν;

Ἡ χαλκότευκτα κληῖθρα λύσαντες μοχλοῖς;

Ὡς ἔδεν ἴσμεν. ἦν δ' ἀνοίγοντες πόλας 100

Ληφθῶμεν, εἰσβάσθῃς τε μηχανώμενοι,

Θανέμεθ'. ἀλλὰ πρὶν θανεῖν, νεὼς ἔπι

Φεύγωμεν, ἥπερ δεῦρ' ἐναυτολήσαμεν.

Πολ. Φεύγῃν μὲν σὺκ ἀνεκτὸν, ἔδ' εἰώθαμεν.

Τὸν τῷ θεοῦ ᾧ χρησμὸν ἐκακίστον. 105

Ναῖ δ' ἀπαλλαχθέντε, κρύψωμεν δέμας

Κατ' ἄντρ', ἀ πόντος νοτίδι διακλύζῃ μέλας.

Νεὼς ἄπωθεν, μή τις εἰσιδὼν σκάφος,

Βασιλεῦσιν ἄπη, κατὰ ληφθῶμεν βία.

Ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λυγαίας μύλη, 110

Τολμητέον τοι, ξυστὴν ἐκ ναῖς λαβεῖν

Ἀγαλμα, πῶσας προσφέροντα μηχανάς.

Ὅρα δὲ γ' ἔσω τριγλύφῳ, ὅποι κενὸν

Δέμας καλεῖναι. Τὰς πόντος γὰρ οἱ ἄγαθοι

Τολμῶσι. δειλοὶ δ' εἰπὶν ἔδεν ἑδάμου, 115

Οὔτι. Οὔτοι μακρὸν μὲν ἤλθομεν κώπη πόρον,

Εκ τερμάτων δὲ νόστον ἄρωμεν πάλιν;

Ἀλλ' εὖ γὰρ εἶπας, πρῶτον. χώρει νεκρῶν

Ὅποι χθονὸς κρύψαντε λήσομεν δέμας.

Οὐ γὰρ τὸ τῷ θεῷ γ' αἰτίον γενήσεται. 120

Πιστεῖν ἄχρηστον θεοφάτον. τολμητέον.

Μόχθος γὰρ ἔδεις τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΙΦι. Εὐφραμεῖτ' ὦ πόντι

Δισσὰς συγχωρῆσας πέτρας

Εὐ-

- "Ενθ' Ἀργάθεν βαῦν ποτίαν ἐδείλαμεν; 70
 Πυλ. Ἔρμαι γ' Ὀρέσσει. σοὶ ᾗ συνοχεῖν χρόνῳ.
 Ορέ. Καὶ βασιλὸς, ἔλῃν ἔ καταπαύει φόνοσ;
 Πυλ. Εἰς αἰμάτων γούν ξάνθ' ἔχῃ τριχώματα.
 Ορέ. Θριγμοῖς δ' ὑπ' αὐτοῖς σκύλ' ὄρας ἡρτημύα;
 Πυλ. Τῶν κατθανόντων τέκροθνια ξένων. 75
 Ορέ. Ἀλλ' ἐγκυκλῶντ' ὀφθαλμὸν εὖ σκοπεῖν χρεών.
 "Ὡ φοῖβε, ποι μ' αὖ τῆνδ' ἐς ἄρκυν ἤραγες
 Χρήσας; ἐπείδῃ πατὴρ αἰμ' ἐτιστάμεν;
 Μητέρα κατακτεῖς, διαδοχαῖς δ' Ερινύων
 Ἠλαυνόμεδα, φυγάδες, ἔξεδροι χθονός, 80
 Δρόμους τε πολλὰς ἐξέπλησα καμπήμους,
 Ελθὼν δέ σ' ἠρώτησα. πῶς τροχῆλάου
 Μαρίας ἀν' ἔλθοιμ' εἰς τέλος, πίνω τ' ἐμῶν,
 Οὐς ἐξεμόχθομαι περπολῶν κατ' Ἑλλάδα.
 Σὺ δ' εἴπας ἔλθεῖν Ταυρελῆς μ' ὄρους χθονός, 85
 "Εκθ' Ἀρτεμις σὴ σύζυγος βασιλῆος ἔχῃ,
 Λαβεῖν τ' ἄγαλμα θεῆας, ὃ φασιν ἐνθάδῃ
 Εἰς τέσδε καὶς ἑρατῷ πεισοῖν ἄπο.
 Λαβόντα δ' ἢ τέχνασιν, ἢ τύχῃ τινί,
 Κίρδιων ἐκπλήσαντ', Ἀθηναίων χθονὶ 90
 Δοῦσάμ τῶδ'. ἐνθένδ' ἄδεν ἐρήθη πέρας.
 Καὶ ταῦτα δράσαντ' ἀμπνοὰς ἔξεν πόνων.
 "Ἦκω ᾗ, πείθεῖς σοῖς λόγοσιν, ἐνθάδῃ
 "Αἰχνοῶσιν εἰς γῆν, ἄξενον. σέ δ' ἰσορῶ
 Πυλάδῃ. σὺ γάρ μοι τέδῃ συλλήπτωρ πόνε 95
 Τί δρῶμεν; ἀμφίβληττα γὰρ τοίχων ὄρας
 "Υψηλά. πότερα δωμάτων πρὸς ἀμβάσας

Εκθρόμεδα; πῶς ἂν οὖν μάθοιμεν ἄν;

Ἡ χαλκότευκτα κληῖθρα λύσαντες μοχλοῖς;

Ὡς ἔδεν ἴσμεν. ἦν δ' ἀνοίγοντες πόλας 100

Ληφθῶμεν, εἰσβάσθης τε μηχανώμενοι,

Θανέμεθ'. ἀλλὰ πρὶν θανεῖν, νεὼς ἐπὶ

φεύγωμεν, ἥπερ δεῦρ' ἐναυτολήσαμεν.

Πολ. Φεύγῃ μὲν σὺ ἀνεκτὸν, ἐδ' εἰώθαμεν.

Τὸν τῷ θεοῦ ᾧ χρησμὸν ἐκακίστον. 105

Ναῦ δ' ἀπαλλαχθέντε, κρύψωμεν δέμας

κατ' ἄντρ', ἀ πάντος νοτίδι διακλύζῃ μέλας.

Νεὼς ἄπαθεν, μή τις εἰσιδὼν σκάφος,

Βασιλεύσιν ἔπη, κατὰ ληφθῶμεν βία.

Ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λυγαίας μύλη, 110

Τολμητέον τοι, ἕξῃν ἐκ ναῦ λαβεῖν

Ἄγαλμα, πάσας προσφέροντα μηχανάς.

Ὅρα δὲ γ' εἰσω τριγλύφων, ὅππῃ κενὸν

“ Δέμας καλεῖναι. Τὰς πόνους γὰρ οἱ γὰρ τοῖ

“ Τολμῶσι. δειλοὶ δ' εἰσὶν ἔδεν ἑδάμου, 115

Οὔτοι μακρὸν μὲν ἤλθεμεν κώπη πόρον,

Εκ τερμάτων δὲ νόσον ἄρωμεν πάλιν;

Ἀλλ' εὖ γὰρ εἶπας, πρῶτον. χώρει νεκρῶν

Ὅποι χθονὸς κρύψαντε λήσομεν δέμας.

Οὐ γὰρ τὸ τῷ θεῷ γ' αἰτίον γενήσεται. 120

Πεσεῖν ἄχρηστον θέσφατον. τολμητέον.

Μόχθος γὰρ ἑοδὴς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΙΦι. Εὐφαιμῖτ' ὦ πάντων

Διασᾶς συγχωρᾶσας πέτρας

Εὐ.

Εὐχόμεναι νάμοντες.

125

ὦ παῖ τᾶς Λατοῦς,

Δίκτιω' ἄρεια,

Πρὸς αἰν' αὐλάν, εὐσύλῳ

Ναῶν χρυσήρης θρηγκοῖς,

Πόδα παρθένοιον

130

Ὅσιοι οἷας

Κληδύχῳ δούλᾳ πέμπω,

Ἑλλάδος οἷππε πύργους,

Καὶ τόχῃ, χόρτων τ' εὐδένδρων

Εξαλλάξας' Εὐράταν,

135

Πατρώων οἰκῶν ἑδρας.

Χθ. Ἐμολον. τί νέον; τίνα Φροντίδ' ἔχῃς;

Τί με πρὸς ναῦς ἄγαγες, ἄγαγες;

ὦ παῖ τῇ τᾶς Τορίας πύργους

Ελθόντος κλεινᾶ σὺν κέπα

140

Χιλιοναῦτα μυρμηκούχοις

Τῶν Ἀτρεΐδαν τῶν κλεινῶν.

Ιφι. ὦ δμῳαί, δουδρηνήτις

Ὡς θρήνοις ἔγκαιμαι,

Τᾶς ἔκ' ἐμῆς μολπᾶς βοᾶμ

145

Αλύροις ἐλέγοις.

Ἐ, ἔ. ἐν κηδέοις οἰκτοισιν,

Αἷ μοι συμβαίνουσ' ἄται,

Σύχθονεν ἄμῳ κατα-

κλαομένα ζωᾶς,

150

Οἷαν ἰδοῦμαι ὅψιν ὀνείρων

Νυκτὸς, τᾶς ἐξήλθ' ἄφρα.

ελί-

Ωλόμαν, ὠλόμαν.

Οὐκ εἰς οἴκοι πατρῶοι.

Οἱ μοι, Φρούδος γέννα.

155

Φεῦ, Φεῦ. τῶν Ἀργεῖ μόχθων

Ἰὼ δαῖμον, ὅς τόν

Μόνον με κασίγητον συλᾶς,

Αἶδα πέμψας, ὥ τίσθαι

Χαῖς μέλλω, κρατῆρά τε

160

Τὸν Φθιμένων

Ἵδραίνειν γαίης ἐν νώτοις,

Πηγάς τ' ἐρείων ἐκ μάχων.

Βάκχου τ' οἴνηρας λοιπᾶς,

Ξυθῶν τε πῆγμα μέλισσαν.

165

Ἄ νεκροῖς Φελκτήρια κῆ-

τ'. ἀλλ' ἐνδὸς μοι πᾶγχρυσον

Τεῦχος, ἧ λαοδᾶν αἶδα.

ὦ κατὰ γαίης

Ἀγαμεμνόνειον θάλος,

170

ὧς Φθιμῶν πάθαι σοι

Πέμπω. δέξαι δ' ἐ γὰρ πάρος

Τυμβᾶ σοί ξανθὰν χαίταν,

Οὐ δάκρυ' οἶσω.

Τηλόστε γὰρ δὴ οἷς ἀπενάαθην

175

Πατρίδος, κεμᾶς ἔνθα δοκίμα

Κεῖμαι, σφαχθεῖσα τλάμων.

Χθ. Ἀντιψάλμους ὠδᾶς,

Ἵμνοι τ' Ἀσιήταν σοι

Βάρβαρον ἰαχάν,

180

B b

Δείσ-

Δείπωιν, ἐξαυδάσω,
τὰν ἐν θρήνοις μῦσαν,
Νέκυσιν μέλεον.

τὰν ἐν μολπῆς αἶδας
Ἵμνῃ, δίχα Παιάνων.

185

ΙΦΙ. Οἱ μοι τῶν Ἀτρεϊδῶν οἶκων.

Ἐρρεὶ Φόως σκήπτρων.

Οἱ μοι πατρώων οἶκων.

Τίν' ἐκ τῶν εὐόλβων

Ἄργη βασιλείων,

190

Ἀρχά; μόχθος δ' ἐκ μόχθων

Αἴωσι, δινδύσας ἵπποισιν

Πτανοῖς, ἀλλάζας

Δ' ἐξέδρας ἱερὸν ὅμμι' αὐγᾶς ἄλιος.

Ἄλλοις δ' ἄλλα προσέβα

195

Χρυσέας ἀρνὸς μελάθροισι ὀδύια,

Φόνος ἐπὶ Φόνῳ,

Ἄχαια ἄχεσιν.

Ἐνθεν τῶν πρόσθεν δμαθέν-

των Τανταλιδῶν ἐκβαίνῃ

200

Ποινά γ' ἐς οἶκους. ἀπεύδει

Δ' ἀσπύδας ἐπὶ τοῖς δαίμων,

Ἐξ δερχᾶς μοι δυσδαίμων,

Δαίμων πᾶς ματρὸς ζώνας.

Καὶ νυκτὸς κίνας ἐξ δερχᾶς

205

Λοχείαν, σερρῶν παγδείαν.

Μοῖραι συντένυσσι θείαι,

Ἄ μναστειθεῖς ἐξ Ἑλλάνων,

Ἄ

Ἀν πρῶτόγονον θάλος ἐν θαλάμῳ,
 Λήδας ἀτλάμων κούρα 210
 Σφάγιον πατρώα λάβα,
 Καὶ θυμ' ἐκ εὐγάθητον
 Ἔτεκεν, ἔτρεφεν. εὐκταίαν
 Ἰππείοισιν ἐν δίφροισι
 Ψαμάθων Αὐλίδος ἐπέβασαν 215
 Νύμφαμον, οἴμοι δύστυμφον,
 Τῷ τὰς Νηρέως κόρας.
 Αἰ, αἰ. ναῦ δ' ἀζέων πόντε ξένα,
 Δυσχόρτους οἴκους ναίω,
 Ἄγαμος, ἄτεκνος. ἄπολις, ἄφιλ^Θ. 220
 Οὐ τὰν Ἄργε' μέλπουσ' Ἦραν, ἔδ' ἰσθίς ἐν καλ-
 λιφθῆσσι
 Κερκίδι Παλλάδος Ατθίδος εἰκὼ
 Τιτάνων ποικίλλεσσα,
 Ἀλλ' αἰμορρᾶντων δυσφόμευ-
 γα ξένων αἰμάσσεσ' ἅπαν, 225
 Βωμοὺς οἰκτρὰν τ' αἰαζόντων,
 Οὐδ' ἄνοικτρὸν τ' ἐκβαλλόντων δάκρυον.
 Καὶ νῦν κένων μὲν μοι
 Λάθα. τὸνδ' Ἄργε' δμαθέντα
 Κλαίω σύγχονον. 230
 Ὅ ἐλιπον ἐπιμασίδιον
 Ἐτι βρέφος, ἔτι νέον,
 Ἐτι θάλος ἐκ χειρὶ
 Μαρτὸς, πρὸς στήνοισι-
 τ' Ἄργε' σκηπτουῖχον Ορέσαν. 235
1αμ-

Ἰαμβοί.

- Χο. Καὶ μὴν ὄδ' ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίης
Βεφορβὸς ἦκ'. σημανῶν τί σοι νέον.
- Βε. Αγαμέμνονος παῖ, καὶ Κλυταμνήστρας τέκνον,
Ἦκουε καινῶν ἐξ ἐμοῦ κηρυγμάτων.
- Ιφι. Τί δ' ἐστὶ τῷ παρόντος ἐκπλήσσει λόγου; 240
- Βε. Ἦκουσιν εἰς γῆν κυανῆαν συμπληγάδων
Πλάτῃ φυγάντες δίπτυχοι κανίαι.
Θεῶ φίλον πρόσφαγμα, καὶ θυτήριον
Ἀρτέμιδι, χερνίβας ᾗ, καὶ κατέργματα
οὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐπρεπῇ ποιημένη; 245
- Ιφι. Ποδαῖοί; τίνας γῆς ὄνομ' ἔχουσιν οἱ ξένοι;
- Βε. Ἑλλῆνες. ἐν τῇτ' οἶδα, καὶ περιαιτέρω.
- Ιφι. Οὐδ' ὄνομ' ἀκούσας οἶδα τῶν ξένων φράσσει;
- Βε. Πυλάδης ἐκλήζεθ' ἄτερος πρὸς πατέρα.
- Ιφι. Τῷ συζύγου ᾗ τῷ ξένῳ τί τούνομ' ἦν; 250
- Βε. Οὐδεὶς τὸδ' οἶδεν. καὶ γὰρ εἰσηκούσαμεν.
- Ιφι. Πῶς δ' εἶδ' αὐτοὺς, καὶ τυχόντες εἴλετε;
- Βε. Ἀκταΐσιν ἐπὶ ρηγμῖσιν ἀξένας πάρου.
- Ιφι. Καὶ τίς θαλάσσης βεκόλοις κοιωνία;
- Βε. Βῆς ἤλθομεν νύφοντες ἐναλία δρόσω. 255
- Ιφι. Εκείσε δὴ πάνελθε, πᾶς νιν εἴλετε;
Τρόπῳ θ' ὁποίῳ; τῷτο γὰρ μαθεῖν θέλω.
Χρόνιοι γὰρ ἦκουσιν. εἰδὲπω βωμὸς θεῶν
Ἑλλήνικαῖσιν ἐξεφοινίχθη ροαῖς.
- Βε. Ἐπεὶ τὸν εἰσρέοντα διὰ συμπληγάδων 260
Βοδὸς ὑλοφροεὶ πόντον εἰσεβάλλομεν,

Ἦν τις διαφθῶξ κυμάτων πολλῶ σάλα
 Κοιλωπὸς ἀρμός, πορφυρευτικάι τεύγαι.
 Ἐνταῦθα διασούς εἰ δὲ τις ναΐας
 Βεφορθεὺς ἡμῶν, καπιχώρησεν πάλιν, 265
 Ἀκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἵχθους.
 Ἐλεξε δ', ἐχ' ὄρατέ, δαίμονές τινες
 Θάσσωσιν οἶδε. θροσεβῆς δ' ἡμῶν τις ὦν,
 Ἀνέχε χεῖρα, καὶ προσεύξαιτ' εἰσδῶν.
 Ὡ ποντίας παῦ Ἀδικοῦσας, νεῶν φύλαξ, 270
 Δέσποτα Παλαῖμον, ἵλεως ἡμῖν γενού.
 Εἴτ' οὖν ἐπ' ἀκταῖς θάσσετον, Διοσκόρω,
 Ἡ Νηρέως ἀγαλμαθ', ὅς τὸν εὐγενῇ.
 Ἔτικτε πεντήκοντα Νηρήδων χορόν.
 Ἄλλος δὲ τις μάταμος, ἀνομία θρασὺς, 275
 Εἰλάσιν εὐχρῆς, ναυτίλῃς δ' ἐφθαρμύνης
 Θάσσωσιν Φάραγγ' ἔφασκε, τῷ νόμου φόβῳ
 Κλύοντας, ὡς θύοιμεν ἐνθάδε ξένους.
 Ἔδοξε δ' ἡμῶν εὖ λέγην πῶς πλείωσιν,
 Θηρᾶν τε τῇ θεῷ σφάγια τὰπιχῶμα. 280
 Κἂν τῷδε πέτρας ἄτερος λιπῶν ξένοιν,
 Ἐση, κἄρα τε διετίναξ' ἄνω κάτω,
 Καπιξέναξεν ὠλένας τρέμων ἄκρας,
 Μανίας ἀλαίνων, καὶ βοᾷ κυναγὸς ὡς,
 Πυλάσθ, δέδορκας τήνδε; τήνδε δ' ἐχ' ὄρα 285
 Ἄιδου δράκαφαν, ὡς με βύλεται κτανεῖν,
 Δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἐμ' ἐσομωμήη;
 Ἡ δ' ὅκ' ἰχθίωνων πῦρ πνέουσι, καὶ φόνον,
 Πτεροῖς ἐρέουσι, μητέρ' ἀγκάλας ἐμήν

Ἐχου-

Ἰαμβοί.

- Χθ. Καὶ μὴν ὄδ' ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίνης
Βεφορβὸς ἦκε. σημανῶν τί σοι νέον.
- Βθ. Αγαμέμνονος παῖ, καὶ Κλυταμνήστρας τέκνον,
Ἦκουε καινῶν ἐξ ἐμοῦ κηρυγμάτων.
- Ιφι. Τί δ' ἐστὶ τῷ παρόντος ἐκπλήσσει λόγος; 240
- Βθ. Ἦκουσιν οἷς γῆν κυανῆαν συμπληγάδων
Πλάτῃ φυγόντες δίπτυχοι κανίαι.
Θεῶ φίλον πρόσφαγμα, καὶ θυτήριον
Ἀρτέμιδι, χερνίβας ἦ, καὶ κατέργματα
οὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐπρεπῇ ποιημῆν; 245
- Ιφι. Ποδαῖοι; τίνας γῆς ὄνομ' ἔχουσιν οἱ ξένοι;
- Βθ. Ἑλλῆνες. ἐν τῇτ' οἶδα, καὶ περιαιτέρω.
- Ιφι. Οὐδ' ὄνομ' ἀκούσας οἶδα τῶν ξένων φράσσει;
- Βθ. Πυλάδης ἐκλήζεθ' ἄτερος πρὸς πατέρα.
- Ιφι. Τῷ συζύγου ἦ τῷ ξένῳ τί τούνομ' ἦν; 250
- Βθ. Οὐδεὶς τὸδ' οἶδεν. καὶ γὰρ εἰσηκούσαμεν.
- Ιφι. Πῶς δ' εἶδεν αὐτοὺς, καὶ τυχόντες εἴλετε;
- Βθ. Ἀκταΐσιν ἐπὶ ρηγμῖσιν ἀξένας πάρου.
- Ιφι. Καὶ τίς θαλάσσης βυκόλοις κοιωνία;
- Βθ. Βῆς ἤλθομεν νύκτοντες ἐναλία δρόσω. 255
- Ιφι. Εκείσε δὴ πάνελθε, πάς νιν εἴλετε;
Τρόπων θ' ὁποῖω; τῷτο γὰρ μαθεῖν θέλω.
Χρόνιοι γὰρ ἦκουσιν. εἰδὼς βαμὸς θεῶν
Ἑλλήνικαίαν ἐξεφοίνιχθη ροαῖς.
- Βθ. Ἐπεὶ τὸν εἰσρέοντα διὰ συμπληγάδων 260
Βοὸς ὑλοφροεὶ πόντον εἰσεβάλλομεν,

Ἦν τις διαφῶς κυμάτων πολλῶ σάλα
 Κοιλωπὸς ἀρμός, πορφυρευτικάι τεύχαι.
 Ἐνταῦθα διασούς εἰ δὲ τις ναΐας
 Βεφορῶς ἡμῶν, καπιχώρησεν πάλιν, 265
 Ἀκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἵχτες.
 Ἐλεξε δ', ἐχ' ὄρατέ, δαίμονές τινες
 Θάσσεσιν οἶδε. Ἰουσεῖσθς δ' ἡμῶν τις ὦν,
 Ἀνέχε χεῖρα, καὶ προσεύξαιτ' εἰσιδών.
 Ὡ ποντίας παῖ Λύκοθρας, νεῶν φύλαξ,
 Δέσποτα Παλαῖμον, ἴλεως ἡμῖν γενεῦ. 270
 Εἴτ' οὖν ἐπ' ἀκταῖς θάσσετον, Διοσκόρω,
 Ἡ Νηρέως ἀγαλμαθ', ὃς τὸν εὐγενῆ
 Ἔτικτε πενήκοντα Νηρήδων χορόν.
 Ἄλλος δὲ τις μάταμος, ἀνομία θρασυς, 275
 Εἰλάσιν εὐχῆς, ναυτίλως δ' ἐφθαρμύνης
 Θάσσεν φάραγγ' ἔφασκε, τῷ νόμου φόβῳ
 Κλύοντας, ὡς θυοίμεν ἐνθάδε ξένους.
 Ἔδοξε δ' ἡμῶν εὖ λέγην πῶς πλείουσιν,
 Θηρᾶν τε τῇ θεῷ σφάγια τὰπιχώρμα. 280
 Κἂν τῷδε πέτρας ἄτερος λιπὼν ξένοι,
 Ἐση, κἄρα τε διετίναξ' ἄνω κάτω,
 Καπετέναξεν ὠλένας τρέμων ἄκρας,
 Μανίας ἀλαάνων, καὶ βοᾷ κυματὸς ὡς,
 Πυλάσθ, δέδορκας τήνδε; τήνδε δ' ἐχ' ὄρα 285
 Ἄιδου δράκαμαν, ὡς με βύλεται κτανεῖν,
 Δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἐμ' ἐστωμωμήν;
 Ἡ δ' ὅκ' χιτώνων πῦρ πνέουσι, καὶ φόνον,
 Πτεροῖς ἐρέσθ, μητέρ' ἀγκάλας ἐμὴν

Ἐχου-

ἔχουσα, πέτρινον ὄχθον ὡς ἐπιμβάλη. 290
 Οἶμοι, κτενεῖ με. ποι φύγω; παρὴν δ' ὄραν
 οὐ ταυτὲ μορφῆς σχήματ'. ἀλλ' ἠλάστοτο
 θορυγὰς τε μόχων, καὶ κυνῶν ὑλάγμματα,
 ἅ φάσ' Ερινυὺς ἰεναὶ μιμήματα,
 ἡμῆς ᾗ συσταλέντες, ὡς θανάμεναι, 295
 Σιγῇ κατῆμεθ'. ὁ ᾗ περλαπάσας ξίφος,
 Μόχως ὀρούσας εἰς μέσας λείων ὅπως,
 Παῖει σιδήρεα λαγόνας εἰς πλώρας εἰς,
 Δοκῶν Ερινυὺς θεὰς ἀμυνέσθαι τάδε,
 ὧς αἱματηρὸν πέλαγον ἐξανθεῖν ἀλός. 300
 Καὶν τῶδε πᾶς τις, ὡς ὄρα βεβόρβια
 Πίπτοντα, καὶ πορθέμεν', ἐξαπλίζετο,
 Κόχλως τε φουσῶν, συλλέγων τ' ἐγχαυρίσας.
 Πρὸς εὐτραφεῖς γὰρ, καὶ νεανίας ξένους,
 φαύλως μάχεσθαι βεκόλους ἠγούμεθα. 305
 Πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν ἐν μικρῷ χρόνῳ.
 Πίπτει ᾗ μανίας πίτυλον ὁ ξένος μεθεῖς,
 Σταῖζων ἀφρῶ γένειον. ὡς δ' ἐσείδομεν
 Προὔργου πεισόντα, πᾶς ἀνὴρ ἔχεν πόνον,
 Βάλλων, ἀράσων. ἄτερος τ' ἐτημέλει, 310
 Αφρόντ' ἀπέψα, σώματός τ' ἐτημέλει,
 Πέπλων τε προῦκάλυπτεν εὐπήκτους ὑφαῖς,
 Καραδοκῶν μὴ τὰ πικρόντα τραύματα,
 φίλον ᾗ θεραπεύεισιν ἀνδρ' εὐεργετῶν.
 Ἐμφρων δ' ἀναίξας ὁ ξένος πεισώματος, 315
 Ἐγὼ κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον,
 Καὶ τῶν παροῦσαν συμφορὰν αὐτοῖν πέλας.

ὦμι-

Ὡμῶν δ' ἡμεῖς δ' ἐκ ἀνιέμεν πέτρης
 Βάλλοντες, ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι.
 Οὐ δὴ τὸ δεινὸν παρακέλδοιμ' ἠκούσαμεν. 320
 Πυλάδῃ, θανέμεθ'. ἀλλ' ὅπως θανέμεθα
 Καλλιῶν. ἔπου μοι, Φάσγανον πάσας χερί.
 Ὡς δ' εἶδομεν δὶ πάλτα πολεμίων ξίφῃ,
 Φυγῇ λεπάμας ἐξεπὶμπλαμεν νάπας.
 Ἀλλ' εἰ φύγοι τις, ἄτεροι προσκείμενοι, 325
 Ἐβαλλον αὐτὸς. εἰ δὲ τῶσδ' ὠσάματο,
 Οὔτις τὸ νῦν ὑπέεικον ἤρασεν πέτροις.
 Ἀλλ' ἦν ἄπιστον. μυρίων γὰρ ἐκ χερῶν
 Οὐδεὶς τὰ τ' θεῶν θύματ' εὐτύχῃ λαβάν.
 Μόλις δὲ νιν τέλμῃ μὲν ἐ χροούμεθα, 330
 Κύκλῳ δὲ περιβάλλοντες, ἐξεκλέψαμεν
 Πέτροισι χερῶν Φάσγαν', εἰς δὲ γῆν γόνυ
 Καμάτω καθεῖσαν. πρὸς δ' ἀνακτα τῆσδε γῆς
 Κομίζομεν νιν. ὅδ' ἐπιδὼν, ὅσον τάχος
 Ὡς χερνίβας τε, Ἐ σφάγι' ἐξέπεμπέ σοι. 335
 Εὐχου δὲ τοιάδ', ὦ νεᾶνι, σοὶ ξένων
 Σφάγια παρῆναι, καὶ ἀναλίσκης ξένους
 Τοῖσδε, τὸν σὺν Ἑλλὰς δατοπόσῃ φόνον,
 Δίκας τίνασα τ' ὃν Αὐλίδι σφαγῆς.
 Χο. Θαυμάς' ἔλεξας, τὸν φάνενθ', ὅστις ποτε 340
 Ἑλλῶν ὅς ἐκ γῆς πόντον ἦλθεν ἄξενον.
 Ιφι. Εἶεν. σὺ μὲν κομίζε τῶς ξένους, μολῶν.
 Τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς οἶα φροντιόμεθα.
 Ὡ καρδία τάλαρα, πρὶν μὲν εἰς ξένους
 Γαλήνους ἦσθα, καὶ Φιλοκτιρμῶν αἰεὶ, 345

Εἰς

ἔχουσα, πέτρινον ὄχθον ὡς ἐπεμβάλη. 290
 Οἴμοι, κτενεῖ με. ποί φύγω; παρὴν δ' ὄραν
 οὐ ταυτὰ μορφῆς χήματ'. ἀλλ' ἡλάσσετο
 θογγγὰς τε μόχλων, καὶ κυνῶν ὑλάγμματα,
 ἅ φάσ' Ἐρινὸς ἰέναι μιμήματα,
 ἡμεῖς ᾗ συσταλέντες, ὡς θανάμενοι, 295
 Σιγῇ κατῆμεθ'. ὃ ᾗ περλαπάσας ξίφος,
 Μόχλους ὀρούσας εἰς μέσας λέων ὅπως,
 Πάει σιδήρεα λαγόνας εἰς παλῶρας ἰεῖς,
 Δοκῶν Ἐρινύς θεὰς ἀμυνέει τὰδε,
 ὧς αἵματηρὸν πέλαγον ἔξανθεῖν ἀλός. 300
 Καὶ τῷδε πᾶς τις, ὡς ὄρᾳ βεβόρβια
 Πίπτοντα, καὶ πορθέμεν, ἔξαπλίζετο,
 Κόχλους τε φυσῶν, συλλέγων τ' ἐγχωρίδας.
 Πρὸς εὐτραφεῖς γάρ, καὶ νεανίας ξένους,
 φαύλους μάχεσθ' βεκόλους ἡγούμεθα. 305
 Πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν ἐν μικρῷ χρόνῳ.
 Πίπτει ᾗ μανίας πίτυλον ὃ ξένος μεθεῖς,
 Σταζῶν ἀφρῶ γένειον. ὡς δ' ἐσείδομεν
 Προὔργου πεσόντα, πᾶς ἀνὴρ ἔαχεν πόνον,
 Βάλλον, ἀράσων. ἄτερος τ' ἐτημέλει, 310
 Αφρόντ' ἀπέψα, σώματός τ' ἐτημέλει,
 Πέπλων τε προῦκάλυπτεν εὐπήκτις ὑφαῖς,
 Καραδοκῶν μὲν τὰπίόντα τραύματα,
 φίλον ᾗ θεραπεύεισιν ἀνδρ' εὐεργετῶν.
 Ἐμφρῶν δ' ἀναίξας ὃ ξένος πεσέματος, 315
 Ἐγὼ κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον,
 Καὶ τίμω παροῦσαν συμφορὰν αὐτοῖν πέλας.

* Ωι-

Ἐμῶν δ' ἡμεῖς δ' ἐκ ἀνιέμεν πέτραις
βάλλοντες, ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι.
οὐ δὴ τὸ δεινὸν παρακέλδοιμ' ἠκούομεν. 320

Πυλάδῃ, θανέμεθ'. ἀλλ' ὅπως θανέμεθα
καλλιῶν. ἔπου μοι, φάσγανον πάσας χερί.

Ὡς δ' εἶδομεν δὶ πάλαι πολεμίων ξίφῃ,
φυγῇ λεπαῖας ἐξεπὶ πλάμεν νάπας.
ἀλλ' εἰ φύγοι τις, ἄτεροι προσκείμενοι, 325

Ἐβαλλον αὐτὰς. εἰ δὲ τὸ δ' ὥσπερ αὐτοῖς,
οὐκ οὐδὲ νῦν ὑπέεικον ἥρασεν πέτραις.

ἀλλ' ἦν ἄπιστον. μυρίων γὰρ ἐκ χερῶν
οὐδεὶς τὰ τ' θεῶν θύματ' εὐτύχῃ λαβῶν.

μόλις δὲ νιν τόλμῃ μὲν ἐχφρούμεθα,
κύκλῳ δὲ περιβάλλοντες, ἐξεκλέψαμεν 330

πέτροισι χερῶν φάσγαν', εἰς δὲ γῆν γόνυ
καμάτω καθεῖσαν. πρὸς δ' ἀνακτα τῆσδε γῆς
κομίζομεν νιν. ὅδ' ἐπιδὼν, ὅσον τάχος

Ὡς χερνίβας τε, Ἐσφάγι' ἐξέπεμπε σοι. 335
εὐχου δὲ τοιαῦδ', ὦ νεᾶνι, σοὶ ξένων

σφάγια παρῆναι, καὶ ἀναλίσκης ξένους
τοῖσδε, πὺν σὺν Ἑλλάς. δόποσί σε φόνον,
δίκας τίνας τ' οὐκ Αὐλίδι σφαγῆς.

Χο. θαυμάς' ἔλεξας, πὺν φάνενθ', ὅστις ποτε 340
Ἑλλῶν ὅς ἐκ γῆς πόντον ἦλθεν ἄξενον.

Ιφι. εἶεν. σὺ μὲν κομίζε τὸς ξένους, μολῶν.
τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς οἷα φροντίζομεθα.

Ὡ καρδία τάλαίνα, πρὶν μὲν εἰς ξένους
Γαλλῶνός ἦσθα, καὶ φιλοκτιρίμων αἰεὶ, 345

Εἰς

Εἰς Θυμόφυλον ἀναμετρεμένη δάκρυ,
 Ἑλλῆνας ἀνδρας ἥνικ' εἰς χέρας λάβοις.
 Νῦν δ' ἐξ ὀνείρων, οἷσιν ἠγριώμεθα,
 Δακοῦσ' ὀρέσῃ μηκίθ' ἥλιον βλέπῃ,
 Δύσθουν με λήψαδ', οἳ τινὲς ποθ' ἤκεπ. 350
 Καὶ τῷτ' ἄρ' ἦν ἀληθὺς. ἠχθόμεν φίλοι.
 "Οἳ δυσυχεῖς γῶ, πῖσιν εὐτυχιστέροις,
 "Αὐτὶ κακῶς πράξαντες, ἐ Φρονούσιν εὔ.
 Ἀλλ' ἔτε πνεῦμα δίοθεν ἦλθε πώποτε,
 Οὐ πορθμῖς, ἥτις διὰ πίτρας συμπληγάδας 355
 Ἑλένην ἀπήγαγ' ἐνθάδ', ἥ μ' ἀπώλειαν.
 Μεγέλαόν θ', ἵν' αὐτοὺς ἀντετιμωρησάμεν,
 Τὴν ἐνθάδ' Αὔλιν ἀντιθεῖσα τ' ἐκεί,
 Οἳ μ' ὥς τε μόχον Δαναΐδαι χρεούμενοι,
 Ἑσφαζον. ἱερεὺς δ' ἦ ὁ γενήσας πατὴρ. 360
 Οἴμῳι. κακῶν γῶ τ' ἔτ' ἐκ ἀμνημονῶ.
 Ὅσας γενεῖα χεῖρας ἐξηκόντισα,
 Γονάτων τε τῶ τέκοντος ἐξαρτωμένη,
 Λέγουσα τιὰδ'. ὦ πάτερ, νυμφεύομαι
 Νυμφεύματ' αἰχρὰ πρὸς σέθεν. μήτηρ δ' ἐμὴ 365
 Σέθεν κατακτερόντος, Ἀργεῖαι τέ νιν
 ὕμνοῦσιν ὑμεναίοισιν. αὐλεῖται δὲ πᾶν
 Μέλαθρον ἡμεῖς δ' ὀλλύμεσθα πρὸς σέθεν.
 Ἄθης Ἀχιλλεύς ἦν ἄρ', ἐχ' ὁ Πηλεΐας,
 Ὅν μοι προσεῖπας πόσιν. ἐν ἀομάτων δ' ὄχρῳ, 370
 Εἰς αἵματηρὸν γάμον ἐπόρθησας δόλῳ.
 Εγὼ δὲ λεπτῶν ὅμῃα διὰ καλυμμάτων
 Ἑχουσ'. ἀδελφὸν τῷτον εἰλόμην χερσῖν,

Ος νῦν ὄλωλεν. ἔκαστιγνήτη σῆμα
 Σιωπῇ ὑπ' αἰδοῦς, ὡς ἰσοῖς εἰς Πηλέως 375
 Μέλαθρα. πολλὰ δ' ἀπεθνήσκον ἀσπίσματα
 Εἰσαυθίς, ὡς ἤκαστος εἰς Ἄργος αὖ πάλιν.
 Ὡς τλήμων, εἰ πέθνηκας, ἔξ οἶων κακῶν
 Ἐρρεῖς Ορέστα, καὶ πατρός ἐξηλαμάτων.
 "Τὰ τ' Θεοὶ ᾗ μέμφομαι σοφίσματα, 380
 "Ἥ τις, βροτῶν μὲν ἢ τις ἀφῆται φόνος,
 "Ἥ καὶ λοχίας, ἢ νεκρὸς θύγῃ χερσὶν,
 "Βωμῶν ἀπέργει, μυσαρὸν ὡς ἡγουμένη.
 "Αὐτὴ δ' ἑορταίᾳ ἡδέεται βροτακτόνοισι.
 "Οὐκ ἔωδ', ὅπως ἔτεκεν ἂν ἡ Διὸς δάμαρ, 385
 "Αἰτῶ, ποιούτην ἀμαθίαν. ἐγὼ μὲν οὖν
 Τὰ Ταντάλα Θεοῖσιν ἐσιάματα,
 Ἀπίστα κρίνω, παῖδες ἡδῆσθαι βορέᾳ.
 Τὰς δ' ἐνθάδ', αὐτὰς ὄντας ἀνδρωποκτόνας,
 Εἰς τὸν Θεὸν τὸ Φαῦλον ἀναφέρειν δοκῶ. 390
 "Οὐδένα γὰρ οἶμαι θαμνόνων εἶναι κακόν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή α'.

- Χο. 1 Κυάνεαι. κυάνεαι
 2 Σύνοδοι θαλάσσης,
 3 Ἦν Οἶσρος ὁ πατρώμηνος Ἀργόθεν
 4 Εὐχενον ἐπ' οἶδμα 395
 5 Διεπέρασεν πότε,
 6 Αἰσιήτιδα γαῖαν

C c

7 Εὐ-

Εἰς Θέμόφυλον ἀναμετρεμένη δάκρυ,
 Ἐλλίνας ἀνδρας ἥνιχ' εἰς χείρας λάβοις.
 Νῦν δ' ἐξ ὀφθαλμῶν, οἷσιν ἠγριώμασθε,
 Δακρῶσ' ὀρέσθην μηκίθ' ἥλιον βλέπθην,
 Δύσθουν με λήψαιθ', αἱ τινὲς ποθ' ἤκατε. 350
 Καὶ τὲτ' ἄρ' ἦν ἀληθὺς. ἠχθόμεν φίλοι.
 "Οἱ δυστυχῆς γῶ, τῆσιν ὀτυχετέροις,
 "Αὐτοὶ κακῶς πράξαντες, ἔφρονοῦσιν εὖ.
 Ἀλλ' ὅτε πνεῦμα διόθεν ἦλθε πώποτε,
 Οὐ πορθμῆις, ἥτις διὰ πέτρας συμπληγάδας 355
 Ἑλένην ἀπήγαγ' ἐνθάδ', ἥ μ' ἀπώλεσεν,
 Μενελάον θ', ἵν' αὐτοὺς ἀντετιμωρησάμεν,
 Τὴν ἐνθάδ' Αὔλιν ἀντιθεῖσα τ' ἐκεῖ,
 Οἱ μ' ὥς μοχλὸν Δαναΐδας χρερύμενοι,
 Ἔσφαζον. ἱερεὺς δ' ἦ ὁ γενήσας πατήρ. 360
 Οἴμυι. κακῶν γῶ τ' ἐτ' ἐκ ἀμνημονῶ.
 Ὅσας γενέαι χεῖρας ἐξηκόντισα,
 Γονάτων τε τῶ τέκοντος ἐξαρτωμένη,
 Λέγουσα τριάδ'. ὦ πάτερ, νυμφεύομαι
 Νυμφεύματ' αἰσχρὰ πρὸς σέθεν. μήτηρ δ' ἐμὴ 365
 Σέθεν κατακτερόντος, Ἀργεῖαι τέ νιν
 ὕμνοῦσιν ὕμναίοισιν. αὐλεῖται δὲ πᾶν
 Μέλαθρον· ἡμεῖς δ' ὀλλύμεσθα πρὸς σέθεν.
 Ἄδης Ἀχιλλεὺς ἦν ἄρ', ἐχ' ὁ Πηλέως,
 Ὅν μοι προσεῖπας πόσιν. ἐν ἀομάτων δ' ὄχραις, 370
 Εἰς αἵματηρὸν γάμον ἐπόρθησας δόλω.
 Εγὼ δὲ λεπτῶν ὄμματα διὰ καλυμμάτων
 Ἔχουσ'. ἀδελφὸν τῷτον εἰλόμην χειροῖν,

Ος νῦν ὄλωλεν. ἔκαστιγνήτη σῆμα
 Σιωπῇ ὑπ' αἰδοῦς, ὡς ἴσ' εἰς Πηλέως 375
 Μέλαθρα. πολλὰ δ' ἀπεπλήνυσεν ἀσπίσματα
 Εἰσαυθις, ὡς ἤκασ' εἰς Ἄργος αὖ πάλιν.
 Ὡς τλήμων, εἰ πέθηκας, ἔξ οἶων κακῶν
 Ἑρρεῖς Ορέστα, καὶ πατρός ἐξηλωμάτων.
 "Τὰ τ' Θεοὶ ᾗ μέμφομαι σοφίσματα, 380
 "Ἥτις, βροτῶν μὲν ἦν τις ἀφῆται φόνος,
 "Ἡ καὶ λοχίας, ἡ νεκροῦ θύγῃ χερσὶν,
 "Βωμῶν ἀπέργε, μυσαρὸν ὡς ἡγουμένη.
 "Αὐτὴ ᾗ θυσίαις ἤδεσται βροτακτόνοισ.
 "Οὐκ ἔδ', ὅπως ἔτεκεν αὖν ἡ Διὸς δάμαρ, 385
 "Αἰτῶ, ποιύτην ἀμαθίαν. ἐγὼ μὲν οὖν
 Τὰ Ταντάλα Θεοῖσιν ἐστιάματα,
 Ἀπίστα κρίνω, παῖδες ἠεθῆναι βορέᾳ.
 Τὰς δ' ἐνθάδ', αὐτὰς ὄντας ἀνδρωποκτόνας,
 Εἰς τὸν Θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν δοκῶ. 390
 "Οὐδένα γὰρ οἶμαι θαμνόνων εἶναι κακόν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή α'.

- Χο. 1 Κυάνεαι. κυάνεαι
 2 Σύνοδι θαλάσσης,
 3 Ἦν Οἰσρος ὁ πατρώμηνος Ἀργόθεν
 4 Εὐχενον ἐπ' οἶδμα 395
 5 Διεπέρασεν πότε,
 6 Ασιήτιδα γαῖαν

C c

7 Εὐ-

- 7 Εὐρώπης διαμήψας.
 8 Τίνες ποτ' ἄρα τὸν εὐδρον,
 9 Καὶ θνακόχλοα λιπόντες Εὐρώταν, 400
 10 Ἡ ρεύματα σεμνὰ Δίρκας,
 11 Ἐβασαν ἔβασαν ἄμικτον
 12 Αἴαν, ἔνθα κούρα
 13 Διατῆγῃ βωμούς,
 14 Καὶ περὶ κίονας να- 405
 15 ὧν αἶμα βρότῃον.

Αντιστροφὴ α'.

- 1 Ἡ ροθίοις εἰλατίνοις,
 2 Δικρότοισι κώπαις
 3 Ἐπλώσαν ἔπῃ πάντα κύματα
 4 Νάϊον ὄχημα 410
 5 Λινοπέροις αὔραις,
 6 Φιλόπλετον ἄμιλλαν
 7 Αὐχόντες μελάθροισιν ;
 “ 8 Φίλα γδ' ἐλπίς ἐγένετ', ἔπῃ
 “ 9 Πήμασι βροτῶν, ἄπληστος ἀνθρώποις. 415
 “ 10 Ὀλβη βάρος, οἱ φέρονται
 “ 11 Πλάνητες, οἶδμα, πόλεις τε
 “ 12 Βαρβάρους περῶντες.
 “ 13 Κεναὶ δόξαι, γνῶμα
 “ 14 Δ' οἷς μὲν ἄκαυρος ὄλβη, 420
 “ 15 Τοῖσδ' εἰς μέσον ἤκετ'.

Στρο-

Στροφή. β^α.

- 1 Πῶς τὰς συνδρομάδας πέτρας,
- 2 Πῶς Φινείδας αὐπνυς
- 3 Ακτὰς ἐπέρασαν,
- 4 Παράλιον αἰγιαλὸν 425
- 5 Επ' Ἀμφιτρίτης ῥοθίῳ
- 6 Δραμόντες. ὅπου πεντήκοντα κορᾶν
- 7 Τῶν Νηρήδων χοροὶ
- 8 Μέλπουσιν ἐγκυκλίαις,
- 9 Καὶ πηλοισίοισι πνοαῖς, 430
- 10 Συριζόντων κατὰ πρύμναν
- 11 Εὐναίων πηδαλίων,
- 12 Αὔραις ἐνωτίαις, ἥ
- 13 Πνοαῖσι Ζεφύρου, τὰν
- 14 Πολυόρνηθον ἐπ' αἶαν, 435
- 15 Λόκῃν ἀκτὰν Ἀχιλῆος.
- 16 Δρόμους καλλιπεδίεες, εὖ-
- 17 ξεινον κατὰ πόντον.

Ἀντιστροφή β'.

- 1 Εἴθ' εὐχαῖσι διαποσύνας
- 2 Λήδας Ἑλένα Φίλα παῖς 440
- 3 Ελθᾶσα τύχοι, τὰν
- 4 Τρωάδα λιποῦσα πόλιν,
- 5 Ἴν' αἰφὶ χαίταν δρόσον αἰ-
- 6 ματηρὰν ἐλιχθεῖσα, λαιμοτόμῳ
- 7 Δεσπαίνας χερὶ θάνη, 445

C c 2

8 Ποι-

- 7 Εὐρώπης διαμέψας.
 8 Τίνες πατ' ἄρα τὸν εὐνδρον,
 9 Καὶ δοναχόχλοα λιπόντες Εὐρώταν, 400
 10 Ἡ ρύματα σιμνὰ Δίρκας,
 11 Ἐβασαν ἔβασαν ἄμικτον
 12 Αἴαν, ἔνθα κούρα
 13 Διατήγει βωμούς,
 14 Καὶ περὶ κίονας να- 405
 15 ὦν αἶμα βρόττον.

Αντιστροφὴ α'.

- 1 Ἡ ροθίοις εἰλατίνοις,
 2 Δικρέτοισι κάπαις
 3 Ἐπλώσαν ὅπῃ πάντα κύματα
 4 Νάϊον ὄχημα 410
 5 Λινοπόροις αὔραις,
 6 Φιλόπλετον ἄμιλλαν
 7 Αὖροντες μελάθροισιν ;
 “ 8 Φίλα γὰρ ἐλπίς ἐγένετ', ὅπῃ
 “ 9 Πήμασι βροτῶν, ἄπλητος ἀνθρώποις. 415
 “ 10 Ὅλβη βάρος, οἳ φέρονται
 “ 11 Πλάνητες, οἶδμα, πάλῃς τε
 “ 12 Βαρβάρους περῶντες.
 “ 13 Κεναὶ δόξαι, γνῶμα
 “ 14 Δ' οἷς μὲν ἄκαρος ὄλβη, 420
 “ 15 Τοῖσδ' εἰς μέσον ἤκε.

Στρο-

Στροφή. β^α.

- 1 Πῶς τὰς συνδρομάδας πέτρας,
- 2 Πῶς Φινείδας αὐπνυς
- 3 Αἰτὰς ἐπέρασαν,
- 4 Παράλιον αἰγιαλὸν 425
- 5 Ἐπ' Ἀμφιτρίπας ῥοθίῳ
- 6 Δραμόντες. ὅπου πεντήκοντα χοῶν
- 7 Τῶν Νηρήδων χοροὶ
- 8 μέλπουσιν ἐγκυκλίοις,
- 9 Καὶ πηλοσίσιοι πνοαῖς, 430
- 10 Συριζόντων κατὰ πρύμναν
- 11 Εὐναίων παηδαλίων,
- 12 Αὐραῖς ἐνωτιάς, ἥ
- 13 Πνοαῖσι Ζεφύρου, τὰν
- 14 Πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν, 435
- 15 Λόκῶν ἀκτὰν Ἀχιλῆος.
- 16 Δρόμους καλλιπεδίεες, εὐ-
- 17 ξεινον κατὰ πόντον.

Ἀντιστροφή β^α.

- 1 Εἴθ' εὐχαῖσι διαποσύνας
- 2 Λήδας Ἑλένα φίλα παῖς 440
- 3 Ελθᾶσα τύχοι, τὰν
- 4 Τρωάδα λιποῦσα πόλιν,
- 5 'ὼς αὖφ' ἡμῶν χάπιν δρόσον αἰ-
- 6 ματηρὰν ἐλιχθεῖσα, λαιμοτόμῳ
- 7 Δεσπαίνας χερὶ θάνη, 445
- 8 Ποι-

C c 2

8 Ποι-

- 8 Πονὰς δοῦσ' ἀντιπέλας.
 9 Ἥδισ' ἂν τῶνδ' ἀγχιλίαν
 10 Δεξαμένο', Ἑλλάδος ἐν γᾶς
 11 Πλωτῆρων εἴ τις ἔσται,
 12 Δουλείας ἐμίθεν δι- 450
 13 λάμας, παροσίπους. καὶ
 14 Γὰρ οὐεῖρασι συμβαίον
 15 Οἴκοις, πόλιν τε πατρίδα.
 16 Τερπνῶν ὕμνων δαπνάζειν,
 17 Κοινὰν χάριν ἔλδω. 455

Ἀνάπτυσι.

- Ιφι. Ἀλλ' οἶδ' ἡμέρας δισμαῖς διδύμοις
 Σιωπῶντες χωρῆαι νέον
 Πρόσφαγμα θεᾶς. σιγαῖτε φίλας,
 Τὰ γὰρ Ἑλλήνων ἀπραΐνα δὴ
 Ἐν ναῦσι πέλας πᾶσι βαίνει. 460
 Οὐδ' ἀγγελίας ψυδῆις λάχε
 Βυφορῶς ἀνὴρ.
 Χο. ὦ πῆνι, εἴ σοι πᾶς ἀριστέντας
 Πόλις ἦδε τελεῖ, δεῖξαι θυσίας,
 Ἄς ὁ παρ' ἡμῖν νόμος ἔχ' ὅσας 465
 Ἑλλῆσι διδοὺς ἀναφαίνει.

Ἰαμβοί.

- Ιφι. Εἶεν. τὰ δ' θεῶν μὲν πρῶτον ὡς καλῶς ἔχει,
 φροντιστὸν μοι. μέτετε τῶν ξείνων χεράς.

Ἄς

Ὡς ὄντες ἱεροὶ, μηκέτ' ὥσι δεσμοιοι.

Ναῦς δ' ἔτω εἰχόντις, εὐτραπήζετε

479

Ἄ χρε' πὶ τοῖς παρῶσι, ἔ νομίζεται.

Φεῦ. τίς ἄρα μήτηρ ἢ τεκῶσ' ὑμᾶς ποτε,

Πατήρ τ', ἀδελφή τ', εἰ γεγῶστα τυγχάνοι;

Λίων ἐρεῖσσι ἀπτόχων νεανῶν,

“ Ἀνάδελφος ἔσσι; Τὰς τόχας τίς οἶδ', ὅτι 475

“ Τσιταῖά' ἔσονται; πάντα γδ πᾶ τ' θυν

“ Εἰς ἀφαιρῆς ἔσσι, καὶ οὐδ' οἶδ' ἐδὲις καλόν.

“ Ἡ γὰρ τόχη παρήγαγ' εἰς τὴν ἀσφαλίαν.

Πόθεν πρὸς ἔκετ', ὃ τελευτᾷται ζῆνοι;

Ὡς διὰ μακροῦ μὲν τῆρδ' ἐπλείεσθε χθονα 480

Μακρόν δ' ἀπ' οὐρανὸν χρόνον ἔσσοθ' αἰὲ κατὰ.

Ορέ. Τί ταῦτ' ἀδύνη, καὶ πὶ τοῖς μέλλουσιν νῦν

Κακοῖσι λυπεῖς, ἥτις εἰ ποτ' ὃ γόνα;

“ Οὔτοι νομίζω σαφόν, ὅς ἀν μελλόντων θάσσιν,

“ Οἰκτῶ τὸ δῆμα τελευτᾶν νικᾶν θάσσιν, 485

“ Οὐδ' ὅστις ἔσθιν ἐγχεῖται ὡς ἐκτείνεται,

“ Σωτηρίας ἀνελπίς. ὡς δὲ ἐξ ἐνός

“ Κακῶ σπᾶπτή. μωρίαν τ' ἐφλισκάνη,

“ Θνήσκῃ θ' ὁμοίως τὴν τύχην δ' εἶναι χρεόν.

Ἡμᾶς ᾗ μὴ θρήνη σὺ. τὰς γὰρ ἐνθάδε 490

Θυσίας ἐπιστέμμεθα, καὶ γινώσκουμεν.

Ιφι. Πότερος ἄρ' ὑμῶν ἐνθάδ' ἀνομασεμῆρος

Πυλάδης κἀκλῆται; πῶς μαθεῖν πρῶτον θέλω.

Ορέ. Ὅδ'. εἰς δὲ σοι τῶτ' ἐν ἡδοῇ μαθεῖν;

Ιφι. Παῖας πολίτης πατρίδος ἑλλάνων γογῶς; 495

Ορέ. Τί δ' ἀν μαθεῖται πῶς, πλέον λάβοις γόνα;

Ιφι.

- 8 Παινας δούσ' αντιπάλῃς.
 9 "Ηδὺς' ἂν τῶνδ' ἀγγελίαν
 10 Δεξαμένηδ', Ἑλλάδος ἐν γαῖᾳ
 11 Πλωτῆρων εἴ τις ἔβῃ,
 12 Δουλείας ἐμέθεν δι-
 13 λῆας, παροσίππος. καὶ
 14 Γὰρ οὐείρασι συμβαίῃ
 15 Οἴκοις, πόλλ' ἢ τε πατρῷᾳ.
 16 Τερπνῶν ὕμνων δόπλ' αἰετῇ,
 17 Κοινὰν χάριν ὀλβω.

450

455

Ανάπτυξις.

Ιφι. Ἀλλ' οἶδ' ἡμέρας δεσμοῖς διδύμους
 Συναρπυζόμενους χωρῆσαι νόον
 Πρόσφαγμα θεῶς. σιγαῖτε φίλα,
 Τὰ γὰρ Ἑλλήνων ἀπρῶτα δὴ
 Ἐν ναοῖσι πέλας παῖδ' βαίνῃ,
 Οὐδ' ἀγγελίας ψευδῆς λάχε
 Βεφορβὸς ἀνὴρ.

460

Χο. ὦ πότνι, εἴ σοι παῖδ' ἀρσενέας
 Πόλις ἦδ' ἐτελεῖ, δεῖξαι θυσίας,
 Ἄς ὁ παρ' ἡμῖν νόμος ἔχ' ὁσίως
 Ἑλλῃσι δίδους ἀναφαίνει.

465

Ἰαμβοί.

Ιφι. Εἶεν. τὰ τ' θεῶν μὲν πρῶτον ὡς καλῶς ἔχρη,
 φροντιστὸν μοι. μέθετε τῶν ξένων χεῖρας.

470

Ὡς ὄντες ἱεροὶ, μηκέτ' ὥσι δέσμιοι.

Ναῦς δ' ἔγω εἰχόντης, εὐτρεπέζετε 479

Ἄ χρε' πὶ τοῖς παρῶσι, ἔ νομίζεται.

Φεῦ. τίς ἄρα μήτηρ ἢ τεκῶσ' ὑμᾶς ποτε,

Πατήρ τ', ἀδελφή τ', εἰ γεγῶστα τυγχάνοι;

Λίων ἐρεῖσαι δεπτόχων νεανῶν,

“ Ἀνάδελφος ἔσσι; Τὰς τόχας τίς οἶδ', ὅτι 475

“ Τεταῖά' ἔσονται; πάντα γδ πᾶ τ' θνῶν

“ Εἰς ἀφάνης ἔσσι, καὶ οἶδ' ἐδὲς καπνόν.

“ Ἡ γὰρ τόχη παρήγαγ' εἰς πῆ λωμάδας.

Πόθεν πρὸς ἔκκετ', ὦ τελαίπαροι ξένοι;

Ὡς διὰ μακροῦ μὲν τήνδ' ἐπλεύσατε χθῆνα 480

Μακρὸν δ' ἀπ' οἴκου χρόνον ἔσοσθ' ἀοὶ κάτα.

Ορέ. Τί ταῦτ' ἀδύμη, καὶ πὶ τοῖς μέλλουσιν ῥῶν

Κακαῖσι λυπεῖς, ἥτις εἰ ποτ' ὦ γούκα;

“ Οὔτοι νομίζω σαφόν, ὅς ἀν μάλλων θνατῶν,

“ Οἴκτῳ τὲ δῶμα τέλεθρε νικᾶν θέλη, 485

“ Οὐθ' ὅστις ἔσθην ἐγχεῖς ὄντ' αἰετίζεται,

“ Σωτηρίας ἀνελπισ. ὡς δὲ ἔξ ἐνὸς

“ Κακῷ συνάπτει μωρίαν τ' ἐφλισκάνει,

“ Θνήσκει θ' ὁμοίως τὴν τύχην δ' εἶαν χρεῶν.

Ἡμᾶς ᾗ μὴ θρήνη σὺ. τὰς γὰρ ἐνθάδε 490

Θυσίας ἐπιστάμεθα, καὶ γινώσκομεν.

Ἰφι. Πότερος ἄρ' ὑμῶν ἐνθάδ' ἀνομασμήδης

Πυλάδης κἀκλῆται; πῶς μαθεῖν πρῶτον θέλω.

Ορέ. Ὅδ'. εἰς δὲ σοι τὰτ' ἐν ἡδογῇ μαθεῖν;

Ἰφι. Παιῖας πολίτης πατρίδος Ἑλλάνθ' ἰογῶς; 495

Ορέ. Τί δ' ἀν μαθεῖσθα πῶς, πλέον λάβεις γόνα;

Ἰφι.

- 8 Παινὰς δούσ' ἀντιπάλῃς.
 9 Ἥδ' ἂν πῶνδ' ἀγχιλίαν
 10 Δεξαίμεσθ', Ἑλλάδος ἐν γᾶς
 11 Πλωτῆρων ἢ τις ἔδα,
 12 Δουλείας ἐμέθεν δι- 450
 13 λῆμας, παροπίπονος. καὶ
 14 Γὰρ οὐείρασι συμβαίῃ
 15 Οἴκοις, πάλῃ τε πατρῴα.
 16 Τερπνῶν ὕμνων δῶπλ' αἰεὶ,
 17 Κοινὰν χάριν ἔλβω. 455

Ἀνάπτυξις.

Ιφι. Ἀλλ' οἶδε χέρας δεσμάς διδύμοις
 Σωτηροφέντες χωρῆτα νῆον
 Πρόσφαγμα θεᾶς. σιγᾷτε φίλα,
 Τὰ γὰρ Ἑλλήνων ἀπραΐνα δὴ
 ἐν ναοῖσι πέλας τάδε βαίνῃ, 460
 οὐδ' ἀγγελίας ψυδῆις λάκα
 βεφορβὸς ἀνῆρ.

Χο. ὦ πάτνι, εἴ σοι πᾶδ' ἀρεσκέντα
 πόλις ἦδε τελεῖ, δέξαι θυσίας,
 ἃς ὁ παρ' ἡμῖν νόμος ἔχ' ὅσους 465
 Ἑλλῆσι διδούς ἀναφαίνει.

Ἰαμβοί.

Ιφι. Εἶεν. τὰ γὰρ θεῶν μὲν πρῶτον ὡς καλῶς ἔχρη,
 φροντιστὸν μοι. μέθετε τῶν ξείνων χέρας.

Ἦς

Ὡς ὄντες ἱεροὶ, μηκέτ' ὥσι δέσμιοι.

Ναῦς δ' ἔτω εἵχοντες, εὐτραπέζετε 479

Ἄ χρε' πὶ τοῖς παρῶσι, ἔ νομίζεται.

Φεῦ. τίς ἄρα μήτηρ ἢ τεκῶσ' ὑμᾶς ποτε,

Πατήρ τ', ἀδελφή τ', εἰ γεγῶσα τυγχάνου;

Λίων ερεῖσα ἀπτύχων νεανίων,

“ Ἀνάδελφος ἔσσι; Τὰς τύχας εἰς οἷδ', ὅτι 475

“ Τοιαῖά' ἔσονται; πάντα γὰρ πᾶσι θεῶν

“ Εἰς ἀφάνης ἔσσι, καὶ οὐδ' οἶδ' ἐδίδε καλόν.

“ Ἡ γὰρ τύχη παρήγαγ' εἰς πᾶσι δυσμαῖες.

Πόθεν πᾶσι ἔκετ', ὃ τελαίπαροι ξένοι;

Ὡς διὰ μακροῦ μὲν τύχῃ ἐπλείσσετε χεῖρα 480

Μακρόν δ' ἀπ' οἴκου χρόνον ἔσσι κατὰ.

Ορέ. Τί τῶτ' ἀδύμη, καὶ πᾶσι μέλλουσιν καὶ

Κακῶσι λυπεῖς, ἥτις εἰ ποτ' ὃ γύκα;

“ Οὔτοι νομίζω σαφόν, ὅς ἂν μέλλων θάπην,

“ Οἴκτῳ τὸ δῶμα τέλεθρε νικῶν θέλη, 485

“ Οὐδ' ὅστις ἔσσι ἐγὼς ὅτ' αἰετίζεται,

“ Σωτηρίας ἀνελπίς. ὡς δὲ ἔξ' ἐνός

“ Κακῶ σφάπτει, μωρίαν τ' ἐφλισκάνει,

“ Θήσκει θ' ὁμοίως τὴν τύχην δ' εἶναι χρεόν.

Ἡμᾶς γ' μὴ θρήνη σὺ. τὰς γὰρ ἐνθάδε 490

Θυσίας ἐπιστάμεθα, καὶ γινώσκομεν.

Ιφι. Πότερος ἄρ' ὑμῶν ἐνθάδ' ἀνομασμήδης

Πυλάσσης κέκληται; τίθε μαθεῖν πρῶτον θέλω.

Ορέ. Ὅδ'. εἰσι δὲ σοι τῶτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν;

Ιφι. Πείας παλῆτης πατρίδος ἔβλεψεν γογῶς; 495

Ορέ. Τί δ' ἂν μαθεῖται τίθε, πλέον λάβεις γύκα;

Ιφι.

- Ιφι. Πότερον ἀδελφὰ ματρὸς ἐστὶν ἢ καὶ μῖσος ;
 Ορέ. Φιλοτητί γ' ἐσμὲν, ἔκαστι γνήτω, γύναι.
 Ιφι. Σοὶ δ' ὄνομα ποῖον ἔδειξ' ὁ γεννήσας πατήρ ;
 Ορέ. Τὸ μὲν δίκαιον, δυσυχὲς καλοῖμεθ' ἄν. 500
 Ιφι. Οὐ τῆτ' ἐρωτῶ. τῆτο μὲν δὸς τῇ τύχῃ.
 Ορέ. Ἀνώνυμοι θανόντες, ἔκ γε γλώμεθ' ἄν.
 Ιφι. Τί γ' ἤ φρονῆς τῆτ', ἢ φρονῆς ἔτα μέγα ;
 Ορέ. Τὸ σῶμα θύσας τῆμόν, ἔκ γε τούνομα-
 Ιφι. Οὐδ' ἂν πόλιν φράσας, ἥ τις ἔστι σοι ; 505
 Ορέ. Ζητεῖς γὰρ ἔδεν κέρδος, ὥς θανέμεν.
 Ιφι. Χάριν γ' εἶναι τήνδε, καλύψει τί σε ;
 Ορέ. Τὸ κλητὸν Ἄργος, πατρίδ' ἐμὴν ἐπύχουμαι.
 Ιφι. Πρὸς θεῶν ἀληθῶς, ὧ ξέν' εἰ κείθεν γεγεῶς ;
 Ορέ. Ἐκ τῶν Μυκηνῶν, αἱ ποτ' ἦσαν ὄλβια. 510
 Ιφι. Φυγὰς δ' ἀπῆρας πατρίδος, ἢ ποία τύχη ;
 Ορέ. Φεύγω τρόπον γε δὴ τιν' ἐκ' ἐκῶν, ἐκῶν.
 Ιφι. Ἄρ' ἂν τί μοι φράσας, ὧν ἐγὼ θέλω ;
 Ορέ. Ὡς ἐν παρέργῳ τ' ἐμῆς δυσπραξίας.
 Ιφι. Καὶ μὴν πομπὴς γ' ἤλθες ἐξ Ἀργεὺς μολῶν. 515
 Ορέ. Οὐκοῦν ἐμαυτῶ γ'. εἰ δέ σοι, σὺ τῆτ' ἔρα.
 Ιφι. Τροίαν ἴσως οἶδ', ἥς ἀπανταχῇ λόγος ;
 Ορέ. Ὡς μὴ ποτ' ὠφελόν γε, μὴδ' ἰδὼν ὄναρ.
 Ιφι. Φασὶν νιν σκέτ' ἔσαν, οἵχεσθ' ὁδοί.
 Ορέ. Ἔστιν γὰρ ἔτι, ἔδ' ἄκραντ' ἠκούσατε. 520
 Ιφι. Ἐλένη δ' ἀφίκεται δῶμα Μενέλειω πόλιν ;
 Ορέ. Ἦκε, κακῶς γ' ἐλθούσα τῶν ἐμῶν τι.
 Ιφι. Καὶ ποῦ ἔστι ; καί μοι γάρ τι προῦφέλει κακόν,
 Ορέ. Σπέρτη ζυμοικεῖ τῷ πέρος ζυνδάνητι.

Ιφι.

- ΙΦι. ὦ μῖσος εἰς Ἑλλήνας, ἐκ ἐμοὶ μόνη. 525
 Ορέ. Απέλαυσα καὶ γὰρ δὴ τι τ᾽ κείνης γάμων.
 ΙΦι. Νόστις δ' Ἀχαιῶν ἐγένεθ', ὡς κηρύσσεται ;
 Ορέ. Ὡς πάνθ' ἅπασι με συλλαβῶσ' ἀνιστρῆς.
 ΙΦι. Πρὶν γὰρ θανεῖν σε, τῷδ' ἐπαυρέαχθ' θέλω.
 Ορέ. Ἐλεγχ', ἐπέδῃ τῷδ' ἐρᾶς. λέγω δ' ἐγώ. 530
 ΙΦι. Κάλχας τις ἦλθε μάντις ἐκ Τροίας πάλιν ;
 Ορέ. Ὀλώλεν, ὡς ἦν ἐν Μυκηναίοις λόγος.
 ΙΦι. ὦ πότνι'. ὡς ἔστι γὰρ ὁ Λαέρτης γόνυ ;
 Ορέ. Οὐπω νεόσθηκ' οἶκον. ἔστι δ' ὡς λόγος.
 ΙΦι. Ὀλοῖτο, νόστου μή ποτ' ἐς πάτραν τυχάν. 535
 Ορέ. Μηδὲν κατεύχου, πάντα τὰ κείνῃ νοσεῖ.
 ΙΦι. Θετίδος δ' ὁ τ᾽ Νηρῆδος ἔστι πᾶς ἔτι ;
 Ορέ. Οὐκ ἔστιν. ἄλλως λέκτρ' ἐγήμεν Αὐλίδι.
 ΙΦι. Δόλια γὰρ, ὡς γε φασὶν οἱ πεπονηότες.
 Ορέ. Τίς εἶ πόθ' ὡς εὖ πυνθάνη τὰφ' Ἑλλάδος ; 540
 ΙΦι. Εκείθεν εἰμι. πᾶς ἔτ' ἔσ' ἀπωλόμην.
 Ορέ. Ορθῶς ποθεῖς ἄρ' εἰδέναι τ᾽ ἀκεῖ, γύναι.
 ΙΦι. Τί δ' ὁ στρατηγός, ὃν λέγας' εὐδαιμονεῖν ;
 Ορέ. Τίς ; ἐ γὰρ ὃν γ' ἐγῶδα τῶν εὐδαιμόνων.
 ΙΦι. Ἄτρεως ἐλέγετο δὴ τις Αγαμέμνων ἀναξ. 545
 Ορέ. Οὐκ οἶδ'. ἀπελθε τᾷ λόγῳ τέττα, γύναι.
 ΙΦι. Μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' εἴφ', ἵν' εὐφρανθῶ ξένη.
 Ορέ. Τέθνηχ' ὁ τλήμων, πρὸς δ' ἀπάλεσέν τινα.
 ΙΦι. Τέθνηκε ; ποῖα συμφορᾶ ; τάλαιν' ἐγώ.
 Ορέ. Τί δ' ἐτέναξας τέτο ; μῶν τροσῆκέ σοι ; 550
 ΙΦι. Τὸν ῥέγον αὐτᾷ τ᾽ ἴπποισ' ἀναξένω.
 Ορέ. Δεινὸς γὰρ ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγείς.

ΙΦι.

Ιφι. ὦ πανδάκρυτος ἢ κτανούσα, χ' ὦ θανάτῃ.

Ορέ. Παῖσσι νῦν ἦδη, μήδ' ἐρωτήσης πέρας.

Ιφι. Τούτῳ γ', εἰ ζῇ τῷ παλαιπύρου δάμαρ, 555

Ορέ. οὐκ ἔστι. πῶς νῦν, ὅς ἐτεχ', ἕτος ἄλειπεν.

Ιφι. ὦ συνπαροχθεὶς οἶκος. ὡς τί δὴ θέλων;

Ορέ. Πατὴρ θανόντος, τήνδ' τιμωρούμεθα.

Ιφι. θεῦ. ὡς εὖ, κακὸν δίκαιον εἰσπεράξατο.

Ορέ. Ἀλλ' ἔτι πᾶς θεῶν εὐτυχεῖ, δίκαιος ὢν. 560

Ιφι. Λεῖπ' δ' ἐν οἴκοις ἄλλον ἀγαμέμνων γόνον;

Ορέ. Λέλοιπεν Ἠλέκτραν γε παρθένον μίαν.

Ιφι. Τί ἦ, σφαγείσης θυγατρὸς ἔστι τίς λόγος;

Ορέ. οὐδεὶς γε, πλὴν θανούσῃ ἔχ' ὄραν φάος.

Ιφι. Τάλας ἐκόντῃ, χ' ὦ κτανῶν αὐτὴν πατὴρ. 565

Ορέ. Κακῆς γοναῖκός χάριν ἄχαριν ἀπώλετο.

Ιφι. Ὅ τῷ θανόντι δ' ἔστι πῶς Ἄργυρ' πατρός;

Ορέ. Ἐς ἄθλιός γε, κούδα μὲν, καὶ παρπαχοῦ.

Ιφι. ψυδρεῖς ὄνειροι χράμετ', ἔδεν ἦτ' ἄρα.

“ οὐδ' οἱ σοφοὶ γέ δαίμονες κέκλημαί, 570

“ Πτῶν ὀνείρων εἰσὶν ἀψύδοις τε.

“ Παλὺς παραγμὸς ἐν τε τοῖς θεοῖς ἐνι,

“ καὶ τοῖς βροτείοις. ἐν ἧ λήπεται μόνον,

“ Ὅτ' οὐκ ἄφρων ὢν, μάντιων πρὸς λόγους,

“ Ὀλῶλεν, ὡς Ὀλῶλε τοῖσιν εἰδόσιν. 575

Χο. θεῦ, θεῦ. τίδ' ἡμεῖς, εἰ τ' ἐμοὶ γονήταρες;

“ Ἀρ' εἰσὶν; ἄρ' ἐκ εἰσὶ; τίς φράσσειν ἂν;

Ιφι. Ακούσατ'. εἰς γὰρ δὴ τιν' ἤκομεν λόγον,

“ Ἵμῖν τ' ὄνησιν ὡς ξένοι ἀποδῶν ἅμα.

Καί μοι τοῦτο εὖ μάλιστα γ' ἔπει γόνοντα, 580

Εἰ πάνι ταυτὸν πρᾶγμα' ἀρεσκάντως ἔχοι.
 Θέλεις ἂν, σὶ σώσασμι σ', ἀγγεῖλαι τί μοι,
 Πρὸς Ἄργος ἔλθων, πῶς ἐμοῖς ἐκεῖ Φίλοις,
 Δέλτον τ' ἐνεγκῆν, ἣν τις οἰκτεράς ἐμεῖ,
 Ἔργαφεν αἰχμάλωτος, ἐχὶ τὴν ἐμὴν 585
 Φονία νομίζων χεῖρα, τῷ νόμου δ' ὕπο
 Θήσκειν γε, τῆς θεῆ ταῦτα δίκαι' ἡγαμένης;
 Οὐδένα γὰρ εἶχον, ἔς τις ἀγγεῖλαι μελῶν
 Εἰς Ἄργος αὐτίς, πᾶς ἐμὰς δωρεάδας
 Πέμψει σωθεῖς τῶν ἐμῶν Φίλων πνί. 590
 Σὺ δ', εἰ γὰρ ὡς ἴοικας ἔτε δυσμῆης,
 Καὶ πᾶς Μυκήνας οἶδα, χ' ἔς κἀγὼ θέλω,
 Σώηται, καὶ σὺ μοδὸν σὺν αἰσχροῖν λαβῶν
 Κεφαλὴν ἔκατι γραμμάτων, σωτηρίαν.
 Οὕτως δ', ἐπείπερ πόλις ἀνακάξει παῖδε, 595
 Θιᾶ γνέσθω θυμα, χωριθεῖς σέθεν.
 Ορέ. Καλῶς ἔλθας τὰλλα, πᾶν ἐν, ὦ ξένη.
 Τὸ γὰρ σφαγῆναι τίνδε μοι, βάρος μέγα.
 Ὁ ναυστολῶν γάρ ἐμ' ἐγὼ τὰς συμφοράς.
 Οὗτος γ' συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν. 600
 Οὐκοῦν δίκαιον ἐπ' ὀλέθρου τῷ τῷδ' ἐμὲ
 Χάριν πῆροθ, καὶ τὴν ἐκδιῶσαι κακῶν.
 Ἀλλ' ὡς γνέσθῃ, τῷδε μὲν δέλτον δίδου,
 Πέμψει γὰρ Ἄργος ὥς σοι καλῶς ἔχῃ.
 "Ἡρᾶς δ' ὁ χρήζων, κτήνέτω. Τὰ τ' Φίλων 605
 " Αἰχμῆν ὅς τις καταβαλὼν εἰς ζυμφοράς,
 " Αὐτὸς σέσωσαι. τυγχάνῃ δ' ὁδ' ὦν φίλος,
 " Ὀν ἔστιν ἦτορ, ἢ με, Φῶς ὁρᾶν θέλω.
 ΙΦι. ὦ λῆμ' ἄριστον, ὡς ἄπ' εὐγνωστὸς τινος
 D d

- ῥίξης πέφυκας, τίς φίλοις τ' ὄρθος φίλος. 610
 Τοιούτος ἔη τῶν ἐμῶν ὁμοσπόρων,
 Ὅσπερ λείλειπται. κ' γὰρ ἐδ' ἐγὼ, ξένοι,
 Ἀνάδελφός εἰμι, πλην ὅσ' ἔχ' ὁρώσῃ νιν.
 Ἐπεὶ δὲ βέλῃ ταῦτα, τόνδε πέμψομεν
 Δέλτον φέροντα, σὺ δ' ἵθι. πολλὰ δὲ τις 615
 Προθυμία σε τῶδ' ἔχουσαι τυγχάνῃ.
 Ορέ. Θύσῃ δ' ἵς τίς με, κ' τὰ δεινὰ τλήσεται;
 Ιφι. Ἐγώ. Θεῆς γὰρ τῆσδε προστροπὴν ἔχω.
 Ορέ. Ἀζηλά γ', ὦ νεᾶνι, κ' ἐκ εὐδαίμονα.
 Ιφι. Ἀλλ' εἰς ἀνάγκῃ κείμεθ', ἦν φυλακτίον. 620
 Ορέ. Αὐτὴ ξίφει θύσσει, θῆλυς ἄρσενας;
 Ιφι. Οὐκ, ἀλλὰ χαίτῃ ἀμφὶ σὴν χερνίβομαι.
 Ορέ. Ὅ δ' ἵσφαμις τίς; εἰ τὰδ' ἰσορεῖν με χρή.
 Ιφι. Εἴσω δόμων τῶνδ' εἰσὶν, οἷς μέλῃ τὰδε.
 Ορέ. Τάφος δ' ἵ ποῖος δέχεται μ', ὅταν θάνω; 625
 Ιφι. Πῦρ ἱερὸν ἔνδον, χάσμα τ' εὐρωπὸν πέτρας.
 Ορέ. Φαῦ. πῶς ἂν μ' ἀδελφῆς χεῖρ' περιτείλειεν ἄν;
 Ιφι. Μάταμον εὐχὴν, ὦ τάλας, ὅς τις ποτ' εἴ
 Ἦνυξω. μακρὰν γὰρ βαρβάρου ναίει χθονός.
 Οὐ μὲν, ἐπὶ δὴ τυγχάνεις Ἀργεῖος ὦν, 630
 Ἀλλ' ὦν γε διωπτόν, ἐδ' ἐγὼ λείψω χάριν.
 Πολύν τε γὰρ σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ,
 Καὶ τ' ὁρέας ἀνθεμόρρουτον γένος
 Ξεθῆς μελίσσης εἰς πυρὰν βαλῶ σέθεν.
 Ἀλλ' εἰμι, δέλτον τ' ἐκ Θεῆς ἀνακτόρων 635
 Οἴσω. πὸ μῆτοι δυσμῆδες μὴ μου λάβῃς.
 φυλάσσειτ' αὐτοὺς, πρῶτοιοι, δεσμῶν ἄτερ.

Ἰσως

Ἴσως ἄελπτα τῶν ἐμῶν φίλων τινὶ
 Πέμψω πρὸς Ἄργος, ὣν μάλισ' ἐγὼ φιλῶ.
 Καὶ δέλιος αὐτῷ ζῶντας, ἔς δοκεῖ θανεῖν, 649
 Λέγυσσα, 'πιστὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ.

Α Ν Ο Μ Ο Ι Ο Σ Τ Ρ Ο Φ Α .

Στροφὴ α'.

Χο. Κατολοφύρομαί σε
 Τῶν χερνίδων ῥανίσι
 Μολόμβρον αἵμακταῖς.
 Ορέ. Οἶκτος μὴ ἔ ταῦτ', ἀλλὰ χαίρειτ', ὧ ζῆναι, 645

Στροφὴ β'.

Χο. Σὲ δὲ τύχας μάκαρος,
 ὦ νανία,
 Σεβόμεν', εἰς πάτρην
 Ὅτι ποτ' ἐπεμβάσῃ.
 Πυλ. Ἀξήλα τοῖς φίλοισι, θησκόντων φίλων. 650

Στροφὴ γ'.

Χο. ὦ χέτλιοι πομπαί.
 Φεῦ, Φεῦ. διόλυσαι,
 Αἰ, αἰ, αἰ, αἰ,
 Πότερος ὁ μέλλων;
 Ἔτι γὰρ ἀμφίλοχα 655
 Δίδυμα μέμονε Φρήν,
 Σε πάρος, ἥ σ' ἀνασπανάζω γόοις.

Ἰαμβοί.

Ορέ. Πυλάδῃ, πῶπῳ ταυτὲ πρὸς θεῶν ἐμοί ;

Πυλ. Οὐκ οἶδ'. ἐρωτᾷς ἔ λείγῃ ἔχοντά με.

Ορέ. Τίς ἐστὶν ἡ νῆαις ; ὡς ἐλλῆνικῶς

66α

Ἀνῆρθεῖ ἡμᾶς, τέσ τ' ἐν ἰλῶ πόνε,

Νόσον τ' Ἀχαιῶν, τὴν τ' ἐν οἰωνοῖς σοφὸν

Κάλχαντ', Ἀχιλλέως τ' ὄνομα, ἔ τ' ἄθλιον

Ἀγαμέμνονι ὡς ὤκτερεν ; ἀνηράτα τ' ἐμὲ

Γυναικα, παῖδας τ'. ἐστὶν ἡ ζήτη ἥδρος

665

Εκῆθεν δόρυεα τίς. ἔ γὰρ ἂν ποτε

Δέλτην τ' ἐπεμπε, καὶ τὰδ' ἐξεμάνθανεν,

Ὡς κοινὰ πρᾶσσεν. Ἀργος εἰ πρᾶσσε καλῶς.

Πυλ. Ἐφθης με μικρόν. πῶτα ὃ φράσας λέγεις,

“ Πλὴν ἐν. τὰ γὰρ τῶν βασιλέων παθήματα, 67α

“ Ἰσασι πάντες, ὧν ἐπισροφή τις ἦν.

Ἀτὰρ διήλθε καὶ ἄτερον λόγον τινα.

Πυλ. Τίν' ; εἰς τὸ κοινὸν δοὺς ἄμεινον ἂν μάθης,

Πυλ. Αἰσχρον, θανάτος σου βλέπει ἡμεῖς φάος.

“ Κοινῇ τ' ἐπλόσαι, θεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν. 675

“ Καὶ δειλίαν γὰρ, καὶ κάκτεν κεκλήσομαι,

Ἄργε τέ, Φαίεων τ' ἐν πολυπτύχῳ χθονί.

“ Δόξω ὃ πῶς πολλοῖσι, πολλοὶ γὰρ κακοί,

Προδόντες σε, σώξουσ' αὐτοὺς εἰς οἴκους μέγας.

Ἡ καὶ Φονεύσας ἐπὶ νοσοδοὶ δάμασιν,

68α

Ῥάψαι μόρον σοι, οἷς τυραννίδος χάριν,

Ἐγκληρον ὡς δὲ σὴν κασιγνήτῳ γαμῶν.

Ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι, καὶ δι' αἰσχύνῃς ἔχω.

Καὶ

Κἄν ἴδ᾽ ὕπνῳ ἔχῃ συνεκπνύσσει μέσῳ,
καὶ συσφαγῆναι, καὶ πυρᾶσθαι δέμας.

685

“ φίλον γηγῶτα, καὶ φοβέμεθον ψόρου.

ὦρε. Εὐφημα φώνει. τάρᾳ δὲ φέρει κακά.

“ Ἀπλᾶς ᾗ λύπας ἔχον, ἐκ οἷσω διπλᾶς.

Ὅ γὰρ σύ λυπρὸν, καί ποινείδισον λέγεις,

ταῦτ᾽ ἐσιν ἡμῖν, εἰ σὲ συμμοχθῶντ᾽ ἐμοὶ

690

κτενῶ. τὸ μὴ γὰρ εἰς ἐμὲ, ἔκ κακῶς ἔχει.

Πράσσοιτ᾽ ἂν πράσσω, πρὸς θεῶν λύσσει βίον.

Σὺ δ᾽ ὀλβίός τ᾽ εἶ, καθαρά τ᾽, ἔνοστοιτ᾽ ἔχεις

μέλαθρ᾽. ἐγὼ ᾗ δυσσεβῇ, καὶ δυσυχῇ.

Σωθεὶς δὲ, παῖδας ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρου

695

κτησάμενθ᾽, ἣν ἔδωκά σοι δάμαρτ᾽ ἔχειν.

Ὅνομά τ᾽ ἐμοῦ γρόιτ᾽ ἄν, ἔδ᾽ ἀπαῖς δόμος

πατρῴος ἔμους ἐξαλιφθεῖν πῶτ᾽ ἄν.

Ἀλλ᾽ ἔρπει, καὶ ζῇ, καὶ δόμους οἴκη πατρός.

Ὅταν δ᾽ εἰς Ἑλλάδ᾽, ἵππιόν τ᾽ Ἄργος μόλις,

700

πρὸς δεξιᾶς σὲ τῆσδ᾽ ἤπισκῆπτω τάδε,

τύμβον τε χῶσον, καὶ πῆδες μνημοῖά μοι.

καὶ δάκρυ ἀδελφῇ. καὶ κόμας δάτω τάφῳ.

Ἀγέλλε δ᾽, ὡς ὀλωλ᾽ ὑπ᾽ Ἀργείας τινός

ἱυναίκοις, ἀμφὶ βωμὸν ἀγνισθεὶς φόνῳ.

705

καὶ μὴ προδῶς μοι τὴν πασιγνήτην ποτιέ,

ἔρημα κῆδῃ, καὶ δόμους προδοὺς πατρός.

καὶ χαῖρ᾽. ἐμῶν γὰρ φίλτατόν σ᾽ εὖρον φίλων.

ὦ συνεκφυγέ, καὶ συνεκτραφέεις ἐμοὶ,

ὥς πολλὰ ἐνεγκὼν τ᾽ ἐμῶν ἄχθῃ κακῶν.

710

Ἡμᾶς δ᾽ ὁ φοῖβος, μάντις ὢν, ἐψεύσατο.

Τέχ-

Τέχνην δὲ θύμῳ, ὡς πρόσταθ' Ἑλλάδος
 Ἀπήλασεν, αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων.

Ὅτι πάντ' ἐγὼ δοῦς τὰ μὰ, καὶ παθεῖς λόγοις,
 Μητέρα κατακτὰς, αὐτὸς ἀνταπόλλυμαι. 715

Πυλ. Ἔστω τάφος σοι, καὶ κασιγνήτης λέχος
 Οὐκ ἂν προδοίην, ὦ τάλας, ἐπεὶ σ' ἐγὼ
 Θανάτῳ μάλλον, ἢ βλέπονθ' ἔζω φίλον.
 “ Ἀτὰρ τὸ τῷ θεῷ γ' ἐδιδόμην μέ πω
 “ Μάντιμα, καὶ τοι γ' ἐγὼς ἔσηκα φόνε 720
 “ Ἀλλ' ἔσιν ἡ λῖαν δυσπραξία
 “ Λῖαν διδούσα μεταβολὰς, ὅταν τύχη.

Ορέ. Σίγα. τὰ φοῖβε δ' ἔδδεν ὠφελεῖ μ' ἔπη.
 Γυνὴ γὰρ ἦδε δαμάτων ἔζω περᾶ.

Ιφι. Ἀπέλθεθ' ὑμεῖς, καὶ παρὰ τρεπίζετε 725
 Τάνδον μολόντες, τοῖς ἐφεσῶσι σφαγῇ.
 Δέλτε μὴ αἰδέσθω πολυθροοὶ διάπτυχαί
 Ξένοις πάρεσιν. ἃ δ' ἐπὶ τοῖσδε βέλομαι,
 “ Ἀκούσατ'· ἔδδεις αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνῆρ,
 “ Ὅταν γε πρὸς τὸ θάρσος ἐκ φόβου πέσῃ. 730
 Εγὼ δ' ἵπαρβῶ, μὴ ὑποσησάσθαι χθονὸς,
 Θῆται παρ' ἔδδεν πᾶς ἐμὰς ἐπιστάς,
 Ὅ πάντε μέλλων δέλτον εἰς Ἄργος φέρειν.

Ορέ. Τί δῆτα βέλτε; τίνας ἀμηχανεῖς πέρι;

Ιφι. Ὅρκον δότω μοι, τάδε πορθεμένοισιν γραφαῖς 735
 Πρὸς Ἄργος, οἷσι βέλομαι πέμψαι φίλων.

Ορέ. Ἡ κἀντιδώσθαι τῶνδε αὐτὰς λόγους;

Ιφι. Τί χρῆμα δράσθην; ἢ τί μὴ δράσθην; λέγε.

Ορέ. Ἐκ γῆς ἀφῆσθην μὴ θανόντα βαρβαρίου;

Ιφι.

ΙΦΙ. Δίκαιον εἶπας. πῶς γὰρ ἀγείλειεν ἄν; 740

Ορέ. Ἡ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται;

ΙΦΙ. Ναι, πείσω σφε, καὶ τὴ ναὸς εἰσθήσω σκάφος.

Ορέ. Ὅμνυ. σὺ δ' ἔφαρχ' ὅρκον, ὅσις εὐσεβής.

Πυλ. Δώσω. ΙΦΙ. λέγειν χρη, τήνδε τοῖς ἐμοῖς φίλοις.

Πυλ. Τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω τάδε. 745

ΙΦΙ. Καὶ γὰρ σε σώσω κυανέας ἔξω πέτρας.

Ορέ. Τίν' οὖν ἐπόμενος τοῖς ὅρκιον θεῶν;

ΙΦΙ. Ἄρτεμιν, ἐν ἧσπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω.

Πυλ. Εγὼ δ' ἀνακτὰ γ' ἔρανοῦ σέμενον Δία.

ΙΦΙ. Εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ἄρκον ἀδικοῖς ἐμέ; 750

Πυλ. Ἄνοσος ἔην. τί γ' σὺ, μὴ σώσασα με;

ΙΦΙ. Μὴ ποτε κατ' Ἄργος ζῶσ' ἔχῃς θεῶν παδός.

Πυλ. Ἄκουε δὴ νῦν, ὃν παρήλθομεν λόγον.

ΙΦΙ. Ἀλλ' αὐτίς ἐσταί καινός, ἦν καλῶς ἔχη.

Πυλ. Εἰς αἵρετόν μοι δὸς τόδ', ἦν τι ναὺς πάθῃ, 755

Χ' ἢ δέλτος ἐν κλύδωνι χρημάτων μετὰ
Ἀφανῆς γήηται, σῶμα δ' ἐκώσω μόνον,
Τὸν ὅρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον.

ΙΦΙ. Ἀλλ' οἶδ' ὃ δράσω; πολλὰ γὰρ πολλῶν κυρεῖ.

Τάνόντα, κατ' ἐγγραμμήν' ἐκ δέλτε τυτχάης, 760

Λόγῳ φράσω σοι πάντ' ἀναγγεῖλαι φίλοις.

Εν ἀσφαλεῖ γάρ. ἦν μὲν ἐκώσσης γραφὴν,

Αὐτὴ φράσῃ σιγῶσα τὰ γεγραμμένα.

Ἦν δ' ἐν θαλάσῃ γράμματ' ἀφανισθῇ τάδε,

Τὸ σῶμα σώσας, τὰς λόγους σώσῃς ἐμοί. 765

Πυλ. Καλῶς ἔλεξας τῶν θεῶν, ἐμοῦ θ' ὑπέρ.

Σήμαινε δ' ὦ χρη τάσδ' ἐπιστολὰς φέρειν

Πρὸς

Πρὸς Ἄργος, ὅ, τι περὶ χρεὶ κλύοντα σε λέγῃ.

Ιφι. Ἀγγὰλ' Ὀρέσῃ πατρὶ τὰ γάμειμοντες,
'Ἦ ἢ Αὐλιδι σφαγεῖσ', ἐπισέλλῃ τάδε 770
Ζῶσ' Ἰφιδίεσσα, τίς ἐκὶ δ' ἔξωσ' ἔτι.

Ορέ. Πῦ δ' ἔσ' ἐκείνη; κατ' αὐτὸς ἤκ' αὖτις;

Ιφι. Ἦδ', ἦν ὅρας σύ. μὴ λόγοις ἐκπληστέ με.
Κόμισαί μ' ἐς Ἄργος, ὧ σὺναιμι, πρὶν θανεῖν,
Ἐκ βαρύνου γῆς, καὶ μετὰ στήθεσσι θεῶν 775
Σφαγέων, ἐφ' οἷσι ζυγοκτίνες τιμὰς ἔχω.

Ορέ. Πυλάδῃ, τί λέξω; ποῦ ποτ' ὄνθ' εὐρήμεθα;

Ιφι. Ἦ σοῖς ἀράκα δώμασιν γενήσομαι,
Ορέσθ', ἵν' αὐτίς ὄνομα δις κλύων μάθῃς.

Πυλ. ὦ θεοί. Ιφι. τί τὰς θεὰς ἀνακαλεῖς ἐν τοῖς
ἐμοῖς; 780

Πυλ. οὐδὲν. πέραν δ', ἐξέστη γὰρ ἄλλοι.
Τάχ' ἔν ἐρωτῶν σ' οἷς ἅπις' ἀφίξομαι.

Ιφι. Λέγ', οὐκ' ἔλαφον ἀντιδοῦσά μοι θεὰ
Ἄρτεμις, ἔσωσέ μ', ἦν ἔθυσ' ἐμὸς πατήρ,
Δοκῶν ἐς ἡμᾶς ὄνυ φάσγανον βαλεῖν. 785
Εἰς τήνδε δ' ὤκισ' αἶαν. αἶδ' ἐπιστολαί.
Τὰδ' ἐσὶν ἐν δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα.

Πυλ. ὦ ῥαδίους ὅρκαιοι περιβαλῶσά με,
Κάλλιπε δ' ὁμόσασ', ἔ ποτὶν ῥήσω χρόνον.
Τὸν δ' ὅρκον. ἂν κατώμοσ', ἐμπέδωσμεν. 790
Ἰδοὺ φέρω σοι δέλτα, λαποδιδωμί τε
Ορέσῃ. τῇσδε σῆς κασιγνήτης πύρα.

Ορέ. Δέχομαι παρὰ σοὶ γραμμάτων διαπτυχάσθαι,
Τὴν ἡδονὴν πρῶτ' ἔξω λόγοις αἰσπασμαί.

ὦ φιλ-

- ὦ φίλᾱτη μοι σύγγον' ἐκπεπληγμένη. 795
 Ὅμως ἀπιστῶ, περιβαλὼν βραχίονι,
 εἰς τέρψιν εἰμι, πυθόμενος θαυμάς' ἐμοί.
- Χο. ἔσιν, ἔ δικαίως τ' θεῶ τλῶ πρόσωπον
 Χράνεις, ἀδίκτοις περιβαλὼν πέπλοις χέρα.
- Ορέ. ὦ συγκασιγνήτη τε, κάκταυτῷ πατρός 800
 Λαμνόμενος γεγῶσα. μή μ' ἄσπερφε,
 ἔχουσ' ἀδελφὸν, ἔ δοκᾷν ἔξιν ππέ.
- Ιφι. Εγὼ σ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν; ἔ παύσῃ λέγων;
 Τὸ δ' ἄρτος αὐτοῦ μετὸν, ἣ τε Ναυπλία.
- Ορέ. Οὐκ ἔς' ἐκεί σὺς, ὦ τέλαινα, σύγγονος. 805
- Ιφι. Ἀλλ' ἡ Λάκαινα Τιωδάρης σ' ἐγένετο;
- Ορέ. Πέλοπός τε παιδὶ παῖδος ἐκπέφυκ' ἐγώ.
- Ιφι. Τί φης; ἔχῃς τι τῶνδ' ἐμοι τεκμήριον;
- Ορέ. ἔχω πατρῶων ἐκ δόμων τι τιωθένε.
- Ιφι. Οὐκοῦν λέγῃν μὲν χρή σε, μανθάνειν δ' ἐμέ. 810
- Ορέ. Λέγοιμ' ἂν. ἄκουε πρῶτον Ἠλέκτρα τάδε.
 Ατρείως θυέσθ' τ' οἶδα γενομένην ἔρω.
- Ιφι. Ἦκουσαι χρυσῆς ἀρνὸς ἡνικ' ἦν πέρι.
- Ορέ. Ταῦτ' οὖν ὑφῆνας' οἶδ' ἐν εὐπῆγοις ὑφαῖς;
- Ιφι. ὦ φίλτατ', ἐγγὺς τ' ἐμῶν κάμπτη φρενῶν. 815
- Ορέ. Εἰκὼ τ' ἐν ἰσοῖς ἡλίκ' μετέσταν;
- Ιφι. Ἴφθινα καὶ τὸδ' εἶδος εὐμίτοις πολοκαῖς.
- Ορέ. Καὶ λᾷτρ' ἐς Αὔλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα;
- Ιφι. Οἶδ'. ἔ γδ' ὁ γάμος ἐσθλὸς ὢν μ' ἀφείλετο.
- Ορέ. Τί γδ' κόμας σὰς μητρὶ δῶσα σῇ φέρειν; 820
- Ιφι. Μημεῖά γ' ἀντὶ σώματος τέμοῦ τάφω.
- Ορέ. Ἄ δ' οἶδον αὐτὰς, τάδε φράσω τεκμήρια.

Πέλοπες παλαῖαν ἐν δόμοις λόγῃην πατὴρς,

Ἦν χερσὶ πάλαν, παρθένον Πισάτιδα

Εκτήσαθ' Ἴπποδάμειαν Οἰνόμαον κτανών, 825

Εν παρθένωσι σοῖς κεκρυμμένην.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΙΦΙ. ὦ Φίλτατ', ἔδεν ἄλλο, Φίλτατες γὰρ εἶ,

Ἐχω σ', Ορέσαι, τηλύγετον

Χθονὸς δὲ πω πατρίδος,

Αργόθεν, ὦ Φίλος. 830

Ορέ. Καγὼ σέ τὴν θανούσαιν, ὡς δοξάζεσθαι.

Κατὰ ᾗ δάκρυα, δάκρυα, κατὰ ᾗ γόος ἅμα χαρᾶ,

Τὸ σὺν νοτίζει βλέφαρον, ὡσαύτως δ' ἐμὸν.

ΙΦΙ. Τὸ δέ τι, βρέφος ἔλιπον ἀγκάλας

Νεαρὸν τροφῶν,

835

Νεαρὸν ἐν δόμοις.

ὦ κρείστων, ἢ λόγοισιν, εὐτυχῶν ἐμοῦ

Ψυχᾶ, τί Φῶ;

Θαυμάτων πέρα,

Καὶ λόγου πρὸς, τὰ δ' ἐπέα. 840

Ορέ. Τὸ λοιπὸν εὐτυχοῖμεν ἀλλήλων μέτα.

ΙΦΙ. Ἄσπον ἡδονὰν ἔλαβον, ὦ Φίλοι.

Δέδοικα δ'. ἐν χερῶν με μὴ πρὸς αἰθέρα

Ἀμπτάμυδος Φύγη. ὦ Κυκλωπίδες εἴηαι,

ὦ πατὴρ Μυκῆνα Φίλα, 845

Χάριν ἔχω ζωᾶς,

Χάριν ἔχω τροφᾶς,

Ὅτι μοι συνομιήματα τίνδε δόμοις

Εξε-

Εξεθρέψω φάος.

Ορέ. Γένε' μὲν εὐτυχοῦμεν, εἰς δὲ συμφορὰς, 850
 ὦ σύγγον', ἡμῶν δυσυχῆς ἔφυ βίος.

ΙΦι. Εγὼ μέλεος, οἶδ' ὅτε φάσγανον
 Δέρα θῆκέ μοι
 Μελεόφρων πατήρ.

Ορέ. Οἶμοι. δοκῶ γὰρ ἐ παρών σ' ὅραν ἐκεῖ. 855

ΙΦι. Ανυμύαιος, σύγγον', Αχιλλεύς
 Εἰς κλισίαν λύκων
 Δολίλῳ ὅς' ἀγόμεν.
 Παρὰ δὲ βωμὸν ἦν
 Δάκρυα, καὶ γόοι. 860

Ορέ. Φεῦ, Φεῦ χερνίζων ἐκεῖ.

ΙΦι. Ὀμιόζα καὶ γὰρ τόλμαν, ἣν ἔτλη πατήρ.
 Ἀπάτωρ', ἀπάτορα
 Πότμον ἔλαχον.

Ορέ. Ἀλλὰ δ' ἐξ ἄλλων κυρεῖ, 865
 Εἰ πόν γ' ἀδελφόν, ὦ τάλαρ', ἀπώλεσας
 Δαίμονος τύχα πινός.
 ὦ μελέα δεινὰς τόλμας.

ΙΦι. Δείν' ἔτλαν, δέν' ἔτλαν, 870
 ὦ μοι σύγγονε.

Παρὰ δ' ὀλίγον ἀμπέφυγες

Ὀλεθρον ἀνόσιον ἐξ ἐμῶν

Δαίχθεις χθρῶν. ἅ

Δ' ἐπ' αὐταῖσι τίς τελευτά;

Τίς τύχα μοι συγχωρήσῃ; 875

Τίνα σοι πόνον εὐρύμηναι,

Πάλιν δὲ πλέως,
 Ἀπὸ φόβου πέμψω
 Πατρίδ' εἰς Ἀργεῖαν,
 Πρὶν ἢ πῖ ξίφος
 Αἵματι σὼ παλάξαι;
 Τόδε τὸ σὺν, ὦ μελέα ψυχὰ,
 Χρέος, ἀνδρίσκειν,
 Πότερον κατὰ χέρσον, ἔχῃ καί,
 Ἀλλὰ ποδῶν ῥιπᾶ,
 Θανάτῳ πελάσῃς ἄρα
 Βάρβαρα Φῦλα,
 Καὶ διόδους ἀνόδους σείχων.
 Διὰ κυανείας
 Μῆν' ἐνοπύρους
 Πέτραις, μακρὰ κέλδρα
 Ναίοις δρασμοῖς.
 Τάλαινα, τάλαινα.
 Τίς ἂν οὖν τὰδ' ἂν,
 ἢ θεὸς, ἢ βροτὸς, ἢ
 τι τῶν ἀδοκῆτων
 Πόρον ἄπορον ἐξανύσας,
 Δυοῖν τῶν μόνον Ἀτρεΐδων
 Φανεῖ κακῶν ἔκλυσιν;

Ἰαμβοί.

Χο. Ἐν τοῖσι θαυμαστίοις, καὶ μύθων πέρα,
 Τὰδ' εἶδεν αὐτῇ, καὶ κλύουσ' ἀπαγγελᾶ.
 Τὸ μὲν φίλος ἐλθόντες εἰς ὅψιν φίλων,

880

885

890

895

900

Ορέστε

- Ορέε, χάρων περιβολὰς εἰκὸς λαβεῖν.
 Λήξαντα δ' οἰκτων, καὶ π' ἐκεῖν' ἐλθεῖν χρεων;
 "Ὅπως τὸ κλεινὸν ὄνομα τ' σωτηρίας 905
 λαβόντες, ἐκ γῆς βησόμεθα βαρβάρου.
 " Σωφῶν γὰρ ἀνδρῶν ταῦτα, μὴ κβάντες τύχης,
 " Καρὸν λαβόντας, ἡδονὰς ἄλλας λαβεῖν.
- Ορέ. Καλῶς ἔλεξας. τῇ τύχῃ δ' οἶμαι μέλει
 Τῷδε ζῆν ἡμῖν. ἦν δέ τι πρόθυμος ἦ, 910
 Σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχῃ.
- Ιφι. Οὐδὲν μ' ἐπιάχῃ γ', εἰδ' ἀποσῆσθ' λόγου,
 Πρῶτον πυθέσθ', τίνα ποτ' Ἠλέκτρα πότμον
 Εἴληχε βιότῃ. Φίλα γὰρ ἔσαι πάντ' ἐμοί.
- Ορέ. Τῷδε ξυνοικεῖ, βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα. 915
- Ιφι. Οὕτως ᾗ ποδαπὸς, καὶ τίνος πέφυκε παῖς;
- Ορέ. Στρόφιος ὁ Φωκίης, τῷδε κλήζεται πατήρ.
- Ιφι. "Ὅδ' ἔστι γ' Ατρείως θυγάτρως, ὁμογενὴς ἐμοί;
- Ορέ. Ἀντιφίος γε, μόνος ἐμοὶ σαφὲς φίλος.
- Ιφι. Οὐκ ἦν τὸ ἔτος, ὅτε πατὴρ ἐκτάνε με; 920
- Ορέ. Οὐκ ἦν χρόνον γὰρ Στρόφιος ἦν ἄπαυς τινά.
- Ιφι. Χαῖρ' ὦ πόσις μοι τῆς ἐμῆς ὁμοσπόρου.
- Ορέ. Κάμὸς γὰρ σωτήρ, ἐχὶ συγγενὴς μόνον.
- Ιφι. Τὰ δεινὰ δ' ἔργα πῶς ἔτλης μητρὸς πέρι;
- Ορέ. Σιγῶμεν αὐτὰ, πατρὶ τιμωρῶν ἐμῷ. 925
- Ιφι. Ἡ δ' αἰτία τίς, ἀνδρ' ὅτε κτενέῃ πόσιν;
- Ορέ. Ἐὰ τὰ μητρός. εἰδὲ σοι κλύειν καλόν.
- Ιφι. Σιγῶ. πὲρ δ' ἄργος πρὸς σὲ νῦν ἀποβλέπῃ.
- Ορέ. Μενέλαος ἀρχῇ. Φυγάδες ἐσμεν ἐκ πάτρας.
- Ιφι. Ἦπου νοσῶντας θεῖος ὕβρισεν δόμους; 930
- Ορέ.

- Ορέ. Οὐκ, ἀλλ' Ερινύων δέμα' ἐκβάλλει χθονίς.
 Ιφι. Ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκταῖς, κἀνθάδ' ἠγγέλης μαρτύς.
 Ορέ. Ὡφθήμεν ἔ νῦν πρῶτον ὄντες ἄθλιοι.
 Ιφι. Ἐγνώκα, μητρὸς ἕνεκ' ἠλάστρον θεαί.
 Θρέ. Ὡδ' αἵματιρὰ σέμι' ἐπεμβαλεῖν ἐμοί. 935
 Ιφι. Τί γάρ ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπόρθησας πόδα;
 Ορέ. Φοῖβη κελύδαις Ἰσφάτις, ἀφικόμεν.
 Ιφι. Τί χρῆμα δράσθαι; ῥῆπν, ἢ σιγῶμενον,
 Ορέ. Λέγοιμ' ἄν. ἀρχαὶ δ' αἶδε μοι πολλὰντ πόκων.
 Ἐπεὶ πὰ μητρὸς ταῦθ', ἃ σιγῶμεν κακὰ, 940
 εἰς χεῖρας ἦλθε, μεταδομοαῖς Ερινύων
 Ἠλαυνόμεδα φύραδες. ἔνθεν μοι πόδα
 εἰς τὰς Ἀθήνας δὴ γ' ἐπέμψε Δοξίας,
 Δίχλω παρασχῶν ταῖς ἀναιδέσιν θεαῖς.
 Ἔστιν γὰρ ὅσα ψῆφος, ἢ Ἄρη ποτὶ 945
 Ζεὺς εἰσατ' ἐκ τῆ δὴ χερῶν μοιάσματος.
 Ἐλθόντα δ' ἐκέσσε, πρῶτα μὲν ἑδὲς ξένων
 Ἐκὼν ἐδέξαθ', ὡς θεοῖς συγέμενον.
 Οἱ δ' ἔχον αἶδαν, ξένια μοπατράπαιζα μοι
 Παρέσχον οἴκων, ὄντες ἐν ταυτῷ σέγγι. 950
 Σιγῇ δ' ἐπατήσαντ' ἀποφθεγκτὸν μ', ὅπως
 Δαιτὸς γενομένην, πάριπτος τ' αὐτοῦ δίχα
 εἰς δ' ἄγγος ἴδιον ἴσαν. ἀπασι βακχίῃς
 Μέτρημα πληρώσαντες, ἔχον ἠδοναῖ,
 Κἀγὼ γ' ἐλέγξαι μὲν ξένους οὐκ ἤϊουν, 955
 Ἥλγαισι δ' σιγῇ κἀδοκίμωι ἐκ εἰδέναι,
 Μέγα στυάζων, ἕνεκ' ἦν μητρὸς Φονεύς.
 Κλύω δ' Ἀθηναίοισι τὰ μετὰ δυσυχῇ

Τελέ-

Τελετῶ γενέσθ, καὶ τὸν νόμον μῦθειν,
 Χοῆρες ἄγγος Παλλάδος τιμᾶν λεάν. 960
 Ὡς δ' εἰς Ἀρειον ὄχθον ἦγον, ἐς δίκλιν
 Τ' ἔστη, ἐγὼ μὲρ θάτερον λαβὼν βάθρον,
 Τὸ δ' ἄλλο πρέσβας ἤπερ ἦν Ερινύων,
 Εἰπὼν, ἀκούσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι,
 Φοῖβός μ' ἔσωσε, μαρτυρῶν. ἴσας δέ μοι 965
 Ψήφας διηρίβησε Παλλὰς ὠλένη,
 Νικῶν δ' ἀπῆρα Φόνια πφρατήρια.
 Ὅσση μὲν οὖν ἔζοντο πφδεῖσθαι δίκη,
 Ψήφον παρ' αὐτὴν ἱερὸν ὠρίσαντ' ἔχον.
 Ὅσση δ' Ερινύων ἐκ ἐπέεωσαν νόμῳ, 970
 Δρόμοις ἀνιδρύτοιςιν ἡλάστροι μ' αἰί,
 Ἔως ἐς ἀγνὸν ἦλθον αὖ φοῖβε πέδον,
 Καὶ πφρόθεν αὐτῶν ἐκταθεῖς, νῆσις βορᾶς,
 Επώμοσ' αὐτοῦ βίον ἀπαρρήξεν θανὼν,
 Εἰ μή με σώσθ' φοῖβος, ὅς μ' ἀπώλεσεν. 975
 Εντεύθεν αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσῷ λαβὼν,
 Φοῖβος μ' ἐπέμψε δαῦρο, διοπετὲς λαβεῖν
 Ἀγαλμ', Ἀθηνᾶν τ' ἐγκαθιδρύσσει χθονί.
 Ἀλλ' ἤνπερ ἡμῖν ὥρισεν σωτηρίαν,
 Σύμπραξον. ἂν γὰρ θεᾶς κατὰχωρῶν βρέτας, 980
 Μανιῶν τε λήξω. καὶ σε πολυκώπων σκάφῃ
 Στείλας, Μυκῆναις ἐγκαταστήσω πάλιν.
 Ἀλλ' ὦ Φίληγ', ὦ κασίγνητον κάρα,
 Σῶσον πατρῶων οἶκον, ἔκσωσον δέ με,
 Ὡς τὰμ' ὅλωλε πάντα, καὶ τὰ Πελοπιδῶν, 985
 Οὐράνιον εἰ μὴ ληψόμεσθα θεᾶς βρέτας.

Χο.

- Ορέ. Οὐκ, ἀλλ' Ερινύων δαίμα' ἐκβάλλει χθονίς.
 Ιφι. Ταῦτ' ἄρ' ἐπ' αὐταῖς, κἀνθάδ' ἠγγέλης ματαίς.
 Ορέ. Ὀφθήμεν ἔκ τῶν πρώτων ὄντες ἄθλιοι.
 Ιφι. Ἐγνώκα, μητρὸς ἔνεκ' ἠλάσσειν θεαί.
 Ορέ. Ὡδ' αἱματὰ σῆμι' ἐπιβαλεῖν ἐμοί. 935
 Ιφι. Τί γάρ ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπόρθεύσας πῶδα;
 Ορέ. Φοίβη κελεύεισθε θεοφάτους, ἀφικόμεν.
 Ιφι. Τί χρῆμα δράσθαι; ῥητὸν, ἢ σιγῶμεν,
 Ορέ. Λέγοιμ' ἄν. ἀρχαὶ δ' αἰδέ μοι πολλὰν πόνων.
 Ἐπεὶ πὰ μητρὸς ταῦτ', ἀ σιγῶμεν κακὰ, 940
 εἰς χεῖρας ἦλθε, μοιταδρομαῖς Ερινύων
 ἠλαυνόμεδα φύραδες. ἔνθεν μοι πῶδα
 εἰς τὰς Ἀθήνας δὴ γ' ἐπέμψε Λαξίας,
 δίχλω παρασχέειν ταῖς ἀναιδέσιν θεαῖς.
 Ἔστιν γὰρ οἷα ψῆφος, ἢ Ἄρη ποτὶ 945
 Ζεὺς ἔστατ' ἐκ τε δὴ χερῶν μοιάσματος.
 Ἐλθόντα δ' ἐκείσθ, πρώτα μὲν εὐδαίς ξένων
 ἔκων ἐδέξαθ', ὡς θεοῖς συγέμενον.
 Οἱ δ' ἔρχον αἰδῶ, ξένην μοι κατατρέττα μοι
 παρέχον οἴκων, ὄντες ἐν ταυτῷ σέγγι. 950
 Σιγὴ δ' ἐπατήσαντ' ἀποφθεγχέτω μ', ὅπως
 δαιτὸς γενομένην, πάρατός τ' αὐτοῦ δίχα
 εἰς δ' ἄγγος ἴδιον ἴσαν ἀπασί βακχίῃς
 μέτρημα πληρώσαντες, ἔχον ἠδονῶν,
 Κᾶγω γ' ἐλέγχει μὲν ξένους οἷα ἤξιον, 955
 ἠλγαιὸν ᾗ σιγῇ καδόμεναι εἰς εἰδέναι,
 μέγα στενάζων, ἔνεκ' ἦν μητρὸς φονεὺς.
 Κλύω δ' Ἀθηναίῃσι τὰ μὰ δυστυχῇ

Τελε-

Τελετῶν γενέσθ, καὶ τὸν νόμον μύθειν,
 Χοῆρες ἄγγος Παλλάδος τιμᾶν λεόν. 960
 Ὡς δ' εἰς Ἄρειον ὄχθον ἦκον, ἐς δίκλιν
 Τ' ἔστην, ἐγὼ μὲν ἰσχυρότερον λαβὼν βάθρον,
 Τὸ δ' ἄλλο πρόσθεον ἤπερ ἦν Ερινύων,
 Εἰπὼν, ἀκούσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι,
 Φοῖβός μ' ἔσωσε, μαρτυρῶν. ἴσας δέ μοι 965
 Ψήφος διηρίβησε Παλλὰς ὠλένη,
 Νικῶν δ' ἀπήρα Φόνια πφρατήρια.
 Ὅσση μὲν οὖν ἔζοντο πφραδεῖσσι δίκη,
 Ψῆφον παρ' αὐτὴν ἱερὸν ὠρίσαντ' ἔχον.
 Ὅσση δ' Ερινύων ἐκ ἐπέαδ' ἔσαν νόμοι, 970
 Δρόμοις ἀνιδεύουσιν ἡλάσσω μ' αἰεὶ,
 Ἔως ἐς ἀγνὸν ἦλθον αὐτὸς Φοῖβος πέδον,
 Καὶ παρόθεν ἀδύτων ἐκταθεῖς, νῆσις βορᾶς,
 Επώμοσ' αὐτοῦ βίον ἀπαρρήξεν θανών,
 Εἰ μὴ με σώσῃ Φοῖβος, ὅς μ' ἀπώλεσεν. 975
 Εντεύθεν αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λαβὼν,
 Φοῖβος μ' ἐπεμψε δεῦρο, διοπετὲς λαβὼν
 Ἀγαλμ', Ἀθηναίαν τ' ἐγκαθιδρύσσει χθονί.
 Ἀλλ' ἤνπερ ἡμῖν ὤρισεν σωτηρίαν,
 Σύμπραξον. ἂν γὰρ θεῶς κατάχωμ' ἔβρετας, 980
 Μανίων τε λήξω. καὶ σε πολυκώπων σκάφῃ
 Στείλας, Μυκήνας ἐγκαταστήσω πάλιν.
 Ἀλλ' ὦ Φίληγ', ὦ κασίγνητον κάρα,
 Σῶσον πατρῶον οἶκον, ἔκσωσον δέ με,
 Ὡς τὰ μ' ὅλωλε πάντα, καὶ τὰ Πελοπονδῶν, 985
 Οὐράνιόν τε εἰ μὴ ληψόμεθα θεῶς βρέτας.

- Ορέ. οὐκ, ἀλλ' Ερινύων δέμα' ἐκβάλλει χθονίς.
 Ιφι. ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῶν, κἀνθάδ' ἠγγέλεις μαρτύς.
 Ορέ. ὦφθιμεν ἔκ τῶν πρώτων ὄντες αἴθλιοι.
 Ιφι. Ἐγνωκα, μητρὸς ἕνεκ' ἠλάσσαιν θεαί.
 Θρέ. ὦδ' αἵματινὰ σέμι' ἐπιβαλεῖν ἐμοί. 935
 Ιφι. τί γάρ ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπέθυμνσας πόδα;
 Ορέ. φοῖβε κελύδοις Ἰσφάτις, ἀφικόμεν.
 Ιφι. τί χρῆμα δράσθαι; ῥητὸν, ἢ σιγῶμενον,
 Ορέ. λέγοιμ' ἂν ἀρχαὶ δ' εἰδέ μοι πολλὰντων πόων.
 Ἐπὶ πατρὸς ταῦθ', ἃ σιγῶμεν κακὰ, 940
 εἰς χεῖρας ἦλθε, μεταδρομαῖς Ερινύων
 Ἠλαυνόμεθα φύλαδες. ἔνθεν μοι πόδα
 εἰς τὰς Ἀθήνας δὴ γ' ἐπέμψε Λοξίας,
 Δίχλω παρασχέειν ταῖς ἀνανύμοις θεαῖς.
 Ἔστιν γὰρ ὅσα ψῆφος, ἢ ἄρτι ποτὶ 945
 Ζεὺς εἰσατ' ἐκ τῆ δὴ χερῶν μισίσματος.
 Ἐλθόντα δ' ἐκείσθ, πρώτα μὲν ἔδαις ξένων
 Ἐκὼν ἐδέξαθ', ὡς θεοῖς συγγέμετον.
 Οἱ δ' ἔχον αἰδῶ, ξένια μοπατράπεια μοι
 Παρέχον οἴκων, ὄντες ἐν ταυτῷ σέγγ. 950
 Σιγῇ δ' ἐπικτήσαντ' ἀποφθεγμάτων μ', ὅπως
 Δαιτὸς γενομένην, πάριπτος τ' αὐτοῦ δίχα
 εἰς δ' ἄγγος ἴδιον ἴσαν ἀπασὶ βακχίαις
 Μέτρημα πωλήσαντες, ἔχον ἠδοιῶν,
 Κάγω γ' ἐλέγχει μὲν ξένος ὅτε ἤϊουν, 955
 Ἥλγαισι δ' σιγῇ κἀδόκειαι ἐκ εἰδέναι,
 μέγα σενάζων, ἕνεκ' ἣν μητρὸς φονεὺς.
 Κλύω δ' Ἀθηναίοισι τὰ μὲν δυσυχῇ

Τελέ-

Τελετῶν γενιάς, καὶ τὸν νόμον μύθειν,
 Χοῆρες ἄγγος Παλλάδος τιμᾶν λεόν. 960
 Ὡς δ' εἰς Ἀρσίου ὄχθον ἦκον, εἰς δίκλιν
 Τ' ἔσθην, ἐγὼ μὲν ἰσχυρότερον λαβὼν βάθρον,
 Τὸ δ' ἄλλο πρέσβει' ἤπερ ἦν Ερινύων,
 εἰπὼν, ἀκούσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι,
 Φοῖβός μ' ἔσωσε, μαρτυρῶν. ἴσας δέ μοι 965
 Ψήφους διηρίθμησε Παλλὰς ὠλένη,
 Νικῶν δ' ἀπῆρα Φόνια πφρατήρια.
 Ὅσση μὲν οὖν ἔζοντο πρῶτον δίκη,
 Ψῆφον παρ' αὐτὴν ἱερὸν ὠρίσαντ' ἔχον.
 Ὅσση δ' Ερινύων ἐκ ἐπείαδῃσαν νόμῳ, 970
 Δρόμοις ἀνιδρύουσιν ἡλάσσω μ' αἰεὶ,
 Ἔως εἰς ἀγνὸν ἦλθον αὐτοῖς πέδον,
 Καὶ πρῶτον ἀδύτων ἐκταθεῖς, νῆσις βορᾶς,
 Επώμοσ' αὐτοῦ βίον ἀπορρήξεν θανάων,
 εἰ μὴ με σώσῃ Φοῖβος, ὅς μ' ἀπώλεσεν. 975
 ἐντεῦθεν αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λαβὼν,
 Φαῖβος μ' ἐπεμψε δαῦρο, διοπετὲς λαβὼν
 Ἀγαλμ', Ἀθηναίαν τ' ἐγκαθιδρύσσει χθονί.
 Ἀλλ' ἤνπερ ἡμῖν ὤρισεν σωτηρίαν,
 Σύμπραξον. ἂν γὰρ θεᾶς κατάχωμῳ βρέτας, 980
 Μανιῶν τε λήξω. καὶ σε πολυκώπων σκάφῃ
 Στείλας, Μυκῆνας ἐγκαταστήσω πάλιν.
 Ἀλλ' ὦ φίληγ', ὦ κασίγνητον κάρα,
 Σῶσον πατρῶον οἶκον, ἔκσωσον δέ με,
 Ὡς τὰ μ' ἔλωλε πάντα, καὶ τὰ Πελοποννησίων, 985
 Οὐράνιοι εἰ μὴ ληφόμεθα θεᾶς βρέτας.

- Ορέ. οὐκ, ἀλλ' Ερινύων δέμα' ἐκβάλλει χθονίς.
 Ιφι. ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκταῖς, κἀνθάδ' ἠγγέλως ματεύς.
 Ορέ. ὦφθην μὲν ἔκ νῦν πρῶτον ὄντες αἰθλιοί.
 Ιφι. Ἐγνώκα, μητρὸς ἕνεκ' ἠλάστρον θεαί.
 Θρέ. ὦδ' αἵματ' ἀπὸ σέμ' ἐπεβαλεῖν ἐμοί. 935
 Ιφι. τί γάρ ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπάρθμευσας πόδα;
 Ορέ. φοῖβε κελύδοις θεοφάτως, ἀφικόμεν.
 Ιφι. τί χρεῖμα δράσῃ; ῥήτων, ἢ σιγῶμενον,
 Ορέ. λέγοιμ' ἂν ἀρχαὶ δ' αἶδέ μοι πολλῶν πόνων.
 Ἐπὶ πα' μητρὸς ταῦθ', ἃ σιγῶμεν κακὰ, 940
 εἰς χεῖρας ἦλθε, μεταδρομαῖς Ερινύων
 Ἠλαυνόμεθα φύλαδες. ἔνθεν μοι πόδα
 εἰς τὰς Ἀθήνας δὴ γ' ἐπέμψε Λοξίας,
 Δίχ' ἡμ' ἀπαρτίζων ταῖς ἀναιδέσιν θεαῖς.
 Ἔσιν γὰρ ὅσα ψῆφος, ἢν Ἄρη ποσὶ 945
 Ζεὺς εἰσάτ' ἐκ τῆ δὴ χερσὶν μοιάσματος.
 Ἐλθόντα δ' ἐκείσθ', πρῶτα μὲν ἰδοῖς ξένων
 Ἐκὼν ἐδέξασθ', ὡς θεοῖς συγγέμετον.
 Οἱ δ' ἔρχον αἰδοῖ, ξένια μοπατράπτεζα μοι
 Παρέρχον οἶκον, ὅντες ἐν ταυτῷ σέγγῃ. 950
 Σιγῇ δ' ἐτακτῆσαντ' ἀπὸφθεγκτὸν μ', ὅπως
 Δαιτὸς γενομένην, πάρατός τ' αὐτοῦ δίχα
 εἰς δ' ἄγχιος ἰδίων ἴσαν ἀπασί βακχίῃς
 Μέτρημα πωλώσαντες, ἔχον ἠδοναίῃς, 955
 Κάγω γ' ἐλέγχει μὲν ξένος οὐκ ἤξιον,
 Ἥλγασαι δ' σιγῇ καδόμεναι ἐκ εἰδέναι,
 μέγα στυγίων, ἕνεκ' ἦν μητρὸς φονεὺς.
 Κλύω δ' Ἀθηναίοισι τὰ μετὰ δυστυχῇ

Τελε-

Τελετῶν γενιάς, καὶ τὸν νόμον μύθειν,
 Χοῆρες ἄγγος Παλλάδος τιμᾶν λεόν. 960
 Ὡς δ' εἰς Ἄρειον ὄχθον ἦκον, εἰς δίκλιν
 Τ' ἔσθην, ἐγὼ μὲν ἰσχυρότερον λαβὼν βάθρον,
 Τὸ δ' ἄλλο πρέσβειρ' ἤπερ ἦν Ερινύων,
 εἰπὼν, ἀκούσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι,
 Φοῖβός μ' ἔσωσε, μαρτυρῶν. ἴσας δέ μοι 965
 Ψήφους διηρίθμησε Παλλὰς ὠλένη,
 Νικῶν δ' ἀπῆρα Φόνια πφρατήρια.
 Ὅσαί μιν οὖν ἔζοντο πφραδῆσθαι δίκη,
 Ψῆφον παρ' αὐτὴν ἱερὸν ὠρίσαντ' ἔχθη.
 Ὅσαι δ' Ερινύων ἐκ ἐπέαδ' ἔσαν νόμοι, 970
 Δρόμοις ἀνιδρύουσιν ἡλάσσοι μ' αἰεὶ,
 Ἔως εἰς ἀγνὸν ἦλθον αὐτοῖς πέδον,
 Καὶ παρόθεν ἀδύτων ἐκταθεῖς, νῆσις βορᾶς,
 Ἐπάμωσ' αὐτοῦ βίον ἀπορήξεν θανάων,
 εἰ μὴ με σώσῃ Φοῖβος, ὅς μ' ἀπώλεσεν. 975
 Ἐντεῦθεν αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λαβὼν,
 Φοῖβός μ' ἐπεμψε δαῦρο, διοπετὲς λαβῆν
 Ἀγαλμ', Ἀθηνᾶν τ' ἐγκαταδρύσσει χθονί.
 Ἀλλ' ἤνπερ ἡμῖν ὤρισεν σωτηρίαν,
 Σύμπραττον. ἂν γὰρ θεᾶς κατάχωρ' ἔβριτας, 980
 Μανιῶν τε λήξω. καὶ σε πολυκώπων σκάφῃ
 Στείλας, Μυκῆνας ἐγκαταστήσω πάλιν.
 Ἀλλ' ὦ φίληγ', ὦ κασίγνητον κάρα,
 Σῶσον πατρῶων οἶκον, ἔκσωσον δέ με,
 Ὡς τὰ μ' ἔλωλε πάντα, καὶ τὰ Πελοποννήσου, 985
 Οὐράνιοι εἰ μὴ ληψόμεθα θεᾶς βριτάς.

- Χο. Δεινὴ τις ὄργη δαμόνων ἐπέξισιν
Τὸ Ταντάλειον σπέρμα. διὰ πόνων τ' ἀγέι.
- Ιφι. Τὸ μὲν πρῶθυμον, πρὶν σε δεῦρ' ἐλθεῖν, ἔχω,
Ἄρχει γενέσθ, ἔσ' οὐ σύγγον' ἐσθδῆν. 990
Θέλω δ' ἄπὲρ σὺ, σέ τε μεταστῆσαι πόνων,
Νοσοῦντά τ' οἶκον, ἔχῃ τῶ κτανουῶντί με
Θυμουμένη, πατρῶον ὀφθῶσαι θέλω.
Σφαγῆς τε γὰρ σῆς χεῖρ' ἀπαλλάτταμεν ἂν
Σώσοιμι δ' οἴκους, τίω θεόν δ' ὅπως λάθω, 995
Δέδοικα, καὶ τύραννον, ἥνικ' ἂν κενὰς
Κρηπίδας εὖρη λαΐνας ἀγαλματος.
Πῶς δ' ἐθανῶμαι; τίς γ' ἐνεσὶ μοι λόγος,
Ἀλλ' εἰ μὲν ἐν τι τῷ ὁμοῦ γενήσεται,
Ἀγαλμά τ' οἴσεις, καὶ μ' ἐπ' εὐπρόμηνον πῶς 1000
Ἄξεις, τὸ κινδυνώδεια γίνεσθαι καλόν.
Τάττε γ' χωριθεῖς, ἐγὼ μὲν ὄλλυμαι,
Σὺ δ' ἂν τὸ σαυτοῦ θύμενος εὔ, ἰόσου τύχοις.
Οὐ μὲν τι φεύγω γ', ἐδὲ μ' εἰ θανῶν χρεῶν,
“ Σώσασά σ', ἐ γῶ. Ἀλλ' ἀνὴρ μὲν ἐκ δόμων 1005
“ Θανὼν, ποθεινός· τὰ δὲ γυναικὸς, ἀδελφῇ.
Ορέ. Οὐκ ἂν γενοίμην σὲ τε, καὶ μητρὸς Φονεύς.
Ἄλεις τὸ κείνης αἷμα. κοινόφρων δέ σοι
Καὶ ζῆν θέλοιμ' ἂν, ἔσ' θανῶν λαχεῖν ἴσον.
Ἢξω δέ γ', ἥν μὴ καὐτὸς ἐνταυθοῖ πέσω, 1010
Πρὸς οἶκον, ἧ σου κατθανὼν μενῶ μέγα.
Γνώμης δ' ἀκουσον. εἰ πρῶσαντες ἦν τόδε
Ἀρτέμιδι, πῶς ἂν Λοξίας ἐθέσπισεν
Κομίσει μ' ἀγαλμα θεῶς πόλισμ' εἰς Παλλάδος,
Καὶ

Καὶ σὺν πρόσωπον εἰσδεῖν ; ἅπαντα γὰρ
 Σιωθεῖς τὰδ' εἰς ἐν, νόσον ἐλπίζω λαθεῖν. 1015

ΙΦΙ. Πῶς οὖν γήροίτ' ἄν, ὥς μὴδ' ἡμᾶς θανεῖν,
 Λαθεῖν θ' ἂν βυλόμεθα ; τῇδε γὰρ νόσι
 Νόσον πρὸς οἴκους. ἡ δὲ βέλησις πάρα.

Ορέ. Ἄρ' ἂν τύραννον διολέσσω δυνάμειν ἄν ; 1020

ΙΦΙ. Δεινὸν τόδ' εἶπας, ξυνοφονεῖν ἐπὶ λυδας.

Ορέ. Ἀλλ' εἰ σε σώσει, κάμει, κινδυνώτεον.

ΙΦΙ. Οὐκ ἂν δυνάμην. τὸ δὲ πρόθυμον ἦναι :

Ορέ. Τί δ' εἰ με ναῶ τῷδε κρύψεται λάθρα ;

ΙΦΙ. Ὡς δὴ σκότος λαβόντες ἐκσωθεῖμεν ἄν. 1025

Ορέ. Κλεπτῶν γὰρ ἡ νῦξ, τῇσδ' ἀληθείας τὸ φῶς.

ΙΦΙ. Εἴς' ἐνδον ἱεροὶ φύλακες, ὅς ἐ λήσομην.

Ορέ. Οἱ μοι. διεφθάρμεθα. πῶς σωθεῖμεν ἄν ;

ΙΦΙ. Ἐχεν δοκῶ μοι κατὸν ἐξεύρημά τι.

Ορέ. Ποῖον τί ; δόξης μετάδος, ὡς καὶ γὰρ μάθω. 1030

ΙΦΙ. Ταῖς σῆς ἀνοίαις χρήσομαι σοφίσμασιν.

Ορέ. Δαναὶ γὰρ αἱ γυναῖκες ὄρισκεν τέχνας.

ΙΦΙ. Φονία σε φήσω μητρὸς ἐξ' Ἀργεὺς μολεῖν.

Ορέ. Χρήστω κακοῖσι πῶς ἐμοῖς, εἰ κερδανεῖς.

ΙΦΙ. Ὡς ἐ θέμις γε λέξομην θύειν θεῶ. 1035

Ορέ. Τίν' αἰτίαν ἔχουσ' ; ὑποπτῶ τί γάρ.

ΙΦΙ. Οὐ καθαρὸν ὄντα, τὸν δ' ὅποιον δώσω φόνω.

Ορέ. Τί δὴτα μᾶλλον θεῶς ἀγαλμ' ἀλίσκεται ;

ΙΦΙ. Πόντε σε πηγαῖς ἀγνίστω βελίσσομαι.

Ορέ. Ἐς' ἐν δόμοισι βρέτας, ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμην ; 1040

ΙΦΙ. Κακῆϊνο νίψαι σε θιγόντος ὡς ἐρᾶ.

Ορέ. Ποῖ δὴτα, πάντα νετερόν εἰ ἐπ' ἐκβολον ;

- Χο. Δεινὴ τις ὄργη δαμόνων ἐπέξισεν
 Τὸ Ταντάλειον ἀπέρμα. διὰ πόνων τ' ἀγέι.
- Ιφι. Τὸ μὲν πρῶτον, πρὶν σε δεῦρ' ἐλθεῖν, ἔχω,
 Ἄρχει γενέσθ, ἔσ' οὐ γόν' ἐσιδεῖν. 990
 Θέλω δ' ἄπειρ σὺ, σέ τε μεταστῆσαι πόνων,
 Νοσοῦντά τ' οἶκον, ἔχ' ἡ κτανουῦντί με
 Θυμουμένη, πατρῶιον ὀρθῶσαι θέλω.
 Σφαγῆς τε γὰρ σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαμεν ἂν
 Σώσοιμι δ' οἴκους, τίλῃ θιόν δ' ὅπως λάθω, 995
 Δέδοικα, καὶ τύραννον, ἥνικ' ἂν κενὰς
 Κρητῖδας εὖρη λαΐνας ἀγάλμας.
 Πῶς δ' ἔθανῃμαι; τίς γ' ἐνέσι μοι λόγος,
 Ἀλλ' εἰ μὲν ἐν τι τῷδ' ὁμοῦ γενήσεται,
 Ἀγαλμά τ' οἴσεις, καὶ μ' ἐπ' εὐπρύμνε ναὺς 1000
 Ἄξεις, τὸ κινδυνώμα γίνεται καλόν.
 Τάττε γ' χωριθεῖς, ἐγὼ μὲν ὄλλυμαι,
 Σὺ δ' ἂν τὸ σαυτοῦ θήμενος εὖ, νόσου τύχαις.
 Οὐ μὲν τι φεύγω γ', ἐδὲ μ' εἰ θανῶν χρεῖων,
 "Σώσασά σ', ἐ γῶ. Ἀλλ' ἀνὴρ μὲν ἐκ δόμων 1005
 "Θανῶν, ποθεινός· τὰ δὲ γυναικὸς, ἀδιενή.
 Ορέ. Οὐκ ἂν γανοίμην σὺ τε, καὶ μητρὸς Φονεύς.
 Ἄλλις τὸ κέννης αἷμα. κοινόφρων δέ σοι
 Καὶ ζῆν θέλοιμ' ἂν, ἔσ' θανῶν λαχῆν ἴσον.
 Ἦξω δέ γ', ἢν μὴ καὶ αὐτὸς ἐνταυθοῖ πίσω, 1010
 Πρὸς οἶκον, ἢ σου κατθανῶν μενῶ μέγα.
 Γνώμης δ' ἄκουσον. εἰ πρόσσαντες ἦν τόδε
 Ἀρτέμιδι, πῶς ἂν Λοξίας ἐθέασιεν
 Κομίσαι μ' ἀγάλμα θεῆς πόλισμ' εἰς Παλλάδος,
 Καί.

Καὶ σὺν πρόσωπον εἰπιδεῖν ; ἅπαντα γὰρ 1015

Σιωθεῖς τὰδ' εἰς ἐν, νόσον ἐλπίζω λαθεῖν.

ΙΦΙ. Πᾶς οὖν γήοιτ' ἄν, ὥςτε μήδ' ἡμᾶς θανεῖν,
λαθεῖν θ' ἀβυλόμειδα ; τῆδε γὰρ νόσι
Νόσον πρὸς οἴκους. ἡ δὲ βέλησις πάρα.

Ορέ. Ἄρ' ἂν τύραννον διολέσῃς δυνάμει' ἄν ; 1020

ΙΦΙ. Δεινὸν τόδ' εἶπας, ξινοφονεῖν ἐπὶ λυδας.

Ορέ. Ἀλλ' εἰ σε σώσει, καὶ μὲ, κινδυνώτεον.

ΙΦΙ. Οὐκ ἂν δυνάμειν. τὸ δὲ πρόθυμον ἦνεαι.

Ορέ. Τί δ' εἰ με ναῶ τῶδε κρύψῃς λάθρα ;

ΙΦΙ. Ὡς δὴ σκότος λαβόντες ἐκωθεῖμεν ἄν. 1025

Ορέ. Κλεπτῶν γὰρ ἡ νύξ, τῆσδ' ἀληθείας τὸ φῶς.

ΙΦΙ. Εἴς' ἐνδον ἱεροὶ φύλακες, ἔς' ἐλῆσομεν.

Ορέ. Οἱ μοι. διεφθάρμεθα. πῶς σωθεῖμεν ἄν ;

ΙΦΙ. Ἐχεν δοκῶ μοι καὶ νὺν ἐξεύρημά τι.

Ορέ. Ποῖον τί ; δόξης μετὰδος, ὡς καὶ γὰρ μάθω. 1030

ΙΦΙ. Ταῖς σῆς ἀνοίας χρήσομαι σοφίσμασιν.

Ορέ. Διναὶ γὰρ αἱ γυναῖκες εὐρίσκον τέχνας.

ΙΦΙ. Φονέα σε φήσω μητρὸς ἐξ' Ἀργαυς μολεῖν.

Ορέ. Χρήσῃ κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς, εἰ κερδανεῖς.

ΙΦΙ. Ὡς ἐγὼ γε λέξομεν θύειν θεῶν. 1035

Ορέ. Τίν' αἰτίαν ἔχουσ' ; ὑποπτάσω τί γάρ.

ΙΦΙ. Οὐ κατὰρδὸν ὄντα, τὸν δ' ὅσιον δάσω φόνω.

Ορέ. Τί δὴτα μᾶλλον θεῶς ἀγαλμ' ἀλίσκεται ;

ΙΦΙ. Πόντος σε παγαῖς ἀγνίσαι βελέσομαι.

Ορέ. Ἐς' ὅν δμοιοσι βρέπας, ἐφ' ᾧ πεπλευκάμεν ; 1040

ΙΦΙ. Κακῆϊνο νύμφαι σε θιγόντες ὡς ἐρᾷ.

Ορέ. Ποῖ δὴτα, πάντα νοτιεὶν εἰ ἐπ' ἐκβολον ;

F f

ΙΦΙ.

- ΙΦΙ. Οὐ ναῦς χαλινούῃς λινοδέτῃς ὀρμεῖ σέθεν.
 Ορέ. Σοὶ δὴ τίς ἄλλος ἐν χερσὶν οἷσ' βρέτας;
 ΙΦΙ. Εγώ. Θυγεῖν γὰρ ὅσιον ἔς' ἐμοὶ μόνῃ. 1045
 Ορέ. Πυλάδης δ' ὅδ' ἤμιν πρὸς τεταῖσται φόνος;
 ΙΦΙ. Ταυτὸν χερσὶν σοὶ λέγεται μίασμ' ἔχων.
 Ορέ. Λάθρα δ' ἀνακτες, ἢ εἰδότες, δράσθης πᾶσι;
 ΙΦΙ. Πείσασα μύθοις. ἢ γὰρ ἂν λάθοιμί σφε.
 Ορέ. Καὶ μὴν νεῶς γε πίτυλος εὐήρης πάρα. 1050
 ΙΦΙ. Σοὶ δὴ μέλειν χρεὶ πᾶσι, ὅπως ἔξει καλῶς.
 Ορέ. Ἐνὸς μόνου δέῃ, πᾶσι δὲ συγκρύνψαι τάδε.
 Ἀλλ' ἀντάξει, καὶ λόγους πρῆξις
 "Εὕρισκ'. Ἐχέ τοι διώκῃν εἰς οἶκτον γυνή.
 Τὰ δ' ἄλλ' ἴσως ἅπαντα συμβαίη καλῶς. 1055
 ΙΦΙ. ὦ φίλτατ' ἑταῖρες, ὡς ὑμᾶς βλέπω,
 Καὶ τὰ μ' ἐν ὑμῖν ἔσιν. ἢ καλῶς ἔχῃ,
 ἢ μηδὲν εἶναι, καὶ ζητηθῆναι πάτρας,
 φίλτε τ' ἀδελφοῦ, φιλτάτα τέ συγγόνε.
 Καὶ πρῶτα μὲν μοι τῷ λόγῳ τάδ' ἀρχέτω. 1060
 "Γυνᾶικες ἐσμεν φιλόφρον' ἀλλήλων γένος,
 "Σώζῃν τε κοινὰ πρᾶγματ' ἀσφαλέστατ'.
 Σιγήσαθ' ἡμῖν, καὶ συνεκπονήσατε
 "Φυγὰς. Καλὸν τι γλῶσ', ὅτ' ὅτε πῶς παρῇ.
 Ὅραπε δ', ὡς τρεῖς μία τύχη τὲς φιλτάτας, 1065
 ἢ γῆς πατρώας νόστον, ἢ θανεῖν ἔχῃ.
 Σωθῆῖσα δ' ὡς ἂν καὶ σὺ κοινωνῇς τύχης,
 Σώσω σ' εἰς Ἑλλάδα. ἀλλὰ πρὸς σὲ δεξιὰς,
 Σὲ, καὶ σ' ἐκνέμαι, σὲ καὶ φίλης παρῆδος,
 Γονάτων τε, καὶ τῶν ἐν δόμοισι φιλτάτων, 1070
 Μη-

- Μητρός, πατρός τε, καὶ τέκνων, ὅτῳ κυρεῖ.
 Τί Φατέ; τίς ὑμῶν Φησὶν; ἢ τίς ἐθέλει;
 Φθέγγασθε ταῦτα; μὴ γὰρ αἰνεσῶν λόγους,
 Ὅλωλα καὶ γὰρ καὶ κασίγνητος τάλας.
 Χο. Θάρσθ' Φίλη δέσποινα, ἔσῳξ' ἄλλον,
 Ὡς ἐξ' ἐμοῦ γε πάντα σίγηθήσεται,
 Ἴσω μέγας Ζεὺς, ὧν ἐπισκήπτει πέρι.
 Ιφι. Ὅνασθε μύθων, καὶ γένοιθ' εὐδαίμονες.
 Σὸν ἔργον ἤδη, καὶ σὸν, εἰσβάλλειν δόμους,
 Ὡς αὐτίχ' ἤϊ' τῆσδε κοίραν ὦ χθονός,
 Θυσίαν ἐλέγχων, εἰ κατέργασαι, ξένων.
 Ω πότνι, ἥπερ μ' Αὐλίδος κατὰ πτύχας
 Δεινῆς ἔσωσάς ἐκ πατροκτόνου χερὸς,
 Σῶσόν με καὶ νῦν, τέσδ' ἐγώ, ἢ τὸ Λοξίῃ
 Οὐκέτι βροτοῖσι διὰ σ' ἐτήτυμον σῶμα.
 Αλλ' εὐμνήτης ἔκβηθι βαρβάρου χθονός
 Εἰς τὰς Αθήνας. καὶ γὰρ ἐνθάδ' ἐπ' ἀρέπῃ
 Νάμειν, παρὸν σοι πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή α'.

- Χο. 1 Ὅρνις, ἀπὸ τὰς πετρίνας
 2 Πόντε δειράδας Αλκυῶν,
 3 Ἐλεγον οἶτον αἰεδαίς,
 4 Εὐχόμετον ξυνετοῖσι βοῶν,
 5 Ὅτι πῶσιν κελαδεῖς αἰεὶ μολπαῖς.
 6 Εγὼ σοι παραβάλλομαι

F f 2

7 Θρή-

- 7 Θρήνης, ἄπτερος ὄρνις, 1095
 8 Ποθῆσ' Ἑλλάνων ἀγρόους,
 9 Ποθῆσ' Ἀρτεμιν λοχέαν,
 10 Ἄ παρὰ Κύνδιον ὄχθον οἰκεῖ,
 11 φοινικά θ' ἀβρακόμεαν,
 12 Δάφναν τ' εὐκέρεια, καὶ 1100
 13 Γλαυκᾶς θάλλον ἱερὸν ἐλάφας,
 14 Λατῆς ὠδίνα φίλαν,
 15 Λίμναν θ' εἰλίωσαν ὕδωρ
 16 Κύνκειον, ἔνθα κύκνος μελαδός
 17 Μῆσας θραεπτύχ. 1105

Αντιπροφή α'.

- 1 ὦ πολλὰ δακρύων λιβάδες,
 2 Αἰ παρήϊδας εἰς ἐμὰς
 3 Ἐπιοσιν, ἀνίκα πύργων
 4 Οὐλομένων ἐνὶ ναυσὶν ἔσαν,
 5 Πολεμίων ἐρετμοῖσι, καὶ λόγχαις, 1110
 6 Ζαχρύσου ᾗ δι' ἐμπολᾶς
 7 Νόσον βάρβαρον ἤλθον,
 8 Ἐνθα τᾶς ἐλαφοτόνας
 9 Θεᾶς ἀμφίπολον κέραν,
 10 Παῖδ' ἀγαμεμνονίαν λατρεῖαν, 1115
 11 Βαιμούς τε μηλοθύτας
 12 Ζητῆσ', ἄταν διαπαν-
 13 τὸς δυσδαίμονι. ἐν γὰρ ἀνάγκαις
 14 Οὐ κάμνεις σύντροφος ὦν.
 15 Μεταβάλλει δυσδαίμονία. 1120
 16 Τὸ

- 16 Τὸ γὰρ μετ' εὐτυχίας κακοῦδ',
17 Θναπῶς βαρὺς αἰών.

Στροφὴ β'.

- 1 Καὶ σὲ μὲν πόντι' ὄργισαι
2 Περτηκόντορος οἶκον ἄλξῃ.
3 Συρίζων δ' ὁ κηροδέτας 1125
4 Κάλαμος ἔρεος Πανός,
5 Κώπας ἐπιθωύξει.
6 Ὁ φοῖβός θ' ὁ μάντις, ἔχων
7 Κέλαδον ἐπταπύνα λύρας,
8 Λαῖδων, ἄλξῃ λιπαρῶν 1130
9 Εἰς Αῤῥην αἰὼν ἄπ' ἔτι γὰρ.
10 Εἰ μὲ δ' αὐτῷ λιπούσα,
11 Βῆση ροθίαις πλάταις.
12 Λαῖρι δ' ἰσῖα, πρότενοι κατὰ
13 Πρώραν, ὑπὲρ σέλεν 1135
14 Εκπιτάσσει πόδα
15 Ναὸς ἀκνύομπου.

Ἀντιστροφὴ β'.

- 1 Λαμπρὸν ἐκπύδομον βαῖλαν,
2 Ἐνθ' εὐάλιον ἔρχεται πῦρ.
3 Οἰκίαν δ' ὑπὲρ θαλάμων 1140
4 Πτέρυγας ἐν κότοις ἀμαῖς
5 Αἰῶμαι θαλάμους.
6 Χοροῖς ἢ στήν, ὅθι καὶ
7 Παρθένοι εὐδαίμων γάμων
8 Παρὰ

- 8 Παρὰ πόδ' εἰλίσσαι φίλας 1145
 9 Ματρὸς ἡλίκων θιάσους,
 10 Ες ἀμίλλας χαρίτων,
 11 Χαίτας ἀβροπλέτιο
 12 Ες ἔριν ὀρυμένα, πολυποίκιλα
 13 Φάρια καὶ πλοκά- 1150
 14 μους περιβαλλομένα,
 15 Γένυσιν ἐσκίαζον.

Ἰαμβοί.

- Θό. Πᾶ' δ' ἡ πωλῶρος τῶνδε δαμάτων γυνή
 Ἑλληνίς; ἢ δὴ τῶν ξένων κατήρξατο;
 Ἀδύτῃς ἐν ἀγνοῖς σῶμα λάμποντα πυρί; 1155
 Χο. Ἦδ' ἐστίν, ἢ σοι πάντ', ἀναξ, ἐρεῖ σαφῶς.
 Θό. Ἐα. τί τόδε μετῴρης ἐξ ἀκινήτων βάθρων,
 Ἀγαμέμνονα παῖ, θεῶς ἄγαλμ' ἐν ὠλένῃ;
 Ἰφι. Ἀναξ, ἐχ' αὐτοῦ πόδα σὸν ἐν παραστάσῃ.
 Θό. Τί δ' ἐστὶν Ἰφιγένεια καὶνὸν ἐν δόμοις; 1160
 Ἰφι. Ἀπέπτυσ'. οὐσία γὰρ δίδωμι ἔπος τόδε.
 Θό. Τί Φροιμιάζῃ νεοχμὸν; ἐξαύδα σαφῶς.
 Ἰφι. Οὐ καθαρά μοι τὰ θυμάτ' ἠγρεύσασθ', ἀναξ.
 Θό. Τί τοῦκιδιδάξαν τῆτό σ'; ἢ δόξαν λέγεις;
 Ἰφι. Βρίτας τὸ τ' θεῶ πάλιν ἔδρας ἀπεστράφη. 1165
 Θό. Αὐτόματον, ἢ νιν σφοδρὸς ἐρεψε χθονός;
 Ἰφι. Αὐτοματον. ὄψιν δ' ὀμμάτων ζυγνῆρμωσεν.
 Θό. Ἦ δ' αἰτία τίς; ἢ τὸ τῶν ξένων μῦσος;
 Ἰφι. Ἦδ', ἐδὲν ἄλλο. δεινὰ γὰρ διδράκατον.
 Θό. Ἀλλ' ἢ τιν' ἔκαγον βαρβάρων ἀκτῆς ἔπι; 1170
 Ἰφι.

- ΙΦι. Οἰκῶν ἤλθον τὸν Φόνον κεκτημένοι.
 Θό. Τίν' ; εἰς ἔρον γὰρ τῷ μαθεῖν πεπτώκαμην.
 ΙΦι. Μητέρα κατ' ἐργάσαντο κοινωνῶ ξίφι.
 Θό. Απολλόν, ἔδ' ἐν βαρβάροις τὸδ' ἔτλη τις ἄν.
 ΙΦι. Πάσης διωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος. 1175
 Θό. Ἦ τῶνδ' ἑκατὶ δῆτ' ἄγαλμ' ἔξω φέρεται ;
 ΙΦι. Σεμνόν γ' ὑπ' αἰθέρ', ὡς μεταστήσω Φόνον.
 Θό. Μίασμα δ' ἔγνωσ τοῖν ξένοιον ποίῳ τρόπῳ ;
 ΙΦι. Ἦλεγχον, ὡς θεὰς βρέτας ἀπεγράφη πάλιν.
 Θό. Σοφὴν σ' ἔθρεψεν Ἑλλάς, ὡς ἦθε καλῶς. 1180
 ΙΦι. Καὶ νῦν καθύεισαν δέλεαρ ἡδύ μοι φρενῶν.
 Θό. Τῶν Αργόθεν τί φίλτρον ἀγγέλλοντε σοί ;
 ΙΦι. Τὸν μόνον Ορέστην ἐμὸν ἀδελφὸν εὐτυχεῖν,
 Θό. Ὡς δὴ σφε σώσας ἡδοναῖς ἀγχιελμάτων ;
 ΙΦι. Καὶ πατέρα γε ζῆν, καὶ καλῶς τράσασιν ἐμόν. 1185
 Θό. Σὺ δ' εἰς τὸ τῆς θεῆς γ' ἐξένδουσ εἰκότως.
 ΙΦι. Πᾶσάν γε μισοῦσ' Ἑλλάδ', ἥ μ' ἀπώλεσεν.
 Θό. Τί δῆτα δρῶντι φράζε τῶν ξένοιον πέρι ;
 ΙΦι. Τὸν νόμον ἀνάγκη τὸν προκείμενον σέβειν.
 Θό. Οὐκοῦν ἐν ἔργῳ χερσίνεις, ξίφος τε σὸν ; 1190
 ΙΦι. Ἀγνοῖς καθαρμοῖς πρῶτά νιν νίψαι θέλω.
 Θό. Πηγαῖσιν ὑδάτων, ἢ θαλασσίᾳ δρόσῳ ;
 ΙΦι. Θάλασσα κλύζει πάντα τ' ἀνθρώπων κακά.
 Θό. Ὅσιώτερον γοῦν τῇ θεῷ πέσοιεν ἄν.
 ΙΦι. Καὶ τὰμά γ' ἔτω μᾶλλον ἂν καλῶς ἔχοι. 1195
 Θό. Οὐκοῦν πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκπίπτει κλύδων ;
 ΙΦι. Ερημίας δέϊ. Ἐ γὰρ ἄλλα δράσομεν.
 Θό. Ἄγ' ἐνθα χρήζει. Ἐ φιλῶ τάρρηθ' ὀρεῖν.

ΙΦι.

ΙΦι. Ἀγνίστον μοι καὶ τὴν θεῶν βροίτης.

Θό. Εἴπτε γὰρ κηλὶς ἔβαλέ νιν μητροκτόν. 1200

ΙΦι. Οὐ γὰρ ποτὲ νιν ἀτηράμεν βαΐθραν ἄπο.

Θό. Δίπλοος ἡσέβεια, καὶ προμηθία.

Τροχᾶοι.

ΙΦι. Οἶδα νῦν ἄ μοι γινώσκω; Θό. σὸν τὸ σημαίνειν
τίδε.

ΙΦι. Δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόοδες. Θό. πῶς ἢ σ' ἐκ-
φύροισιν ἄν;

ΙΦι. Πιστὸν Ἑλλὰς οἶδεν ἔδεν. Θό. ἴτ' ἐπὶ δεσμὰ
πρόσωλοι. 1205

ΙΦι. Κακκομιζόντων ἢ διῦρο τὰς ξένας. Θό. ἔσταλάδε.

ΙΦι. Κάτω κρύψαντες πέπλοισιν ἡλὶς πρόοθεν φλογός.
Σῶν τε μοι σύμπεμπ' ὀπαδῶν. Θό. οἶδ' ὁμαρ-
τήσουσί σοι.

ΙΦι. Καὶ πῶς πέμψον τίν', ὅπως σημανεῖ. Θό. πῶς
τύχας;

ΙΦι. Εν δόμοις μέμνην ἅπαντας. Θό. μὴ σιωπῶντων
φόνω; 1210

ΙΦι. Μυστὰρ γὰρ τὰ τοιαῦδ' ἐστὶ. Θό. εἴχε, ἔσθ
μαίνε σὺ,

Μηδὲν εἰς ὄφιν πλάζεν. ΙΦι. εὖ γὰρ κηδεύεις
πῶλιν.

Καὶ φίλων δ' οὐδεὶς μάλισται. Θό. πῶς ἔλε-
ξας εἰς ἐμέ.

Ὡς ἐκόντως σε πῶσα θαυμάζῃ πόλις.

ΙΦι.

ΙΦι. Σὺ γ' ἰδὼν αὐτοῦ πρὸ ναῶν τῇ θεῷ. Θό. τί
χρήμα δρῶ; 1215

ΙΦι. Ἀγνισον χρυσῷ μέλαθρον. Θό. καθαρόν, ὡς
μολοῖς πάλιν;

ΙΦι. Ἦνικα δ' ἂν ἔξω περῶσιν οἱ ξένοι. Θό. τί χρή
με δρᾶν;

ΙΦι. Πέπλον ὁμμάτων προθέσθ. Θό. μὴ παλαμ-
ναῖον λάβω;

ΙΦι. Ἦν δ' ἄραν δοκῶ χρονίζην. Θό. τῷδ' ὅρος τίς
ἔστι μοι;

ΙΦι. Θαυμάσης μήτην. Θό. τί τῆς θεῆς πρῶτος ἐπὶ
χολῇ καλῶς. 1220

ΙΦι. Εἰ γὰρ, ὡς θέλω, καθαυρὸς ὁδε πέσοι.
Θό. συνδύχομαι.

ΙΦι. Τόσδ' ἄρ' ἐκβαίνοντες ἤδη δωμάτων ὅρῳ ξένους,
καὶ θεᾶς κόσμους, νεογνὰς τ' ἄρσενας, ὡς φόνον
φόνον

Μυσαρὸν ἐκνίψω, σέλας τε λαμπάδων, τί τ'
ἄλλ' ὅσσιν

Προὔθεμιν ἐγὼ ξένοισι, καὶ θεᾷ καθάρσια. 1225

Εκποδὼν δ' αὐδῶ πολίτης τῷδ' ἔχην μιάσματος,

Εἴ τις ἢ ναῶν πυλωρὸς χεῖρας ἀγνεύει θεῶς,

Ἦ γάμον σείχῃ συνάψων, ἢ τοκοῖς βαρύνεται,

Φύσσει, ἐξίστασθε, μή τω προσωπίῃ μῦθος τόδε.

ὦ Διός, Λητοῦς τ' ἄνασσα παρθέν, ἣν νίψω

φόνον

1230

Τῶνδε, καὶ θύσωμεν εἰς χεῖρας, καθαρὸν οἰκῆσθαι
δόμον,

Εὐτυχῆς δ' ἡμεῖς ἐσόμεθα. τᾶλλα δ' ἔ λέγασ'
ὅμως

Τοῖς τὰ πλεον' εἰδοσι θεοῖς, σοί τε σημανῶν θεῶ.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Εὐπαρς ὁ Λατοῦς γόνος, ὃν πεπ
Δηλίας ἐν καρποφόροις 1235
Γυάλοις χρυσοκέμαν
Φοῖβον ἐν κιθάρα σοφόν,
Ἄ τ' ἐπὶ τῶν
Εὐσυχία γάννται,
φέρῃ νιν ἀπὸ δεράδος ἐναλίας, 1240
Λοχχεῖα κλῖνὰ λιπῶσ', ἀ-
σάκτων μάτηρ ὑδάτων,
Τὰν βακχεύουσι Διονύσω
Παρνάσιον κορυφᾶν,
Ἵοσι ποικιλόνωτος οἰνωπὸς δρᾶ- 1245
κων, σκιερᾶ κατὰ χαλκος
Εὐφύλλω δάφνῃ, γᾶς
Πελώριον τέρας, ἀμ-
φίπῃ μαντεῖον χθόνιον.
Ἔτι μιν, ἔτι βρέφος, ἔτι φίλας 1250
Ἐπὶ μητέρος ἀγκάλασι θρώσκων,
Ἐκάνες ὧ φοῖβε, μαντείων δ' ἐπέ-
σας ζαθέων, τρίποδ' ἔν χρυσέῳ
Θάσση, ἐν ἀψιδεῖ θρόνῳ,
Μαντείας βροτοῖς ἀναφαίνων, 1255
Θεσφάτων ἑμῶν ἀδύτων,
Ἵππερ

Ὑπὲρ Κασαλίας ρείθρων
 Γεῖτων, μίσον γὰς ἔχων μέλαθρον.
 Θέμιν δ' ἐπεὶ γὰς ἰὼν παῖδ' ἄπεινάσατ',
 Ἀπὸ ζαθέων χρησθερίων, νύχια 1260
 Χθρὼν ἐπικνώσατο φάσματά.
 Οἱ πολέσιν μερόπων,
 Τά τε πρῶτα, τά τ' ἐπ' ἔθ',
 Ὅσα τ' εὐελλε τυχεῖν,
 Ὑπὲρ κατὰ θνοφεῖας γὰς 1265
 Εἰνὰς ἔφραζον. γαῖα δὲ
 Μαντεῖον ἀφείλατο τιμὰν
 Φοῖβον φθόνῳ θυγατρός. ταχύπας
 Δ' ἐς Ὀλύμπου ὄρμαθις ἀναξ,
 Χέρα ψεδνὸν ἔλεξ' ἐκ Διὸς θρόνων, 1270
 Πυθίαν δόμων
 Χθονίαν ἀφελῆν.
 Θεᾶς μῆνιν, νυχίης τ' ἐνοπίης.
 Γέλασε δ', ὅτι πέκος ἄφαρ ἔβα,
 Πολύχρυσαι θέλων λατρεύματα χεῖν. 1275
 Ἐπεὶ δ' ἔσφσε κόμαν,
 Παῦσε νυχίης οὐνείρους.
 Ἀπὸ ᾗ λαθοσιύαν
 Νυκτωπὸν ἐξεῖλε βροτῶν,
 Καὶ τιμὰς πάλιν θῆκε Λοξία, 1280
 Πολυάνορε δ' ἐν ξενό-
 εντι θρόνῳ θάρση βροτοῖς
 Θεσφάτων αἰοδαῖς.

Ἰαμβοί.

- Αγ. ὦ ναοφύλακες, βόμιοί τ' Ἰπσιρέπη,
 Θόας ἀναλῆ γῆς τῆσδε, ποῦ κυρεῖ βεβῶς ; 1285
 Καλεῖτ', ἀναπτύξαντις διγύμφας πύλας,
 Ἐξω μελάθρων τῶνδε κοίρανον χθονός,
 Χο. Τί δ' εἰσιν ; εἰ χρή μὴ κελαιδοθεῖσαν λέγην ;
 Αγ. Βεβῶσι Φροῦδοι δίπτυχοι νεανίαι,
 Αγαμεινονοείας παιδὸς ἐκ βελδύματων 1290
 Φεύγοντες ἐκ γῆς τῆσδε, καὶ σεμνὸν βρέτας
 Λαβόντες ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεώς.
 Χο. Ἄπισον εἶπας μῦθον. ὃν δ' ἰδεῖν θέλεις
 Ανακτὰ χώρας, Φροῦδας ἐκ ναοῦ συθείς.
 Αγ. Ποί ; δέῃ γὰρ αὐτὸν εἰδέναι τὰ δρώμενα. 1295
 Χο. Οὐκ ἴσμεν. ἀλλὰ εἴχε, καὶ δῖωκέ νιν,
 Ὅπου κυρήσας, τέσδ' ἀπαγγελεῖς λόγους.
 Αγ. Ὅρατ'. ἄπισον ὡς γυναικεῖον γῆρος,
 Μέτεσί θ' ὑμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος.
 Χο. Μάρη. τί δ' ἡμῖν τῶ ξένων δρασμῷ μέτα ; 1300
 Αγγ. Οὐκ εἰ κρατύντων πρὸς πύλας ὅσον πάχος ;
 Χο. Οὔ. πρὶν γ' ἂν εἴπω τοῦτος ἐρμηνεύς τῶδε.
 Εἴτ' ἔνδον, εἴτ' ἐκ ἔνδον ἀρχηγὸς χθονός.
 Αγγ. Ωὖν χαλαῖτε κληῖθρα, τοῖς ἔνδον λέγω.
 Καὶ διαπότη σημιλώαθ', οὔνεκ' ἐν πύλαις 1305
 Πάρεμι, κακῶν φόρτον ἀγγέλων κακῶν.
 Θό. Τίς ἀμφὶ δῶμα θεῶς τόδ' ἴσησιν βοήν,
 Πύλας ἀράξας, καὶ φόβον πέμψας ἔσω ;
 Αγγ. Ψάδῶς ἔλεγον αἰδοῖ, καί μ' ἀπήλυνον δόμων.

Ως

- Ὡς ἄκτὸς ἔης. σὺ δ' ἔκαστ' οἶκον ἦδ' ἄρα. 1310
- Θό. Τί προσδοκῶσαι κέρδος, ἢ θηρώμεναι;
- Αγγ. Αὐτίς τὰ τῶνδε σημαῖν. πὰ δ' ἐν ποσσὶ
 Παρόντ', ἀκουσον. ἢ νεάνις, ἢ ἴθαδε
 Βωμοῖς παρίστατ' Ἰφίφρεϊ, ἔξω χθονὸς
 Σὺν τοῖς ξένοισιν οἴχεται, σμενὸν θεῶς 1315
 Ἄραλμ' ἔχουσαι. δόλια δ' ἦν καθάρματα.
- Θο. Πῶς φῆς; τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη;
- Αγγ. Σῶζ' ὀρέσῃ. τῆτο γὰρ σὺ θαυμάσῃ.
- Θο. Τὸν ποῖον; ἄρ' ὃν Τιωθαῖς τίκτε κρή;
- Αγγ. Ὅν τοῖσδε βωμοῖς θεῶ καθωσιώσωται. 1320
- Θό. Ὡ θαῦμα. πῶς σε μῆζον ὀνομάσας τύχῃ;
- Αγγ. Μὴ ἵταῦθα τρέψῃς σὺ φρέν'. ἀλλ' ἀκούε μου.
 Σαφῶς δ' ἀθήσας, καὶ κλύων, ἐκφρόντισον,
 Διωγμὸς ὅστις τῆς ξένους θηράσεται.
- Θο. Λέγ'. εὖ γὰρ εἶπας. ἔ γὰρ ἀγχίπλουι πόρον 1325
 φεύγουσιν, ὥς διαφυγεῖν τοῦτον δόρυ.
- Αγγ. Ἐπεὶ πρὸς ἄκτὸς ἤλθομεν θαλασσίας,
 Οὐ ναῦς Ὀρέστου κρύφιος ἦν ὠρμισμένη,
 Ἡμᾶς μὲν, ἔς σὺν δισμά συμπέμπεις ξένων
 ἔχοντας, ἐξένδον δόπασσιναι πόρῳ 1330
 Ἀγαμέμνονος παῖς, ὡς δόπασσιν Φλόγα
 οὖσα, καὶ καθαρμὸν, ὃν μετώχετο.
 Αὐτὴ δ' ὅππῃδε δέσμ' ἔχουσα τῶν ξένων
 ἔσχε χερσὶ. καὶ τὰδ' ἦν ὑποπτα μὲν,
 Ἥρεσκε μὲν τοι σοῖσι προσωόλοις, ἀναξ. 1335
 Χρόνῳ δ', ἵν' ἡμῖν δοῶν τι δὴ δοκῇ πλέον,
 Ἀνωλόλυξε, καὶ κατῆδε, βάμβακα

Μέλη ματεύσῃ, ὡς Φόνον νίζουσα δῆ.
 Ἐπεὶ ᾗ δαρὸν ἦμεν ἥμενοι χρόνον,
 Εἰσῆλθιν ἡμᾶς, μὴ λυσθῆντες οἱ ξένοι, 1340
 Κτενοῖεν αὐτήν, δραπέτη τ' οἰχοίατο.
 Φόβῳ δ' αἰ μὴ ἤμενοι εἰσορᾶν, καθήμεθα
 Σιγῇ. τέλει δὲ πᾶσιν ἦν αὐτὸς λόγος,
 Στείχον ἴν' ἦσαν, καίπερ οὐκ ἐωμύμοις.
 Κανταυῖθ' ὀρῶμεν Ἑλλάδος νεὸς σκάφος, 1345
 Ταρσῷ κατήρῃ πύτυλον ἐπτερωμύμον.
 Ναύτας τε πεντήκοντ' ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας
 ἔχοντας. οὐκ δέσμων ᾗ τὴν νεανίας,
 Ἐλκιδέους πρυμνήθην ἐσώτας νεὸς.
 Κοντοῖς ᾗ πρῶταις ἔχον. οἱ δὲ ἐπωτίδων 1350
 Αγκύρας ἐξανήκτον. οἱ δὲ κλίμακας
 Σπεύδοντες, ἦγον διὰ χειρῶν πρυμνήσια.
 Πόντῳ ᾗ δόντες τὴν ξένην καθίσταν.
 Ἡμεῖς δ' ἀφειδήσαντες, ὡς ἐσείδομεν
 Δόλια τεχνήμαθ', εἰχομεθα τῇ ξένης, 1355
 Πρυμνήσιων τε καὶ δι' εὐθυτηρίας,
 Οἶακας ἐξηραυμὸν εὐπρύμνε νεὸς.
 Λόγοι δ' ἐχώρου, τίνοι λόγῳ πορθμεύετε,
 Κλέπτοντες οὐκ γῆς ξόανον, καὶ θυπέλον;
 Τίνος, τίς ὦν γε τήνδ' ἀπεμπολᾶς χθονός; 1360
 Ὁ δ' εἶπ', Ὀρέσης τῆσδ' ὀμῆαιμος, ὡς μάστις,
 Αἰαμέμνονος παῖς, τήνδ' ἐμὴν κομίζομαι
 Λαβῶν ἀδελφὴν, ἣν ἀπώλεσ' ἐκ δόμων.
 Ἀλλ' ἔδεν ἦστον εἰχομεθα τῆς ξένης,
 Καὶ πρὸς σ' ἐπεσθ' διεδιαζόμεσθ' αἶνιν. 1365

1365
 1366

Ὅθεν τὰ δεινὰ πλῆγματ' ἦν γυναιάδων.
 Κεῖνοί τε γὰρ σίδηρον ἔκ ἔχον χερσίν,
 Ἡμεῖς τε. αὖ γμαῖ δ' ἦσαν ἐγκροτέμεναι,
 Καὶ κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν τοῖν νεανίαν ἄμα
 Εἰς πλώρη, ἔς τὸς ἦπαρ ἠκοντίζετο. 1370
 Ὡς ξυνάπτειν, καὶ συναποκαμῆν μέλη.
 Δεινοῖς δ' ἐσημάντροισιν ἐσφραγισμένοι,
 Εφείγμεν πρὸς κρημνόν. οἱ μὲν ἐν κάρᾳ
 Κάθαιμι ἔχοντες τραύμαθ', οἱ δ' ἐν ὄμμασιν.
 Ὅχθοις δ' ἐπιστάντες, εὐλαβεστέρας 1375
 Εμαρνάμεσθα, καὶ πέτρης ἐβάλλομεν.
 Ἀλλ' εἶργον ἡμᾶς τοῖότι, πρύμνης ἔπι
 Στάντες, ἰοῖς, ὥς ἀναστῆλαι πύργῳ.
 Καὶ τῷδε, δεινὸς γὰρ κλύδων ὠκέει ναῦν
 Πρὸς γῆν, φόβος δ' ἦν ναυάταις τέγχει πόδα, 1380
 Λαβῶν Ορέης ὤμον εἰς ἀριστερόν,
 Βὰς εἰς θαλάσσαν, καπὶ κλίμακος θορόν,
 Ἐβηκ' ἀδελφὴν ἐντὸς εὐσήμεου νεώς.
 Τὸ δ' ἔρανοδ' πέσημα, τ' Διὸς κόρης
 Ἀγαλμα, νηὸς ἐκ μέσης ἐφθίγγατο 1385
 Βοήν τιν', ὣ γῆς Ἑλλάδος ναῦται νεώς,
 Λάβοιτε κόπας, ῥοθιά τε λσκαίνετε.
 Ἐχομεν γὰρ, ὥν περ οὐνεκ' Εὐχαινον πόρον
 Συμπληγάδων ἔσωθεν εἰσεπλεύσαμεν.
 Οἱ δ' ἐσυναγμόν ἡδὺν ἐκβρυχώμενοι, 1390
 Ἐπείσαν ἄλμυ. ναῦς δ' ἔως μὲν ἐντὸς ἦν
 Λιμήνος, ἐχώρη. τόμια διαπερῶσα δέ,
 Λάβρω κλύδωνι συμπέσῃς ἠπείρετο.

Δεινὸς

Δεινὸς γὰρ ἐλθὼν ἄνεμος ἑξαΐφης, ναῖς
 ὦθει πάλιν πρυμνήσι· οἱ δ' ἐκάρτερον, 1395
 Πρὸς κύμα λακτίζοντες. εἰς δὲ γῆν πάλιν
 Κλύδων πελίσσας ἦγαυῶν. παθεῖσα δὲ
 Αγαμέμνονος πάς, εὖζατ' ὦ Λητύς κόρη,
 Σῶσόν με τὴν σὴν ἱερίαν. πρὸς Ἑλλάδα
 Εκ βαρβάρῃ γῆς, καὶ κλοπαῖς σύγνυθ' ἐμοῖς. 1400
 “ φίλεις δὲ καὶ σὺ σὺν κασόγητον, θεά.
 “ φίλειν δὲ καὶ μὲ τὰς ὀμαίμονας δόκη.
 Ναῦται δ' ἐπευφήμησαν εὐχαῖσιν κόρης
 Παῖνα. γυμνάς ἐκ χερῶν ἐπαμίδας
 Κώπῃ προσαρμόσαντες, ἐκ κελεύσματος. 1405
 Μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ἤει σκάφος.
 Χ' ὦ μὲν τις εἰς θάλασσαν ὠρμήθη ποσὶν,
 Ἄλλοι δὲ πλεκτάς ἐξᾶνῃπτον ἀγκύρας.
 Κάγῳ μὲν εὐρὺς πρὸς σὲ θεῦρ ἀπεσάλλει,
 Σοὶ παῖς ἐκείθεν σηραγῶν ἀναξ τύχας. 1410
 Ἀλλ' ἔρπει, δεσμὰ καὶ βρόχους λαβὼν χερσίν.
 Εἰ μὴ γὰρ οἶδμα νήνεμον γενήσεται,
 Οὐκ ἔστιν ἐλπίς τίς ξένοισι σωτηρίας.
 Πόντε δ' ἀνάκτωρ, Ἰλιόν τ' ἐπισκοπεῖ,
 Σεμνὸς Ποσειδῶν, Πελοπίδας δ' ἐναντίος. 1415
 Καὶ νῦν παρέξει τὸν Αγαμέμνονος γόνον
 Σοὶ, καὶ πολίτας, ὥς ἔοικεν, ἐν χερσίν,
 Λαβεῖν τ' ἀδελφὴν, ἢ φόνον τὸν Αὐλίδι
 Αμνημόνιστον θεῇ προδῶσ' ἀλίσκεται.
 Χο. ὦ τλήμων Ιφιγένεια, συγγόνῃ μετὰ 1420
 Θανῇ, πάλιν μολῶσα διαποτῶν χέρας.

Θά. Ὡ πάντες ἄστυ τῆσδε βαρβαύρου χυθόνος,
 οὐκ εἶα πάλοις ἐμβαλόντες ἥνιας.
 Παράκτιοι δραμεῖσθε, κακβολὰς ἡώς
 Ἑλλωίδες δέχεσθε; σὺν δὲ τῇ θεῷ 1425
 Σαυεύδοντες, ἄνδρας δυοτεβῆς θηράσετε;
 Οἷδ' ὠκυπομπὺς ἔλξειτ' εἰς πόντον πλάταις,
 Ὡς ἐκ θαλάσσης, ἔκτε γῆς ἱππεύμασι
 Λάβοντες αὐτοὺς, ἢ κατασφύλῃ πέτρας
 ῥίψωμεν, ἢ σκόλοψι πῆξωμεν δέμας; 1430
 Ὑμᾶς δὲ, τίς τῶνδ' ἴσους βελωμάτων,
 Γυναικας, αὐθις ἥνικ' ἀν χολὴν λάβω,
 Ποινασόμεσθα. νῦν δὲ τῶν προκειμένην
 Σπουδὴν ἔχοντες, ἔ μενούμεν ἥσυχοι.
 Αἴη. Ποῖ πῖ διωγμὸν πῖνδε πορθμεύεις, ἀναξ 1435
 Θόας; ἄκουσον τῆσδε Ἀθηναίης λόγους.
 Παῦσαι διώκων, ρεύμα τ' ἐξορμῶν στρατοῦ.
 Πεπρωμένοις γὰρ θεσφάτοισι Λοξίμ,
 Δεῦρ' ἤλθ' ὀρέσῃς, τῶν τ' Εὐρινύων χόλον
 φεύγων, ἀδελφῆς τ' Ἀργὸς εἰσπρέμψων δέμας, 1440
 Ἄγαλμα θ' ἱερὸν εἰς ἐμὴν ἄλῃων χθόνα.
 Πρὸς μὲν σ' ὅδ' ἡμῖν μῦθος. ὃν δ' ὀλοκτενεῖν
 Δοκεῖς ὀρέσῃν, ποτὶα λαβὼν σάλῳ,
 Ἦδη Ποσειδῶν χάριν ἐμὴν ἀκύμονα
 Πόντι τήησι, νῦντα πορθμεύων πλάτῃ. 1445
 Μαθὼν δ' ὀρέσῃ τὰς ἐμας ἐπιστολὰς;
 (Κλύεις γὰρ αἰδοῖν, καίπερ ἔ πέρων, θεῆας)
 Χώρα λαβὼν ἄγαλμα, σύγχρονόν τε σῆν.
 Ὅταν δ' Ἀθήνας τὰς θεομδήτους μόλῃς,

Η h

Χάρος

Χῶρος τίς ἐσσι Απιδός πρὸς ἐχάτης 1450
 Ορισί, γάτων διαράδος Καρυίας,
 Ἰερὸς, Ἀλάς νιν οἰμὸς ὀνομάζει λαῖς.
 Ἐπιδῶμα τάχας ναὸν, ἰδρυται βρέτας,
 Ἐπώνυμον δ' Ταυρακῆς, πόνων τε σῶν,
 Οὓς ἐξέμύχθεις περπολῶν καθ' Ἑλλάδα, 1455
 Οἷσρας Ἑρπύκων. Ἄρτεμιν δὲ νιν βροτοὶ
 Τολοιπὸν ὑμνήσουσι Ταυροπόλον θεῶν,
 Νόμον τε θεᾶδε τίνδ', ὅαδ' ἐορτάζει λαῖς
 Τῆς σῆς σφαγῆς ἄποιν', ἐπιχέτω ξίφος
 Δέρη πρὸς ἀνδρὸς, αἱμά τ' ἐξαννύτω 1460
 Ὀσίας ἑκατι θεᾶς, ὅπως τιμὰς ἔχη.
 Σὲ δ' ἀμφὶ σεμνὰς Ἰφιγένεια κλίμακας
 Βραυρωνίας θεῖ τῆσδε κληδονχεῖν θεᾶς.
 Οὐδ' ἐτεδάφη κατθανοῦσα, καὶ πέπλαν
 Ἀγαλμέα σοι γήσου', εὐπῆγας ἵφας, 1465
 Ἄς ἂν γυναῖκες ἐν τόκοις ψυχραγαγὸς
 Λείπας ἐν οἴκοις. τάσδε δ' ἐκπέμπει χθονὸς
 Ἑλλενίδας γυναικῶν ἐξεφίεμαι.
 Γνώμης δικαίας, σῶν τε ἐκσάσασά σε,
 Καὶ πρὶν γ' Ἀρείοις ἐν πέτραις ψήφους ἴσας 1470
 Κρίνας, Ορέστω, καὶ νόμισμα εἰς ταυτήν,
 Νικαῖν, ἰσχυρεῖς ὅστις ἂν ψήφους λάβῃ.
 Ἀλλ' ἐκκορίζω σὴν κασὶγγηται χθονὸς,
 Ἀγαμέμνονος παῖ, καὶ σὺ μὴ θυμοῦ θάσας.
 εἰ. Ἀκαὸς Ἀθήνα, τῶσι τῶν θεῶν λόγους 1475
 "Ὅστις κλύων ἄπτης, ἐκ ἑσθῆς φροσῇ.
 Ἐγὼ δ' Ορέστη τ', οὐ φέρων βρέτας θεᾶς
 "βέβηκα".

“ Βέβηκ’, ἀδελφῇ τ’, ἐχὶ θυμοῦμαι. Τί γὰρ

“ Πρὸς τὰς θένοντας θεὰς ἀμιλλᾶσθ. καλὸν;

Ἰτῶσαν εἰς σὴν σὺν θεᾷς ἀγάμασι 1480

Γαῖαν, καθιδρύσαντό τ’ εὐτυχῶς βρέτας.

Πέμψω δὲ ἔ τὰσδ’ Ἑλλάδ’ εἰς εὐδαίμονα

Γυωᾶκας, ὥσπερ σὸν κέλδυσμ’ ἐφίετα.

Παύσω δὲ λόγχῃ, ἣν ἐπαύρομαι ξείοις,

Νηῶν τ’ ἐρετμά. σοὶ τὰδ’ ὡς δοκεῖ θεᾷ, 1485

“ Αἰνῶ. πὸ γὰρ χρεῶν σου τε, καὶ θεῶν κρατῖ.

Αἴη. Ἰτ’ ὦ πτοαὶ ναυοθλοῦσσι τὸν Αἰχμήμενος

Παῖδ’ εἰς Αἰήνας. συμπορεύσομαι δ’ ἐγὼ,

Σώζουσ’ ἀδελφῆς τ’ ἐμῆς σεμνὸν βρέτας.

Ανάπυσσι.

Ἰτ’ ἐπ’ εὐτυχία τῆς σωζομένης 1490

Μοίρας, εὐδαίμονες ὄντες.

Χο. Αἰὲν ὦ σεμνὴ παρά τ’ ἀθανάτοις,

Καὶ παρὰ θνητοῖς, Παλλὰς Αἰθάνης,

Δράσμεν ἔτῳ ὡς σὺ κελεύεις.

Μάλα γὰρ περπνόν, κἀνέλπισον 1495

φήμην ἀποαῖσι δεδεγμαι.

ὦ μέγα σεμνὴ νίκη, τὸν ἐμὸν

Βίοτον κατέχοις,

Καὶ μὴ λήγῃς γεφانوῦσα.

Τ Ε Λ Ο Σ .

